

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sayı 87 / Mart 1989 / 3 DM.-

'89 NEWROZ'UNDA HALKIMIZ DAHA İSYANKAR, ERNK DAHA GÜÇLÜ!

NEWROZ'DA ARGK DAHA GÜÇLÜ VURDU

Yeni yıla yeni bir mücadele dönemi girişle birlikte ulusal kurtuluş mücadelemizdeki ivme de hızlandı. Faşist Türk sömürgeçlerinin binlerce askeri güç, tank, helikopter, uçak vb. ağır silahlar eşliğinde başlatıldığı operasyon boşa çıkarıldı. Bahara girmeden, ulusal kurtuluş gücümüzü imha etme cabaları da etkileştirildi. Faşist özel savaş yöntemimin mücahedeçileri bahara girmeden boğma celerinin akıbeti değişmedi. Sömürgeçler eli boş olarak operasyonları sonuçlandırmak zorunda kaldılar.

Newroz'un tarhimizde güderek güçlenen, çeşitlenen anılamı ile, bunun bahara denk gelmesi, mücadelemize yeni atılım dönemlerinin başlangıcı da olmaktadır. Bu dönem, siyasi ve askeri olarak bugün bir atılım dönemi de olması, düşmanın, bu atılımı boşa çıkarmak için karşı-derimci saldırılarını bu dönemde daha da arttırmaktadır. Her yıl yaşanan bu durum, 1989'da bir kez daha yaşandı.

1989 Newroz'u hakimiz ve ulusal kurtuluş mücadelemizin önderi PKK açısından son derece önemli bir dönemi de ifade etmektedir. Ulusal kurtuluş mücadelemiz önceki yıllara nazaran bu yıl daha irili ve güçlü mevzilere sahiptir. 5 yıllık savaş süresince ulusal kurtuluş mücadelemize karşı sürekli yapılan faşist Türk sömürgeçleri, 1989 yılında atılımımız engellemek için karşı-derimci saldırılar yoğunlaşmıştır. Bu saldırıların yoğunluğu hemem öncesine denk getirilmemesi de bunun açık bir göstergesidir. Şehir ve dağlık alanlarda yapılan operasyonlarda binlerce yurtsever tutuklanarak, mücadelemizin kille temelini itirilmek istenildi. Bunun için de baskın ve insanlık dışı uygulamaları atabildiğine yönelttiler.

Diğer yandan sömürgeci basında yayın bir kampanyaya girişti. Operasyonları başlatılış gün gösterimin yanısıra, mücadelemize yönelik bir iftira kampanyası da başlatıldı. TV'de, basında Partimiz PKK üzerine dizi program ve yazılar hazırladı. Bu iftira kampanyasıyla basında Partimizin "bitirildiği" maji işlenerek, sömürgeci özel savaş yönteminin iflasi ve yenilgisi gizlenmeye çalışıldı.

Bölge Valliğinden yapılan açıklamalarda bu Newroz döneminde alınan önlemler Partimizin atılımını durduracakları söyleniyordu. Özel savaşın bir gereği olarak, düşman her kendisini güçlü göstermeye çalışır. Propaganda dönemine buna göre yapar. Newroz dönemine gereken özel savaş yöntemiminin, bu eskimik takavilere yeniden basırmaması, zayıflığını gizlemeye çalışır.

Newroz dönemi, ulusal kurtuluş gücümüzün açısından yeni bir atılım ve gelişme dönemi oldu. Düşmanın tüm karşı-derimci saldırılarına rağmen, çok az bir kayıpla girilen Newroz dönemi, başarılı eylemlerle, ulusal kurtuluş gücümüzün, "Bir parça güçler vatan toprağı yarattama" hedefi doğrultusunda ilerlemesiyle gücü bir şekilde yavaşlıyor.

Cizre'de pus

Sömürgeci operasyonların en çok yoğunlaştığı alanlardan biri Cizre'di. Sömürgeçler Cizre'de binlerce yurtseveri tutuklayarak, işkencelerine geçirdiler. Yeşilayr köyülerine insan dışıca davranarak, vahşetlerini akl almaz boyutlara vardılar. Bütün bu saldırılara, kitlesel olarak ulusal kurtuluş müca-

delemizin Cizre'de gelişimini durdurmaya çalıştılar. Şehir ve köylerde yapılan operasyonlarda kitlelerle, ulusal kurtuluş gücümüzün bağıni da koparmaya çalıştılar.

Düşmanın tüm iğrenç ve alçakça saldırılarına rağmen, ulusal kurtuluş gücümüzün, Cizre halkının kararlılığına verdiği destekle de, düşmana peşpe darbelere vurdu. Şehir merkezi ve kırsal alanlarda, ordu güçleri, polis ve ajanlara karşı eylemler gerçekleştirildi, yaygın kitlesel toplantılar yapıldı. En son 20 Mart gecesi, düşmanın Newroz dolayısıyla özel talimat yayımlanarak aldığı tüm önlemlere rağmen, ordu birliklerine karşı eylem gerçekleştirildi.

Newroz günü, Cizre'nin Hisar köyü yakınlarında Gavıt dağında pusu kuran ARGK gerilla birliği, bir astubayı öldürdü, birçok askeri de yaraladı. Daha sonra yaralardan da ölenlerin olduğu söyleniyor.

Gavıt dağı eylemi, sömürgeçlerin aldıkları özel tedbirlerin de ulusal kurtuluş gücümüzün eylemlerini durduramayacağına diğer bir kanıtı oldu.

Şırnak-Dereler'de Çatışma

Şırnak'a bağlı Dereler köyünün Dolay mezarı yakınlarında meydana gelen çatışmada sömürgeci ordu güçlerine kayıp verildi. 22 Mart günü, Dolay mezarı yakınlarında konaklayan ARGK birliği, sömürgeci ordunun operasyonuna yoluna yönelik saldırıya geçti. Saldırı sonucu meydana gelen çatışmada, ilk alınan haberlere göre birçok asker ölümlü veya yaralandı. Türk sömürgeçleri, Şırnak alanında, özellikle de Cudi dağı çevresinde büyük bir askeri gücüne operasyonlara girişti. ARGK'nın, binlerce ordu gücüne rağmen, bu alanda peşpe başarısız eylemler gerçekleştirilmesi, Türk sömürgeçlerinin operasyonlarını boşa çıkmasının bir kanıtıdır.

Newroz, törenlerle kutlanıyor

İstanbul ve Diyarbakır başta olmak üzere, birçok şehirde öğrenciler mitingler düzenleyerek, aleşler yakarak Newroz'u kutladılar. İstanbul Üniversitesi, Yıldız Üniversitesi ve İstanbul Teknik Üniversitesi bahçesinde toplanan öğrenciler, sloganlar atarak Newroz'u kutladılar. Başka bir grup ise, Sultanahmet meydanında ateşler yakarak Newroz'u kutladı. Kürçe ve Türkiye atlan, "Büyük Newroz" sloganları kalabalığın daha da artmasına yol açtı.

Diyarbakır'da Dicle Üniversitesi öğrencilerinden bin kişilik bir grup gösteri düzenledi. Yakılan ateş etrafında toplanan öğrenciler, Kürçe Türküler söyleyip, halay çektiler. Sık sık da "Büyük Newroz, yaşasın Newroz!" sloganlarını attılar.

Ayrıca Newroz dolayısıyla İstanbul'da birçok yerle bomba pankartı asıldı. Bazı kuruluşlara karşı bomba saldırıları düzenlendi. Birleşik Arap Emirlikleri Havayolları bürosuna atılan bomba, büyük hasar meydana getirdi. Çeşitli sokak ortgütleri düzenlediği eylemler, İstanbul'da Newroz kutlamalarına güç verdi.

Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde bulunan Kürdistan emekçileri de yaygın olarak Newroz'u kutlamaktadırlar. Yapılan gece ve toplantılarla Newroz ve ERNK'nın kuruluş yitidönümü kutlanmakta, şehitlerimiz Mazlum DOĞAN ve Mahsum KORKMAZ anılmaktadır.

Botan Eyaletinin Şırnak, Eruh, Uludere ve Beytüşşebap bölgelerinde 1988 yılı içerisinde gerçekleştirilen eylemlerin bilançosu

1— 1 Mayıs 1985 tarihinde Şırnak'a bağlı Ceniver köyü yakınlarında Piran Dağı eteklerinde düşman güçleri ile 15 Ağustos ve 14 Temmuz gerilla birlikleri arasında çıkan ve günbıybo süren çatışmada 10'a yakın asker vuruldu, birçok asker de yaralandı.

2— Mayıs 1988 tarihinde Şırnak'a bağlı Deryan ile Beytüşşebap'a bağlı Uçkardere mezarında bulunan Mala Beyr'e'ye ait ailelere aynı gecede bir baskın düzenlendi. Baskında evde bulunan Osman Babat adı hain ile oğulları, karısı ve bunlara eşliklik, aynı zamanda devlete ajanlık yapan toplam 16 kişi ölüme cezalandırıldı. Bunlara ait evler yakıldı, hayvanları (450) telet edildi. Eylemi 15 Ağustos ve 14 Temmuz gerilla birlikleri gerçekleştirdiler. Eylemde 1 adet kalınsof, 1 adet bruno, 3 adet av tüfeği ve bunlara ait rext ve mermi elle düşürdü.

3— 3 Haziran 1988 tarihinde düşman güçleri ile 15 Ağustos ve 14 Temmuz gerilla birlikleri arasında çıkan ve günbıybo süren çatışmada iki asker öldürüldü, 4'ü de yaralandı. Gerilla birliklerimiz kayıp vermederi geri çekilmeyi başardılar.

4— 27 Mayıs 1988 tarihinde, 15 Ağustos ve 14 Temmuz gerilla birlikleri arasında karna bir gerilla birliği Teyan aşiretine mensup bir zomu yakından taradı, bir 1 vuruldu.

5— Ağustos 1988 tarihinde Teyan aşiretine mensup bir baskında 3 cete öldürüldü, bunlara ait 750'ye yakın imha edildi. Eylemi 14 Temmuz gerilla birliğine ait bir takım gerçekleştirdi.

6— 13 Temmuz 1988 tarihinde Şırnak şehir merkezine bağlı ve aynı zamanda yakın bir noktada pus kuran gerilla birliğimiz, gelen düşman gücüne açılan ateş sonucu 3 özel tim vuruldu, birçoğu da yaralandı.

7— 18 Temmuz 1988 tarihinde Şırnak'a bağlı Cevizdüdü köyü yoluna mayın döşendi. Mayın patlaması sonucu, ceterelerin üç kişisi öldü, yedisi yaralandı; bunlara ait bir araba da tahrip oldu. Eylemi 14 Temmuz gerilla birliğine bağlı bir manga gerçekleştirdi.

8— 13 Temmuz 1988 tarihinde Cudi Dağında düşman kuvvetleri, 14 Temmuz gerilla birliğinden bir takım arasında çıkan çatışmada 7 asker, 1 astubayı öldürüldü, birçok asker de yaralandı. Bu çatışmada, 1 G-3, bunlara ait mermi ve şarjörler elle geçirildi. Bu eylemi 14 Temmuz gerilla birliği gerçekleştirdi.

9— 15 Ağustos 1988 tarihinde, Şırnak'a bağlı Cevizdüdü köyü yoluna mayın döşendi. Mayına çarpan bir askeri arak tahrip oldu. İçindekilerden 1 asteğmen, 2 er öldü, birçoğu da yaralandı.

10— 20 Ağustos 1988 tarihinde Cudi'de askerlerin komandantlığı bir noktaya mayın döşendi. Mayın patlamasından sonra 1 astubayı 1'er öldü.

11— Ekim 1988 tarihinde Şırnak'a bağlı Gundük Remo köyünde düşman ajanlık yapan 3 hain ölüme cezalandırıldı. Yukarıdaki üç eylemi de 14 Temmuz gerilla birliğine bağlı bir takım gerçekleştirdi.

12— 27 Kasım 1988 tarihinde Şırnak'a bağlı Şelerüt köyünde düşmana bilgi veren bir hain ölüme cezalandırıldı. Eylemi 14 Temmuz gerilla birliğine bağlı bir manga gerçekleştirdi.

13— 5 Aralık 1988 tarihinde Cudi dağındaki düşman askerleriyle 14 Temmuz gerilla birliğine bağlı iki takım ve bir manga arasında çıkan ve günbıybo süren çatışmada 16 asker vuruldu, birçok asker de yaralandı. Ölen askerlerden 11'ü östegmen 2'si astubayı, Eylemde 1 G-3, şarjörleri ve mermileri elle elle geçirildi. Ayrıca iki sırt çantası, kasatura, matara vb. eşyalar da elle geçirildi.

14— Eylül 1988 tarihinde Şırnak'a bağlı Nayan köyü civarında düş-

man güçleri ile 15 Ağustos gerilla birliği arasında çıkan ve 8 saat süren çatışmada iki ar öldü, birkaçı da yaralandı. Çatışmada 1 savaşçı da yaralandı.

15— Aralık 1988 tarihinde Şırnak'a bağlı Nayan köyü civarında düşman güçleri ile 14 Temmuz gerilla birliği arasında çıkan çatışmada iki asker öldü, birkaçı da yaralandı.

16— Aralık 1988'de Şırnak'a bağlı Rusur civarında 14 Temmuz gerilla birliğimiz kurduğı pusuya düşen düşman kuvvetlerinden 3 asker öldü, birçoğu da yaralandı.

17— 27 Mayıs 1988'de Eruh'un Zıvınga Heci Atya'da yapılan baskında 8 cete ölüme cezalandırıldı. Bunlara ait 500'ye yakın telet edildi. Bu eylemi 28 Mart ve 15 Ağustos gerilla birlikleri gerçekleştirdiler.

18— Haziran 1988'de Eruh'a bağlı Memiran köyünde 4 ajan ölüme cezalandırıldı. Bu eylemi 28 Mart gerilla birliğimize bağlı bir takım gerçekleştirdi.

19— Haziran 1988 tarihinde Şırnak'a bağlı Xudan köyünde bir ajanını evi yakıldı. Eylemi 28 Mart gerilla birliği gerçekleştirdi.

20— Temmuz 1988 tarihinde Şırnak'ta Zurun yoluna mayın döşendi. Mayın patlaması sonucunda 3 ajan cete öldü, bir araba da tahrip oldu.

21— Temmuz 1988 tarihinde Şırnak'a bağlı Amuryan köyü civarında düşman cikan çatışmada 2 asker yaralandı.

22— Ağustos 1988'de Şırnak'a bağlı Şerefiye'de yola mayın döşendi, mayının patlaması sonucu 1 cete öldü, 11'i yaralandı.

23— Şırnak'a bağlı Şerefiye yoluna ikinci kez mayın döşendi, patlama sonucunda 1 dozer tahrip oldu.

24— Şırnak'a bağlı Berê Mirê köyü karakoluna baskın düzenlendi, 3 kayıp verildi.

25— Şırnak'a bağlı Meydin köyü karakolu üzerine yuvarlanan kayalar sonucunda karakol tahrip edildi, birçok asker de yaralandı.

26— Gabar dağındaki TV vericisine gelen elektrik hatı kesilerek tahrip edildi.

27— 20 Ekim 1988 tarihinde Şırnak'a bağlı Şereh köyü civarında düşman güçleri 15 Ağustos ve 28 Mart gerilla birlikleri arasında çıkan ve günbıybo devam eden, birçok savaş taklığının uygulandığı hareket çatışmada, düşmana 50'yi, saldırı kesin bilinmeyecek çok sayıda yaralı verildi. Birliğimiz hiçbir kayıp vermederi geri çekilmeyi başarmıştır.

28— 23 Ekim 1988 tarihinde Gabar dağındaki Destala köyü civarında düşman bir baska birliğimiz ile düşman güçleri arasında çıkan çatışmada düşmana 5 ölü, çok sayıda yaralı ve kayıp verildi. Bu çatışmada 1 ARGK savaşçısı da şehit düştü. Bu eylemi 15 Ağustos ve 28 Mart gerilla birliklerimiz gerçekleştirdiler.

29— Ekim 1988 tarihinde Eruh'a bağlı Evên köyünde, Zıvınga Heci Atya'ya tasınmak istenen bir özel time ait olan tüm malzemelere el kondu. Her türlü askeri malzemenin bulunduğu bu araç-gererlerin toplam yekünü 13 katır yüküdü. Bu eylemi 28 Mart gerilla birliğimiz gerçekleştirdi.

30— Ekim 1988 tarihinde Şırnak'a bağlı Berê Mirê köyü karakoluna karşı bir saldırı düzenlendi. Önceden yapılan keşif ve istihbarat faaliyetleri temelinde, oluşturulan planlama ile hedef üne girildi. Düşmana 10'dan fazla kayıp verildi. Bununla birlikte cikan çatışmada, düşmanın helikopterlerinden biri isabet aldı.

31— Ekim 1988 tarihinde Eruh'un Arıvan atasında düşman pusubirliğine açılan ateş sonucunda düşmana kayıp verildi. Eylemi aynı gün 14 Temmuz gerilla birliğimizdir.

32— Mayıs 1988'de Uludere'nin Kror köyünde 8 cete ölüme cezalandırıldı. 33— Haziran 1988 tarihinde Uludere'nin Sınra yakın bölgelerinde kurulan pusuda 2 düşman askeri yaralandı.

34— Mayıs 1988 tarihinde Uludere'nin Zıvınga köyü ilkokulu yakıldı.

35— Ağustos 1988'de Uludere'nin Evil köyünde konulan düşmanın bir mevzisine saldırı düzenlendi. Saldırı 10'a yakın kayıp verildi. Eylemi 15 Ağustos ve 18 Mayıs gerilla birliklerimiz gerçekleştirdiler.

36— Ağustos 1988 tarihinde Uludere'nin Eilan mntkasında kurulan pusuda 5 düşman askeri öldürüldü, birçoğu da yaralandı.

37— Ağustos 1988'de Uludere'nin Eilan mntkasında askeri arabaçları kullanan yola mayın döşendi. Karakol malzemesini taşıyan arabanın mayına çarpması sonucu tahrip oldu.

38— Mart 1988'de Uludere'de, Eilan mntkasında askerlerin yoluna mayın döşendi. Patlatılan mayın düşman askerlerini ölmesinde neden oldu.

39— Eylül 1988 tarihinde Uludere'nin Kela Memê Dağında düşman güçleri ile 15 Ağustos ve 18 Mayıs gerilla birliğinden bir takım arasında çıkan ve günbıybo süren çatışmada, düşman askerlerinden 10'a yakın öldürüldü. Bunlara bir Mola Beyr'e mensup, bir de özel tim görevlisiydi. Çatışmada bir helikopter de isabet aldı. Bu çatışmada gerilla birliğimize mensup 3 arkadaş şehit, 11'de esir düştü.

40— Ekim 1988 tarihinde Uludere'nin Meydan karakolu yoluna döşenen mayın patlaması sonucu 1 traktör imha oldu.

41— Temmuz 1988 tarihinde Uludere'nin Miğın köyünde bir ajan, milisler tarafından cezalandırıldı.

42— Eylül 1988 tarihinde Uludere-Beytüşşebap yolu üzerinde, devlete ait 2 araba yakıldı. Yol üzerinde toplanan kitlelere toplandı yapıldı.

43— Eylül 1988 tarihinde Beytüşşebap-Hakkari yolu üzerinde bulunan Pilasın karakoluna baskın düzenlendi. Baskında 3 düşman askeri saldırı bırakıldı.

44— Ekim 1988 tarihinde Komata yakınlarındaki mntkında düşman güçleri ile 18 Mayıs gerilla birliğimiz arasında çıkan ve 7 saat süren çatışmada düşmana kayıp verildi. 1 helikopter de açılan ateş sonucu isabet aldı.

45— Ekim 1988 tarihinde Beytüşşebap'ta bir köyüne yapılan ani baskın ve operasyonda çok denetime alınarak tüm köy halkı bir araya toplandı. Köylüler arasında ceteresin 14 kişi silahlılandırıldı. Belli bir süre propaganda yapıldıktan sonra köy terk edilerek üslere dönüldü. Eylemi 18 Mayıs gerilla birliğine bağlı bir takım gerçekleştirdi.

46— Ekim 1988 tarihinde Beytüşşebap'ta multiteçerli silahların satan buccarların silahlarına el konularak 15 adet silah kamulaştırıldı.

47— Ekim 1988 tarihinde iki ayrı yerde düşman cikan çatışmada (Mer'e civarında) 2 asker öldürüldü, 1'i yaralandı.

48— Kasım 1988 tarihinde Beytüşşebap'ta girilen çatışmada 1 asker öldürüldü.

49— Mayıs 1988 tarihinde Meydan karakolu civarında çıkan çatışmada, ölü ve yaralı hakkında kesin sayı bilinmiyor. Yukarıdaki 3 eylemi 18 Mayıs gerilla birliğimiz gerçekleştirdi.

50— Haziran 1988 tarihinde Uludere'nin Deşim köyünde milisler tarafından ajanların evi tarandı.

51— Kasım 1988 tarihinde Beytüşşebap'ta, karayollarında ait iki dozer yakılarak tahrip edildi. (Milisler tarafından.)

52— Mart 1988'de Uludere'nin Nêrvê köyünde milisler tarafından cete evleri silahlı tarandı.

Halepçe unutulmayacak, intikam alınacak

5 bin insanın vahşice katıldığı Halepçe kıyasal silahlarla düzenlenen saldırının ardından 1 yıl geçti. II. Dünya Savaşındaki Hiroşima ve Nagazaki den sonra, en büyük kıyasal katliamı Kürdistan'da gerçekleştirildi. Dünyaya dehşete düşürecek kadar insanlık dışı olan bu katliam karşısında insanlığı sünya dehşete sürdü, suskunluğu gömüldü. Oysa, böyle bir vahşet karşısında durulmaz, susulmamalıdır.

Dünya susarken, halkımızın sirtına kene gibi yapışıp, yıllardır kımın sülük gibi emen İkinci milliyetçi ve küçük-burjuva reformistler de halime emen peyşelerine ve sömürgelece pazarlamak uğraşlar. Halkımız, tam bir oendereye alınarak bağlanmış isteniyor.

Halepçe katliamının I. yılında halkımız kıyasal düme beyaz ölüm de eklenerek, cenderede yüzyıllarca kaldıran. Özellikle Kuzey-Batı Kürdistan'da Partimiz PKK öncülüğünde gelen ulusal kurtuluş mücadelesi binbir türlü komplo ve oyunla emsilemek, hâkimiyet, yeni kurtuluşla karşı karşıya bırakılmak isteniyor.

Halepçe katliamının I. yılında tekrar yineliyoruz: Halkımız karşı suç

işleyenleri, onu çarçımın akllara durduğuna veren vahşet ve işkence uygulamaları baş tutulmuş affetmeyecektir. Halkımız üzerinde sömürgecileri ve emperyalistlerin oynama iştidileri ontularına alet olan, iştidileri yaraklar bunları köylayaşların uşakları da devrimci kimlikten kurtulamayacaklardır. Halkımız, bir daha Halepçeye yaşamaması için, Partimiz PKK, katillerin suçlarının hesabını misliyle sorarsın bilecek. Yaşamaların ukamının kurtuluşu için veren binlerce yiğit savasçısını, binlerce kadın, çocuk ve yaşlımın ansınını da bir gereği olarak bağımız ve özgür Kürdistan bayrağını göndere dikicektir.

Bismil'de büyük çatışma

Bismil'in Ağıl köyünde meydana gelen çarpışmada AKK savasçılarının Abdullah ÖRMANCI, Sinanhan AK-KOYUN, Abdulkarim KARAR, İhsan FİDAN ve isimli tesbit edemediğimiz Saatte bir ARGK savasçısı şehit düşür. Saldırcı süren çarpışmada, Türk sömürgecileri de ağır kayıp verdiler.

Bismil direniş destanı: faşist Türk sömürgecilerin halkımıza ve ulusal kurtuluş mücadelemize karşı yoğunlaştırıldığı özel savasın da fiyaskoona diğer bir örnektir. Bahar döneminde grise birlikte, Türk sömürgecileri sık boyunca dayatıkları özel savasın sonuç almıyor. ARGK gerillalarının teslim olmasını bekliyorlar. 26 Şubat'ta Ağıl köyünde meydana gelen bu çarpışma, sömürgecilerin bu beklentilerine öldürücü bir darbe daha vurdu.

Birkaç hançer teslim olması bile birlikte, ihaneti, pısmıranı yasasını yeniden dayatma ve sonuç almaya da düşüyen özel savas yönetimi, sık ayırları boyunca yazın bir operasyon düzenledi. Operasyonda diğer hedef kitlesi ulusal kurtuluş mücadelemize karşı çıkarmak, desteği kes-

mek, diğer bir hedef de gerillaları dağıtma amaçlarıydı.

Kışın son günlerinde Bismil'de meydana gelen ve 5 ARGK savasçısının kahrancasına direnişine tanık olan çarpışma, düsmannın tüm bu beklentilerine de yerle bir etti. Kitleler yaratılmak istenen pasifikasyona karşı daha fazla ulusal kurtuluş saflarına karışarak, ARGK gerillaları direnişine daha da yükselttiler. Bu gelişmeler, özel savas yönetiminin karşivedirici saldırılarını daha da şiddetlendirdi.

Bismil'de yapılan direniş destanı, Newroz döneminde griste halkımızın öncülerinin, halk kahramanlarının layık bir direniş örneğini atklarının da göstergesi oldu. Bismil direnişi, Newroz'un halki geleceğimize yararlı bir şekilde kulanacağını da bir örneği oldu.

Bismil'de yakılan direniş ateşi, Newroz ateşini güçletti. Türk Kürdistan'da Newroz'un nasıl karışılması gerektiğini de gösterdi. Bismil kahramanları, halk tarihinin, yeni Newrozlara diğerinden, bizi daha kararı ve cesareti yüreten bir destanı ad olarak sürekliliğini diyor.

Birkaç hançer teslim olması bile birlikte, ihaneti, pısmıranı yasasını yeniden dayatma ve sonuç almaya da düşüyen özel savas yönetimi, sık ayırları boyunca yazın bir operasyon düzenledi. Operasyonda diğer hedef kitlesi ulusal kurtuluş mücadelemize karşı çıkarmak, desteği kes-

mek, diğer bir hedef de gerillaları dağıtma amaçlarıydı.

Kışın son günlerinde Bismil'de meydana gelen ve 5 ARGK savasçısının kahrancasına direnişine tanık olan çarpışma, düsmannın tüm bu beklentilerine de yerle bir etti. Kitleler yaratılmak istenen pasifikasyona karşı daha fazla ulusal kurtuluş saflarına karışarak, ARGK gerillaları direnişine daha da yükselttiler. Bu gelişmeler, özel savas yönetiminin karşivedirici saldırılarını daha da şiddetlendirdi.

Bismil'de yapılan direniş destanı, Newroz döneminde griste halkımızın öncülerinin, halk kahramanlarının layık bir direniş örneğini atklarının da göstergesi oldu. Bismil direnişi, Newroz'un halki geleceğimize yararlı bir şekilde kulanacağını da bir örneği oldu.

Bismil'de yakılan direniş ateşi, Newroz ateşini güçletti. Türk Kürdistan'da Newroz'un nasıl karışılması gerektiğini de gösterdi. Bismil kahramanları, halk tarihinin, yeni Newrozlara diğerinden, bizi daha kararı ve cesareti yüreten bir destanı ad olarak sürekliliğini diyor.

Birkaç hançer teslim olması bile birlikte, ihaneti, pısmıranı yasasını yeniden dayatma ve sonuç almaya da düşüyen özel savas yönetimi, sık ayırları boyunca yazın bir operasyon düzenledi. Operasyonda diğer hedef kitlesi ulusal kurtuluş mücadelemize karşı çıkarmak, desteği kes-

mek, diğer bir hedef de gerillaları dağıtma amaçlarıydı.

1989 NEWROZ'UNDA HALKIMIZ YENİ BİR ATILIMI YAŞIYOR

Partimiz PKK, Cephemiz ERNK, Ordumuz ARGK, Mazlum ve Mahsum yoldaşlarımızın anılarının da bir gereği olan, "Bir Parça Özgür Vatan Toprağı Yaratma" mücadelesinde, bu yılı da bir zafer yılı haline getirecek ve kullanacaktır.

Halk ve ulusal kurtuluş mücadelesi tarihimizde büyük bir yeni olan Newroz ve ERNK'nin kuruluşunun bir yıldönümüne, "Bir Parça Özgür Vatan Toprağı Yaratma" savaşının pratikte kanıtlanmasının daha da yakınlaştığı bir gelişme düzeyindedir. Partimiz PKK'nin öncülüğünde ulusal kurtuluş mücadelesinde her zamankinden daha fazla bugün, bir parça özgür vatan toprağı yaratmaya yakındır. Partimiz, halkımızı sömürgeci-faşist Türk devletine karşı ayağa kaldırmakla kalmayıp, ulusal kurtuluş yolunda vazgeçilmez olan silahları da eline vermiştir. Bütün bunlarla da halkımız, büyük tarihinin en elverişli, ulusal kurtuluş atılımında mutlak başarıya koşullarına da ulaşmıştır.

Halkımız, tarihinde eline geçirmemiş olduğu fırsatları bugün kavuşmuş olması, Partimiz PKK'nin öncülüğünde ulusal kurtuluş mücadelesinde her zamankinden daha fazla bugün, bir parça özgür vatan toprağı yaratmaya yakındır. Partimiz, halkımızı sömürgeci-faşist Türk devletine karşı ayağa kaldırmakla kalmayıp, ulusal kurtuluş yolunda vazgeçilmez olan silahları da eline vermiştir. Bütün bunlarla da halkımız, büyük tarihinin en elverişli, ulusal kurtuluş atılımında mutlak başarıya koşullarına da ulaşmıştır.

Halkımız, tarihinde eline geçirmemiş olduğu fırsatları bugün kavuşmuş olması, Partimiz PKK'nin öncülüğünde ulusal kurtuluş mücadelesinde her zamankinden daha fazla bugün, bir parça özgür vatan toprağı yaratmaya yakındır. Partimiz, halkımızı sömürgeci-faşist Türk devletine karşı ayağa kaldırmakla kalmayıp, ulusal kurtuluş yolunda vazgeçilmez olan silahları da eline vermiştir. Bütün bunlarla da halkımız, büyük tarihinin en elverişli, ulusal kurtuluş atılımında mutlak başarıya koşullarına da ulaşmıştır.

Halkımız, tarihinde eline geçirmemiş olduğu fırsatları bugün kavuşmuş olması, Partimiz PKK'nin öncülüğünde ulusal kurtuluş mücadelesinde her zamankinden daha fazla bugün, bir parça özgür vatan toprağı yaratmaya yakındır. Partimiz, halkımızı sömürgeci-faşist Türk devletine karşı ayağa kaldırmakla kalmayıp, ulusal kurtuluş yolunda vazgeçilmez olan silahları da eline vermiştir. Bütün bunlarla da halkımız, büyük tarihinin en elverişli, ulusal kurtuluş atılımında mutlak başarıya koşullarına da ulaşmıştır.

Halkımız, tarihinde eline geçirmemiş olduğu fırsatları bugün kavuşmuş olması, Partimiz PKK'nin öncülüğünde ulusal kurtuluş mücadelesinde her zamankinden daha fazla bugün, bir parça özgür vatan toprağı yaratmaya yakındır. Partimiz, halkımızı sömürgeci-faşist Türk devletine karşı ayağa kaldırmakla kalmayıp, ulusal kurtuluş yolunda vazgeçilmez olan silahları da eline vermiştir. Bütün bunlarla da halkımız, büyük tarihinin en elverişli, ulusal kurtuluş atılımında mutlak başarıya koşullarına da ulaşmıştır.

Halkımız, tarihinde eline geçirmemiş olduğu fırsatları bugün kavuşmuş olması, Partimiz PKK'nin öncülüğünde ulusal kurtuluş mücadelesinde her zamankinden daha fazla bugün, bir parça özgür vatan toprağı yaratmaya yakındır. Partimiz, halkımızı sömürgeci-faşist Türk devletine karşı ayağa kaldırmakla kalmayıp, ulusal kurtuluş yolunda vazgeçilmez olan silahları da eline vermiştir. Bütün bunlarla da halkımız, büyük tarihinin en elverişli, ulusal kurtuluş atılımında mutlak başarıya koşullarına da ulaşmıştır.

Halkımız, tarihinde eline geçirmemiş olduğu fırsatları bugün kavuşmuş olması, Partimiz PKK'nin öncülüğünde ulusal kurtuluş mücadelesinde her zamankinden daha fazla bugün, bir parça özgür vatan toprağı yaratmaya yakındır. Partimiz, halkımızı sömürgeci-faşist Türk devletine karşı ayağa kaldırmakla kalmayıp, ulusal kurtuluş yolunda vazgeçilmez olan silahları da eline vermiştir. Bütün bunlarla da halkımız, büyük tarihinin en elverişli, ulusal kurtuluş atılımında mutlak başarıya koşullarına da ulaşmıştır.

Halkımız, tarihinde eline geçirmemiş olduğu fırsatları bugün kavuşmuş olması, Partimiz PKK'nin öncülüğünde ulusal kurtuluş mücadelesinde her zamankinden daha fazla bugün, bir parça özgür vatan toprağı yaratmaya yakındır. Partimiz, halkımızı sömürgeci-faşist Türk devletine karşı ayağa kaldırmakla kalmayıp, ulusal kurtuluş yolunda vazgeçilmez olan silahları da eline vermiştir. Bütün bunlarla da halkımız, büyük tarihinin en elverişli, ulusal kurtuluş atılımında mutlak başarıya koşullarına da ulaşmıştır.

Halkımız, tarihinde eline geçirmemiş olduğu fırsatları bugün kavuşmuş olması, Partimiz PKK'nin öncülüğünde ulusal kurtuluş mücadelesinde her zamankinden daha fazla bugün, bir parça özgür vatan toprağı yaratmaya yakındır. Partimiz, halkımızı sömürgeci-faşist Türk devletine karşı ayağa kaldırmakla kalmayıp, ulusal kurtuluş yolunda vazgeçilmez olan silahları da eline vermiştir. Bütün bunlarla da halkımız, büyük tarihinin en elverişli, ulusal kurtuluş atılımında mutlak başarıya koşullarına da ulaşmıştır.

Halkımız, tarihinde eline geçirmemiş olduğu fırsatları bugün kavuşmuş olması, Partimiz PKK'nin öncülüğünde ulusal kurtuluş mücadelesinde her zamankinden daha fazla bugün, bir parça özgür vatan toprağı yaratmaya yakındır. Partimiz, halkımızı sömürgeci-faşist Türk devletine karşı ayağa kaldırmakla kalmayıp, ulusal kurtuluş yolunda vazgeçilmez olan silahları da eline vermiştir. Bütün bunlarla da halkımız, büyük tarihinin en elverişli, ulusal kurtuluş atılımında mutlak başarıya koşullarına da ulaşmıştır.

Halkımız, tarihinde eline geçirmemiş olduğu fırsatları bugün kavuşmuş olması, Partimiz PKK'nin öncülüğünde ulusal kurtuluş mücadelesinde her zamankinden daha fazla bugün, bir parça özgür vatan toprağı yaratmaya yakındır. Partimiz, halkımızı sömürgeci-faşist Türk devletine karşı ayağa kaldırmakla kalmayıp, ulusal kurtuluş yolunda vazgeçilmez olan silahları da eline vermiştir. Bütün bunlarla da halkımız, büyük tarihinin en elverişli, ulusal kurtuluş atılımında mutlak başarıya koşullarına da ulaşmıştır.

Halkımız, tarihinde eline geçirmemiş olduğu fırsatları bugün kavuşmuş olması, Partimiz PKK'nin öncülüğünde ulusal kurtuluş mücadelesinde her zamankinden daha fazla bugün, bir parça özgür vatan toprağı yaratmaya yakındır. Partimiz, halkımızı sömürgeci-faşist Türk devletine karşı ayağa kaldırmakla kalmayıp, ulusal kurtuluş yolunda vazgeçilmez olan silahları da eline vermiştir. Bütün bunlarla da halkımız, büyük tarihinin en elverişli, ulusal kurtuluş atılımında mutlak başarıya koşullarına da ulaşmıştır.

Halkımız, tarihinde eline geçirmemiş olduğu fırsatları bugün kavuşmuş olması, Partimiz PKK'nin öncülüğünde ulusal kurtuluş mücadelesinde her zamankinden daha fazla bugün, bir parça özgür vatan toprağı yaratmaya yakındır. Partimiz, halkımızı sömürgeci-faşist Türk devletine karşı ayağa kaldırmakla kalmayıp, ulusal kurtuluş yolunda vazgeçilmez olan silahları da eline vermiştir. Bütün bunlarla da halkımız, büyük tarihinin en elverişli, ulusal kurtuluş atılımında mutlak başarıya koşullarına da ulaşmıştır.

Halkımız, tarihinde eline geçirmemiş olduğu fırsatları bugün kavuşmuş olması, Partimiz PKK'nin öncülüğünde ulusal kurtuluş mücadelesinde her zamankinden daha fazla bugün, bir parça özgür vatan toprağı yaratmaya yakındır. Partimiz, halkımızı sömürgeci-faşist Türk devletine karşı ayağa kaldırmakla kalmayıp, ulusal kurtuluş yolunda vazgeçilmez olan silahları da eline vermiştir. Bütün bunlarla da halkımız, büyük tarihinin en elverişli, ulusal kurtuluş atılımında mutlak başarıya koşullarına da ulaşmıştır.

Halkımız, tarihinde eline geçirmemiş olduğu fırsatları bugün kavuşmuş olması, Partimiz PKK'nin öncülüğünde ulusal kurtuluş mücadelesinde her zamankinden daha fazla bugün, bir parça özgür vatan toprağı yaratmaya yakındır. Partimiz, halkımızı sömürgeci-faşist Türk devletine karşı ayağa kaldırmakla kalmayıp, ulusal kurtuluş yolunda vazgeçilmez olan silahları da eline vermiştir. Bütün bunlarla da halkımız, büyük tarihinin en elverişli, ulusal kurtuluş atılımında mutlak başarıya koşullarına da ulaşmıştır.

Halkımız, tarihinde eline geçirmemiş olduğu fırsatları bugün kavuşmuş olması, Partimiz PKK'nin öncülüğünde ulusal kurtuluş mücadelesinde her zamankinden daha fazla bugün, bir parça özgür vatan toprağı yaratmaya yakındır. Partimiz, halkımızı sömürgeci-faşist Türk devletine karşı ayağa kaldırmakla kalmayıp, ulusal kurtuluş yolunda vazgeçilmez olan silahları da eline vermiştir. Bütün bunlarla da halkımız, büyük tarihinin en elverişli, ulusal kurtuluş atılımında mutlak başarıya koşullarına da ulaşmıştır.

Halkımız, tarihinde eline geçirmemiş olduğu fırsatları bugün kavuşmuş olması, Partimiz PKK'nin öncülüğünde ulusal kurtuluş mücadelesinde her zamankinden daha fazla bugün, bir parça özgür vatan toprağı yaratmaya yakındır. Partimiz, halkımızı sömürgeci-faşist Türk devletine karşı ayağa kaldırmakla kalmayıp, ulusal kurtuluş yolunda vazgeçilmez olan silahları da eline vermiştir. Bütün bunlarla da halkımız, büyük tarihinin en elverişli, ulusal kurtuluş atılımında mutlak başarıya koşullarına da ulaşmıştır.

Halkımız, tarihinde eline geçirmemiş olduğu fırsatları bugün kavuşmuş olması, Partimiz PKK'nin öncülüğünde ulusal kurtuluş mücadelesinde her zamankinden daha fazla bugün, bir parça özgür vatan toprağı yaratmaya yakındır. Partimiz, halkımızı sömürgeci-faşist Türk devletine karşı ayağa kaldırmakla kalmayıp, ulusal kurtuluş yolunda vazgeçilmez olan silahları da eline vermiştir. Bütün bunlarla da halkımız, büyük tarihinin en elverişli, ulusal kurtuluş atılımında mutlak başarıya koşullarına da ulaşmıştır.

Halkımız, tarihinde eline geçirmemiş olduğu fırsatları bugün kavuşmuş olması, Partimiz PKK'nin öncülüğünde ulusal kurtuluş mücadelesinde her zamankinden daha fazla bugün, bir parça özgür vatan toprağı yaratmaya yakındır. Partimiz, halkımızı sömürgeci-faşist Türk devletine karşı ayağa kaldırmakla kalmayıp, ulusal kurtuluş yolunda vazgeçilmez olan silahları da eline vermiştir. Bütün bunlarla da halkımız, büyük tarihinin en elverişli, ulusal kurtuluş atılımında mutlak başarıya koşullarına da ulaşmıştır.

Halkımız, tarihinde eline geçirmemiş olduğu fırsatları bugün kavuşmuş olması, Partimiz PKK'nin öncülüğünde ulusal kurtuluş mücadelesinde her zamankinden daha fazla bugün, bir parça özgür vatan toprağı yaratmaya yakındır. Partimiz, halkımızı sömürgeci-faşist Türk devletine karşı ayağa kaldırmakla kalmayıp, ulusal kurtuluş yolunda vazgeçilmez olan silahları da eline vermiştir. Bütün bunlarla da halkımız, büyük tarihinin en elverişli, ulusal kurtuluş atılımında mutlak başarıya koşullarına da ulaşmıştır.

Halkımız, tarihinde eline geçirmemiş olduğu fırsatları bugün kavuşmuş olması, Partimiz PKK'nin öncülüğünde ulusal kurtuluş mücadelesinde her zamankinden daha fazla bugün, bir parça özgür vatan toprağı yaratmaya yakındır. Partimiz, halkımızı sömürgeci-faşist Türk devletine karşı ayağa kaldırmakla kalmayıp, ulusal kurtuluş yolunda vazgeçilmez olan silahları da eline vermiştir. Bütün bunlarla da halkımız, büyük tarihinin en elverişli, ulusal kurtuluş atılımında mutlak başarıya koşullarına da ulaşmıştır.

Halkımız, tarihinde eline geçirmemiş olduğu fırsatları bugün kavuşmuş olması, Partimiz PKK'nin öncülüğünde ulusal kurtuluş mücadelesinde her zamankinden daha fazla bugün, bir parça özgür vatan toprağı yaratmaya yakındır. Partimiz, halkımızı sömürgeci-faşist Türk devletine karşı ayağa kaldırmakla kalmayıp, ulusal kurtuluş yolunda vazgeçilmez olan silahları da eline vermiştir. Bütün bunlarla da halkımız, büyük tarihinin en elverişli, ulusal kurtuluş atılımında mutlak başarıya koşullarına da ulaşmıştır.

Halkımız, tarihinde eline geçirmemiş olduğu fırsatları bugün kavuşmuş olması, Partimiz PKK'nin öncülüğünde ulusal kurtuluş mücadelesinde her zamankinden daha fazla bugün, bir parça özgür vatan toprağı yaratmaya yakındır. Partimiz, halkımızı sömürgeci-faşist Türk devletine karşı ayağa kaldırmakla kalmayıp, ulusal kurtuluş yolunda vazgeçilmez olan silahları da eline vermiştir. Bütün bunlarla da halkımız, büyük tarihinin en elverişli, ulusal kurtuluş atılımında mutlak başarıya koşullarına da ulaşmıştır.

demektir ki, önümüzdeki dönem, halkımızın ERNK saflarında örgütlenerek kahramanlık yaratacağı bir dönemdir. Büyük fedakarlıklarla desteklerini arttıran halkımızın kendi öz birliklerinde daha geniş örgütlenmesi, halk savasını kitlesel temeline oturtacak ve düsmannın yaratmak istediği tercorit çemberi kırılacaktır. Gelişmelerin bu doğrultusunda, bugün keşin bir şekilde ortaya çıkmıştır. Kitleler de, ayağa başlayan nehir gibi yatağın kavuştu. Bu yatak halkımızı bağışimsız ve özgürlük denizine ulaştıracak ve onu çağdaş-ilerici insanlığın değerli bir üyesi haline getirecektir.

Gelişmelerin yeni kesim olduğu gibi, zafer de halkımızdır. Düsmannın tüm gücünü 1988'de harcadığı binlerce 1988 yılı, ulusal kurtuluş mücadelemizin bildirildiği yıl haline getirilecek isteniyor. Faşist Türk sömürgecilerinin bütün hazırlıkları bu yönüldü. Bu amaç ulaşmak için de, özel savasın ne kadar uygulaması varsa hesaba Kürdistan'a getirtiler. Türk sömürgecileri tarihinin en büyük askeri harcamalarını yaparak, Kürdistan'daki askeri gücünü kat kat arttırdı, bunlarla 1988 yılını bizim tükenmiş yalız haline getirmeye çalıştı. Ülkede iperisinde bu saldırılar, yurt dışında da provokasyon hortlatarak yeni saldırılar eyleyen, sonuç almak istedi. İçerde ezilen ulusal kurtuluş mücadelemiz dışarıda da provokasyonun amacına ulaşması ile birlikte, tamamen tasfiye edilecekti. Bunun için hem içeride hem de yurt dışında direkt saldırılar gündeme konuldu. Kürdistan'da Türk ordusunun yaptığı, Almanya'da Alman polisi yaptıkları, provokasyon zemini yaratmaya çalıştı. Sömürgeci operasyonların çağın en vahşi özel savas metodları ile sürdüğü bir dönemde devprovokator Partimiz ve önderi Abdullah ÖCALAN'ı hedefleyecek, karşı-devrimci saldırılara bir yenisi eklidir.

Partimiz PKK, 1988 yılını bir tükenmiş yılı haline getirmek isteyen düsmannın saldırılarını geriletmek kalmayıp, mücadelemizi daha ileri mevzilere de taşıdı. Düsmannın 1988 yılı içerisinde tükenişe biraz daha yaklaştığı. Oynamak istediği tüm oyunlar da birer birer fiyaskoya sonlandı.

Boylesine muazzam bir kazanımla 1989 yılına giriyor Partimiz, ulusal kurtuluş mücadelemizin bundan sonra da büyük atımlarla ilerlemesi için sağlam bir temel oluşturdu. Düsmannın da bu gelişmelerin farkına vardığından, özellikle de 1989'un ilk aylarında yoğun operasyon ve tutuklamalara girişti. Kitlelere yönelecek, ERNK atarında birleşmelerini, kendi örgütlerini geliştirme için engellemek istedi. Dağırdığı yükselen silahlı savasçısını engellemeye faşist sömürgeciler, kitleler bir karaktere bürünmesini engelleyecek, savasın yaygınlaşmasını önüne geçmeye çalıştı. Operasyonlarının hedefini kitleler olmasını nedeni de buydu. ERNK'nin S. yılına daha kitleler olarak girmesi ulusal kurtuluş savasımızın kitle dayanışmasını daha da gelişmesini beraberinde getireceğini bilen düsmannın, bu atılımımızı önlemek için kitlelere ortağında bile uygulanmaya metodları uyguladı. Buna rağmen, kitlelerin kararlılığı bir an olsun azalmadı. İşkencenin tüm

Amasya Cezaevi'nde açlık grevi

Adi mahkumların bulunduğu Amasya Cezaevine yapılan yeni sürgünlerin içerisinde Sakine Cansız, Muzaffer Ayata gibi PKK'li savas esirlerinin de bulunduğu bir grup devrimci tutuktu getirildi. Etipine göre insa edilmemiş ve zemin katı olması nedeniyle tüklen kazmaya elverişli olmadığı gerekçesiyle siyasi davaların tutuklu devrimciler bu cezaevine getirildi.

Devrimci tutuklulara Diyarbakır ve diğer cezaevlerinde kazanılmış oldukları hakları verilmemesine, zaten kötü olan cezaevi koşulları daha da ağırlatılmaya başlandı. Bunun üzerine PKK'li savas esirleri ve diğer devrimci tutuklular 2 Mart'ta süresiz açlık grevine başladılar. Açlık grevinin 18. gününde mide kanaması geçirip, hastaneye kaldırılan devrimci tutukluların bir kısmı tedaviyi koruyor. Şekersiz ve tuz verilmeyen eylemde, her an ölümün ertelenilebileceği bildiriliyor.

Sakine Cansız'ın açlık grevi öncesinde eyleme başlama nedenleri ve amaçlarına ilişkin olarak gönderdiği mektubu yayımlıyoruz.

"Burdaki siyasi bilgiler başka yerlerden fakırdır. Cezaevi, 38 sonlarında bulmaya gelen bir sürgünler sırası bir nitelik taşıyor. Ancak, siyasi bir ayırtıya hiç tanık olmuyor. Eylemlerimize bu temel atılır. Ne ki, hala azar edilen düzeye değildi. Anlaşılmaya verilen sonuç yerine getirilmedi, sorunlar ırmandı. Diyalog ve diğer dayatmalarla çözüm yoluna açmaya çalışık. Bu mümkün olmayınca eyleme karar verdik. 2 Mart'ta eyleme başlayacağız.

Statistiksel karakteri özlüğü (D.Y., TKK) ve DHO, gibi) bu yasadışı yasadışıdır. Diyaloga çözümlerine daha ila inanıyorlar. Biz, D.S. ve Acil eylem birliği oluşturduk. Zaten ortak eylem programını ilk biz ve D.S. sundu. Acil sonra katkıları. Ashında, mümkün olduğu

Adi mahkumların bulunduğu Amasya Cezaevine yapılan yeni sürgünlerin içerisinde Sakine Cansız, Muzaffer Ayata gibi PKK'li savas esirlerinin de bulunduğu bir grup devrimci tutuktu getirildi. Etipine göre insa edilmemiş ve zemin katı olması nedeniyle tüklen kazmaya elverişli olmadığı gerekçesiyle siyasi davaların tutuklu devrimciler bu cezaevine getirildi.

Devrimci tutuklulara Diyarbakır ve diğer cezaevlerinde kazanılmış oldukları hakları verilmemesine, zaten kötü olan cezaevi koşulları daha da ağırlatılmaya başlandı. Bunun üzerine PKK'li savas esirleri ve diğer devrimci tutuklular 2 Mart'ta süresiz açlık grevine başladılar. Açlık grevinin 18. gününde mide kanaması geçirip, hastaneye kaldırılan devrimci tutukluların bir kısmı tedaviyi koruyor. Şekersiz ve tuz verilmeyen eylemde, her an ölümün ertelenilebileceği bildiriliyor.

Sakine Cansız'ın açlık grevi öncesinde eyleme başlama nedenleri ve amaçlarına ilişkin olarak gönderdiği mektubu yayımlıyoruz.

"Burdaki siyasi bilgiler başka yerlerden fakırdır. Cezaevi, 38 sonlarında bulmaya gelen bir sürgünler sırası bir nitelik taşıyor. Ancak, siyasi bir ayırtıya hiç tanık olmuyor. Eylemlerimize bu temel atılır. Ne ki, hala azar edilen düzeye değildi. Anlaşılmaya verilen sonuç yerine getirilmedi, sorunlar ırmandı. Diyalog ve diğer dayatmalarla çözüm yoluna açmaya çalışık. Bu mümkün olmayınca eyleme karar verdik. 2 Mart'ta eyleme başlayacağız.

Statistiksel karakteri özlüğü (D.Y., TKK) ve DHO, gibi) bu yasadışı yasadışıdır. Diyaloga çözümlerine daha ila inanıyorlar. Biz, D.S. ve Acil eylem birliği oluşturduk. Zaten ortak eylem programını ilk biz ve D.S. sundu. Acil sonra katkıları. Ashında, mümkün olduğu

üçgenliğine rağmen, yurtsöver kitlere, ulusal kurtuluş aleyhine düşme çukru verecek bir adım daha atmadılar. İşte, kitlelerdeki bu kararlılıkta, Partimiz PKK'nın yarattığı önemli diğer bir gelişimdir. Kürdistan halkının bu seviyeye getirilmesi ulusal kurtuluş büyük oranda kazanıldığıdır bir işaretidir.

Partimizin yeni bir Newroz döneminde büyük gelişmelerini göstermesi, faşist Türk sömürgecilerin yeni tedbirler almak zorunda bırakılmalarıdır. Özel savaş yönteminin son bir çabası olarak 1989 yılına yüklenilecek açık olan bir durumdur. Bu nedenle de tüm gücünü özel savaşa geliştirmek ve sonuç almak istiyor. Askeri yöntemlerin yanısıra, emperyalizmin de desteğiyle olası gelişmeler karşısında devreye geçecek siyasal çözümleri hazırladığını yapıyor. Avrupa devletleri ve ABD de ölçüler hazırlanan ve halkımıza güldürilmek istenen otonomi, dil-kültür özerkliği gibi, ulusal bağışlamak mücahedelesinin önüne dikilmek istenen engelleri 1989 yılına yüklenen faşist Türk sömürgecileri, bu yolda köhnemiş düzenlerini yaşlamak için mülaka sonuç almak istiyorlar.

1989 yılı, her yıldan daha fazla kader tayin eden bir yıl haline geldi. Bu yıl, ulusal kurtuluş çözümlerimizde faşist Türk sömürgecilerin daha siddetli bir şekilde karşılaşılabilecekleri bir yıl olacaktır. Faşist Türk sömürgecileri son bir çabası ile savagımlarını yaygınlaşmasını engellemeye çalışırken, ulusal kurtuluş çözümlerimiz de bu yıl ulusal kurtuluş savagımlarına daha da yaygınlaştığı bir dönem haline gelecek. "Bir Parça Özgür Vatan Toprağı Yarattık" sloganını gerçekleştirmek için savaşta daha fazla yüklenileceklerdir. Bu da, bu yılın kader tayin edici bir yıl haline gelmesine yol açıyor. 1989, ulusal kurtuluş savagımlarını yeni bir aşamaya sıçramasına elverişli koşullara da sahip. Bu bakımdan da her iki güç açısından 1989 kıyasıya bir mücahede talep olacaktır.

Faşist Türk sömürgecileri bu yıl ne kadar lehlerine çevirebilirler? Ulusal kurtuluş çözümlerimiz hem siyasal ve hem de nitel olarak daha zayıf olduğu bir dönemde, başarıya gidememiş bir çöküşün bugün sonuç almış mümkün değildir. Bugün ulusal kurtuluş çözümlerimiz son derece önemli bir seviyeye ulaştırmış. 5 yıllık silahlı mücadele pratiği, bunun tecrübelerini yoğun bir şekilde yaşamış, silahlı çözümlerimizin bu temelde savaş kabiliyetlerini geliştirmişler. Türk sömürgecilerine bu yolda da başarılı olmaları için tanınacaklardır. Türk sömürgecileri, hem ulusal kurtuluş mücahemesinin ulaştığı düzeyde, hem de yaşadığı derin kriz nedeniyle başarılı olma şansına sahip değildir.

Karşı-devrimin tüm tecrübelerini kendisine toplamasına ve özel savaş uygulamalarını yoğunlaştırmasına rağmen Türk sömürgecileri, TC tarihini en zayıf dönemini yaşayıyorlar. Askeri açıdan olduğu kadar siyasal, ekonomik açıdan da yaşanan kriz derindir. Rejim, tüm çabasına rağmen, krizi asma gücünü gösteremiyor, daha da derinleşmesini engelleyemiyor.

Askeri açıdan yapılabileceğini en fazlasını yapmış, özel savaşa vardıracağı sınıra varmışlardır. Bağınca bulunan ne kadar yöntem varsa hepsini de uygulamış ama, sonuç alamamıştır. Köy korucularının sayısını tüm çabasına rağmen daha fazla artıramamış, bunun için de "territöryal birlikler" oluşturamamıştır. "Territöryal birlikler"le savaşa daha fazla Kürdistanlaştırarak, sonuç almaya çalışıyor. Özel timler yapılarak artırılmaları, en modern silahlarla donatılmasına rağmen, ulusal kurtuluş çözümlerimiz karşısında başarılı olamadılar. Türk sömürgecilerin askeri yönden sonuç alamayacağı, daha fazla çöküşün girmelerinin yanısıra, Kürdistan halkının bu seviyeye getirilmesi ulusal kurtuluş büyük oranda kazanıldığıdır bir işaretidir.

Rejim ekonomik açıdan bu kadar derin bir çöküşe başka bir dönemde girmemi. Enflasyon en yüksek rakamlara ulaşmış, yatırımlar durmuş, ihracat olanakları oldukça azalmış, halkın yaşam seviyesi en alt sınırına inmiş, döviz darboğazı, demolarer dengesindeki açık büyümüştür. Bir de Kürdistan'daki özel savaşın finansman etmek için harcanan milyarlarca liranın bütçeye yöklediği yük, rejimi ekonomik olarak en sıkışık döneme sokmuştur.

Siyasal açıdan da rejimin bunalımı derinleşmiş ve tüm tersine daha da ağırlaşmış eğilimi gösteriyor. 26 Mart yerel seçimleri, bu bunalımın tam bir krize dönüştüğü bir dönem olacaktır. Evren-Özal klifiğin yönetemez duruma gelmesi, sorunların üstesinden gelemeyip bunalımın daha da ağırlaşması, bu klifiğin siyasal kuruması sağlama çabalarını da başarısız kılyor. Özellikle de Kürdistan'da yükselen ulusal kurtuluş mücahemesi, rejimin bunalımını derinleştiriyor, burjuvazinin çeşitli kilitleri arasındaki çekişmeleri kızıştırıyor.

26 Mart yerel seçimleri, hem burjuvazinin çeşitli kilitleri arasındaki çekişmelerin siddetlenmesi açısından ve hem de rejimin geleceği açısından son derece büyük önem taşıyor. Yerel seçimler, genel seçim düzeyinde bir önem sahip olmasa da, 26 Mart yerel seçimleri böyle bir önem kavuştu. Bu seçimlerin önemli şerhı geliyor: Sonuçları, rejimin geleceğini tayin etmedir. Bu bakımdan mevcut burjuvazinin kilitleri ve emperyalist çevreler, 26 Mart yerel seçimlerine büyük bir önem veriyorlar.

Evren-Özal klifiğin yönetimde kalıp kalmayacağı bu seçimlerde daha da netleşecektir. Evren'in, Asya ülkelerinden Pakistan, Singapur vs. gelizlere çarkaran yaptığı açıklamaları, klifiğin Evren kanadının 1989 sonbaharındaki cumhurbaşkanlığı seçimlerinde gidiç olacağını gösterdi. Evren bir daha seçilmek istemediğini söyledi. Ama, tümünden de kapıyı kapamayı ve yeniden cumhurbaşkanlığına seçilebilmesi için kapıyı aralıktı bıraktı. Aslında Evren, bu açıklaması, emperyalist çevreler ve Türk tekelcilerinin yeni bir dönem daha gövde kalmak için onu görmemesi üzerine yapıyor. Kitleler de Evren-Özal klifiğin karşı olan muhalefetine Kürdistan'daki silahlı mücadele ile birleşmiş, rejimi toptan bir çöküşe daha da yaklaştıracaktır. Bu bakımdan rejime karşı muhalefet, işte politalarda eritemek için yeni girişimlere basvuruluyor.

Evren-Özal klifiğin ömrünü 1990'lara kadar sürdüreme çabaları, gerek tekelci çevrelerde ve gerekse de emperyalist çevrelerde yönetime karşı aralıktan kitleleşen muhalefet nedeniyle gerekli desteği kaybetmeye başladı. Kitlelerdeki yeniden canlanışı için ve öğrenci hareketlerinde görülen yükselme rejimin Kürdistan bağışızlık mücahedelesinde diğer bir sorun da karşı karşıya gelmesine yol açıyor. İşte, sözkonusu çevreler, Evren-Özal klifiği ile bu gelişmelerin üstesinden gelemeyebilecekleri görüyorlar. Sözkonusu yaklaşım gidermek, Avrupa ve ABD çevrelerinde de ağırlık kazanıyor.

26 Mart yerel seçimleri, rejimin geleceğini tayin etme üzerindeki özelliğinden dolayı, bir genel seçim

kadar önem taşımaya başladı. Seçim sonuçlarının açıklanacağı 27 Mart sabahı, rejimin Özal ile ilgili alıp almaya doğru çıkacakları.

ANAP oldukça yıpranmış bir durumda. Basın yaptığı son komuyu yoklamaları da ANAP'ın da büyük bir düşme görüldüğü anlaşılıyor. ANAP'ın bu yıl kaybı hükümet etme kokuğuları da ortadan kaldırcağı bir gelişme olarak değerlendiriliyor. Muhalefet Özal'ın ömrünün %32'ini alına düşmesi halinde, erken genel seçime gidilmesi üzerinde ısrar ediyor. Seçimden böyle bir sonuç alınması, Türkiye'yi yeni bir seçim ortamına sürükleyecektir. Bu seçimlerin bu yılın sonbaharında yapılacak cumhurbaşkanlığı seçiminin öncesine rastlaması, sıkıntıya daha da arttıran bir husus. Pespeşe genel seçimler, rejimin bunalımını ağırlaştırıyor ve bir türlü çözüme kavuşmamasının nedenlerini bildirir.

Evren cumhurbaşkanlığından ayrılması da Özal'ın onun yerini alma gibi bir düşüncesine varıyor. Seçim sonuçları bir de bu yönden önem taşıyor. Özal, yeterli olursa, 1992'ye kadar hükümet süresinde bir değişiklik yapmayacağı gibi, cumhurbaşkanlığına da meclisin çoğunluğunun elinde bulunduğu için kolaylıkla gelebilecektir. Ama, bütün değerlendirmeler böyle bir sonuçun çıkmasını ihtimal dışı bırakıyor. Ancak, ANAP, iktidarı verdiğini olanakları oylarını arttırmak için çeşitli yöntemlere başvurmaktan da geri kalmadı. Oylarını düşürmek için ANAP önceden de o kabul ediyordu, şantaj gibi yöntemlere yeniden başvurdu. Oylarını böylelikle arttırmaya bile düşürmeye, en azından %32'ini altına indirmeyi düşünüyor.

Muhalefet partilerinin seçim kampanyası, mevcut partiler arası çekişmeleri daha da derinleştirdi. Bunun yanısıra, ödenen birer ANAP içerisinde varolan çekişmeler de yeniden siddetlenmeye ve su yüzüne çıkması başladı. ANAP'ın oylarını kaybetmesi ve Özal'ın yıpranması karşısında, ANAP içerisinde yeni arayışlar başladı. Hatta seçim sonrasında ANAP'ın oylarını kaybetmesi halinde yeni bir sağ parti kurma hazırlıklarından da bahsediliyor. ANAP İstanbul Belediye Başkan adayı Bedrettin Dalan seçim kampanyasına ANAP ve Özal adını kullanmadı. Bu, Dalan'ın Özal ile çekişmesini gösterdiği gibi, Özal'a alternatif olarak hazırlık olduğu da basına yansıdı. Bu hazırlıklar, 26 Mart yerel seçimlerinin sonuçlarına göre devreye sokulabilecek planlardır.

Muhalefet partileri ANAP'ın düşürmek için seçim kampanyasına asılırken, Özal da yeni manevralara başvurarak, oylarını düşürmeye çalışıyor. Daha önceki seçimlerde rusvet, fonlardan aktardığı maddi kaynakları oylarına alan Özal, yine bu oyuna başvuruyor. Özal sık sık iktidar ile ilgili yöntemler arasında paralellik olmasını söyleyerek, muhalefetin aldığı belediye başkanlıklarına destek sunmayacağından kaçınanlar olduğunu. Bununun da kitleleri muhalefet partilerine yakın yeniden toplamak istiyor. Savurduğu tehditlerini yanısıra, fon adı altında topadığı parası rakı rusvet olarak kullanıp, oyların alınıyor. Özal, bu yılın yönetimini kazanıyor. Hatta, birçok bucağı ilçe yapıyor. İnceledi de il yapaacağı sözünü veriyor. Açıkça "o yerin sızılı, ilçe yapalım" diyor. Bu taktiklerin yanısıra, seçime bir gün kala Özal yaptığı basın toplantısında bu yönünde yeni açıklamalarla bulundu. Özal basın toplantısında geçen yıl sonuna kadar kamu arzısı üzerine yapılmış olan gecokundulara tapu vereceğini ve ayrıca esnafın

alınan peşin verginin de %50'den %30'a indirileceğini açıkladı. Bu açıklamalar, hükümetin varlığını sürdürmek için denediği yeni bir rusvet girişimidir. Zaten rejim şimdiye kadar da böylesi oylarına varlığını sürdürdü. Toplum elinde hiçbir şey bırakmayacak kadar önce onları sövüyor. Daha sonra da bu soygundan onlara da pay verecek kendisine bağlıyor. Açıkça dürdürdüğü insanları satan oluyor.

Halk kitlelerine verecek bir şey olmayan iktidar, tonlarda biriktirdiği paraları rusvet olarak alıyor, yine bu tür manevralara başvurarak yönetimini sürdürmek istiyor. Tehdit, şantaj, rusvetle yönetimini sürdürmek isteyen Özal, yer seçimler giderken aynı kozu bir kez daha kullanıyor.

26 Mart yerel seçim sonuçları ANAP'ın aleyhine olması Özal'ın gidiç olmasının bir işareti de olacaktır. Özal, basın toplantısında muhalefet düşmesi halinde, siyaseti bırakacağına da açıkladı. Bu seçim sonrasında yeni alternatif arayışlarına da imkan sağlayabilir kararlar da aynı zamanda. Zaten Özal da kaybedince bir daha kendisinin tercih edilemeyeceğini çok iyi biliyor ve anlıyor.

26 Mart yerel seçimleri B. Avrupa ve ABD de yakından izliyor. B. Avrupa çevreleri, Özal'ın gidiç oluyacağı bakiyorlar. Avrupa'nın siyasi kurum ve partilerine yapılan değerlendirmelerde Özal'ın seçime oylarını kaybetmesinin halkın güvenliğine atılması geleceği belirtilerek, erken genel seçime gidilmesi isteniyor. B. Avrupa çevreleri bu durumda Özal'ın cumhurbaşkanlığına yönelmesine de sıcak bakmıyorlar. Halk kitlelerinde de muhalefet partilerin gelen tepkiler sonucu, Özal'ın cumhurbaşkanlığına yeni sınırlar yaratacağı söylenir. B. Avrupa çevreleri, Özal'ın cumhurbaşkanlığına da istemiyorlar. Benzeri bir eğilim ABD çevrelerinde de geliyor. Genel Kurmay Başkanı Necip Torunbay'ın seçimden bir gün önce döndüğü ABD gezisinde, aldığı seçim sonuçlarına göre ABD den ne yapılabileceğine ilişkin tavır hakkında görüş aldığı da açıklanıyor bir durum. ABD, yine ordu vasıtası ile olası sorunlara müdahale edip, rejimi içine girildiği krizden kurtarmak istiyor.

26 Mart yerel seçim sonuçları ve sonrası hakkında mevcut olasılıklar bu kapsamda belirtilebilir. Sonuçlar, rejimin siyasal krizine daha da derinleştirecek bir eğilim de olacaktır demek bir kehanet sayılmaz. Emperyalist çevrelerin Evren-Özal klifiğin gözden çıkarılması, yeni arayış ve alternatifleri de aramaya hızlandırdı. SHP, DYP, sağ yeni bir parti, SHP-DYP koalisyonu veya başka bir biçim, ANAP sonrası hükümet için düşünülen olasılıklardır. Ancak, hangi alternatifin gelirse gelsin, rejimin bunalım aşaması mümkün olmayacaktır. Seçimler ve peşinden gelen yeni seçimler de bu krizi derinleştiren öğeler olacaktır.

1989 yılına girerken, rejimin krizleri böylesi aşımaz bir boyuta gelmiş görünüyordu. Evren-Özal klifiği yine yerine gelebilecek yeni bir kırık, bu krizi asma gücünü gösteremeyecektir. Rejimin çöküşü daha da hızlanacaktır. Rejime karşı, Kürdistan bağışızlık mücahemesinin yanısıra, işte ve öğrenci eylemlerinin de yaygınlaşması çöküşü daha da arttıracak, burjuvazinin kendi iç çatışmaları da buna eklenecek. Rejimin çözümsüzlüğü derinleşecektir.

Faşist Türk sömürgecilerinin askeri şiddet arttırıp, özel savaşa yaklaştırmaları da bir çöküşün omayacaktır. Rusvet, şantaj, tehdit ve altbilgide yoğunlaştırılan soygunlar da rejimin şimdiye kadar

aldığı desteği sürdürmesine yetmeyecektir. Türkiye işçi sınıfı önemli bir domence gelmiştir. Birçok işkolunda grev dalgası çıkarmakta, sendika yönetimlerinin çabaları da bu dalgaları durduramamaktadır. Yine, öğrenci hareketlerinde yükselme de devam ediyor. Bütün bunlar rejimin kıssa süresinde yeni sorunlarla karşı karşıya geleceğini açık işaretlerdir.

Rejime karşı en önemli ve sürükl gelişme gösteren unsur, Kürdistan ulusal kurtuluş mücahemesidir. Rejimin çöküşüne karşı ulusal kurtuluş mücahemesinin ezilmesine bağlı. Yine Türkiye'deki hareketlenmeyi durdurmak da buna bağlı. Bunun için de faşist Türk sömürgecileri, Kürdistan ulusal kurtuluş mücahemesine karşı bu dönemde en yoğun saldırılara girişiyorlar.

Kürdistan ulusal kurtuluş mücahemesinin gündemin baş sırasında olması, yer seçimlerinde de orta çığı, Partiler, Kürdistan'daki adayların tespit ederken ve propaganda çalışmalarında hep bu öğeyi göz önünde bulundurdular. Örneğin; Kürdistan açısından hep özel bir önemi olan Diyarbakır'da sergilenen pratik buna açık bir işaretler.

ANAP'ın adayları PKK davasının Diyarbakır cezaevinde de yatmış olan Felat Cemiloğlu, ANAP, bir yandan oy almaya çalışırken, bir yandan da Abdulhamit benzeri ödenekleri etrafında topluyor. Böylece yönetimini sağlamlaştırmak istiyor. Diyarbakır'da seçime katılan tüm partilerin adayları Kürt sorununa değindiler. Halepçe için anı dikme sözü verdiler. Yoğun bir biçimde propagandalarını, bu zemine oturtular. Bu şekilde de, kitlelerin oylarını çekmeye çalışıyorlar.

Partilerin Kürdistan'da açtıkları böyle bir propaganda yapmaları, ulusal kurtuluş mücahemesinin ulaştığı düzeyi bir örnektir. Halkımızın varlığını açtıkları inkar edimesi yolu terklediler, sorunun dil-kültür vb. bazı hakların verilmesi gibi bir sonuçla kapattıkları istiyor. Bunun için de çeşitli manevralara giriyor. Bütün bunlara basvurulmasını nedeni açık, ulusal kurtuluş mücahemesinin tarihin en güçlü gelişmelerini taşıyor. Halkımız nihai kurtuluşuna her gün biraz daha yaklaşıyor.

1989 Newroz'unu Partimiz PKK, bu gelişmelerde daha da ilerletmeye çalışıyor. Halkın krizini, yitirmediği büyük bir hazırlıkta, büyük yürüyüşün yanısıra sunan bu gelişmelerin en iyi karşılayacak bir düzeye de kendisini ulaştırıyor.

Partimiz PKK, Cephemiz ERNK, Ördümüz ARGK hiçbir dönemde bu kadar güçlenmiş olmadı. Yine bu halkımız, yabancı egemenlik tarihinde hiçbir zaman bu kadar sağlamlaşmaya kararlı olmadı. Duşmanımız tarihte hiçbir zaman bu kadar ağır ekonomik, siyasi, askeri kriz içlerine girmemi. Bütün bu gelişmeler, yeni bir Newroz döneminde ERNK'nin kuruluşunu 5. yılına girişinde daha büyük atılmaları kutlama koşullarını son derece elverişli hale getiriyor. Mazlum ve Mahsum yoldaşların anlarına verilen sözlerin gereklerini yerine getirmek için olanaklar bugün daha gelişmiştir. Bunlar 1989 Newroz'unu tarihimize layık bir kutlamaya dönüştürmek için büyük bir güç veriyor.

Halkımızın kararlılığı, militanların usta ve büyük savaşçıları ile '89 Newroz'una giren Partimiz ARGK, Cephemiz ERNK, Ördümüz ARGK, Mazlum ve Mahsum yoldaşların anlarına da bir gereği olan, "Bir Parça Özgür Vatan Toprağı Yarattık" mücahemesinde, bu yıldı da bir zafar yılı haline getirecek ve kazanacaktır.

Botan'da savaşan bir ARGK komutanı ile yaptığımız söyleşinin Newroz'a ilişkin bölümünü bu sayımızda yayınlıyoruz

"HER NEWROZ, BİR ZAFER DÖNEMİDİR"

□ **Serxwebûn:** Ulusal kurtuluş mücadelemizin son derece önemli gelişmeler yaşadığı bir dönemde geçiyoruz. Bu döneme damgasını vuranak bir Newroz sürecine de girmiş durumdayız. Newroz'un tarihteki ve günümüzdeki önemi biliniyor. Newroz sürecine girenken, bu dönem için söyleşilerinizi nelerdir?

□ **ARGK komutanı:** Geride bıraktığımız 7 yıllık mücadele tarihimiz, önümüzdeki 1989-90 yılları mücadelesini, hatta 10 yılları nasil kazanmamız gerektiğini de çok açık bir şekilde gösteren bir ayndır. Yine, 5 yıllık silahlı mücadele deneyi de bu konuda neler yapılması gerektiği hususuna son derece açıklik getirmektedir. Bu yıllar mücadele doğrultumuzu netleştirmiş, yapılmış gerekenlerin neler olduğunu ve bunların nasil yapılacağını da en güzel bir şekilde ortaya koymuştur.

Bu gerçeklerden yola çıkarak, önümüzdeki döneme bakmak gerekiyor. Newroz'u devrimci anlamda karşılamak, geçmiş mücadele deneyimizden doğru dersler çıkarmak; bu dersleri yeni dönemi kazanmada pratikçe doğru yaklaşımda kullanmak ve uygulamaktan geçiyor. Ancak, böyle bir karşılıklı Newroz'a gerçek anlamı verilebilir.

Newroz, halkımızın direniş, birlik ve isyan günüdür. Halkımızın dayandığı en temel direniş zeminlerinden biridir. Bugün Newroz daha da anlamlaşmıştır. Newroz'u mücadeleleri, fedakarlıkları ve kanlarıyla daha da kızlaştıran Mazlumların, Agitlerin direniş geleneğini sürdürmek, özgür vatan parçalarını yaratmak ve devrimde zaferi kazanmakla mümkündür.

□ **Serxwebûn:** Bu konuyu biraz daha açmanız isteyeceğiz. Bilindiği gibi, bugünkü Newrozlara kolay gelmedi. Newroz'un çağdaş anlamına kavuşturulmasında yüzlerce şehidimizin direniş, binlerce insanımızın emeği var...

□ **ARGK komutanı:** Mücadele tarihimizin de kanıtıdır gerçektir den bir, bu günleri öyle kolay yaratmadığımızdır. Bugünlere ulaşmamız, gerçekten zorlu, güçlü ve fedakar bir mücadelenin sonucu olmuştur. Bunda, başta Parti Önderliği olmak üzere, Mazlumların, Kemallerin, Hayirlerin, Agitlerin ve bütün şehit yoldaşların payları belirleyicidir. Onlardaki anlayış, Newroz'u sürekli zaferle taçlandıran, hiçbir biçimde geri adım atmayı tercih etmeyen yurtsververimci bir anlayıştır. Bunun sonucudur ki, bugünkü kazanımları elde etmeye başladık.

□ **Serxwebûn:** Bu değerlendirilmeler temelinde, gelinen aşama için neler söyleyebiliriz?

□ **ARGK komutanı:** Bugün, bu direniş temelinde belli bir aşamayı tutturmduğumuz açıktır. Bu, önümüzdeki dönemde Newroz'a böyle bir anlamı kazandırmak için önemli avantajlar sağlıyor. PKK'nın bugün ulaştığı seviye, yarattığı kazanımlar, safiyet mümkün kılabilircek bir düzeydedir. Böylece bir temelde girdiğimiz '89 Newroz'un önemi de ortaya çıkıyor. '89 Newroz'un bu temelde karşılamak, bir parça özgür vatan topraklarını kurtaran bir devrimci atılım içerisinde olmak, dönemi böylece almak hem gerekli ve hem de mümkündür.

Parti Önderliğimiz, Partimiz, halkımıza böylece bir zaferi kazanması için gerekli imkanı sunmuş-

tur. Her şeyden önce, Kürdistan'da kimin, nasil ve ne şekilde savaşması, hangi değerlere bağlı kalınması gerektiğini Partimiz öğretmiştir. Partimiz, Kürdistan'da gerçek bir yaşamın nasil anlamlaşılabileceğini göstermiştir. Buna ulaşmanın kendisi bile, başlı başına bir atımdır.

Halkımıza kendi geleceğini kendi elleriyle yaratma silahı verilmiştir. Bugün mücadelemizin geldiği aşama budur. Olası gelişmeler de geleceğin bu temelde gelişeceğini göstermektedir. Bu geleceğin, vatanımızı parça parça düşmandan kurtarma yönünde olacağını da kanıtlamaktadır.

Her şeyden önce halkımız bugün gerçekten kendisine en ileri düzeyde, yetkince önderlik eden bir ulusal öndere sahip olmuştur. Başkan APO öcülüğündeki Partimiz kurtuluşu sağlatacak bir komuna ulaşmıştır. Bundan daha büyük bir silah olamaz halkımız için. Bu silah bugün halkımızın eline verilmiştir.

Bunun da ötesinde halkımız etrafında örgütlenebileceği, birlik olacağı ve bin yıllık kölelik tarihinin hasabını sorabileceği bir cephe silahı da oluşturulmuştur. Yine, düşmana büyük darbeler vuran ve Kürdistan'dan düşmanı söküp atabilecek bir ordu silahı da yaratılmıştır. Parti silahının yanısıra, Cephe ve Ordu silahları da halkımızın eline verilmiştir.

□ **Serxwebûn:** Bu görüşlerin gerçekleştiğinin dayanakları nelerdir sizce?

□ **ARGK komutanı:** Her şeyden önce üzerinde hareket edebileceğimiz, dayanabileceğimiz 17 yıllık bir mücadele tarihimiz vardır. Yine ulaşan şehitlerimiz ve bu temelde yaratılan gelişmeler vardır. Partimiz, Cephezim, Ordumuz ve savaşıma kararlı milyonlarımız var.

Bugün düşman, birakalmı askeri zorunu kullanarak Kürdistan'daki mücadelemizin önüne geçmeyi, mücadeleyi bastırmayı tutturamamaktadır. PKK'nın açmış olduğu bayrak altında mücadeleye katılan halkımız karşısında düşman her gün geri adım atmaktadır. Türk ordusu, ülkemizde savaşılamaz bir duruma gelmiştir. Özellikle de Botan'da düşmanın her türlü yeti ve kurumu işleme bir hale getirmiştir.

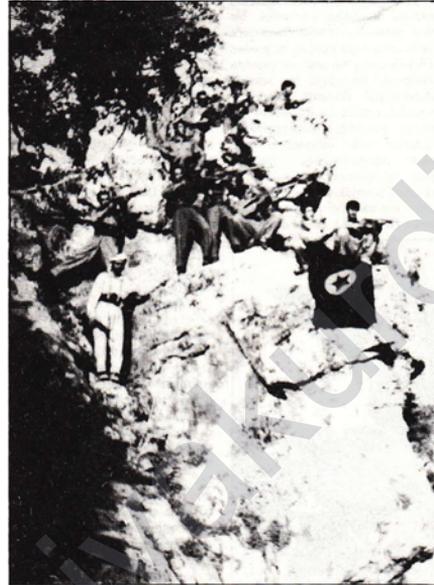
Halkımızın genç fertleri her türlü fedakarlığı göze alarak ve seve canı gönülden ordularının safalarında yer almakta, ARGK'ye akin akin gelmektedir. Binlerce yıllık karantalı bırakılan, kendi gerçekliğini karşı çıkarılan, kullanılan halkımızın evlatları, bugün gruplar halinde ARGK saflarına katılmaktadırlar.

Düşmanın uyguladığı hiçbir savaş taktiği ülkemizde tutmamaktadır. Rejim öyle bir düzeyde gelişmiş ki, öne sürdüğü yeni taktiklere de tamamen iflas etmektedir.

□ **Serxwebûn:** Bu yoğun gelişmeler ortamında halkımızın durumu nasıldır?

□ **ARGK komutanı:** Halkımız geleceğe artık büyük bir güvenle bakmaktadır. Halkımız bu derece keskin konuşturan gelişmeler az şeyler değildir. Bu gelişmeler, artık tamamen zaferi mümkün kılacak olan gelişmelerdir.

Bir kez halkımızın, Başkan APO, Partimiz PKK, Cephezim ERNK, Ordumuz ARGK şahsında zaferine olan inancı büyük oranda artmıştır. Bunlar şahsında yakaladığı zaferi, kendisi için vazgeçilmez bir gerçeklik olarak elde almaktadır. Bu da halk tarihimize ulaşılan en yüksek noktayı göstermektedir. Bu düzeyde ulaşmamız da halkımızın, Partimiz önderliğinde gösterdiği fedakarlıklar da az değildir.

Simdiye kadar olduğu gibi, bundan sonra da halkımız en büyük fedakarlıkları gösterecek bir durumdadır. Ulusal kurtuluş mücadelemizin zaferine olan inancı gelişip, güçlenmiştir. Kararsızlığı büyük oranda aşmış, mücadelemizin saflarına akmıştır.

□ **Serxwebûn:** Halkımız '89 Newroz'unu büyük gelişmeler yaşamaya hazırlanıyor. Buna karşı ilkel milliyetçi ve reformist güçlerin durumu tam bir çelişki gösteriyor. Bu konuda neler söyleyebiliriz?

□ **ARGK komutanı:** Partimiz, kısa mücadele geçmişine rağmen, halkımızın davasına doğru bir temelde yaklaşmış ve bugünkü gelişmeleri yaratmıştır.

Buna karşın Kürdistan adına, Kürtük adına hareket ettiklerini söyleyen güçlerin durumuna da bakmakta yarar var. Bu güçler, halkımız yıllar boyunca adeta satılığa çıkarılmış, çeşitli güçlerce pazarlanmışlardır. Halen de bunun arası, cabası içerisindeyiz.

Bu güçlerin Kürdistan'da su veya bu biçimde sıradan bir Kürdistan insanını bile kandırmaları mümkün değildir. Bunların gerçek yüzleri ortaya çıkmış durumdadır. Mücadelemizin yoru başarımız ve bu güçlerin shelterlerini sağlaştırmış, ilkel milliyetçiliğin bugün işlerini girdiği durum gözönündedir. Tamamen bir yıkılışı yaslıyorlar.

İlkel milliyetçi güçler çok olusa giderken, Türk Kürdistan halkını da PKK şahsında ölüme götürmek istidiler. PKK'ye karşı TC'nin gazetesine verilen demeciler işbirliğini gösterme açısından bazı örneklere sahiptir. Bunlar, halkımızın ve hatta ilerici insanlığın en azgın bir dü-

manı olan TC ile en kirli ilişkiler içerisinde gidiler. Hala bu işbirliğini çeşitli biçimlerde sürdürmek istiyorlar.

Diğer güçlerin, küçük-burjuva reformistlerin durumları da bunlardan farklı değildir. Bunlar da halkımızın gelişen kurtuluş mücadelesinde engel olmak için binbir türlü engel teşkil ediyorlar. Sahte birliklere yönelerek, halkımızın çıkarını pazarlamaya çalışıyorlar.

dönemde de böylece bir yaklaşımı temel almıştır. Partimiz, halkımızın özgüncü dayanarak, buna güvenerek her türlü köhneşin engelin üzerine yürümüştür. Bu engelleri yurttuğu dışı bir mücadele ve büyük fedakarlıklar sonucu Partimiz bugüne ulaşabilmiştir.

Burdan çıkardığımız sonuç; zaferi garanti altına alan halkın özgüncü ve destegidir. PKK, halkımıza bu biçimde bir değer biçmektedir. Ve bundan daha yüce bir şey de olamaz.

□ **Serxwebûn:** Bu temelde '89 Newroz'u ve gelecek hakkında daha neler söyleyebiliriz?

□ **ARGK komutanı:** Mücadelemizin aydınlatıldığı geleceğin zafer dolu bir gelecek olacağına, daha simdiden gelecektir. Gelişmeler, tamamen geleceğin böyle zaferle dolu olacağını göstermektedir.

Düşman bugün sadece askeri değil, siyasi, ekonomik, sosyal, kültürel ve ahlaki açıdan tamamen bir tükleniş içerisinde. Buna karşı halkımız ise gerçekten savasabileceği, kendisini zafer götürebilecek bir mücadele silahına ve ortamina kavuşmuş durumdadır. Bilindiği gibi, 5 yıllık bir silahlı mücadele pratiğimizi vardır. Yine bu mücadele içerisinde sayıları bine ulaşan şehidimiz, görülmüş fedakarlıklar vardır. İşkenceden geçirilmemiş tek bir ferdimiz kalmamış, binlercesi güç ettirilmiştir. Bu işkencelere rağmen, halkımızın kendi öz çıkarlarını temsil eden, gerçekten kendisini kurtuluşu götürmek olan Partimiz, Cephezim ve Ordumuz etrafında sağ tutmuştur.

5 yıllık, silahlı direniş mücadelemiz sürecinde halkımız her türlü fedakarlığı ve cabayı göstermiştir. Önümüzdeki dönemde, ulusal kurtuluş mücadelemize gerçek anlamda katılmak isteyenler, bu gerçekleri gözönünde bulundurmaz zorundadır. Katılım bu temelde olmalıdır. Hala bu konuda en ufak bir kararsızlık, ikircilik duymak bile güç yurtsververliğe şimşak bir tutumdur. Kendisine yurtsververim diyen ve değerleri başka olanlar, dönemin gerektirdiği bir pozisyonda olamaz zorundadırlar. Gelecek, parça parça vatan topraklarını kurtarma ve özgürlüştürme dönemidir. Bugün ulaşın düzey, elde edilen olanaklar, böylece bir gelişmeye tamamen mümkün klmaktadır.

Faşist Türk sömürgeciliğine karşı dağlarımızda kahramanca savaş yürüten savasçılar olarak, yeni bir mücadele dönemine, '89 Newroz'a girerken, tüm halkımızın direnişlerini yerine getirmeye, bunun için azami çaba sarfetmeye çağırıyoruz. Gereklere yerine getirildiğinde, zaferi kayalayacağımız ve savasın tamamen lehimize sonuçlanacağı açık olan bir durumdur. Yine, halkımız dağlarımızda azgın düşmana karşı savasın komutan ve savasçılar olarak, gösterilen fedakarlığa, mücadelemize, bundan sonra daha layık olacağız, savas süreli yükselteceğimize ve halkımız bir parça özgür vatan topraklarını armanın edeceğimize söz veriyoruz.

O halde, Parti Önderliğimizin etrafında topekün bir halk olarak, PKK saflarında birleşelim. Geleceğimizin güvencileri olan PKK önderliğindeki Cephezim ve Ordumuz içinde genel, yaşlı, kadın demeden yerimizi alalım. Gelecek bizindir, bizim olacaktır.

—Yaşasın zaferi olanaklı kılan Başkan APO önderliğindeki Partimiz PKK!
—Yaşasın halkımızın birlik, isyan ve direniş geleneği NEWROZ!
—Yaşasın ERNK, ARGK!

'89 atılımının ilk ölümsüz kahramanı Binevs AGAL (Berivan) yoldaş kalbimizde süreklili yaşayacaktır

Binevs AGAL (Berivan) yoldaş, 1 Ocak 1966 yılında Siirt-Besir'in Bezin köyünde orta halli bir ailenin çocuğu olarak gözlerini dünyaya açtı. Öğrenimini ilk okuldan sonra sürdürdü. Öğrenimini sürdürmek istemesine rağmen, bu olanığı elde edemedi. O, okuyup öğrenmeyi bir ihtiyaç olarak görüyordu. Daha küçük yaşlarda bağ-bahçe, tarla, ev işleri vb. yerlerde çalışarak ailesinin geçimine katkıda bulundu. Aile içerisinde huzursuzluğun çıkmaması için büyük fedakarlıklarda bulunarak sorumluluklar üstlendi. Ailenin en küçüğü olmasına rağmen tüm işlere koştı. Böylelikle aile bireylerinin sevgisini kazandı. Parteye yazdığı bir raporunda bu konuda şunları belirtiyordu:

"Küçük yaştan beri ailenin içinde sorun çıkmayan, emirleri eksiksiz yerine getiren ve hep çalışanlardan biriydim. Aile içerisinde huzursuzluğun çıkmasını hiç istemedim. Sırf huzursuzluk çıkmasını diye her işe koşardım. Bu durumdan ötürü doğal olarak annemin, babamın ve kardeşlerimin sevgisini kazanmıştım. Aileye bu bağlılığım Avrupa'ya gidene kadar devam etti."

Ailesi de yurtsever özelliklere sahip olan Binevs yoldaş, kurtuluş hep umut etti. 14 yaşındayken, bir kısım akrabacının baskısıyla bulunduğu Avrupa'ya gitti. Bu dönemde henüz Partimize tanışmamıştı. "Ba-tı Almanya'da meslek okulu gittim. Bazen de kaçak işlerde de evlerde çalışarak geçimimi sağlıyordum. Kitap okumayı çok seviyordum. Dil öğrenmek, konuşma yeteneğimi arttırmak için elime geçen her kitabı okuyordum. Fakat Avrupa'daki yaşam bana çok dar ve basit geliyordu. Hep ülkeye geri dönmek istiyordum." Kaldığı akrabalarına, akrabaklık ilişkilerine dayanarak DDKD'lier geliyordu. Devrimci bilinçim olmadıysa halde, DDKD'lilere böyle tepkim vardı. O zamanlar PKK'li arkadaşları tanıyordum; ama tüm teslimiyetçi örgütleri duyduğum tek beni arkadaşlarımdan yana taraf tutmaya götüüyordu. "Binevs yoldaş, o dönemi kısaca böyle belirtmiştir.

Binevs yoldaş, ihtilali ve atak bir kişiliğe sahipti. Bu özelliği, O'nun erkenden Parti mücadelemize tanışmaya götürdü. Bir raporunda durumuna ilişkin şunları belirtiyordu Binevs yoldaş:

"Atesli bir yetimliğim vardı. Bazı inkarcı ve teslimiyetçi Kürt örgütleri böyle tepkim vardı ve sürekli bu günün mensuplarına sert tartışmalar oluyordu. Kaldığım ailede faaliyet yürüten arkadaşlarımla ilişkiye geçtim. Arkadaşlar arasında devrimci ve dürüst ilişkiler beni çok etkiliyordu. Diğer yandan da edindığım devrimci bilinç arttıyordu. Ve böylece ulusal kurtuluş mücadelesine katılmaya karar verdim."

Binevs yoldaş; sömürgeci, feodal-aşiretse ve mezhepsel çeliklerinin en yoğun olduğu bir alandan geliyordu. Hakimimiz Yezidi kesimine mensuptu. Bir de bu yönüyle sömürgeçliğin direkt ve indirekt öze baskılarından pay alıyordu. O, daha küçük yaşlarda bir arayış içerisindeydi. Baskıların, zulümünün sorumlularına kin ve nefrette doluydu. Bireysel kurtuluşun olmayacağına, aile içerisinde hapsolünme ve köleliğin bir çürüme olacağına inanıyordu. Bu nedenle sınıf düzeydeki maddi olanakların elinin tersiyle itiyordu. Yücelmenin sömürgeçlik koşullarında ve Avrupa metropollerinde gerçekleş-

meyeceği sonucuna ulaşarak, hedefine toplumsal kurtuluşun yolunda savaşmayı koymuştu.

Cesaret, fedakarlık, yurtseverlik hamuruyla yoğrulmuş ve devrimciğin seçkin örneğini gösteren Binevs (Berivan) yoldaş, yaşamının en canlı ve en verimli yıllarının halkın kutsal bağimsizlik ve özgürlük mücadelesinin geliştirilip güçlendirilmesi faaliyetlerine adanarak geçirmiş; bir an bile karamsarlığa ve ikircikliğe düşmeden en ön saflarda yer almıştır. Mücadele yolunda kararlıca yürürek bir PKK militanının hangi özelliklere sahip olması gerekeni bilip esas almış ve bunu her alan ve koşula pratikliğine en güçlü bir şekilde göstermiştir. Genelde Kürdistan toplumu, özellikle ise Kürdistan kadınına yaşadığı, sömürgeçliğin yüzlerce yıl şahvetinin, katmerli sömürsünün, gericiğinin ve insanlık dışı zulmünün hesabını sormak ve soylu proleter kınıni suç sahiplerine yöneltmek için bir pratik sahibi olmuştur.

12 Eylül faşist rejimi, her yönüyle gelişime karşı saldırganı geçtiği dönemde, Partimize, başarıya geri çekilme taklidiğini gerçekleştirecek daha güçlü temellerde hazırlanma yönelmis ve yeniden ilkeye dönüş çalışmalarına hız vermiş, yurt dışındaki haklıklarına da ülke pratikliğine Cephe göreviyetle tamamlamıştır. Partimize, 12 Eylül rejiminin azgın saldırılarının yoğun olduğu bu dönemde güçlü hazırlık çalışmalarına önbenlerce kitleyi etkileyip örgütlü bir yapıya kavuşturmuş. İşte bu faaliyetliğin bir ürünü olarak Binevs yoldaş da Batı Almanya'da mücadelelemiş tanışmış, ona büyük bir isticke hep takip etmiş ve bir devrimci kurtuluş yolu olarak gördüğünden en sonunda filli katilime geçmiştir.

Binevs yoldaş, 5 yıllık mücadelesinde fedakar, yığıt ve cesurca en ön saflarda yürüdü. Güçlü bir halk önderi olduğunu pratikte ispatladı. Gerek Kürdistan kitlelerinin yoğunlaştığı yurd dışı alanlarında, gerekse de Güney Kürdistan kitleleri arasında özlükleriyle faaliyetlerde bu güçlü özellikleriyle başarılı bir pratik sergiledi. Partimize önderlik

ettiği hakimimiz cephesel mücadelesinde çeşitli düzeylerde sorumluluklar aldı. Bu görevlerinde, yüksek bilinç, cesaret ve sorumluluk ruhuyla hareket etti. Sınıf dışı anlayışlara karşı kararlıca mücadele vererek Parti çizgisini temel aldı ve sorumluluklarını Parti talimatları doğrultusunda yerine getirdi.

Binevs yoldaşın olgun, sabırlı ve fedakar yaklaşımı, yoldaşlık ilişkilerinde güçlü örneklerini sergiliyordu. Partisine, halkına ve yoldaşlarına büyük sorumluluk ve dürüstlüğü bağliydiken, dümana karşı da ödenli kinle doluydu. İkilevi kurallı devrimci esaslarını kişiliğine en güçlü şekilde somutlaştırmış bir devrimciydi. Mücadelemin zorlukları ve acılarıyla kişiliğine döverecek cektiklerini bir yoldışmıştı. Partimize kazanım ve değerlerine dürüstçe yaklaşmıyorsa lıkla takdir edilirdi. Bu kazanım ve değerleri her yeni gelişmeye temel yapıyordu. Devrimci faaliyet ve yaşam boyunca başarılarında başı dönmeydi, büyüklük anlayışına kapılmıyordu, karamsarlık ve umutsuzluğa düşmüydü. O, devrimde hep zafere güven olgun, inancı ve bilinci bir kişiliğin sahibiydi.

Partimize Kuzey Kürdistan'da geliştirildiği silahlı mücadelede, yurtdışındaki kitlelere de etkiliyordu. Bu etkileşim onları doğayla örgeülü bir yapıya çekiyordu. Binevs yoldaşın umudu ve güveni bu dönemde pönemmişti. Bu gelişimin bir sonucu olarak, profesyonelce çalışmalar katılmaya kararlaştracak Binevs yoldaş, O'nun mücadeleye katılımı, Avrupa emperyalizminin insanlarımlar özünden boşaltarak mücadeleden uzaklaştırma çabalarına karşı bir direniş ifade ediyordu. Özellikle Batı Almanya'da hakimimiz Yezidi kesimi üzerinde çok sinicse onunların onyandığı, mezhepsel temelde sahte suni çeliklerini yaratılmaya çalışıldığı bilinen bir gerçek. İşte, Berivan yoldaş kendi şahsında bu mücadeleye katılmıyorsa soylu bir tavır almıştı. O'nun kararlı direniş ve ulusal kurtuluş mücadelemizden aldığı güç, bu düşmanca oynulara en doğru cevabı verdi. Aynı şekilde bu oynular kendisinde herhangi bir etkiye bulunmadığı gibi; ulusal kurtuluş mücadelesine bağlılığının daha da gelişmesine yol açıyordu. Şöyle diyor Binevs yoldaş:

"Kafama koyduğum tek düşünce, Kürdistan'ın bağimsizliği için yapabileceğim her türlü hizmeti sonuna kadar sunmaktır. Mücadelemin gelişmesinde önemli rol oynayan militan özellikleri kazanmak ve bunu ruhuma, bilincime kazımak için çaba sarfetmekliydim. Ve Partimize istediği ölçülerde ulaşacağıma da inanıyordum." Avrupa'da kaldığı sürede kendisini her türlü olumsuz etkilenmeye kapalı tuttu Binevs yoldaş. Çünkü O, yukarıda belirttiği gibi Kürdistan'ın bağimsizlik mücadelesini kafasına koymuştu. Bu O'nun biricik düşünce ve ilgilialandı; O, hep kararlı, cesur ve görevini başarıyla yerine getiren bir militandı. Batı Almanya'da kaldığı süre içerisinde birçok alanda kitle faaliyetlerini yürüttü. Uzun Yürüş'te (1984 Nisan'ında) on saflarda yer alarak kararlıca sonuna kadar yürüdü. İçinde yer aldığı dernek çalışmalarında başarılı pratik sergiledi.

Belli bir dönem Avrupa'da faaliyet yürüten Binevs yoldaş, mevcut faaliyetlerini kendisi için yeterli gördü. Daha ağır ve daha fazla devrim mücadelesine katkıda bulunmak için, ülke koşullarında

mücadele etme istediği Partiyetli. Bu kararını doğru değerlendirmek gerekiyor. O, seccemci devrimcilik hatasına düşmedi. Bazıları bulundukları alanda görevlerini başarıyla yerine getirmiyor; başka alanlara gitmek istiyorlar veya orada kendimi gösterip kanıflayacağım" anlayışıyla hareket ediyorlar. Bu tip kişiler Parti çizgisi yerine kendileri istediklerini devrimcilik yapmak isterler. Binevs yoldaş bu konuda da örnek ölçü gösterdi. Pratikliğe bu gerçeği kanıtladı: Yurtdışında başarılı bir pratik, ülke koşullarında yine başarılı bir pratik... Evet, Binevs yoldaş devrimde daha fazla katkıda bulunmak için, yaptığı öneri Parti tarafından uygun görüldü ve 1985'te başlarında Parti merkez eşliğinde okula alındı. Burada, ülke koşullarındaki mücadeleye hazır hale gelmek için büyük çabalar gösterisine gerekerek büyük bir yoğunlaşmayı yaşadı. Eğitim alanlarında kendisi ve siyasi eğitimi yararlandı; ve kendisine gelişmeler yarattı. Askeri ve siyasi eğitimi başarıyla tamamlayan Binevs yoldaş, güçlü komuta özelliklerini edinenek, alanda çeşitli düzeylerde görevler üstlendi. Bununla birlikte yoldaşlarına her konuda özverili davranarak yardımlarda bulundu.

Binevs yoldaşın güçlü adimlarla yürütüldü, gelişim düzeyi, gelecek vaad eden parlak kişiliği ve gösterdiği örnek devrimci yaşamı Partimize dikkatini çekiyordu. Parti Önderliğinin aile ve kadın sorununu çözümlemelerinde çizdiği çerçeve, geleceğin sosyalist ve özgür kadın kişiliğinin özelliklerini kendisinde güçlü şekilde somutlaştıran yoldaşlardan biriydi Binevs yoldaş. Eğitim okulu faaliyetlerinde daha da gelişmesi, tecrübe ve deneyim kazanması için; düşman ajanlarını, mücadeleyi sekteye uğratma çabasına giren provokator unsurları tutuklamak, soruşturarak yargılamak görevlerine layık görülmüştü.

Daha III. Kongre öncesi 1985'te kendisini gösteren, kongre sürecinde ve sonrasında daha da netleşen provokasyon sahiplerine karşı mücadelede ve onların tasfiyesinde Binevs yoldaşın önemli katkıları oldu. O, bu konuda Parti çizgisi hattında kararlıca taviz vermedim hareket etti. Bir bayan savaşçı olmasına rağmen, kadimce ayrımı bir kenara iterek "devrimci devrimci"likini ölçü aldı; O'nun için cinsiyet farkı gözetmek ölçüsüzdü. Nitekim birçok erkek yoldaşın yerine getiremediği görevlere o koşarak yerine getirmiş istiyordu, getiriyordu da. O, görevlerin küçüklüğüne ve büyüklüğüne bakmadan atılmıci bir ruhla onları gerçekleştireyordu. Örneğin kurtuluşun teknik aracı ve her savaşçının yakın arkadaşı olan G-1 ve G-3 silahlarını o taşıyordu.

Binevs yoldaş, eğitimde bulunduğu süre içerisinde, ruhen Kürdistan'da sıcak savaşımı yapıyordu; kendisini hep ona göre hazırlıyordu. Her zaman derli-toplu, tam teçizatla kuşanmış bir komutan gibi hareket ediyordu. Spor faaliyetlerinde çok canlı ve hiç geride kalmayan enerjik bir yapıya sahipti.

Partimize önderliğindeki cephesel çalışmalara katılan Binevs yoldaş, 1985'in sonlarında 3 ay, 86'nın başlarında itibaren 8 ay, 87'de ise 5 ay Güney Kürdistan kitleleri içinde faaliyet yürüttü. Bu sürede zaman zaman da Akademiyeye geçip giderdi. O, na daha da gelişip güçlenmesi için Partimize ve Parti Önderliğimiz özel bir önem vererek ilgi

gösteriyorlardı. Bu yönü emekler sarfediliyordu. Çünkü O, parlak bir gelecek vaad eden bir yoldaşımızdı.

Binevs yoldaş, 1984-89 yılları arasında gelişen ulusal kurtuluş mücadelesine tüm bilinç ve yeteneklerini katarak, her türlü zorlukla başı göğüs verdi ve özveriyle bir pratik sahibi oldu. Böylelikle devrimci militanlığı uluştu. Birlikte savaşıp da şehit düşen yoldaşların silahlarını yere bırakmamak ve intikamlarını almaya kendisi için bir borç bilirdi. Her yeni atılma, yeni dönem çalışmalarına koşuyula katılan bir militandı. O, kendisini tahyan; kendisiyle Parti okullarına ve faaliyetlerinde birlikte yer alan hemen tüm arkadaşlarını örnek alarak saygı ve sevgi gösterdikleri bir komutandı. Ve O'nun mücadeledeki onurlu yerini kabul ederdiler. Çünkü O, mücadeleye güçlü bir pratik ve devrimci yaşamın güçlü bir temsilcisiydi.

Binevs yoldaş, 1986 yılında gerçekleştirilen Partimize III. Kongresinin hazırlıklarında da katkıda bulundu. Sürçete yaşanan Parti içi sınıf mücadelesinde yanlı eğilimlere karşı mücadele etti ve proleter devrimci kişiliğin geliştirilmesi yolunda ikirciksiz şekilde kararlıca yürüdü. Partimize yaratmak istediği devrimci kişiliğe ulaşmak için çaba sarfetti. Çizgi devrimcisilik için büyük saygı ve hayranlığını kazandı. Bir sure de sınır boylarında halkımızın birliğini sağlama, onun ortak gücünü mücadeleye seferber etme çalışmalarında yer aldı. O'nun istemine Küzey Kürdistan topraklarında yürütülen silahlı mücadelede fiili olarak yer almaktı. Bu istemini, Partiyetleri olarak sundu. O kendisini görevi; çünkü kendisini devrim mücadelesine adanmış bir kahramandı. Mücadelemin çıkarlarını plan alan olarak, ulaştığı sonuç; O'nun sıcak savaşımında daha fazla katkı sunabileceğiydi.

Bu dönemlere rastlayan bir raporda şunları belirtiyordu Berivan yoldaş:

"Zaten, ülkede sömürgeçliğe karşı silahlı mücadele vermişiz, yukarıda bahsettiğim özelliklere ulaşmak mümkün değildi. Bu seferki ölüme gidecek arkadaşlar grubuyla birlikte almak isterim. Arkı ülkede, Parti anlayışına uygun sömürgeçliğe karşı göğüs göğüse silahlı mücadele içinde yer almak istiyorum... Bunun, halkımızın Yezidi kesiminin Partiyetleri olan güveninin geliştirilmesinde rol oynayacağına da inanıyorum. Bir Müslüman ile bir Yezidin, —özellikle de bayın— her türlü zor koşullar altında birarada, her yerde aynı dava

uğruna mücadele etmeleri Yazdılar şimide kadar rastlamadıkları bir durumdur. Benim hem bayan hem de Yazdılar kesimine mensup olmam halkımız için büyük bir örnek olacaktır kanaatindeyim."

Binevs yoldaş, 1988'in başlarında Akademiyeyi. Burada Parti Önderliğimizin tarihi çalışmalarına katıldı. Akademide kaldığı süre içerisinde kendisini devrim sorunlarının çözümünde daha da yetkinleştirerek gücündü. Ve bu sürenin ardından bir grup yoldaşıyla birlikte Kuzey Kürdistan'ın girişime karar çıkar. Mardin Eyaletinde mücadeleye katılmak üzere Parti Önderliğimiz tarafından görevlendirilir. Ülkeye gidis kararı karşındaki büyük moral ve coşkunluğunu anlatmak güç. Gözlerinden zatar iskran bir komutan gibiydi. Birkaç yıldan beri özlemine coşkulu anı getirmişti. Bu karardan sonra, gelen bir talimatla —bir Parti görevi için— Binevs yoldaşın ülkeye gidisinin kısa bir süre için ertelendiği bildirilir. Diğer arkadaşlar gruba yola çıkıp kendisi beklemek zorunda kalınca büyük bir üzüntü yaşar. Birkaç gün süreyle gözlemlenen yaşlar akar. O, Partiyi, şehitlere ve Parti Önderliğine verdiği sözü sıcak savaş cephesinde yerine getirmiştiydi. Ancak O'nun bu üzüntüsü Partinin bir sonraki talimatıyla son bulacaktı. Talkatında Binevs yoldaşın ülkemizin Botan Eyaletine gönderileceği belirtiliyordu. Buna ne kadar da sevinirdi. Seviniçten ötürü, talimatı öpüyor ve tekrar tekrar okuyup kavramaya çalışıyordu. Bu karardan sonra, kendini fiziki olarak daha da güçlendirmek için spor yapıyordu. Silahıyla atışlar yaparak keskin nişançılığa ulaşmak istiyordu. "Silaha ne kadar hakim olursam, o kadar kolay düşmanın beyinini dağıtacağım" diyordu. Kısacası ülke koşullarında gerekli olanları tüm özellik ve yetenekleri edinmek istiyordu.

Binevs yoldaş, bir grup arkadaşıyla birlikte 1988 baharında vatan topraklarında silahlı mücadeleye katılmak üzere yola çıktı. Kürdistan yoluna cesaretle yürüdü. Korkuyu yaşamadan, "Pusulada da düşek yarım geçecek. Ne olursa olsun, ölüm de olsa geri dönmek yok" diyordu. Bu başımsızlık yürüyüşünde en ağır yükü O taşıdı. Beraberindeki yoldaşlarına cesaret ve moral verdi. Bir an önce Botana ulaşmak, görevlerinin başına geçmek için hızla yola alıyordu.

Üzün bir yofuluktan sonra görev alanına ulaşan Binevs yoldaş, alanda tüm güç ve yeteneklerini sergiledi. Tüm tehlike ve zorlukları göğüsleyen erayeller arası lojistik, işe bu. İhtiyaçların karşılanmasında büyük çaba sarfetti. Alandaki mücadeleye gösterdiği başarıyı düşmanın korkulu rüyası haline getirdi. Mücademeleri karşı savaşarak engel olamaya çalışan hain işbirlikçilerden Ahmet Zeyrek, Şeyho Bahmori vb. unsurların cezalandırılarak tasfiye edilmesinde rol oynadı. Kolluk kuvvetlerine ve düşmanın ekonomik kurumlarına karşı birçok saldırı eylemini bizzat kendisi planladı ve gerçekleştirmesinde yer aldı. Doğa koşullarının zorluğundan yılmadı, getirilicik kurallarını uygulamada zorlanmadı. O, en dinamik ve hareketli gerilla birliğine yer alıyordu. Yeni savaşçı adaylarını eğitimiyle vakandan ilgilendi. Zor koşullarda gerçekleşen birçok yürüyüşte öncülük yapı. Birlikte olduğu yoldaşlarına zor anlarda yardım ederek moral verdi. Örneğin, bir gün geçerken mesafeyi geyiken bir yürüyüşün güzergahı Hêzi çayından geçiyordu. Sudan geçme esnasında birçok arkadaş boğulma

tehlikesi geçirirken, Binevs yoldaş, kendi sırtı cantasıyla birlikte birçok yoldaşın silahını da olarak zorlanmadan suya vurmuş geçirdi.

Binevs yoldaş, ülkede gerçekleştirildiği birçok kadın toplantısını sonrasında kadın ve genç kızlardan mücadeleye katılma önerisini aldı. O, anlaşılır bir dilin yanısıra, seçici bir üslup ve hitap tarzına sahipti. Binevs yoldaş; Cudi, Piriz, Herokül vb. dağlara yapılan uzun yürüyüşlerde Kürdistan'ın gördüğü şirin beldelerine, doğal güzelliklerine hayran kalıyordu. Gördüğü doğal güzellikleri hem fotoğrafçılığı ve hem de defterine yazıyordu. Ülkemizin bu cennet andran güzelliklerini, siyasi yorumlarına zevkle anlatıyordu. O, bu alanda da güçlü bir örnek teşkil ediyordu. Kürdistan'ın; özgürlüğü ve başımsızlığı için direndiği vatan topraklarını her şeyiyle seviyordu. Berivan yoldaş; güçlü bir yurtsever, Partimizin ortaya çıkardığı, verdiği emeklerle büyüdüğü dönemin militan devrimci ve gerilla komutanıydı. O'nun cana yakın, çekici özelliklerine kadar anlatılsa, yine de azdır.

Binevs yoldaş, kişinin kendisini yanlış düşünce ve yaşama kapırmaması, Parti çizgisini ve taktiklerini düşmeyi, kutsal görevlerin başlanmasındaki azim yoksunluğunu ve yarım devrimciyi ihanet olarak görüyordu. Hale görevi başarmadan geri kaçmayı, kabul edilmez bir suç olarak değerlendirdi. Partinin karşısında hep başı dik ve alim olarak çıkmayı düşünüyordu. O kesin kararlardı. Partiyi, Parti Önderliğine ve şehitlere verdiği sözü yerine getirmek istiyordu. En zor anlarda, "çekilip başka alanlara gidelim" denilinceydi. "Ben kimim dökmeyinceye kadar hiçbir yere gitmem, ülkeden ayrılmam, kaçmam" diyordu. O teslimiyeti hiçbir zaman, hiçbir koşula kabullenmek istemiyordu. İhtilacı bir ruhla saldırgan ve gözünü kırpan dam göğüs göğüse çarpımlara giriyordu.

Binevs yoldaş, 1989 atılımımızda tüm şehit yoldaşlarımızın taklidi si olarak partide olduğu. O birçok devrimci militan özelliğiyle pratik örnekler gösterdi. Parti Önderliğimize, Binevs yoldaşın militan kişiliğini şöyle değerlendirdi:

"Berivan (Binevs) arkadaş, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine en özlü katılan; kişiliğinde Kürdistan kadınının devrime katılmadığı en coşkulu, en isyankar, hiçbir koşula pasif kalması kabul etmeyen; sürekli düştük üzerine yürümeyi esas alan; yurtseverlikle dopdolu olarak bunun dışında hiçbir yaşayıştan yansınan kurtuluşçu bir kişiliğin simgesidir. Bu kişilik her türlü kültürel gerile, ulusal ve sınıfsal gerileğe karşın, Parti çizgisini özümsemeye son derece özverilidir; geçimsiz olumsuzluğuna ve yetersizliğine bahane olarak kul lanmayan; özellikle gençliğin enerjisini, coşkusunu tümüyle devrime adaylaştıran sağlam bir örneğin de ifadesidir. Bir Kürt kızının, günümüzde yurtsever olmanın bütün özelliklerini nası bir şehitlik mertebesinde edebiliştirme gerektirdiği de gösteren çarşıdır. Berivan yoldaş bu özellikleriyle, topluluğumuzda kadın hareketinin devrimci kurtuluşçu sağlam bir ifadesi olarak, Partimizin sürekliliğini ancak tek güç kaynağıdır."

Halk kitlelerinin kalbinde taht kurmuş Binevs yoldaş, 1989'un yeni dönem mücadelesinde tek başına halk misillerini örgütledi ve güçlü atımlara hazırlık yaptı. Yapılan bir ihbar sonucu, yüzlerce düşman karşı tarafa, Ocak 1989 tarihinde, Cizre'de bir evde kuşatmaya alındı. Çıkan çatışma saatlerce sürdü. Bu süre içerisinde en elverişsiz koşullarda kahramanca di-

renir. Cizre halkı ilk defa böyle bir kahramanca direnişe tanık olur. Ve çatışma sonunda, kanyıla Kürdistan topraklarına yeni başımsızlık tohumlarını ekerek şehitler kervanına katılır. O, ölümü kabul etmeyen Partisinin büyük bir kahramanı olarak, halkımızın manevi derinliklerine gömülür.

Partimizin 1989 atılımının ilk şehidi olan Binevs yoldaş; direniş tarihimizin sayfalarında yer almaya hak kazanıyordu Kürdistan topraklarına uzandığında. Bağımsızlığına ve özgürlüğüne sevindiklerine vatan topraklarına kucaklaştıkları, bir önder, sömneyen bir meşale ve Kürt kadınının direniş sembolünün adı oluyordu. Her şeyden önce, O, multu ve gururlu olduğu son nefesini verirken... O'nun fiziki yapısı toprağa gömülürken; anısı ve özgürlüğe sevdası yeni şafaklara doğru yollu gösteriyordu. Manevi komutanlığı zafer emrediyordu...

Avet. Binevs AGAL (Berivan)

Silah arkadaşları

Yurtseverliğin seçkin örneği Emin ELÇİTOLUN kahramanca direnerek şehit düştü

Gelen yoldaşın tarihten süzülüp Cizre yurtseverliğinin seçkin örneğini kişiliğinde yaşatan Emin ELÇİTOLUN yoldaş, yoksul ama derin yurtseverlik özelliklerine sahip bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Ancak lükokulu okuyabildiği iletme yaşadığı yoksulluk ve olumsuzlukların öğreniminin devamına engel oldu.

Emin yoldaşın memleketi olan Cizre, tarihte "Cizra Botan" adıyla anılan ve Kürdistan yurtseverliğinin derin olduğu, ısgalci güçlere karşı direnişlere merkezi bir rol oynamıştı. Aynı şekilde Kürt edebiyatı, sanat ve dilinin geliştirdiği; Mem ü Zin gibi destanları yaratan ozanların da yetiştiği bir konuma sahiptir.

Hebler köyü, Emin yoldaşın doğup büyüdüğü yurtseverlik özellikleri köklü olan bir Cizre köyüdür. Hebler'in bu konumu yaşayacağı ve bu durumun bilinmesinden ötürü ilkel-militeriyet ve teslimiyetçi kük-burjuva güçler alana el atmış ve bu olumlu özellikleri sömürerek tahribatlar yaratmışlardır. PKK mücadelesinin gelişmesinden önceki dönemlerde, Emin yoldaş kısa bir süre KUK provokatör örgütüne ilişkin girer. O'nun KUK'la ilişkisi güçlüdür somurgöçlüğü karşı kinli; ilişki bulunduğuna bu kısa sürede bu güçlü hiçbir zaman kabul etmedi. Çünkü bu ajan-provokatör gücün pratik devrimci değeri, düşmana hizmet eden bir pratikti.

Emin yoldaş hiçbir zaman yurtseverlik duygularını zayıflatmadı. Bir yandan yurtseverlik duygularını taplaize tutarken, diğer yandan hem inşaat vb işlerde çalışıyor, hem de devrimci arayışın casasını yürütüyordu. O'nun içinde yaşadığı yoksulluk ortamı, babasının ölümlüyle birlikte daha bir ağırlaşıyordu. O daha küçük yaşlardayken, babasını kaybediyordu. Artık bu durumda birlikte ailenin geçim sorunu da ağırlaşıcaaktı. Ayrıca köyün arazi hem dağlık ve hem de var olan ekili topraklar feodaliler elindedir. Aile nüfusunun قابل şabilir düzeyde olmaması, geçim sorunu tüm ağırlığıyla Emin yoldaşın annesinin omuzlarına binliyordu. Büyük zorluklar pahasına, başkalarının bağ-bahçe, tarlalarında çalışarak aile geçimini sürdürmek zorunda kalacaktı. Bazen de Emin yoldaş annesiyle birlikte Silopiye gidip pamuk tarlalarında toplayıcılık yapıyordu.

Emin yoldaşın biraz büyüyük çalışma düzeyine gelmesiyle birlikte, aile Cizre merkezine yerleşir. Burada Emin yoldaş, çarıkık vb işlerde çalışarak ailesinin geçimine katkıda bulunur.

Emin yoldaş evli ve 3 çocuk babasıydı. Kürdistan'da PKK'nın ihtilali, ulusal kurtuluş mücadelesine Emin yoldaşın da yakın ilgisi çekti ve bu gelişmeleri büyük bir merakla izler. Mücademeden etkilenerek PKK'ye sempati duymaya başlar.

Partimiz 1984'te başlatığı yeni dönem silahlı mücadelesine Emin yoldaşta büyük bir güven vardır. O artık aradığını bulmuştur. Bunun bir sonucu olarak Partimize daha yakından tanışmak ister. Bu yönü gereği 1987 yılında sonuç verir. Bazı tarlaların yaşlandırma bölgede faaliyet yürüten PKK'li devrimcilerle ilişkiye geçer. Bu dönemden itibaren büyük bir dikkatle Parti yayınlarını okuyarak onu kavramaya çalışır. Parti çizgisini kavradığı oranda yurtsever kesimler içerisinde yama uğraşısına bulunur. Bu propagandası sonucu onlarca aliyi mücadeleye kazandırır. Parti mücadelesinin propagandasını yodun şekilde kitle arasında yürüten Emin yoldaş, Parti mücadelesinin yayınlarını dağıtma ve kitlelerden topladığı yardımları gerillalara ulaştırır. Fedakar ve cesurca bu görevleri yerine getiren Emin yoldaş, bunu yurtseverliğin bir gereği olarak görüyordu.

Emin yoldaş gerilla ordularına işe, lojistik ihtiyaçlarını ulaştırma ve savasçıların çıkarılmasında büyük katkılar sundu. En zor dönemlerde bile birçok yoldaşın barındırılmasında ve başka alanlara ulaştırılmasında büyük çabalar sarf ederek görevlerini başarıyla yerine getirdi. En tehlikeli noktalarda cesaret ve özveriyle bulunarak savaşçı gerillaları yanına bırakıyor, verilen görevi canı pahasına yerine getirmeye çalışıyor.

Biraz da kalabalık nüfusa sahip olan ailesinin geçimini, gündüz işaatlarında çalışarak sağlıyor. Emin yoldaş, her akşam iş dönüştürdükten sonra ise Parti görevlerine koşuyordu. O bununda da halk misalini bir örnekti. Yurtseverlerin dağınıklığından ulamış zorluğu yaşamaması için yodun çaba sarf ediyor ve onları ilişkisiz bırakmak için büyük özen göstererek duyarlı davranıyordu. O gerçek bir cesur savaşçıydı.

Kendi eğitimine büyük önem veren Emin yoldaş, kitlelerin eğitimi için de elinden gelen her türlü yardımı esirgemiyordu. Onları, yürüttüğü kararlı çabalara Cephe birliklerinde birleştirmek ve böylelikle emeklerini örgütle hale getirmek Parti mücadelesinin hizmetine sunmak istiyordu. Düşmana karşı söyk bir kin ve nefretle dolu olan Emin yoldaş, birçok hainin cezalandırılmasına eylemine de katıldı. Yöre halklarını eğitip tasfiye etmesi ve Cephezinin otoritesinin

hakkı olması O'nun en büyük amacı ve idealiydi.

Geri kalmışlığı, yoksulluğun temelini sömürgeçliğin ve yerel işbirlikçiliğin oluşturduğunu kavrayan Emin yoldaş, başımsızlık ve özgürlüğe ancak toplumsal kurtuluşla mümkün olanı ablaçleceğini inandıyordu. Bunun da Abdullah ÖCALAN yoldaşın Genel Sekreterliğinde Partimize önderliğinde gerçekleştirileceğini olan güveni büyüktü. Partimize Genel Sekreteri A. ÖCALAN yoldaşın sarımsız bir bağlılığı vardı. Onun fotoğrafini sürekli cebinde taşıdı. Zaman zaman, "Ölmeden önce başkanımlı görseydim, daha sonra öseydim" şeklinde bağlılık özlemi dile getirirdi.

Emin yoldaş, birlikte şehit düştüğü Berivan (Binevs AGAL) yoldaşla hiç yalnız bırakılmak istemiyordu. Her O'nun emrinde ve yanında hep bulunuyordu. Çünkü, yoldaşın şahsında devrimin zaferini görüyordu. Şehit önder ve cezaevinde kaldığı yoldaşlara karşı büyük sevgi besleyen Emin yoldaş, cezaevinde birçok yoldaşla ilişki sürdürüyordu. Onlara sürekli yardımlar da bulunarak ihtiyaçlarını gideriyordu. O, Cephezin büyük bir emekçisiydi.

Düşmanın son dönemlerde başlattığı yodun operasyonlara rağmen, ARĞ gerillaları Cizre merkezinde polis otolarına ve özel binalarına yönelik gerçekleştirdikleri saldırılarında onlara polis ve özel tim elemanı ya öldürüyordu, ya da yaralanıyordu. Bu gelişme sonrasındaki TC nin yüzlerce kolluk kuvveti zihli araçla, yapılan ihbar üzerine Emin yoldaşın evine kuşatması oldu. Durumdan habersiz inşaat işinden dönerken, evinde bulunan Berivan yoldaşın düşman güçlerce taranmakta olduğunu görür. Emin yoldaş, hiçbir ikircikliği ve korkuya kapılmadan bedenini Berivan yoldaşın siperi eder. Düşman Berivan yoldaşın birliğine Emin yoldaşın da alcağa katiledi.

Şehitler kervanına katılan Emin yoldaş, halkımızın kalbine gömüldü. Düşman O'nun şahsında halkımız gözdaki zararları, O'nun mücademeden uzaklaştırılmak istedi. Bunun başarmayacaktır. Halkımız, saatlerce direnen ve kahramanlık gösteren Emin yoldaşın örnek alacaktır. Nitekim Cizre halkı Emin yoldaşın kahramanca direnişine tanık oldu ve ona büyük saygı duymaktadır.

Ölümsüz halk önderi Emin yoldaşın anısı, birleşerek savaşan halkımızın mücadelesinde yaşayacaktır. O'nun ölümsüz anısı, tüm yurtseverlere, emekçilere, genç kuşağa mücadeleye çağırış, savaşta katılmaya ve Cephevizim yolunda bilinç, inanc ve siktir.

Emin yoldaşın silahlı öksüz kalmayacak ve kanı yere bırakılmayacaktır. Bu büyük insanın intikamını almak için ikirciksiz ve sert olacaktır.

Cephe arkadaşları

İLHAMİ KILIÇ YOLDAŞI BAĞIMSIZLIK VE ÖZGÜRLÜK MÜCADELEMİZDE ŞEHİT VERDİK

İlahî (Hêza) yoldaş yoksul bir ailenin çocuğu olarak Elazığ-Karakocan'a bağlı Kauman (Üdekoçak) köyünde dünyaya geldi. İlkokulu kendi köyünde bitiren Hêza yoldaş, yoksulluk nedeniyle öğrenimini sürdüremedi. Ağır yoksulluğu ve işsizlik nedeniyle Kürdistan Türkiye metropollerine olan akışı İlahî yoldaş da, daha küçük yaşlardayken katıldı. Ailesinin ekonomik durumuna katkıda bulunmak amacıyla, uzun bir dönem en tortu işlerde çalıştı. Onun Türkiye metropollerinde yaşadığı dönem aynı zamanda Türk sol hareketlerinin Kürt insanlarını örgütlemeye faaliyetini sürdürdükleri dönemdir de. Bu faaliyetlerin İlahî yoldaş da sarması sonucu; sendika ve derneklere uğrama, bağış verme, düzenlenen demokratik eylemlerde yer almasına yol açtı.

Bu dönemde Kürdistan'da Partimiz önderliğinde ulusal kurtuluş mücadelesi hızla yükselmekteydi. Mücadelemizin gelişimi İlahî yoldaşın kafasında bir dizi soru işaretleri yaratmakta; kendisinin Kürt ve yerinin Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin safı olduğunu anlamakta, ancak ulusal kurtuluş mücadelesinin önder olduğu olan Partimiz ile ilişki kurma olanağını bulamamaktadır. Akkraba çevrelerinin kendisine gönderdiği mektuplarda, mücadelemizin seyri hakkında bilgi artarmakta ve aktarılan bu bilgiler giderek İlahî yoldaş mücadeleye çekecekti.

12 Eylül'ün geliştiği Türkiye sol hareketlerinin dağılışının yaşandığı günlerde İlahî yoldaş, Avrupa'ya gitti. Ve orada Parti ile ilişki kurmaya çalıştı. İkkin bulunduğu alan Almanya'nın Stuttgart kentinde Kürdistan Yurtsever İşçiler Derneği ile ilişkiye geçti. Bu ilişkilerin döneminde; seminer, toplantı, gece, yürüyüş ve çeşitli gösteri eylemlerine katıldı. Daha sonraları Almanya'nın Hamburg kentine yerleşen İlahî yoldaş, belli bir dönem bu alanda da faaliyetleri sürdürdüktan sonra, mücadeleye bu denli sınırlı bir katılımı kabulünmez ve aileyle maddi katkıda bulunmanın esas kurtuluş yolu olmadığını, gerçek kurtuluşun ancak ülkenin ve halkın bağımsızlığına ulaşmasıyla sağlanabileceğini bilince çıkararak 1983 yılından sonra profesyonel devrimciğe karar verir.

Kısa bir süre Parti eğitiminden geçtikten sonra, kalmakta olduğu Hamburg'da ve daha sonra da Avrupa'nın çeşitli alanlarında faaliyetlere katıldı. Faaliyetler içerisinde sürekli ülke mücadelesine katılma istemi Partimize uygun görülecek, kendisine ülke müca-

delesine katılma olanağı sağlanacaktı.

Ülkeye gitme hazırlıklarının gereği olarak güçlü bir eğitimden geçmek üzere 1984 yılının sonlarına doğru Partinin Merkez Eğitim Okuluna gelen İlahî yoldaş, katıldığı eğitim devreleri sonucu ülke mücadelesine katılmaya başlayabilecek kadar yetkinleştiğini inandığı bir sırada bu yönü gelişimini ve istemini Partiyeye yazdı: "Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine kendimi her yönüyle hazırlama sürecini yaşadığım gerçeği söz konusudur. Önce şunu belirtmek isterim ki, bir devrim eri olma özelliğim yıllardır süregelmektedir; mitemik bugün, bu anı yaşamaktayım. Ancak bunu derken sıradan bir er olmakla yetinmeyi kastedilmiyoruz; çıktık ki, mücadelemizin gelişen bu aşamasında militan Parti kişiliğine ulaşma dışında başka bir kişiliğin yeterli olamayacağı ve iş yapamayacağı gerçeği de bilinmektedir. Kürdistanlı bir PKK devrimcisinin sür silahını kullanmasının yeterli olmayacağına bilincinde olarak tüm gücüm ve enerjime çalışma gereği de zorunlu olarak kendini göstermektedir."

linde ifade ediyordu.

Bunun yanında Partiyeye ve şehitlere olan sonsuz bağlılığını; "Partinin bana verdiği güçle, halk ve devrim sorumluluğunun bir gereği olarak tüm takatim ve gücümü ortaya koduğum gibi, bunu bundan böyle de daha da artırarak sürdüreceğim gibi, Parti karar ve emirlerini nerede olursam olayım yerine getirmeyi yüce ve kutsal saymaktayım. Şunu kesin olarak şehitlerden öğrenmişiz ki; bu uğurda canımızı versek dahi yeterli olmayacaktır. Bu vatani esareti altından kurtarmak, ancak bu canlı varlığımızın kendi rolünü oynamasıyla mümkün olacaktır. Partim PKK'ye karşı borçluyum. Çünkü, o geçmiş utanması yaşamadan bizleri kurtardı ve bize özgür bir yaşamın kapılarını açtı. Bu borcu ödemek için devrimde zafarı yaratmak gerekir" şeklinde belirtiyordu.

Bu bilinç ve kararlılıkla olan İlahî yoldaş, Parti yaşamına en iyi şekilde adapte olduğunu; "Arkadaşlar! gerçekle estirtiyi yapmalıdır; hem de en sert bir şekilde. Bu, beni gururlandırır ve geliştirir" önerisiyle dile getirirken, aynı raporunda son istemini ise, "Partiden ülkeye gönderilimi talep ediyorum; ülke pratiğinde

Partime, hakıma ve ulusal kurtuluş mücadelemize daha çok yararlı olabilmek için eğitimi bundan böyle de her yönüyle sürdürerek kendimi geliştirecek ve yoldaşlarım da gerekli katkıda bulunmayı bir görev bileceğim. Parti bana çok şey verdi. İşte bunun karşılığını ancak her yönüyle gelişmiş bir militan devrimci kişi olmak, ülke koşullarında düşmana karşı savaşmak ve aynı zamanda değerler yaratmakla yerine getirmek mümkündür. Partiyeye, halka ve şehitlerimize karşı sorumluluklarımız var; bunu yerine getirmek burada mümkün olsa bile, yine de en temel olan KÜRDİSTAN'dır."

İlahî yoldaş eğitimine kaynağa dönüş temeline önem vermekte ve vatana olan özlemini çok güçlü olarak bir cümlede; "Kürdistan'a ve mücadeleye duyduğum özlem, dağlar kadar yücedir!" şek-

sinanmaya gereksinim duymaktayım" diye belirtiyordu. İlahî yoldaş bu istemi, bir müddet sonra Parti tarafından uygun görüldü.

Büyük bir coşku, sevinç ve kararlılıkla, Ülkeye gitmek için yola koyulan İlahî yoldaş, geçmek zorunda olduğu İran'da yakalanıp bir süre tutuldu kaldı. Daha sonra İran makamlarınca başka bir ülkeye lade edilen İlahî yoldaş, yeniden Partiyeye ilişkiye geçerek Partinin merkez eğitim okuluna geldi. İlahî yoldaş bir yandan olduğu giriş yapacağı öne büyük bir sabırla beklerken, güneyden da eğitimini sürdürür kendini gün ve dönem koşullarına göre yeniledi.

Grupların ülkeye giriş yapmasıyla birlikte İlahî yoldaş da yıllardır özlemini duyduğu Kürdistan'ın yüce dağlarına ve kutsal mücadeleye salınma ulaştı. Aynı

yerde doğup birlikte büyüdüğü Salih KILIÇ (Ekrem) yoldaşla omuz omuz Karakoçan-Kiğı-Dersim uğruna sıcak savaşına katıldı. Alçakgönüllülüğü, sevgi ve saygısıyla kısa sürede bölge halkı arasında tanınarak aranır bir kişilik seviyesine ulaştı. Bu alanlarda propaganda, ajitasyon faaliyetlerini yanısıra toplantı ve eylemlere katıldı. Bu eylemlerde yoldaşlarıyla beraber düşmana ağır kayıplar verdirildi.

Bulunduğu alanda bir yıl kadar bir süre faaliyet yürüten İlahî yoldaş, içinde bulunduğu gruba beraber katkakat üstün düşman gücüne girdikleri çatışmada düşmana ağır kayıplar verdirir ve sergilediği kahramanca bir direniş sonucu şahadet mertebesine erişti.

İlahî yoldaş şahadetiyle hep özlemini duyduğu Kürdistan ulusal bağımsızlık ve özgürlük ağacını kanyıla salmış ve daha da gelişip gelişmesinde kendisinin de dile getirdiği gibi bir Kürdistanlı ve bir PKK devrimcisi olarak üzerine düşen rolü layıkıyla yerine getirmiştir.

İlahî yoldaşın ve mücadele yoldaşın olan Salih KILIÇ yoldaşın şehit düşmelerinden son derece etkilenen köylülerin Türk somurgeli güçlerine karşı kinleri daha da bilimsel ve Yücekoçan (Kauman) köyünde altı yurtsever silahlanarak ARGK safına düşmana karşı gerekli yerlerini derhal almışlardır.

Tüm şehitlerimiz verdikleri mücadele bayrağını daha da yükseltme sözünü, Partiyeye, Parti Önderliğine, şehitlere ve halka verdiği bağlılık sözünün gereği olarak şahadete yücelen İlahî yoldaşın anısı önünde de yineliyor. Parti Önderliğimiz ve tüm şehitlerimizin yolunda yürüyeceğimize, bağımsızlık ve özgürlük simgesi olan şehitlerimizin kutsal kantarlarıyla kızılaşan devrim bayrağımızı onların bıraktığı yenden devralarak uğruna can verdikleri Kürdistan'da dalgalandıracağımıza söz veriyoruz.

Salih Arkadaşları

FIGANA WELAT

Eman u hewar qirin u figana dile min. Evina dile mînde veşartî bu agir keçe canê min. Ev bûya jan, jana bê derman u bê hekim. Ev teke xwina min, ez bume kal, mame perîşan.

Ez perçe perçe kirim, li hev par kirin, mame bê xwedan. Ez nû de bûme biheştê, bê silîri ji bo, dijmînan; evan mîngere xwîn mêj, xwina min xwarin heta mejjyan. Ewên xayin bi vi halê min, dîkenin dibin simbêlênde.

Bîrin bîra û kurê mîr, Kustîn xwedîyên min. Bîrin keç û bukê mîr, xera kirin namusa min. Bî hovîti hate ser min, tîrsandin hemû xwîn min. Bî hev dane kûştin, koçber kirin, hemû gelê min.

Belê, dem zivîri limin, rabu APO'yê min. Bî hevra bûne yek, Partî sazîrin ji bo mîr. Bî qehreman u bêxasî cûne ser neyarê min. Bî hevra peyman dan, u bî mîranî pişt dane min.

Bî xwina Heqî û Mazlum hate avdan axa min. Bî vê rêkê li berxwedan, kûr û keçê min. Bûne zêrêvan li bajar û günd, u li ser çiyayê min. Bî vê rêka nû, tîrs rabê li ser min.

Bî sordariya şehîdan, Artêş sazê, ji bo rizgariya min. Bî vi şerî dinya hişyar bû, bî raweşa min. Bî vê dozê hêzik kirin, serxwebûn u serfiraziya min. Bavu û kur, dayik û keç silav dane APO'yê min.

Impressum
V.I.S.d.P.:
A. Sari
Vogelsgangerstr. 286
5000 Köln 30

Yazışma Adresi
SERXWEBÛN
Postfach 10 16 83
5000 Köln 1

Hesap Numarası
Stadtparkasse - Köln
A. Sari
Konto Nr.: 1 74 21 96
BLZ: 370 501 98

Avusturya 22.50 s.
Belçika 75.00 bfr.
Danimarka 10.00 dkr.
Fransa 7.50 ff.

Hollanda 3.75 hfl
İngiltere 0.90 £
İsviçre 7.50 skr.
İsviçre 3.00 sfr.
Norveç 10.00 nkr.

Bahverne direnişinin ölümsüz kahramanı Celal KURT (Diyar) yoldaşı saygıyla anıyoruz

Diyar yoldaş Celal KURT 1962 yılında yoksul bir ailenin çocuğu olarak Nusaybin'de dünyaya geldi. Zengin bir ova köyü olmasına rağmen, aile olarak sonradan yerkökleri için araziden yoksul ve geçimlerini daha çok yarıncılıkta temin ederlerdi. Gençlik ve yoksulluk, Diyar arkadaşları daha çocuk yaşlarda iken zor yaşam koşullarına alet. İlkokulu daha bitirmediği yaşlarında, 15 yaşlarında 6-7 yaşlarında 14-15 yaşlarında kadar bazen birkaçkeçik-koyun güden, bazen ailesiyle birlikte yarıncılıkta çalışan, 14-15 yaşlarında geldiğinde zengin toprak sahiplerini Mala Hemo ağalarını çektiği çileyi dayanamayıp gurbete, metropol kentlerine çalışmaya gider. Ancak, yaşının küçük olmasından dolayı ailesine fazla maddi katkıda bulunamaz. Kendisini daha da zorlayan geçimsizlik ve yarıncılık koşulları, yaşının çok oltesinde ve herkesin yapamayacağı maynılı tarlaları, tar gülleri ve düşman pusularını göze alarak kaçakçılığa başlar. 1978-1979 yılında daha adırlıklı iş bu olur. Ancak, daha küçük yaşlardan ailesiyle birlikte canlı olarak gördüğü, yaşadığı feodal baskı ve yoksulluk, metropollerde gördüğü ikinci sınıf insan muamelesi ve mayn tarlalarında her gün yaşadığı ölüm korkusu bu yoldaşımızın bir araysına teşvik eder. Bu araysın, ulusal, sınıfsal kurtuluşun başka ne olabilir?

İşte 1978-79'larda Mardin'de dolaysıyla Nusaybin'de gelişen devrimci mücadeleye dalgası Diyar yoldaş da içine alır. Ancak, kötu bir talihizliğe uğrar. İçten yurtsverer duygularının, iyi niyetinin kurbanı olarak köylerine ilk uğrayan siccilli ajan-provokator çete örgütü KUK'un ağına takılır. Bu ajan örgüt, takindığı anti-feodal maskelie Diyar gibi birçok iyi niyetli yurtsverer genci de etkiler, sempatiizan edinir. Ve PKK düşmanlığı temelinde eğitime, şartlandırmaya çalışır. Arın sürecinde 1979'da diğer reformist-teslimiyetçi, işbirlikçi örgütler olan DDKD ve ÖY gibi gruplarla oluştuğudu UDG deklarasyonu temelinde partiye karşı silahlı savaşına diğer birçok sempatiizanı gibi bu yoldaş da alet etmeye çalışır. Fakat, bunu başaramaz. Her ne kadar safalarında yer almıyorsa da, PKK'nin işbirlikçi bir örgüt olmadığını iyi bilir ve ajanlara, işbirlikçilere, feodalilere karşı savaşını uzaktan yakından duyuyoru ve hatta içten içte sempati besliyordu Diyar yoldaş.

60 dolayında PKK kadro, sempatiizan ve taraftarını çeşitli kompartimlerle şehit eden bu provokatorların örgütünü bu uygulamalarının dolaylı soğur ve giderek kırılmaya başlar. Faşist cuntanın işbaşına geldiği 1980'den sonra belli bir sürece kadar başta çaresiz kalır. KUK ile olan ilişkilerini kes-

miş, Parti de ağırlıklı olarak gücünü dışarı çektiğinden arkadaşları aramasına, Partiyeli ilişki kurmaya çalışmasına rağmen başarılı olamamış ve bir bakımdan yakalanma korkusundan henüz dolmamış yaşını iki yaş büyütürük, askere gider. Fakat askerde de yakalanmaktan kurtulamaz. 40 gün süren gözaltı süresinde her türlü işkenceye maruz kalır. Ancak, güçlü bir azimle direnerken sömürgecilerin tüm dayatmalarını reddeder. Hiçbir şey üstlenmediğinden zorunlu olarak serbest bırakılır.

iki yıllık bir askerlik süresinden sonra yeniden katıldığı aile ortamında kısa bir süre sonra kendisine feodal bir evlilik yaptırılır. Ancak ailenin ve evliliğin verdiği geçimlik yükümlülüğüyle, geçimsizlikten dolayı Lübnan sahasına çalışmaya gider. Her ne kadar aile yükümlülüğü arıtmışsa da eskiden beri taşıdığı derin yurtsverer duyguları onu PKK önderliğinde gelişen yeni dönem ulusal kurtuluşu mücadeleden uzak tutamazdı. Zindan direnişleri ve ardından belli bir hazırlıklarla sonra ulusal kurtuluş savaşımızın gürlüyen sesi, 15 Ağustos 1984'ün yankısı Diyar yoldaşın da yüreğinde yankılandı. Lübnan'da faaliyet yürüten yoldaşlarla ilişkisini geliştiren Diyar yoldaş; 1985'te ulusal kurtuluşun safında olan savaşmak için safalara katılmaya kesin kararını verir.

Diyar yoldaş, bağımsızlık ve özgürlüğü derin özlemiyeli, ARGK gerilla birliklerinin içinde yerini alarak dağlarda düşmana karşı savaşmak amacıyla, buna hazırık için geldiği Mahsum Korkmaz Akademisi ortamında belli bir süre eğitim görerek ve tarihi 3. Kongre'nin direnişini, yaşayan ruhuyla kendisini yönlüarak, ama ortayolculuğa karşı kıs bir süre dolup-taşık kendisini hazırlar ve karar sözünü söy-

Güneşe doğdum
toprakta yaşatılmam.
Aydinlik kızıl suda
başladı hayat.
Acılar zulum altında
ve nemli gözlerde.

Mutlu gülümseyişle
merhaba insanlık,
özgür yaşam merhaba.
Yeni bir yaşamda

kızıl güller açarken
mutluluktan merhaba alem,
merhaba sana toprağında.

Direniş diyarında
bir başka kokar karantiller,
bir başka doğuş var karantilka.

"Derya dibinde yangın"
ve yedi kat yerin dibinde
salınmış kökler.
Yıldızlara uzanmış dallar
ve yetiye duran
özgür hayat ortasında...

İçimde sevde fezaı,
göğümde hasret,
yürümde kavga tutanı.
Ve demarlarımızda yaşayan
hayat var...

Ve ben
çocuğumun toprak.
GÜNEŞİLE DOĞDUM,
ondan bir zerrecek diyorum.
Ya da ondan ufak
bulunmayan bir parça...

leyle:

"3. Kongre platformunda, ortayolculuğa karşı düzenlenen toplantıda ve önderlik sorunu üzerine düzenlenen toplantıda özeleştiriyi ve kararımızı verdik. Belirtiyorum ki, kanımın son damlasına kadar savaşmaya, mücadeleye vermeye kararlıyım. Halkımızın, Partimizin ve proletarya çizgisinde uğrunda bir hizmetçi olarak çalışacağıma kararlıyım. Hangi görevi üstlenirsem üstleneyim, görevleri yerine getirmeye kararlıyım. Partiden aldığım inanç, güven ve cesareti hayata geçirmek için görev beklemekteyim.

Tekrar Partimizin iradesine, şehitlerimizin direnişine, Partimizin Önderliğine ve tüm partilere bağlı kalacağıma söz veriyorum."

Diyar yoldaş karar ve sözünün eri olarak özlemine halkına, dağlarına kavuşmak ve azgın düşmana karşı savaşarak tarihi görevini yerine getirmeye üzere 1978 yazında bir grup yoldaşıyla birlikte 3. Kongre selamını ve direniş ruhuyla da götürmek üzere ülke pratliğine, Mardin eyaletine gider. Kısa bir sürede verilen söz, 3. Kongre ruhu sömürgeci faşist ordu gücünün ve yerli işbirlikçi, ajan-mühbir çete ağının başına balyoz gibi iner ve sesi uluslararası alana yankısını verir.

Diyar yoldaş, omuzunda roketatarıyla (B-7) ve sırtında roket çantasıyla, bir asker çevikliğiyle yaz

—Yaşasın PKK direnişçiliğinde somutlaşan Kürt halkının militan kahramanlığı
—Yaşasın, ARGK'nin savaşçı ataklığı
—Kahrotsun sömürgeci-faşist Türk ordusu!
—Diyar yoldaş size söz veriyoruz sonuna kadar annıza bağlı kalacağız!

Değerli halk savaşçısı Sinan yoldaş şehit düştü

Nacl HÜSEYİN (Sinan) yoldaş, yoksul bir ailenin çocuğu olarak Beytüşşebapın Mesele köyünde doğdu.

Sinan yoldaş, henüz yeni katılmış mücadelesine. Buna rağmen olgun kişiliğinin sergilediği pratik, birçok yoldaşın etkiliyor ve onlara örnek teşkil ediyordu. Bu olumlu özellikleri, içinde büyüdüğü

atımlı eylemlerinde eylemlenemeye koşar ve avını kesin yakalayıp parçalar.

Ömerli yakınlarında düşman konvoyuna kurulan pusuda şehit .Resul yoldaşla birlikte iki ayrı noktada düşman araçlarına atılarak roketlerle düşmandan asırlık intikamı tüm halkımıza tattırdılar. Diyar yoldaş omuzunda B-7'sini çok iyi kullanan, aynı zamanda usta bir silahşör, PKK direnişçiliğinin gerçek anlamını bulan Kürt yiğitliğinin, dolaysıyla kahramanlığının seçkin bir sembolü ve bir halk savaşçısıydı; O, cesaretiyle, fedakarlığıyla, canlığıyla, kolektif yaşamıyla, aktifliğiyse birliğin en seçkin elemanı, moral ve ilham kaynağıydı.

Diyar yoldaş sadece yaz atılımında değil kısa ama çok anlamlı geçen gerillaçılık yaşamındaki Sonbahar atılımı pratliğinde iyi kahramanlı, atılganlı ve fedakarlığı sergiledi. Birçok eylemde ön sırada yer aldı ve görevlerini başarıyla gerçekleştirdi. Ancak, Ekim 1987'de Midyat, Gerçüş karayoluyla kendisinin de dahil olduğu büyük bir tanker birliğinin gerçekleştirdiği gerilla yakma eyleminden sonra, gündüz çok kapsamlı ve büyük bir güçle operasyon çıkan düşman birlikleriyle çıkan çatışmada kahramanca direnerek şehadete ulaşıp.

Diyar yoldaş, birliğin kuşatıldığını farkedilmemesi için talimatta B-7'sini kampaş, hemen bir grup

arkadaşıyla uygun bir noktada mevzilenmeye çalıştı. Fakat, iyice yanışmış düşman askerleri ırsatını kollayarak aede eder ve Diyar yoldaş ağır yaralarlar. Yarası ağır ve elinden fırlayan B-7'yi bir daha alıp kullanacak durumda değildi. Diyar yoldaş yanışmasında çatışmayı iyi görüyordu. Yoldaşlarıyla düşman birliği arasında bir muhabere yaşanıyor. Silah sesleri yerli-göğü inliyordu, kurşunlar yağmur gibi yağıyordu.

Diyar yoldaş, o canından daha çok değer verdiği silahını, B-7'sinin canından önce kurtarılmasını istiyordu. O yanışında çatışan yoldaşlarına emrederek canının değeri silahının kurtarılmasını söylüyordu. Düşmanın eline sağ geçmek ve yoldaşlarına yük olmamak (birlik kuşatma altındaydı) için henüz yanışında düşmanla çatışan yoldaşlarının gözü önünde bombasını çekerek ve altına yerleş-tirecek intikam ettirdi.

Diyar yoldaş, bu tavırla düşmana kendi ölüm sevincini fazla tattırmazken, aynı zamanda Partimizin yule direnişçi ruhuunu en yükseklerde temsil etme, PKK kararlılığını, fedakarlığını ve cesaretliliğini sergilemekte, ona büyük bir korku ve yılmık yaşattırmıştı. Yine O, Partiyeli, Parti Önderliğine, yoldaşlarına ve halkına verdiği bağıtlık sözüne sahip çikmiş ve kantilmiştir.

Evet, yoldaşları yaşanan tüm gerçekçiliği gözleriyle gördüler. Bu yule yoldaşın son emrine riyaetsizlik edemediler! İma pahasına da olsa, silahını bırakamazlardı. Yoldaşları kurşun yağmuru altında kendilerini silahına ulaştırarak şahadet ettiler. emri yerine getirdiler ve kurtuldular. Sadece silahlı kurtarmakla kalmayarak gösterilen büyük bir direnişle birçok düşman askerini de vurarak bu yule yoldaşın intikamını anında aldılar. Ancak, baş da yetmedi! Bu can yoldaş bağıtlık iyidile getirilmeliydi. İşte bu bağıtlık bir gereği olarak yoldaşları, gerile kalkanlığı, bir-iki gün arayla gece Midyat-Kerboran kazarlarında kurtulduklar bir pusuda bir düşman birliğinin çoğunu imha ettiler.

Mücadele arkadaşları

kıların ilkerinde hissedilen Sinan yoldaş, böylelikle gerçek kurtuluş yolunu Partimize şahsında bularak silahlı mücadeleye katılmaya karar verir. Mücadeleye katılışın ikinci gününde, Güney Kürdistanlı Kürtilerin silahlarını gasp edecek ticaret yapan ceterlerin elindeki silahlara el koyma eyleminden yer alır. Daha sonra dört saat süren bir çatışmaya katılır. Bu eylemin bir sonraki gününde birkaç yoldaşıyla birlikte düşman pususuna düşer ve yoldaşlarıyla birlikte başarıyla pusudan kurtulur.

Mücadele safalarına Eylül 1986 tarihinde katılan Sinan yoldaş, otumlu özellikleriyle, sıcak ilişkileriyle yoldaşları ve kitle arasında büyük saygı uyandırmıştı.

Sinan yoldaş, istemeyen bir kaza sonucu 12 Ekim 1988 günü şehitler kervanına katıldı. Onun mücadelesine anısına bağlı kalacağımızza söz veriyoruz.

Silah arkadaşları

izlerini takip ederek gelmişlerdi. Ancak derenede izlerini kaybettikleri için başka bir vadiye sapsılar. Onlar gözden kaybolunca kadar bekledik. Yerimizi değiştirerek zorundaydık. Çünkü, düşman güçleri operasyona geçmiş, her an bir çatışma durumu yaşanabilir. Buna karşılık konumlandığımız yer çatışma için fazla elverişli değildi. Manevra yapmak için de koşullar elverişli veya kar hareket tarzımızı engelliyordu.

Komutanlarımız bir araya geldik ve uygun bir karara vardılar. Bunun üzerine verilen emirle belirlenen yol hattından hızla yakınımdaki bir tepeye doğru çıktık. Düzenti ve diklikli bir biçimde tüm birliğimiz tepeye ulaştık ve konuşmaya hazır bir vaziyette konumlanmıştık. Bu esnada düşman helikopterleri bulduğumuz saba üzerinde uçurlarını hızlandırdılar. Birçok yere indirme yapıyor ve güc takviye ediyorlardı, aşkama kadar helikopter uçurları hiç durmadı. Ancak helikopterler bir tarza hareket geçirilmiş, yüzlerce düşman gücünün saateerle kara boşarık korku ve panik içinde dönüp dolaşması düşmana maddi ve manevi olarak pahalıya mal olmuştur. Böylece düşmanın güçleri gerillaaya ağır bir fatura dedemekte zorunda kaldı. Ve aşkama doğru tüm gücünü toparlayan düşman alanı terketti.

Askerler yorgun argın geri çekilken gerilla birliğimiz de karantılılık kömesiyle ihtiyaçlarını karşılamak ve köylülere gelişmeler hakkında propaganda yapmak amacıyla birbirine yakın birkaç köye uğradı. Köylüler bil çok sıcak karşıladılar. Gün boyu süren düşman operasyonunun boş çıkarılmasına çok sevinmiş ve yaptığımız eylemi de duymuşlardı. Bir-iki gün propaganda faaliyetlerine ağırlık vererek o alan üzerinde bulunan birçok köyde propaganda yapıldı. Düşmandan ses seda yoktu. Ama söz yine de tedbiri eden birmaklımıy. doğru bir hareket tarzı izliyorduk.

8 Nisan 1988 tarihinde 2. bölgede bulunan gerilla birliğimizde görüşmek üzere bir manga arkadaşlarımızla birliğin emriyle. Birliğimizin geri kalan üyeleri ise başka alana geçmek için yol hazırlıkları yapıyor ve sabah erken bulduğumuz köyde uyanırlarına ulaşıyorlardı. Önemizde uzamıyor bir yol vardı. Gündüz hareket etmek zorunda kalmıştık. Zaten izlediğimiz yol hattı çok dağık, yaygınlık ve yerleşim alanlarından uzaktı. Fazla tehlike ve sıkıntı bir durum söz konusu olmadı. Öğe saatlerinde doğru uygun bir yerde mola verdik. Öğe yememizi de burada yedikten sonra yolumuza devam ettik. Yüksek dağlara doğru çıktıkça kalınlığı giderek azaldı. Ancak gündüz güneşin etkisiyle eriyen karlar gecenin gök havasıyla serinleşmiş. Kara batmadığımız için de yürüyüşte fazla yorulmuyor, normal bir tempoya ulaşıyorduk. Yüksek bir tepeli tırmanırken epey zorlandık. "Takım komutanı Ulaş yoldaş önde yolu açarak yürüyor ve bize moral veriyordu."

"Haydi arkadaşlar! Biraz daha gayret, tepesi aşalım, tepenin diğer tarafında derin bir vadi var, orada ates yakacağız."

Bunun üzerine birliğin yorgunluğunu unutmamız ve tepeli aşmamız. Tepeden aşağıya vadiye ulaşmak için adeta birbirimize yarışıyoruz. Çünkü bizzatdan ates yakışı başlatıyacak, hedef vurdular başkanı kabiliyetimiz ölçülecekti. Atsı sahasına ulaştığımızda yüzeli metre uzaktıkkı bir taş hedef olarak belirlendi. İki atışı hareket komutanlarımızdan Ulaş

ve A... arkadaşlar yaptılar. Atışları başarılıydı. Sıra Haydar arkadaşımıza gelmişti, kendinden emrin bir tarzda silahını kavramış ve atış pozisyonuna geçmişti. Birlik sorulmuş M... arkadaş, Haydar arkadaşta takılarak;

"Kesin vuracaksınız, yoksa bir dahaki atış hakkını kaybedersiniz dedi."

Haydar arkadaş gülmüşeyerek silahına biraz daha sarıldı, göz gez ve arpacaktan hedefi nişan alırken, M... arkadaşta şöner:

"Heval! Silahına daha alışmadım, atışını da daha denemedim için kusuru fazla bende aramayın, ama yine de vurmaya çalışacağım dedi ve hedefi tam ortasından vurarak devirdi."

Hepimiz sırasıyla belirlenen hedefe nişan alarak tek merhede hedefi vurmaya çalışıyorduk. Bir çoğumuz ilk kez silah kullanmamıza rağmen yine de başarılıydık. İsa belli atışlar sonucu hedef olarak konulan taş parçalanmış. Başarılı atışlardan sonra birbirimizi kutladık. Düşman hedeflerine yönelmede de aynı başarıyı gösterdiğimizizi inancıyla yolumuza devam ettik.

Derin bir vadinin içinde yürüyorduk. Önümüzde yüksek bir dağ vardı. Bu dağı aşttık sonra her yerde yüksek dağa yaklaşıp, çok susamıştık, karla bunu gidermeye çalışıyorduk. Ama kar yedikçe daha çok susuyor, yorgun ve susuz yoli alıyorduk. Güneş batmak üzereydi. Böyle yorgun ve susuz bir haldede yüksek dağa yaklaşıp, Dağı aşamayacak kadar takatsizdi. Tırmanmaya başladığımız ilk saatte birçok arkadaş takatdan düştü. Durumları biraz iyi olan arkadaşların onların yardımına koşarak çantalarını aldılar. Böylece tüm birliğin karın üzerinde uzun süre beklemelerini önlediler.

Gündüz kardan ısılan elbiselerimiz gecenin arısı soğduğunda donmuştu. En çok da ayaklarımız uşuyordu. Donma tehlikesini önlemek için her arkadaş çaba sarf ediyor, yavaş bir tempoya da olsa yürümeye devam ediyorlardı. Yürüdüğümüzde yine yeni tepeleri çıkıyorlardı. Ulaş arkadaş yine her zamanki gibi önde yürüyor. "Haydi arkadaşlar! Bu sonunca tepesi, bu dağları bizi yormamalı, biraz daha gayret edin çıkalım buraya" diyor ve böylece birliğin bir an evvel tepeye ulaşmasını sağlamaya çalışıyordu. O arı gerilerden A... arkadaş da hızlandı. O gün yeni yitdiğimiz ayakbakışını göstererek, "Lassa doğu yildizla yarışmak isteyen var mı dedi ve önde fırladı. Onun bu çağrısına uyan arkadaşlar yürüse-kalka hareket ettiler. Yarış-lassa doğu yildizli" ayakbakışla A... arkadaş kazansın da, sonuna kadar onları yarıştan birliğimiz de bimek bilmeden tepeleri aşarak dağın zirvesine ulaşmıştı. Ama bu sefer de dik bir iniş vardı... Zirvede fazla bekleyemedik. Dondurucu soğuk havayı ilkerliklerimiz kade hissediyorlardık. Hemen hareket geçtik. Kar donduğu için kayagan olduğundan en ufak bir dikkatsizlik itisaaletik bir inişin bir dakikada bitmesine yölaçabiliirdi. Bunun için Musa arkadaş;

"Arkadaşlar emniyet kemelelerinizi sıki bağlayın, yoksa yuvarlanırsınız. Tabii bu yuvarlanma özelliği sıradan bir yuvarlanma olmaz, gideceğimiz köye uçarak dala yaparsınız" dedi.

Bunun sefer de dik inişte düşmemek için oldukça dikkatli yürüyor ve zorlanıyorduk. Bir lürlü iniş bitmiyordu. Düşmemek için sarfettiğimiz çaba sonucu epey terlemiştik, havanın dondurucu etkisini bile duymuyorduk. Zorlu bir inişten sonra hedeflediğimiz köye ulaştık. Zaman geçeyarıştı. Günboyu iki yerde mola vermenin dışında her

yal yürüdüğümüzden oldukça yorgunduk. Onun için o günü köyde geçirmeyi kararlaştırdık. Köyde bir günlük bir dinlenmeden sonra, hepimiz dinleşmiş ve yorgunluğumuz atmıştı.

Cizdığımız geniş bir manevradan sonra tekrar ayıldığımız üslenne alanına dönerek için yola koyulduk. Yine vadi boyunca uzanan bir derenin kenarında yoli alıyorduk. Baharla birlikte yağmurların yağmasıyla karlar erimmiş ve kıyısına vardığımız dere suyu konuşmuş haliye geç vermiyordu. Ancak yüksek dağlardan koparak vadinin için doluların çığların dere yatağı üzerinde oluşturdğu köprünün geçici yapılabiliyor. Bazen kopan karlar gurleyerek akan su sesleriyle birleşerek top seslerini andıran bir yankı yapıyor ve vadili korkunç bir sese boğuyordu. Çığdan oluşan köprüyü geçtikten sonra derenin diğer tarafında yine bu biçimde vadi yanından geçtikten sonra çantalarını karıştırdık. Birlik uygun bir yerde konumlandı. İki arkadaş çobanlardan bilgi almak için biz-

kaden ayıldık. Bu çobanlar vadinin ilk girişinde kurulan ve tek geçit noktası olan S... köyündendiler. Arkadaşlar geri döndüklerinde çobanlardan aldıkları bilgilere göre—iki üç gün önce köyde konulanmış bir düşman birliğinin bulunduğu söylenirdi. Bu durum karşısında kaçıt yapmamız mümkün olmadığı anlamı. Aşkama doğru üst tarafımızdaki evlere uğrayarak ihtiyaçlarımızı karşıladık. Sabaha karşı tekrar vadiye inerek uygun bir yerde konumlanıp, gelinececek yollarından bilgi almaya çalıştık. Ancak o gün hiç yolcu geçmedik.

Ağanın suyu giderek daha da kabarmıştı. Geçmemiz mümkün değildi. Bunun için bir noktada köprü olarak bırakılan bir ağacın üstünden geçiş yapmaya çalıştık. Önce birkaç arkadaş karşı tarafa geçti. Ardından Ulaş arkadaş sırat köprüsünü andıran bir tek ağacın üzerinden suyu geçmeye çalıştı. Ancak ağaç çok inceydi. Bunun için karşından karşıya girilen şutika tutunarak ilerleyen Ulaş yoldaş, bir arı şutikın gevşemesiyle dengesi bozuldu ve çok şiddetli akan suyun içinde düştü. Suya düşmesiyle tek elle ağaca sarılmışı bir oldu. Su öyle aktıydı ki, ağaca sınıksı sarılan komutanımız zorluyor ve delice ağısıyla onu tutduğunda yerden koparmaya çalışıyordu. Ancak çok ağır davranan Ulaş arkadaş, önce güçlü kollarıyla ağca kavradı ve ağısıyla karşı tuş gücünü sarf ederek karşı tarafa geçmeye başardı. Tüm birlik bu ani tehlike karşısında, önce adeta şoke olmuştu. Ne yapacağımızı şaşırmıştık. Çünkü o an yapabileceğimiz bir şey yoktu. Zaten yarıdan isteyen bir duruma girmeyen Ulaş arkadaş, çok kısa bir süre içinde kurtulmuştu. Bunun üzerine birlik başka bir geçit yeri buldu ve geçit buradan sağlandı.

Geçisi yaptıktan sonra, suyun öte yakasında karantılılık kömesiyle birlikte yakınımızdaki evlere uğradık. Gece geç saatlere kadar köylülere konuşup sohbet ettik. Gece evlerden ayıldığımızda S... köyünün gündüz gözüyle gözlemlenmesi amacıyla vadi boyunca ilerledikten sonra uygun bir yerde konumlandı. Burada bir süre dinlenmeye koyulduk. Gurleyen su sesleri ve vadiyi çınlatarak doluların çığların gumbürtüsü, doğanın vahşi güzelliğini iyice orta yere seriyordu.

Öğe saatlerinden sonra nöbetçiler, bir köylünün bize doğru gelirken söylediler. Bunun üzerine iki arkadaş yola çıkıp gelen köylünün bilgi almak istedikler. Köylü şehirden geliyordu ve S... köyünden geçmişti. Arkadaşlar köylüden bir yandan genel gelişmeler hakkında bilgi alırken, diğer yandan S... köylüyle ilgili malumat toplamaya çalışıyorlardı. Köylü, S... köyünün eli metre altından geçtiğini, hatta o köyden birisiyle sohbet ettiğini, ama herhangi anormal bir şey görmediğini ve duymadığını belirtti.

Yine de saat 15.30 civarında bir grup arkadaş köyü gözlemekte için ilerideki sırtı tittiler ve ardından tüm birlik harekete geçti. Gözlemede köyde herhangi bir şey görülmemişti. Bu gözlemede ve köylünün verdiği bilgi sonucu düşmanın köyden ayrıldığı kanısına vardık. Fakat yine de terden elden kaçırılmıyordu. Bir öncü grup çıkararak köye gitmeyi kararlaştırdık. Öncü gruptan sonra ana güc de köye doğru yola koyuldu. Birleşti. Henüz hiçbir tehlikeyle karşılaşmamıştık. Yürüyüş hızını belirlemeden, öncüler önde yoli alırken, tüm birlik onları takip ederek ilerliyorduk. Bir tarafımızdaki geçit vermemen A... suyu, öte tarafımızda ise dik bir yamaç vardı. Bunun için 20 metre mesafeye delmede yürüyorduk.

Birliğimiz S... köyüne doğu bu tarzda ilerlerken, köyde konulan ve birliğin birliğin hareket eden bir düşman birliği 1 km uzaklıktaki birliğimiz farkederdek büyük bir korku ve panik içinde alarma geçiyorlardı. Köylerindeki yola pusula atan askerler mevzilerinde ecel terleri dökerken, köyün içinde gizlenen timin komutanı elindeki telsizle emir verdirirler askerlere moral veriyorlardı. Ama aynı zamanda köylülere yalvarıncasına, "hiç korkmadan üzerimize geliyorsunuz bakın-diyordu. Elindeki dürbünü, "Bakin önden gelen kimdir, bana söyleyin" diyerek köylülere uzahtıyordu. Daha sonra tekrar yerleri alarak, gözlerini dübürden hiç ayırmadan önden yürüyen Ulaş yoldaşı izliyordu.

Ulaş arkadaş dağ gibi yapıysıla dimdik ve sert adimlarla dik bir tepeden habersiz köye döğürkürün, tim komutanı artık korkusunu gizleme gereğini bile duymamada yere çömelere titrek bir sesle;

"Vay be bu ne biçim genc,

şimdiye kadar böyle cesaretili ve yürekli bir insan görmedim-diyor, hemen arkasından dübürünü yere bakarak şaşkın ve korkuyla köylülere bakıyordu.

Uzun süre bu tarzda köylülere bakan tim komutanı sendeleyerek yerden kalkıyor, tekrar eline telsizli olarak pusuda bekleyen askerlerine emir veriyordu:

"Ne pahasına olursa olsun tam pusunu notkasına giridirek an öndekini mutlaka vurun-diyerek, arkasından ise kendini köylülerin içinde saklamaya çalışıyordu.

Pusuda bekleyen askerler ise direkt emre itisaaizlik gösteremeleride, mevzilerindeki pusunu notkasından gerillanın intikam mermilerinden nasıl korunacaklarını hesap ve planları içinde birbirlerine;

"Komutan kendini nasıl olsa güvencesine almış, bize de bol keseden emir yağıyor. Öyle kalıyorsa kendisi gelmiş vursun bakalım diye yakınıyorlardı."

Düşman güçleri korku ve panik içinde birliğin köye gireceği anı beklerken, birliğimiz de her şeyden habersiz köye doğru ilerliyordu. Aşkama doğru saat 17.00 sularında köye yaklaşıp, Öncülerimiz köye yüz metre kala istediğimiz yol hattını değiştirerek köyün hemen girişinde bulunan sırttaki patika yola girdiler. Biz de aynı biçimde öncülerini takip ederek adım adım köye yaklaşıyorduk. Bir noktada öncülerimiz arasındaki mesafe daaldı. Ulaş arkadaş birliğin önderi;

"Arkadaşlar mesafeyi biraz daha açın, biz geriden izleyeyim-dedi. Birlik bu noktada geriyi doğru mesafeyi açarak ve yavaş adimlarla öncülerini takip ederek ilerliyordu ki, o anda Ulaş arkadaş köyde bir askerler doğu, atık ve serri bir hareketleri ger döndü ve;

"Köyde düşman var. Birlik geri çekilsin-dedi.

Tam o anda tek bir mermi köyün içinde patladı. Korkudan ates edemeyen düşman askeri başlarını dahi mevziden çıkarmamış, ancak birisi tek bir mermi sıkabilmişti. Düşmana ates etme fırsatı veremeyen Ulaş ve Haydar arkadaşlar, birliğin çekilirken oldukları yerde mevzilerini ates ediyorlardı. İk şoku altında düşman askerleri de aynı anda karşılık vermeye başladılar. Vadi silah sesleri ile dolup taşıyordu. Bu arada birliğimiz köyün girişindeki sırtın arkasına doğru kaymıştı. Ulaş ve Haydar arkadaşlar ise birliğin savunmak için sırtın üst tarafını tutmaya çalışıyorlardı. Arkadaşlar sırtı doğru çıkamaya çalışırken, pusuya yatan askerlerden bir kısmı mevzilerini terkediip yerde sürünüp köye doğru kaçıyorlardı. Diğer bir kısmı ise can telaşı içinde ates ediyorlardı. Bir grup arkadaş sırt üstüne tutarak Ulaş ve Haydar arkadaşların savunmaları bir biçimde geri çekilmelerini sağlamaya çalıştı. Bu biçimde üstte mevzilerini bir pusunu notkası itisaaizleştirildi. Ancak Ulaş ve Haydar arkadaşlar artık uygun bir ates hattı içinde kıcamayacaklarını anlayarak savunmaları bir biçimde aşağı doğru kaymaya başladılar. Üstte mevzilerini A... ve M... arkadaşlar ise sırtın diğer tarafına kayarak düşman mevzilerine ates etmeye devam ettirtiler. Ulaş ve Haydar arkadaşlar düşman askerleriyle göğüs göğüs çatışmaya sürdüyor ve sloganları haykırarak düşmanın üzerine doğru gidiyorlardı. Çatışma giderek şiddetlendi. Bu ortamda birlik, bir tarafı dik ve karlı yamaçla, diğer tarafı ise geçit vermemen Ağanın suyu ile tutulmuş dü caddeye doğru taramalar altında geri çekiliyordu. Etrafımızda geçen kursunların vintılması bizleri intikam duygusuna dolduruyordu.

DEVAM EDECEK

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın Mahsum Korkmaz Akademisi'nde yaptığı değerlendirmeyi, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü dolayısıyla yayınlıyor.

KÜRDİSTAN'DA AİLE KURUMU, KADIN SORUNU VE PARTİMİZİN DEVRİMCİ YAKLAŞIMI

Partimiz önünde bulunan ö- nemli bir sorun da kadınların örgüt- lenmesi sorunudur. Kadınların mü- cadelemize katılımı dercesi yük- sektir. Özellikle elverişli koşullar olduğunca, erkek kesimlerden daha yüksek bir katılımı gösterdikleri açık olan bir durumdur. Bu kadın ke- simlerini örgütlemek, katılmalarını yoğunlaştırmak bir örgüt ve müca- dele sorunudur. Bu konuda yakla- şımın ne olması gerektiğini daha önceki açıklamalarımızda ortaya koymuştuk. Bunların gerekleri ye- rine getirildiğinde, devrimizin gücü bir yedeği de harekete geçi- rilmiş olacaktır. Bu konuyu, yeni- den ele almalıyız. Yapılması gere- kenler daha önce belirtilmiş ve çözümlenmiştir.

Sorunun diğer bir yönü ise, Parti saflarımızda bu konuda ortaya çı- kan sorunlar ve Parti yaklaşımının gerektiği biçimde tuturulmamasıdır. Parti saflarımız, tüm topluma egemen olması gereken ilişkilerin yaşanması gereken bir alandır. Bu- rada yaşanan doğru ilişkileri, top- lumda egemen kılmamız mümkün olacaktır. Bu bakımdan Parti safları- mız, topluma adım adım taşıla- cak olan ilişkileri çok önceden ya- samaya başlayacaktır. Toplumda gerçekleştirilmesi gereken de- ğislikler önce burada yaşanacaktır. Bu nedenle, Parti saflarımızda di- ğer konularda olduğu gibi, bu ko- nuda da doğru ilişkilerin yaşama- sına ve tutturulmasına önem veriyoruz.

Diğer konularda olduğu gibi, kadın hakları ve özgürlüğü sorunu konusunda da bir hayli kapsamlı çözümlerimiz oldu. Bu konu- da yaşamaya gereken doğru ilişki- lerin ne kadar önem taşıdığı orta- ya koyuldu. Bu konuda arzu edilen ilişkilerin yaşanmasını hala uz- rak olmasını ve gelişen güncel du- rumun ortaya çıkardığı sorunlar, bu konu üzerinde de yeni değer- lendirmeler yapmamızı gerektiriyor. Parti saflarımızda görüşün yan- lış ve yetersiz yaklaşımlar, cu- konudaki doğru yaklaşımımızı, yeni- den derinleştirerek ortaya koyma- mızı gerektiriyor.

Yaşadığımız önemli bir sorun da sosyal harekette bir sorun olmakla birlikte sistemde de abla- bıcılık giren aile ve kadın sorunu ol- duğu biliniyor. Ve sorun çok ön- mül bir darboğaziye de oluşturuyor. Aynı zamanda seviyeye de epey tehdit eden ve bu yönü gelişmeler kendi- ni çok kötü vuran bir sorun duru- mundadır. Biz bu konuda da tama- men devrimi yakalamak ve devrimi yaşamak istiyoruz.

Daha üzerine açmadığımız he- men hemen ailenin gerici konu- munu kullanarak adeta düşman ta- rafından el atılmadık bir devrimci kalmamış gibidir. Aile kanbağı, akraba ilişkileri vb. kullanılarak bu ilişkiler temelinde devrimci hareketimize karşı büyük bir sal- dırı vardır. Ve bu alan, gerçekten biraz da bizim toplumsal yapı- mızda ailenin işgal ettiği etkin hesap eden düşman bunu iyi his- sep ederek bilinci, gittikçe daha da artan karşı-devrimci faaliyeti dolayısıyla bir gerici-lik alanı duru- mundadır. Düşman bu alana adeta- dördü elle sarılmıştır. Dünya gene- linde de, yine bu sorun kullanıla- rak, kapitalizm yaşatılmak isteni- yor. Kadın değişik tarzda meta- lastirilarak, sömürü düzeninin sü- rüp gitmesinde son derece uygun bir araç durumuna getirilebilir ve o yönü değerlendirilir. Sosyalizm bu- yana belli çözümler getirmek iste- mesine rağmen, köklü bir çözüm getiremedikleri için sosyalist ülke- lerde de halen varlığını sürdüren

bir sorundur. Ama geri kalmış, em- peryalizmin, sömürgeçiliğin, faşiz- min tahakkümü altındaki halklarda bu sorun, tamamen bir devrim so- runu haline gelmiştir. Aynı zama- nda karşı-devrimin de en çok bel bağladığı bir olaydır. Örneğin; Tür- kiye'de "Özal hanedanı" diye bir kavram icat edilmiştir. Bu hanedan içinde, "Semra sultan" gibi kav- ramlar da geliştiriliyor. Sözümona "kadın dayanışma fonu", "kadın aile bakanlığı" gibi yutturuk kurum- lar vastasıyla ve sanki yeni bir ke- şifmiş gibi kadının keşfedilmesini gündemde tutuyorlar. 12 Eylül'de toplumun düşürülmüşlüğüne en çok gözetildiği bir alan kadının metalaştırılmasını kendini hayli ar- tıran bir dozajda ortaya çıkarması ve

ortaya çıkmasıdır. Bu durum sorunu daha bir dikkatle ele almayı gerektirmektedir.

Biz, bu soruna da bazı çözümler getirdik; tartışmaya sunduk ve bi- lindiği gibi, bunlar biraz etkili oldu. Soruna yaklaşmak isteyen dışım- zdaki çeşitli güçlerin de bu görüşler- den etkilenmeleri, bizi soruna daha köklü olarak ele almayı itti. Hiç şüphesiz, bu konuda eğitim sınırlı- dır. Bu konuda analizi oturtma, hayli çaba istiyor, cesaret ve güc istiyor. Belli ki, başı başına bir mü- cadele sorunudur. Saflarımızda ka- dın-erkek eşitliği, ilişkilerin devrimcileştirilmesi önemini koruyor. Kadın sorununun ele alınışında, gö- revler bir türlü gereğine yerine ge- rtileniyor. Halbuki, devrimimizin

kadının kullanılmasıdır. Özgür- lüğün çok kutsal ulusal boyutu ye- rine, "cinsel özgürlük" adı altında tamamen toplumu tehdit edecek kadar sahte kadın hareketleri ve bazı anlayışların veya yaygın pra- tiklerin yaşanması ve dayatılması söz konusudur. Bunlar, her karşı- devrimin etkili olmasının bir yön- temi olarak geliştiriliyor. Kürdistan'a baktığımızda, yine bu toplu- mun ahlaki yapısını değerlendire- rek genelesek de olsa, "namus" anlayışını çarpıtıp, bir yandan onu tamamen bozarak, diğer yandan da onu sürdürmesi, son tahlilde sahte bir aileciliği ve aile kurumuna sarılmayı dayatması söz konusudur.

gelişmesinde kesin olarak önemli bir rol oynaması gereken bu büyük kitleyi harekete geçirmenin büyük önemi söz konusudur. Nasıllık, devrim kitlelerin eseri" diyorsak, bu aynı zamanda devrim sorunu, ka- dın kitlelerinin devrim sorunu, ka- dınlarımızın bilginde de ifade edebi- liriz. "Şüphesiz bu kendiğinden hareketle bir katılım olmayacağı Bizzat kadının yaşadığı gerilğe karşı bilinçlenmesi ve savaşımlı teme- linde olacaktır. Ve bu katılım, ka- dının kendi öz birliğini, toplumsal özgürlüğe bağlanması oranında bir anlam ifade edecek ve değer kazanacaktır.

Halen kadrosal düzeyindeki faa-

Tüm bunlar bir de, Partiyeye çok kötü yansıyor. Partinin bu konuda kendini fazla sınırlanmış olma- sı ve bu alanda belli bir sorunu yaşamaya kötü kullanılmak isteni- yor. Partileşme sürecinde olan- ların henüz çok genç oldukları, aile- den yeni kopmaları, yine kadın-er- kek ilişkilerindeki ağır feodal et- ker, ortaçağdan kalma ne varsa hepsinin ilişkilerde dalgasını vur- ması gibi hususlar aşılacak istendi- ğinde en soysuz burjuvazinin iki- yüzlülüklerine kolcece boyun eği- lmesi, dolayısıyla devrimci yakla- şımın, sosyalist yaklaşımın uyula- ma gücüne ulaşmaması durumu

liyeterimizde bile doğru bir özgür- lük anlayışının varlığını bahs- etmek, hele hele bunun tam geli- ştiğini, ve bizde seçkin temsilciliğin bulunduğu söylemek hayli zordur. Yalnız, kadın açısından değil, erkek açısından da bu böyledir. Sınıflı top- lumun özellikle de feodalizmin, er- keğe bu konuda tanıdığı ayrıcalığı bizde neredeyse kör bir önyargı bi- çiminde etkisini sürdürmesi ve bu- nun en olağan, doğal özellik gibi kavranması, bu bağlamda erkek önyargısını hayli güçlü olması, bu konuda erkeğin kişiliğini dönüştür- me gereğine zor yönelmesi ve ço- ğunlukta da duygusal ilişki ötesini bir türlü kendisine kabul ettireme-

mesi, esit, özgür kişiliklerin ilişkisi- ni geliştirmeye güç getirememesi- ne, kolay olan tarafa yönelmesine yol açıyor. Bu da devrimcileşmeyi epey olumsuz yönden etkilemektedir.

Gerçekten kadın sorunu safları- mızda halen etkili olan, devrimci eğitim faaliyetiyle pratik mücadele içinde giderek günlük yaşantımız- da da devrimcileşmeyi sağlama- mız gereken bir alan konumunda- dır. Bu konuda yapılan değerlen- dirmeler, sorunun tarhişel, ekono- mik, sosyal, siyasal boyutlarını ortaya koymuştur. Geliştirilecek bir tartışmanın çerçevesi orada çizili- yordu. Bireysel sorunlara uyula- nmasını da her bireyin kendisine bırakıyordu. Bu konuda alınacak me- safelerin fazla gelmiş olmadığı so- ylecek, herhalde yanlış değildir. Çoğunun duygusal, tepkici yakla- şımında, bu sorunun çözümlen- mesinin olmasının etkisi büyüktür. Aile ile sağlıklı bir kopuşun yapıla- maması veya aile ile devrimci tarz- da bir birleşmenin gerçekleştirile- mesi belli bir rahatsızlık, ger- çinlik, aynı zamanda da zayıflık ya- ratabilir. Bizim böyle problemler bir ortamda çok çözümleri dayat- mamız beklenmemelidir. Burjuva çözüm yollarına kesinlikle basur- manızın gerekir. Burjuva özgür- lük, hele hele salt "cinsel özgürlük" yaklaşımı içinde bulunmamız, ob- jektif olarak karşı-devrimciliktir.

Gerçekten 12 Eylül faşizminin "cinsel özgürlük" diye tüm basım- yayan organları vastasıyla körük- lediği, neredeyse herkesin en çok uğraştığı bir konu da budur. Bazı burjuva yayın organlarına baki- yor; sanki tam sonuca gitmezlerse, herkes en büyük eskisiği yaşaya- cakmış gibi, bu konuya giriyorlar. Yani, adamın karnı aç, en ufak bir kişisel hakkı bile yok, ama, cinsel soruna öyle bir dalırdırız ki, top- lumda tam bir afonyalınma söz konu- sudur. Hani bir zaman, nası! "ege- men sınıflar dın bir afonyal olan kullanyor" idiyeler, aynı biçimde günümüzde de kadın, bir afonyal gibi kullanyor. Eskiden bu rolü dın görürken, bugün kadın görüyor. Tabii burada değir verilmesi ve özgür bir toplumun ölçütü olarak ele alın- ması gereken kadının toplumsal özgürlüğü değil, bilakis daha da kölestirilmesi söz konusudur. Ailenin özgürlüğünde ise babs edil- mez bile. Tamamen ailenin yönlüs- türülmesi, metalaştırılması ve sevgi-

saygı ortamından uzak bırakılması söz konusudur. Yapılan, tamamen çok önüle eğitilmesi gereken bir kurumun, faşist sömürgeçiliğin sürdürülmesinde kurumsal bir a- racak olarak kullanılmasıdır. Ciddi devrim sorunlarının dzhineri, ağı- lıleri uzaklaştırma için devrimci- liktilmesi gereken cabanın, enerjinin çok soysuz bir biçimde bir goste- riye çok gelişmiş bir reklam aracı- na; kadın nesnesine, yani ruhuna, kültürüne değir de, fizigine yanlışla- rak, tamamen etkisizleştirilmesi söz konusudur.

Kapitalist-emperyalist sistemin genelde, özellikle 20 yüzyıldan itibaren gittikçe yoğunlaşan bir tempoyla kadın bu tarzda kullanması, onu bir reklam ve gösteri aracı- na dönüştürmesi olayı yansıyor. Di- ninin gemcileri afonyalastırıcı etkisi yerine, günümüzde kadının bir afonyalastırıcı oge olarak kullandığı çok acıktır ve günümüzde doğu en asırı biçimleri sokulmuştur. Sine- ma, roman, muzik bu konuda boyu- bir afonyalınması aracı olarak kullanyorlar. Tamamen boyu yönetile- rek, içeriğinden boşaltılıp, çok zor- lunu uyuturmanın aracı haline getiriliyor.

Türkiye burjuvazisinin esas it- bariyali bu konuyu yetmişlerde, mi- litan devrimci gelişmenin kendini dayattığı bir dönemde böyle ele al- maması tesadüfi değildir. Özellikle de 12 Eylül faşizminin soruna daha planlı, daha sistemli yönelmesi ta- mamen anlaşılır. "Ve bu karşı- devrim amaçlıdır. "Toplumun uyus- turmak mı istiyorsun? Kadın-erkek ilişkilerini geliştir, kadını düşür." 12 Eylül'ün temel sloganlarından birisi budur ve bunun için televizyon, basın, sinema, edebiyat ve gün- lük olarak bütün insani ilişkilerde bu konuyu tersyüz ederek körük- ler, çığırından çıkarır. Zayıf insan, zaten kendisinde değildir, onu ağ- zına yere çalarcasına düşürür ve istediği faşist rejimi sürdürür. Ya- pılması ve yapılması istenen tasla- mın budur. Ve gerçekten bir top- lumun düşürülmesi dercesi en çok kadın ve ailenin düşürülmüşlü- ğünde somutlaşır, ölçü budur. Ne kadar devrim süresine yaklaşırsanız, bu alanlarda yözlaşme da o oran- da geliştirilir.

Özgürlüğe en çok muhtaç olun- duğu; özellikle de siyasal, toplumsal ve ekonomik özgürlüklerin için kavganın en çok verilmesi gerekti-

gi bir dönemde, sahte özgürlük anlayışlarının hortlatıldığını çok iyi biliyoruz. Özgürlüğün sahte konuları, sahte biçimleri devreye konuluyor. Sımdı Türkiye'de burjuva aile ve kadın ilişkilerinde bir patlama sözkonusu mu? Bu doğrudur ve bu patlamada temel rolü oynayan sapık ilişkilerin mesrulasştırılması için felsefenin, edebiyatın, psikolojinin hatta tıpın tüm gücünün seferber edilmesi sözkonusudur. Sahte sorunlar ve sahte cevap yolları uzanmış için, çok sayıda teklifler geliştirilmiştir. Hatta, bunların birçok sanayi sektörü haline getirilmiştir.

Daha da açıklanabilir, ama bu kadar bile gerçeği ortaya koymak için yeterlidir. Bundan çıkarılması gereken sonuç; faşist sömürgeciğe karşı devrimci savaşımla ele alınır, bu konuya da ilkel yaklaşım, bu temelde sahte çözüm yollarına, inkarcılığa katı surette sahip olmak ve karşı-devrimin bu bi-

komşularına boyun eğdirir. Kisaca o, eski kılan anlayışlarının hala sürüp gitmesini sorunu daha da içinden çıkılmaz hale getiriyor. Neden? Çünkü buna bir de günümüz tekelci kapitalizminin ailenin bu eski biçimiye varlığını sürdürmesini olanaksız kılmaya, bu yolla daha büyük bir çelişkiyi aile içine sokarak herkesin de bir ailesi olduğuna göre, herkesin bu çelişkiye ortak olması bu içinden çıkılmaz durumu bir kat daha artırıyor. Sokakta en yoz, lümpen kültür, aile içinde en ikizliyi bir namus ve aileye bağlılık anlayışı biçiminde karşımıza yalancı, sahte bir tutum olarak çıkar. Çünkü, bu tip aileyi devrimin emrine vermeden, namuslu, onurlu kılmak mümkün değildir. Zira, karşı-devrim mutlaka üzerinde oynar.

İşte son gelişmelerden anlıyoruz ki, bu kurumun karşı-devrimle aile edimesi konusu üzerinde uğraşarak, sorunun düşman tarafından neredeyse, Partinin hemen bü-

günümüz, çözemediğimiz gelişmeleri giderek Parti oramına da yansıtırmaya, doğru çözümleri buraya da taşımaya çalıştığımız oranda düşmanın yaklaşımını, niyetlerini de ortaya çıkarmaya başladık. Ve gerçekten Partimiz çok önemli çözüm gücü haline geldi. Bu, öyle basit bir gelişme, veya çözümdür. Aslında büyük bir dev-

geçmiş toplumsal yapıda, hatta halen de geçerlidir. Dışımızdan ailemize birisi kulur mu etti: bu büyük bir kan davasına yol açardı. Toplumda egemen olanın, kendinin en çok dile getirdiği yer, kadın üzerindeki egemen olmaları. Bu konuda ne kadar güçlü olduğudur. Egemeliği buna dönüştürme yoluyla sahte egemenlik anlayışı, diktatörlük an-

lamak, nefes almakta bile güçlük çekilen kadın-erkek ilişkilerine yol açıldığı gözlemlenir. Ama biz, gerçekten çok ihtiyatlıydık ve bunları yaşamadık. Çünkü olayın bilincindeydik ve bu ilişkilerin karşısında çıkmasını nefretimiz vardı. Bir türlü kendimize veremedik. Ve daha o zamandan beri sorunu devrimci tarzda yaklaşmak gerektiğini ortaya koyduk. Tabii ki, çoğunuzun böylesine bir eleştirisi yaklaşım sözkonusu değildir, halen ayrı fevkalat etkilerle birlikte, hayli doğru yuku basit yaklaşımlar yaşanıyor. Eğer böyle devam ederse birçok çarbenin yinemesi kaçınılmaz hale gelir. Her şeyden önce kadro adayının kendisini bu konuda zapt edilemez tutkularından kurtarabilmesi, ya da bundan devrimci ifadeye tabi kılması önem taşır. Duygusal yaklaşım yerine, bilimsel yaklaşıma ulaşabilmesi, onu nefesine vermesi, yani bir yerde kendini edimesi düşüncesinde olduğu kabul edilmesi gerekir. Tabii bunu zor durumda olduğu için değil. Parti isteği için de değil. —Parti de ister— bir kendini devrimleştirme sorunu olduğu için kabul etmesidir.

Bir de milletin zaafı olmaması gerekir. Her şeyden önce, devrim yılları insanın her türlü olanaktan yoksun kaldığı, aile kurmadığı hatta kurulan ailenin bile bozulduğu yıllardır. Dolayısıyla toplumsal ilişkilerin çoğunun kopmuş, çok az ilişkilerin ayakta kaldığı ortamda, yeni ilişkilerin de kan-ates içinde kurulması mümkün olmadığına ve bütün bunların olumlu çözümlerini ancak devrim başarısı ve zaferiyeli mümkün olduğuna göre, milletin yıllarca kendini bu konuda ilişkiyi zedeledi, yoksulluk içinde görmesi kaçınılmazdır. Milletin bunu bilerek, bu temelde, "ailem gitti, nişanım gitti", "evlilik sorunu ne olacak?" deyip, kendini bu sorunun etkisi altında harap etmemelidir. Kendini harap edeceğine, "devrim yılları böyle yıllardır. Anadan, babadan öğüden, kızdın, esden, dosttan kopma yıllardır. Bu zor yıllar yeni bir dünyanın kuruluşunda yaşanması kaçınılmaz olan bir evredir. Bu açıdan bu konuda büyük fedakarlığı göstermek gerekir ve bu fedakarlığı yaşamak o nemlidir" demelidir. Bu önemler sadece eskiden değil, hatta eski olması da şart değildir, insan normal ilişkilerden de çok sevdiğerlerinden de kopabilir. Milletin kişi için bu doğaldır. Bu konuda da fedakarlık yapılır. Çok olanaklar da elde olsa milletin duyacaktır ki, "bizim için gerekli olan yeni toplumsal düzenleniş sağlamak, yeni ilişkileri sağlamak ve bunun temsil gücü olmaktır." Bu da başlı başına bir mücadele sorundur. Güç ister, çaba ister. Milletin bu büyüklüğü göstermektedir. Lafta değil, nefesine yedire yedire, bu konuda devrim döneminin kendisini yaşaya yaşaya pratikte de çözüm sahibi olacaktır. Bu çok zor süreçtir. Fakat yeninin doğuşunu sağlamak için bundan başka bir yol da yoktur. Eskiyi öldüğü gibi yaşayalım, yeniyi ulaştırma için çabaya gerek yoktur" dersek, bununda devrim gelisi mi? Kendi kendimize aldattığımızı, kendi ilk köyümüzden kopmuşuz, birçok tutkuya bağlı olduğumuz şeylerden kurtulmamız zor geliyordu, bu nedenle biz de birkaç damla gözyaşı düktük ama, bir bakıyoruz ki tüm bunları sımdı çok geçersizdir. Devrimci bir konumu yaşamak açısından bu kaçınılmazdır. Dostluğa, aileye, mahalli, hemşahrik bağlarına değer vermediğimizden de değildir. Bunların arisi geride bırakılması, aşılması, uralışı ve dev gibi Parti ilişkisi, ulusal kurtuluş ilişkisi, çağ ilişkisi kendisini dayattığı için eski ilişkilerden

Devamı 27. sayfa

çimdeki saldırsını gözardı etmemektir. Burada esas yapılacak olan bu faşist saldırıya karşı devrimci silahına sınıksı şekilde sarılmaktır. Bu büyük önem taşıyor. Sorun gerçekten her ne kadar karşı-devrim tarafından tamamen ters yüz edilerek, sahte bir "cinsel özgürlük" konumuna çıkarılmış ve herkes buna buluşturulmak isteniyorsa da, bizim açımızdan sorun tamamen ulusal kurtuluş ve toplumsal özgürlük sorunudur. Bu genel sorunumuzun bir parçasıdır ve "cinsel özgürlük"ten de öteye, tamamen kişiler, yani kadın-erkek arasındaki eşitsizliği giderilmesidir. Ki, bu eşitsizlik, ekonomik, siyasal sosyal, kültürel alanda, kısaca toplumsal yaşamın her düzeyine simsirir. Bu alanlardaki eşitsizliğe karşı doğru bir mücadele vermeden bu sorun çözümlenmez. Bu açıdan bu alanlardaki eşitsizliğe karşı doğru bir mücadele gerekir. Yoksa sorun kesinlikle karşı-devrimin lanse etmek istediği gibi, bir "cinsel özgürlük" sorunu değildir. Hatta, bu tamamen özgürlüğe ortas etmek, içerisinden boşaltmak için yapılmaktadır. Dolayısıyla, faşizm çok güçlü bir potansiyel oluşturduğu için, devrimci mutlaka seferber edilmesi gereken ve katıldığında da devrimin zararını mümkün kılacak olan bu kitlesel devrimin ilâkeden almak, devrimi bir silahtan yoksun bırakmak için sınırsız bir çaba içindedir. Ve bunun için bu sorun üzerinde çok çalışılması, bu sorunun içerisinden boşaltılması biçimlerini ve sahtesini madrabazca dayattığı öznel çözümler gerekiyor. Hele hele buna bir de toplumsal yapımızdaki o erken yaşlarda aile kurmanın bir anlayış olarak öldükçe etkin olduğu da etkilerinden, sorunun közü, bu katkabetçi ağırlaşmaktadır. Ki, bu yalnızca ekonomik-sosyal nedenlerden değil, daha çok güçlü olmanın, prestij sahibi olmanın bir amacı ve ahliki değer yargısı olarak görüldüğünden kaynaklanıyor. Toplumda ailesi büyük olan, çocukları çok olan prestij sahibidir, kuvvet sahibidir,

tün kadrolarını etkileyen bir konuma girilmesi sözkonusudur. "Bir devrimciyi mi etkisizleştirmek istiyoruzmuş, ailesine el atın, bu işe oradan başlayın"; adeta bunun bir siyaset haline getirilmesi durumu yaşanıyor. Zayıf konumda olan devrimciyi düşürmek mi istiyoruzmuş, üzerine bir kadın sürün"; bunlar da sıkça basyurulan yöntemlerdir ve zamanız geldiğinde, kesinlikle altından çıkılmaz evlilikleri dayatıyor ki, en çok karşımıza çıkan budur. Bu da partileşmemizin karşısına direkt bir engel olarak dikiliyor.

Daha da genişletirsek, bizde aile-kadın ilişkisi, bir siyasal olaydır. Siyasallaşmayı ya engelleyen ya da eğer devrimleştirilirse, buna katılma durumunda olan bir yapıdır. Bu bizde, herhangi bir ülkede olduğundan daha fazla boydedir. Hatta şuna indirgeyebiliriz: Bir devrimcinin aile-kadın ilişkisi, bu konudaki özü, biçimleniş, gelişimi onun siyasallaşmasının da bir göstergesidir. Bu soruna bir devrimci tarafından doğru devrimci çözüm gösterilmesi, genelde o devrimci-milletin güçlü birisidir. Bu sorunun çarpık bir temsili mi yapıyor, genelde o da çarpık bir devrimcidir.

Biz bastan beri bu konuya, ihtiyatlılıkla birlikte taktik bir huy ve siyasi formasyonumuzun bir gereği olarak, siyasi mücadelemiz içindeki yerini ön plana çıkarmak suretiyle yönelmedik, gerekse birey olarak kadın olayını ele almadık. İlişki geliştirilmedi sorunu bir siyasal özgürlük olayı olarak ön planda tuttuk. İşi mümkün olduğu ölçüde duyugulanlar, cinler arası zorunlu ilişkilerden uzaklaştırmaya; işin sıfır özünlü, ulusal kurtuluşla ilişkisini sürekli gözönüne getirmeye ve bu konuda kendili sürleki eğitime, mücadeleye kılmaya çalıştık ve bazı sonuçlara ulaştık. Eğer gerçekten bu konuda, bu yöntem bu yaklaşım yerine tamamen klasik Kürt aile anlayışına bağlı kalsaydı, Kürt erkeğindeki namus anlayışını esas alsaydı, PKK'nın işi çoktan bitmişti. Kendi nefesimizde yaşadığı-

rimdir. Parti bu konuda, genelde bir çözüm ne kadar yapıyor? Sımdık kesin bir şey söyleyemedik ama, bu konuda hakim kılmak istemeye ilke, ulaşılan çözüm, devrimci çözümdür. Süphesiz bu mücadele ister. Tabii ki, sorunu salt bir aile gururu, erkeklik gururu, kadın gururu gibi ele almak için çok sak olmaları gerekir. Hatırlıyoruz, bu konular

layışına ulaşıyorlar. Halbuki kendisini yaman gösteren erkek, aslında rejim ve her türlü toplumsal baskı karşısında yenikler. Fakat kadın üzerinde egemenlik kurarak bir egemenlik oranında kendisini taahhemen sahte vadedildiği bir egemenlik konumunda tutuyor. Bunu da çok yakından görüyoruz. Aynı zamanda bu sahte egemenlik yüzünden nasıl çarpık aile ilişkilerine, içinden çıkil-

Besey ANUS

Azime DEMİRTAŞ

Sakine KIRMIZIŞ

Çiçek SELCAN

Türkan DERİN

Hanım YAVERKAYA

Nafise ÖZ

Rahime KAHRAMAN

Ayten TEKİN

Aysel ARGUN

Sultan YAVUZ

Binevş AGAL

Fincan YALÇIN / Emine AYGÜN / Adife SAKAK

Diyarbakır-Hani direniş şehitleri eğitim devresinde Parti Önderliğinin diploma töreni ve kapanış konuşması

"Fırtına gibi esen gerilla olmak, dönemi kazandıracak yöntemdir"

Mahsum Korkmaz Akademisi'nin değerli öğrencileri

Parti ve ulusal kurtuluş tarihimizde her bakımdan içinde bulunduğumuz koşullara ve önümüzdeki görevlere hazırlanmamız için çok önemli bir görevi kısmen gerçekleştirmiş bulunuyoruz.

Büyük bir çokluğu değerlendirmek yapmak gerekirse, bizatihi kendi özçüçümüzü konuşturarak bugün gerçekleştirdiğimiz bu hazırlık, bizi kördüğümüz olmuş kaderimizi çözmeye en iddialı bir konuma getirmektedir. Tarihimizin devrimci çözümünde ermiş bulunduğumuz bu seviye gerçekten kıvanc vericidir. İlk defa bu kadar derli toplu, kapsamlı bir biçimde görevlerin üzerine yürüme hazırlanmış bulunuyoruz. Eğer bunları içinde bulunduğumuz dönem, gerek düşman, gerek halkımız açısından ortaya çıkarıldığı gelişmeler ışığında değerlendirir ve dolayısıyla görevlerimizde yüksek bir bilinç ve onu hayata geçirecek büyük irade gücüyle yaklaşarsak, göreceğimiz ki, oynayacağımız rol, gerçekten şanırlıdır.

Partimiz büyük cabalarından sonra bu son hazırlığı mümkün kılabildi. Büyük inadımız, büyük çabalarımızla bugünlere ortaya çıkarabildik. Düşman bizi önümüzdeki dönemde arzuladığımız gelişmeye sağlamlarından bütünüyle alıkoymak için elinden geleni yapmıştır, yapmaktadır. Ama bir santim ilerlememiz zorda kalsın, bilakis ilerlemenin bizden yana olduğu bütünüyle açığa çıkmış durumdadır.

Biz, süpheyi yaptığımızın bir hazırlık olduğunu çok iyi biliyoruz. Aslı bütünü kabandı, başarı ve pratiğinin bizzat kendisi olduğunu biliyoruz. Zulmün kapaklarını dünyasından gelindiği bilinmektedir. Halkımız, halen dünyanın hiçbir halkının içinde bulunmadığı bir konuma yaşamaktadır. Düşman, acımasız, onu insan yerine koymayan, sadece baskıyla değil, ona her türlü hayvanca muameleyi layık gören bir uygulamanın içindedir. Son amaç olarak da, o asırlık, politikasını, son bir çirpisiyle da olsa amacına ulaşması için onu tasfiyeye çalışmaktadır. Bu son derece tehlikeli ve hiçbir biçimde kabul edilemeyeceği ve içinde insanlıkta bağdaşmayan ve vursa onun, yani zulmün, insanın düşürülmüşlüğüdür her şeyinin bulunduğu ve gerçekten onunla savaşmak için her şeyin yapılması gerektiği, sıradan insanı dürtüldüğün varlığı halinde bile insanın, düşürülmesi baskıyla değil, insanı düşürme namuslu bir halk evladı olmaya karar verdiğimiz günden bugüne kadar, bir tamamen bu bilinçte ve kendimizi tanyarak

yaşadık.

Gelinen nokta, daha fazla bilinçlilik ve kararlılıktır. Azimle yürümeye cesaretidir. Yüksek fedakarlık gücümüzdür. Böylesine önemli tarihi dönemlerde, kazanmanın bazı şartları vardır. Bunlar; önüne dikilen görevlere yaklaşımda doğru çözüm getirme ve son derece önderce oynanması gereken roldür. Bu rolin, bütünüyle açıkladığı biçimde, ötanması, bunun için yine sıkça ve gerçekten düşürülmüşlüğüdürün esas nedeni olan ve bizzat düşmanın kördülediği, en önemli dönemlere kendimizi hiçbir biçimde kabul edilemeyecek şekilde yanılırlarla yaklaştırmamak ve ilerleme tutkumuzla doğru çabalarımıza bütünülestirecek böylesi dönemlere yansımadan aşmak olanüstü bir önem taşır.

Sizlerin bu dünyanın içinden daha dün geldiğini biliyoruz. Ve bunun ağır etkilemesi altında olup, onunun birçok olumsuz tutular katınlığınız çok açıktır. Ama bugün gerçekten bundan epey kopmuş ve kendi kaderinin çizme konusunda epey netleşmiş, bilinç kazanmış, irade gücü haline gelmiş bir durum olduğunuzuz bu o kadar da gerçekçidir. Yine durum böyleyken, o halde biz ne demeliyiz?

Şimdiye kadar denilebilir ki, Partimiz aydınlatmada, görevler konusunda, onların doğru gerçekleştirilmesinde, gerçekleştirenlerde, kabul edilmesinde gereken yanlışlarımız ve hatalarımızı asmadık üstün çabalar sergiledik. Bütün gücünüzde elbette bunları üzerinde duracak, azami sonuçları alacaksınız. Bir kez daha, biz yine düşmanın karşı mücadelenin gerçeklerini yerine getirmek zorunda olduğumuz bilinci ve bizzat kendi beynimizde, yürüdüğüme kazanmamız gereken tarihi görevlerimize üzerine yürürken, o ne düşüncemizde? Bunun mutlaka derin bilincinde olmak gereği vardır. O son bir çabayla ve gerçekten sizlerin Filistin halkına, Güney Afrika ırkçılığının siyah Afrika halkına yaptığını da çok çok ötesinde, o içine sığmadığı olduğu gerici tarihsel zihniyeti ve dayanmış olduğu uluslararası gerici iltilaf halinde, adeta bir hirsızın malı çalmış gibi, bu büyük yok etme politikasını, her türlü baskı ve sahtekarlık birliktelik otarmak istiyor. Bu herhangisi bir kotarma değildir. Son bir takatla bütün insanı değerleri çöğneyerek ve ne kadar avantajı varsa hesipni sadece ve sadece bu tasfiye ve imha işine kullanarak hainane emelini gerçekleştirmek istemektedir.

Çok iyi biliyoruz ki, insanlığı karşı gerçek bir soykırım olan bu politikayı sürdürmek mümkün değildir. Ama, şu da çok iyi biliyoruz ki, bir yılan gibi ağzına aldığı, lakın, halen tam çöğneyip yutamadığı bir

lokma gibi bu halkı yara-bere içinde bırakmıştır. Kendisinin karşısına dikip ağzında —ve eğer inerse— midesinde parçalamış, onu gebermesi de sözkonusu olabilir. Şunu da biliyor: O çok büyük bir lokmayı çöğneyemeyeceği, çöğnerse midesinde bile eritemeyeceğini bildiği halde bunu yapıyor. Ama ne de olsa, bir vahşidir; vahşiler yemede sınır tanımazlar. Bu tip yaratıklar sadece ısırlılar, zehirlerler, yutulduysa yutuldu, yutulmadıysa bırak ölü yaşasın. Bu fazla umurlandırmaz.

Türk faşist sömürgeciliğinin bu tarihsel karakteri en tehlikeli bir biçimde günümüzde karşımıza çıkmıştır. Fakat baştan beri büyük çıkışımız gereken olan bu politika sürdürülemez. Çağa, bu kadar insanlık suçları olan bir soykırım dayatılmaz. Sınırı bir siliğimsi, biraz kendi kimliğine kavuşma bile onları suçlu yakalamaya kafidir. Dolayısıyla ne pahasına olursa olsun, tarihin bu her şeyiyle çöğnenmesi anını biz ona pahalya o detiririz. Tek birimiz de, bu tutum, gerekeni yapmalıyız ve en gerekli olanıdır. En insandır, en gerekli olanıdır ve mutlaka da sonuç alıracaktır. Başka hiçbir şey PKK'nin çıkışını izah edemez ve nitelik bugün ortaya çıkan da tamamen bu iddianın gerçekleştirmesidir.

TC'nin yürüttüğü politika beyhudedir ve lakın sınırdır bir gelenektir; dünyanın üç kıtasında bütün dünya halklarının üzerinde büyük bir egemenlik denemiyi var. Hepside de kurtuluş mudir. En sona halkımız kalmış. "Artık bu kadari elimden gitti, ben bunu rahatlıkla yutamayım. Başka bir seçenek bırakacak durumda değiliz" diyor ve bu emelini gerçekleştirmek iddiasını yaşıyor. Daha fazla bölünme, gururuna çok ağır geliyor. O milyetçilik dedim, o kendini insanlığın içinde tek sanan, bu tipik faşist ideolojinin bir özelliği olarak vatanın birlik-bütünlüğü uğruna —sözümüne aslında böyle bir şey yoktur, iddiası budur— yapmayacağı hiçbir çinkilik yoktur. Bu da faşizmin bir iddiasıdır, uygulamasıdır. Çok çeşitli denemeler o tarihteki bütün egemenlik altına alınmış, bunun için yaptığı büyük katliamların, yine egemenliğin parçalanmaya yüz tuttuğu bu dönemde de büyük katliamların büyük tecrübesini sahiptir.

İşte bu tecrübenin son hisşimla tam başarı için halkımız üzerinde denemesi sözkonusudur. Ve bunun da son dönemini yaşamaktadır. Bu politika, gerçekten insanımızı her türlü insanı değerden, ulusal-toplumsal gelişmeden uzaklaştıran, dünyanın en eski halkı olduğumuz halde, bugün dünyanın her yönünde en gerisinde seyreden bir halk konumuna, hanı dil olmayan dağı halk diye bir tabir de

ortaya çıktı. Bir Batılı yazar, bunu böyle belirtiyor. Gerçekten dil olmayan bir dağı halk durumuna gelmemize yolaçan bir politika. Bu, küçük bir kabilenin bile yaşadığı bir durum değildir. TC'nin bu kadar büyük bir suç halkımız üzerinde işlemesi sözkonusudur. Eğer bunun bilinci ve hesabının sorulması çabası olmazsa, bizim yaşamın hiçbir belirlisine sahip olmayacağız, iddialarımız ise tamamen lof olacak çok açıktır.

Bütün bunlar bizi son derece duyarlı ve sorumlu kılar, mutlaka gerçeklerinin yerine getirmesini ve onszu hiçbir yaşam belirlisine bile sahip olamayacağımızı açıklar.

Düşmanın bu tip tarihinin nasıl geliştiğini biraz biliyoruz. Ve yine günümüzde kendine bazı müteffikler seçmiş, bazı politikalar icra ediyor. Uluslararası İttifak politikasının özünde bu gerici ve gerçekten günümüzde bütünüyle faşist politikasının bir gereği olmaktadır öteye bir şey değildir. Geliştirmek istediği bütün dış ilişki, İttifak, hainane, yok edici bir politikayı uygulamak ve ayakta tutmak içindir. Bundan ötürü bu politikaları geliştirdiği geliştirmek istiyor ve gerçekten onunla ilişki, İttifak içinde olanları onun bu hainane, imha edici politikasının pek de farkında değildir. Neden değildir? Sömürü, emperyalizm ökar, uluslararası tekeller kördür. En az kendileri de bu suçta iştirak etmişlerdir. Kararları için bu desteği de den esirgemeceği kadar gerici'dirler. Devlet kararları yüzünden sosyal ülkelerin bile, dış politikası gerekirse tek laf dahi etmeyecek kadar oportünistler ve bu çıkarıdır. İlişki mi geliyor, bunun için her şey mübahdır. Bu, büyük bir ilkesizliktir ve bu uluslararası sosyalist harekete dayatılan ve kabul edilemeyecek gereken en büyük hastalıklardan birisidir.

İşte düşman, bunu da çok kötü kullanıyor. O, bu İttifakları, ilişkileri günümüzde her zamankinden daha fazla, güya kendisine göre bu sorunun halledilmesinde kullanmaya çalışıyor. Örneğin, en son klasik kuvvetlerin indirilmesi sorunu ortaya çıktığında, Sovyet hükümeti bütün birliklerin azaltılmasını kabul ediyor. Yalnız ve yalnız Kürdistan sınırlarında dilediği kadar kuvvet bulundurmasını bir NATO-Varşova Pakti'nin silahsızlandırma politikası içinde en çözümler, bir en protokol yoluyla görüşme kavuşturmaya ve kabul ettirmeye çalışıyor ve kabul ediyor. Bu şunu gösterir: İki temel İttifak, düşman açısından değerlendirildiğinde, kullanılan istenildiğinde, bu İttifaklara ilişkin denim alınan ilke, sadece Kürdistan halkının üzerinde çok kazanmak ve bunu sınırsız baskıya daha da sürdürmenin hizmetine koşmaktadır.

İspatlanan da budur. En son olarak bu karışmaya çıkıyor. Başta da niyeti budur. O, sosyalizmden korkarken en çok bir gün gelir, o faşist emellerinin geri tepilmesinde bir tehlike ve bir müteffik olur diye bu İttifaka yani NATO'ya girdi, benzeri bütün dış politikasını böyle ayarladı.

Şimdi dünya biraz değişikliğe mi gidiyor, yumuşama belirtileri mi ortaya çıkıyor. Bu sefer teşlaş NATO'yu bırakıyor, iste "gerekirse NATO'yu gözden geçiririz, yeter ki bu bizim hainane politikamıza göz yumulsun." Bu sefer hani, tipki kurtuluş savaşında olduğu gibi, "Doğruya, sosyalist ülkelere yansırım" buna öykünüyor. Eğer bir inceleme imkanı olsa görülecektir ki bütünüyle devletin önde gelen kadrosu yakın ve içinden geçtiğimiz dönemde tüm gücünü böyle sefereber etmektedir. Bununla kurtarmak istediği ise sadece kısa bir süre ve bu kısa sürede gerçekleştirmek istediği bir halk değişikliği biçimde, biraz daha ortbas edilmis soykırımdır.

İçinde yaşadığımız ve yakın kisa dönem içinde gerçekce çok alakca, ondan da öteye vahşiyane, barbarca bir politika dünyada belki de en kez halkımız üzerinde sonuç almış ıtır. Halkımızın içinde bulunduğu büyük gerici konum, bunun yüzü ağılı bilinçsizlik, her türlü düşürülmüşlük, halsizlik, mecalizlik, iradesizlik, aşırımlık, neyi nasıl yapacağını bilmeden alınomluştuk, kendi çıkarını görme-yemeyecek kadar her türlü provakasyona uğramış, düşmanın insanın günlük olarak ve her yönüyle yaşamak zorunda bırakılmışlık, TC'ye belli bir cesaret vermekte, ancak kendisini bilinçlenmeye ilke adımı atmış olması ve bunun için bir çaba, biraz örtülme gereğini duyması, bu yönüyle bir gelişmeye başlaması onu cildirtmekte ve "başını bir kaldırırız bütün dünyasını yıkarak sonunu getireceğiz" demektedir. Bu bir anlamda doğrudur. O yüzüylük imparatorluk geleneği günümüzde cumhuriyette birlikte yaşayış ve daha ağır hale gelen bu gelenek, dirilme mecesine yok olup gidecek. Bu sövmezdir. Bu, ancak faşist ideolojilerin türetebileceği bir şove niteliyetçiliktir.

Onunla birlikte süpheşiz Türk halkına bir şey olmayacak ama, c bunu ulus olarak yokolma-varolma sorunu biçiminde görüyor ve gös teriyor ki, bu, her faşist rejim yapıtı bir değerlendirmedir. Bu tür ulusa şunu söylüyor: "Eğer bunlar başkaldırı da bunu önleyemez, ulus olarak varlığını kaybetmiş olur." Ve inandırıcılık için her şeyi yapıyor. Devletin bütün da yandı olanakları bunun için kullanıyor. Ve geliyoruz, 12 Eylül faşizmine.

Bu rejim, şüphesiz gıdasını imparatorluktan, Komünalardan alır, kendisi zaten bunların en gerici, en tükenmiş, en çürümüş, yoz bir üründür, dönmendir. O ilklere kadar bu felsefeye örünün son numarası gelmiş bir politikanın sahibi olarak, ona son bir yaşam hakkı vermenin sorumluluğu olarak tarih sahnesine çıktı. Bunlar bilindiği, faşist ordunun sürü güdüsüyle birbirine bağlı kesimleri, ekonominin çökmesinin en soyguncu, tamamen parayla oynayan, hiç çalışmadan tarihin görülmemiş vurgununu yapan kesimdir ki bu vurgunları en Osmanlı imparatorluğunda, ne Cumhuriyetinde daha önceki dönemlerinde sözkonusudur. Bunu birazcık düşünmesini bilen bütün burjuva aydınları görüyor. Devlet biçiminde ordu egemenliği, faşizmi —ordu eliyle faşizmi— ekonomi içinde en asalak, en kapkaçıcı ve gerçekten haraca bağlayan bir holding-i-tekelci ve yine yetime bir güruh yaratmıştır ve bu güruh ilklere kadar vatani soyuyor, satıyor, komisyonculuk alıyor. Bu, onu milyarder kılıyor. Tarihini satıyor, en güzelim beldelelerini satıyor. Yaşayanlar yabancılardır, Türkiye halkı da değildir. Ve yine tarihin hiçbir döneminde Türkiye halkı, kendi efendileri tarafından bu kadar dışarıya satılmadı ve başındakiler bu kadar vurgun-harac yemedi, bu bir gerçektir.

Son derece gözü dönmüş güruhlar bunlar. En kutsal, en dokunulması gereken değerleri, özcesi her şeylerini satırlar çıkardılar. Bugün Türkiye'de artık en son satılacak ne kalmış? İnsanların organları, Yeryüzünde ilk defa bu Türkiye'de oluyor. Ve herkes organlarını satmak için Batı'ya geliyor. Hani, ahkını çinçeyip kendini satırlar, mali-mülkünü elden uzatıp çıkarırlar. Fakat, fiziki gövdesinin bazı organlarını satmak daha yeni ortaya çıkıyor. Bu güruhan Türkiye insanını ne hale getirdiğini yine çok açık bir örneği oluyor. Bunların gerçekten vatanseverlikte de ilgilileri yoktur. Türk vatanseverliklerinde de ilgisiz oluyor. Hiçbir zaman Türk halkının bugün yaşadığı toplaklar dışarıya bu kadar peşkes çekilmemiş, yabancı sermayenin egemenliği —turizmliği gelistirme adı altında— sökulmamıştır. Kendilerine göre dört milyon yabancı geliyor, bundan ötürü, bütün güzelim beldeleleri bunlara hassetler. Neymiş? İşte para geliyor mu? Para geliyor ama, bu güruha geliyor.

Ve yine Türkiye insanı üzerine hiçbir zaman bu dönemdeki kadar benzeşleştirme, yürekşleştirme politikası gerçekleştirilmiştir. Bu daha çok önmelidir. Çocuk insanları ortaya çıkarılmış. Çocuklara da burada çok kundurdamak gerekir, çünkü onlar ne de olsa ileride büyüyüp atılacaklar, yürekli hale geleceklerdir. Kaldı ki, çocukları da aklı ve yüreği, yine bunlar eliyle çoklaştıran ama cücesetli-tirelek çoklaştıranlarınkinden çok ilerdedir. Bunlar, Türkiye insanını bu kadar küçülttüler. Gerçekten Türkiye insanı bugün dünyada en küçülmüş, hem de gözden düşürölecek bütün insanı deşerlerinden soyutlandırılarak küçültülen insandır. Gerçekten eğer biraz aklı olsalardı, biraz direnç gösterselardı, insanı özelliğini yarıçarsalardı, insanı etmemeleri için hiçbir neden yoktur. Bugün en gerici monarşist bile, yüzde onluk bir hayal pahalılığı bir insanıdır. Türkiye'de nerdeyse bu her gün yüzde ondur, yüzde beştir. Ama Türkiye'de ses yoktur. Bu Türkiye insanının küçültülmüşlüğü, zaafı düşürölmüşlüğü diğer açık bir göstergesidir.

Düşürölmüşlük, her düzeyde-

dir, Beyinde olduğu gibi, yürekte de temel anlayışta olduğu kadar ahiaktardır, sıvasette olduğu kadar ekonomidedir. İnsanlar Batı'da sömürülüyor ama, sömürü hiçbir yerde bu kadar değildir. Sömürü, ekonomik-içerikli olabilir. Hiçbir zaman ahiaktı düzye kadar —bu kadar— indirgenemez. Siyasi baskılar her yerde vardır ama, hiçbir yerde Türkiye'de olduğu kadar depolitasyon, politikadan uzaklaştırma, tersine faşist politikacılar bir filgüran gibi onlara oynatma gerçekleştirilmiştir.

Türk faşizminin gelişim tarihi biraz iyi incelenirse, dünyada bir eşi daha olmadığı ortaya çıkar. Gerçekten Hitler üzerine çok şey söylenmiştir, insanları nasıl faşistleştirildiği, hepsini bir koro halinde aygaya kaldırdığı, yürüttüğü; evet, bunlar çok iyi konulmuştur. Dünya da bu konuda son derece aydınlatılmıştır, ama gerçekten hiçbir yerde Türk faşizminin ortbas edilmesi kadar ve kendisini öldürdüğünden başka türlü göstermesi ve bunu da önmeli oranda başarması kadar büyük bir tarihi sahtekarlık da görölmüştür. Gerçekten böyle bir şey hiçbir yerde görölmüştür. Bu, Türk faşizminin bütün dayanaklarıyla ne kadar usta, ne kadar tehlikeli olduğunu da ortaya çıkarıyor. Bu bir gerçektir.

İşte bu düşman günümüzde bu niteliklerini en çok kusarak sonuç almış istiyor. Kendi halkına bunu yapan, kendisi için baskıdır halinde bir ölü-kalım durumuna karşı karşıya geldiğini her gün hissetmektedir. Bu biçimde söylenen, halkımız karşısında neler yapıyacaklardır?

Eğer, Hitler'in eser kamplarındaki insan hareketlerini yürütüyorsa, bu insani bazı özellikleri yasağıdır, soykırım suçunu işlemekten uzak bir durumda olduğunu göstermez. Bilakis, yasağın soykırım üstalığını en ustaca geliştirdiğinden ötürü bunu yapıyor. Fiziki bir ölü-yok sömürü bu işi bitiriyor, ya halkımız lehine bitiyor, ya da aleyhine. Bu bir sonuçlanmadır, çözümlenmez. Böyle sonuçlandırıyor. Bu bizim için çok iyi olurdu. Bir soykırım, ona karşı büyük bir direnme: Ve bu da bir kurtuluştur.

Yasağın soykırımı yürütme asimilasyondan tutulm, işkenenin hiçbir biçiminin esirgenmediği bir soykırımı yürütme! Yalnız tutukluların üzerinde dokuz yıldır bir idam ipini sallıyor. Bu bir soykırım tehditidir. Ve gerçekleştirmesinden bir kat daha kötüdür. Ve yeryüzünde bir örneği daha yoktur; ne tarihte, ne günümüzde. Dokuz yıl senidam ipini sallayıp her sabah "seni öldürüceğim" bir insana bunu hissettiği işkenenin vahşisini uygulaması sayılır ve tüm halkımız üzerinde bugün bu, en yavgınca ve en vahşice uygulanıyor. Ve gerçekten yaşamın gerçek mucize de değil, ya bir çılgıncı üründü olabilir ya da bir işkenenin ürünü olabilir. Bugün işte oğınca bir işkenenin ürünü yasanıyor.

Buna biz daha çok küçükmek yaşam diyeyorduk. Ben kendim, deşsetke kaçıyordum. Henüz bilincimle yoku ortada, fakat kendini hissettiriyordu.

Evet, çılgın bir işkeneli komünist. Halkın yasağıdır aklı başında olanların, birazcık kendine saygısı olanların yasağacaktır bir yasanı değildir. Bu anlamda büyük vahşi, barbar bir güle onun elinde böylesine çılgın bir işkeneli konumu yavaşca halkın, yasağı savmasını yapıyor. Bu statüü sınımdığı kadar şu veya bu sesizlikte, sahtekarlık, sindirme, aldatarak baskı getirilirdi. Partimiz buna "artık yok, bu biçimde götürmezsin" dedi. Bu büyük çıkışı yaptı. Ve dedi ki, "savaş bundan

sonra daha değişik olacak"

O bunu sezdi, duydu ve daha fazla olarak "bunu daha değişik bir biçimde sonuçlandıramaz mıyım, bunun için elden gelen son kozları oynamayaz mıyım" biçiminde bir arayışa yöneldi. 12 Eylül faşizmi bunun adıdır. Türkiye'nin belki de bir çırpda tasfiyesi olduğu o mahalli halk gülleri rahattıkla, hiç de böyle bir rejime başvurmadan tasfiye edeceğim, o kendine sivilizasyon, bugün, "muhafifleri" diyenler de biliyor. Neye her şey 13 Eylül'de halledildi. 11 Eylül'de halledilmedi? "Kast var" diyorlar. Ve biraz da doğru. Ama söylemek istemedikleride görersek şu: 12 Eylül faşizmi altında bir halkın tarihi bir aşamayı yaşamasının öngündünden geçtiğini gördüğümüz için bu rejime razıyız. 12 Eylül faşizminin o tarihten devraldığı bütün ittifaklarında yansın Türk burjuvazisinin bütün ruhunu kendi şahsında bir kez daha somutlaştırıp daha sonuç alıcı, bitirici hale getirmesi de bundandır.

Ve biz, ne kadar geri, bilinciz, kendi kaderimiz konusunda iddiasız olursak olalım, işkeneli yaşamı kabul edersak edelim, yine de birileri ortaya çıkıp "bu biçimle sürdürülemez, dolayısıyla faşizmin bu en son temsilcilerine karşı da yapması gereken işlerimiz vardır, devam edilmelidir" diyecektir. Böyle bir durum ortaya çıkması da sözkonusu olabilir. Bizim bu faşizme karşı direnmişiz daha sonra böyle gelişi. Bu şüphesiz, en azından düşmanlık üzerine katar yasağıdır ve politika diye hortlattığı çingnirlik karşısında bizim de son taktimizle son nefesimize ona karşı dikilmeyi bilmemiz, yapılması gerekenleri yapmamız gerekirdi. Hiçbir bahaneyle bundan uzaklaşmırlamaz. Böylesine bir dönem gerekleri yapıpacaktır. Kararlılığı ve halkımız adına omulu yönde "olmazsa olmaz" koşuluyla, yani, "tümüyle fiziksel yok olma koşulu" olarak ama, bu politikanın varlığı altında yaşamak kabul edilmezdir" yaklaşımı ile yaklaşmak, bilinc, duyuma, ruhu yitirmeme, yaşam emarelerimizde çok kazandırmaktır. Partimizin de politikası buydu. Bu iddialımı biz de, son derece güçlü getirmiş istedik. Yola çıkışımız zeminli biliyoruz değiliz. Yine aygaya kaldırmak istediğimiz halkın yara-bere olduğu, verecek çok az şey olduğunu da biliyoruz. Ama yine kendine saygılı olmanın başka bir seçeneği olmadığını da biliyoruz. Bu bizi çok sınırlı olanaklar içinde yapılması gerekenin azamı yapılması zorunluluğuyla karşı karşıyayız. "Ölüm-kalım günüdür, çok sınırlı ve gerçekten nefes nefese bir şeyler yapılabilecek mi, kurtarılabilir mi?" Bu soruyu yöneliyor ve gerçekten her tarafı yokuyor. Ufak bir direnme imkanı, ufak bir savasım aracı görülmüyor mu, bundan başkası da yapılamaz.

Gözümüzün önünde bir halk tarihin karantıllıklarına kaybettirmiş kesim istiyor, ne kadar geri ve konuşamaz, düşünemez, elini kaldıramaz durumda olsak, kendimize her türlü düşürölmüşlüğü uaktırsak da, yine de bir insan kulu çik, "yahu bu böyle götürölmektedir, böylesine uykun bir yitilmiş kabul edilmemelidir" diyecektir ve sahip kılanlar lot da buydu. Partimizin bu yaklaşımı, temeldir. Sizleri bu noktaya getiren de bu politikamızın zorunlu bir sonucudur ve bu politikamızın dışında hiçbir yaklaşım, Kürdistan halkının yitirilmesini bir çare olarak. Bugün gerçekler bunu herkeske baskı daha açık gösteriyor ama, baştan da bu bunun bilinci, şuru içindeydi. Bu biz yönlenirdi. Bu biz değildi satılık, günlük, avlık: bastan önümüz-

ze kadar bir maraton yarış içinde tehlikeli olduğu kadar zaferi de yine öyle gören, Atina'ya haber götürülen maratonçunun durumu gibi koşar bir vaziyette tuttu ve bizi bu hisz günümüzde teledi. Koşumuzu yerindedir, yapılması gerekendir.

Bugün her zamankinden daha fazla ne kadar yerinde, ne kadar son bir çırpında bir halkın insanlık ailesinin içinde yaşamaya değer konumunda olduğu, bunun cabasının mutlaka sergilenmesi gerektiğini yalnız biz değil, halkımız da anlamış bulunuyor ve gerçekten hala "çok vicdanlıydılar, iyi adı kararlarını sahbilirdir" diyemeyeceğiz, çığımız gücünü de göstermeye başlıyorlar. Bu anlamda biraz kazandı. Kazanılan nedir? Kazanılan bir ulusal bağımsızlık değil, bir halk özgürlüğü değildir. Biz daha bunun çok gerisindeyiz ama, yine en az bunlar kadar değerli kazanımlar vardır. Bu, işte böylesine zulümün alacakarlığında, en kötü bir biçimde, Hitler kamplarındaki soykırımlarından da daha tehlikeli bir insanlık suçunu olan soykırımı yapıyorlar. Bu iddia, bunun yürütücü gücünün ulaşmak istediği, gerçekleştirme istediğini tam başarmaması anlamında bir kazanımıdır. Bu, bizim onun dayattığı bu yok etmeyi parçalamamız, bunun için gerekli olan bilinc ve irade gücünü, bu politikayı en azından bu biçimle sürdürmeme, konumunu yarıtan halk gerçekliğini ve çağında dikkatini çekmeyi başarmamız anlamında kazanımıdır. Mesela, herhangi bir halkın başında direniş gösterilemez. Mesela, rahattıkla örgütlenmeye ve direnme gerçekleştirecek bir halkın zaferi de değildir. Bunlar, dünyada çokça görölmüştür ve kolay örgütlenip kolay savasabilmişlerdir. Kazançları da, kayıpları da kendilerine göre fazla zor değildir. Neden? Çünkü, kendi gerçekleri onlara bu durumu yaratacak kadar dirdir. Fazla açık değildir. Güç dengeleri bu kadar değişmiş değildir. Uluslararası gerçeklik onlara o kadar kapalı değildir. Ama bütün bunlar bizim işi sözkonusu olduğunda, omuzumuz! Uluslararası gerçeklik, halkın kendi gerçekliğini yaklaşımlı olumsuzdur. Ve tabii bütün bunların sonuça neyi yarattı? Bir dava konusunu. Bu konuya başını koysak adamların o denli olmasa veya olsa da çok zayıf ortaya çıkacağı ifade eder.

İşte biz zaterimiz değeri eğer iyi anlaşmış isteniyorlarsa, bu kıyaslamayı gözüne getirmek gerekir. Hem de özgül gerçeklerimiz gözüne getirmek değeri bilmesi, aşatmak gerekir. Peki, düşmanın kaybı tam midir? Güncel olarak en kısa vadede almak istediği sonuç konusunda iddiasını tamamen yitirmiş midir? Asla!

Yine biz, Partimiz, onun erdindeki halkımız bu kazanımı, tam sonucu, emin olabileceğimiz bir noktaya getirelimiz miyiz? Yani, daha yüksek bir aşamayı izlediğine bina edeceğimiz, düşmanın bu çingniti tamamen bertaraf edeceğimiz bir konuma ulaşmış mıyız? Tam öyledir, cevabını veremeyiz. Şüphesiz, önmeli başarıları vardır, bu bir gerçektir. Dost-düşman da bu bir gerçektir. Lakin, parantezime tam başarmamıştır. Neden? Kıyasıyla ve biz tam başarıyla bu anlamda ulaşıma iddiamız asırıak vahşet politikası sonuçlandırmak için son cabasından vazgeçmiş değildir. Dolayısıyla savas, bu dönem içinde çok kısa da olsa, çok acımasızdır ve çok büyük bir dikkat ister. Sımdı düşmanın neye gücümüzde görölmüş bütün o politikalarını yeniden gözden geçi-

rip edecek ve sadece bu sorunu halledmek istediğini daha iyi anlayıyoruz. Bir bakıyorsun, para mı gerekir; banknot matbaasını çalıştırıyor, "al trilyonlar, insan satın almak istersen, dağıt bu parayı" diyor. İşte ekonomisi bunun işi iflas ediyor. Ama, çok kısa da olsa bir süreki kurtarmak istiyor. Bunu başarmak onun için çok önmelidir. O kadar para bu iş için harcansa da, onun için pek mühim değildir. Mühim olan, bu anı kurtarmadır. Ve kendine göre, bu bir politikadır. Birenden bireye orduunu yayıyor, iki sistem uzlaşmasını da bu konuda kendisi için en ilibane bir politika olarak dönüştürüp "dağ-taş her tarafa asker doldururum" diyor. Buna şıngınmak istiyor. Aslında askeri savasın kurullarına da fazla bağdaşıyor. Herkes, "Bu kadar ordu beslemenin hiçbir anlamı yok, dünyada gerçekten bunun geçerliliği kalmamıştır" derken: Herkes silah indirdi, asker indirime girdi, asker "modernizasyonu" adı altında yapmış ordusunu daha da güçşirmiyor. Bu durumu askeri işlere "mahalli savunma birlikleri" adı altında bütün toplumu koşturmak istemesi, çok daha iyi izah ediyor. Ama bu kadar şıngın yapması izah edilemiyor. Burjuva yığın çinçenler bile "bu nedir" diyor. Tabii kendii faşistlerini politikaları konusunda ve kafaları bu konuda biraz da kirleştirmiş olduğu için, öyle eğitilmiş öyle büyütölmüş olduğu için, anlayamazlar. Ama yine de bu bir gerçektir. O, halen sonuça almak iddiasındadır.

Bu güruh, biliyorsun, resmi temsilcilerinin bugün karşımıza Evren-Ozal biçiminde karşıyor. Ama bunlar da biraz açığı çıkmış, resmi temsilci yüzündeler. Daha gerisindeki var. Bunların da politikasına yarıtmı yapıyorlar. Bazılarında çekingniti başlamışdır. Düzenin içinde ve düzenin dışında, bu kadar uzun süreli "destek yaptık", "ama daha fazlası kulluluyor, toplumu olduğu gibi patlamaya götürüyor" diyorlar. "Uluslararası tekelileri; dünya bankası, İMF gibi temsilcilerinin sözcüleri bunları açıkça belirtiyorlar. Dünyada başta istikrar yaratıyorlar. Benzerlerinde olduğu gibi tam sonuç alacak ama, şimdii yürütülen bambaşkadır" diyorlar. Evet, bambaşkadır, Neden? Çünkü, sonuça almak istediği konu bambaşkadır da ondan. Ve şimdii bu silah ters tepmeye başlıyor. Verilen tüm desteği, istenilen sonucu da sağladıkları ortada, fakat bunlar habire "destekte, tehlike var, daha halledilmelidir" diyorlar. Ama gerisinde bunlar var. Bunlar, suç ortaklarıdır. Sık sık Washington'a gider, Davos'a gider, Bonn'a gider, Londra'ya gider, Paris'e gider. O emrindeki efendileri inka edip bu savurganlı politikası mı, anlayışını mı, hangisi olsun olsun, birçok iflas etmiş özellikli sözkonusu olduğu halde, "bu yılı da kurtaralım, 1988 krizinde", "bizim için ölüm-kalım yılıdır" deniliyor. Aslında bunların öyle aç olmalıdır da biliyoruz. Milyarlarına her gün milyar kattıkları da biliyoruz, "en kritik yıl" derken, aslında meselenin ekonomik olmadığı da biliyoruz, ama işlerine öyle geldiği için, böyle belirtiyorlar. Yalnız kritikliği, bu çingniti politikasını yarıtıyor biraz daha göz yummaları anlamına geliyor bunlar için. Benzerleri güruhu ayırması bu politikamızın arkasındadır. Sivil politikacı figürantlar; sanki hiçbir şey umuyor muyuz gibi, bu işkeneyi, bu insanlık dışı durumun çok iyi bildikleri halde, suskundular. "Haydi biraz daha sonuçlandırınlar da, her şey olup bitsin" ortbas etme suçuna tamamen kendilerini dahil etmişlerdir. Kendine hacı-hoca

haktan, islamdan, şundan-bundan bahsediyor. Bunlar da bu suçluluk politikasının ortaklarıdır. Vurgunuç takdimlerdir ve zaten bu politikanın gereği olarak en çok bunlar sömürülüyor. Sasıyıyorlar. "Toplumun bu kadar sömürsün ANAP nasıl yüzde otuz olabilir. Dünyanın hiçbir ülkesinde yüzde beşten fazlasını almaz, ama Türkiye'nin yüzde otuz alması?" Evet bu güruh, bu vurgunuç takımı rüşvette bu kadar insanı ANAP beşekesi içinler bir arada tutabilir. Para çok, uluslararası tekelilerden, bankalardan geliyor. Merkez Bankası çeviriyor makinaları ve banknotları sırasına diyor. Ve bunlarla ne kadar insan satın alınabilir? Yüzde doksanı da satın alınabilir. İsterlerse onu da yapabilirler. Ama şimdilik bu oran yeterli olduğu için, "bu kadar kalır" diyorlar. Biz Türk devletinin bu haliyle normal bir devlet olmaktan çıktığı, ekonomisinin de artık burjuva-kapitalist anlamda bir ekonomi olmadığını, artık bir suçlu beşekeni yapmasını görülmemiş savurganlıkta, lükste çığcılıklı karşışan bir düzen olduğunu veya en büyük düzensizlik içinde, bir güruh boylesine maceraları bir hayat yaşamasını sağlayan bir ekonomik yapı olduğunu, söyledik. Şimdi karşımızda duranlar normal anlamda ne burjuva devletinin temsilcileridir, ne de bunlar her düzeyde bir düzeni temsil ediyorlar. Karşımızdakiler kendilerini bir kumara, bir maceraya veriyorlar. İşte kendilerini insanlık suçlu olan bir politikanın emrine vermişlerdir. Bu güruh güruhümüzün beki de en son yöntemleriyle kendi emekçileri üzerinde ve Kürdistan halkı üzerinde en büyük çığcılıklı yürütmek isteyen faşist bir sebebe, gerçek anlamda bir cete, hem de gerçek anlamda bir terörist cete durumundadır. Bu güruh, hırsızlıkta, çalıpçarımda tam bir sebebe: İnsan ahlaklarıyla oynamada, onu düşürmede tam bir ahıksızlar güruhü, halkın bütün sosyal yaşantısı üzerinde her türlü oyunu oynayan bir tarikatçılar güruhü, siyasette tükenmişti, politika olmaktan çıktığı, ne varsa onu politika diye icat eden bir politik cete veya apolitik bir cete, yöntemleri en aşırı, militarist dedimiz, yani elinde en öldürücü aletler bulunan soykırımcılar güruhü, cetsi toplama olan; bunun için bilimi kullanan, bunun için politika, ekonomi, kültür, ahlakı, dini, imanı vb. her şeyi kullanan bir cete. Ama suç ortakları bilincilbilinciz olan bir cetedir. Bu cete, her şeyi yapar. Bunu çok iyi bilme ve desifre etmek gerekir. Faşistler, "sosyalistim" der. "Zaten biz devrim yapıyoruz" diyorlar. Tıpkı Hitlerin Nasyonal Sosyalizmi gibi, bunlar da Kürt halkının imhasını yürütüyor, "Kürt dilinin konuşulması serbesttir" diyor. Yarı partide de kuralubölüm diyecek. Faşizme yarın bir saldı. Bunun gerçekleri oynamayı asla beş görmez ve aynı zamanda korakçılık, siliklik, panikçiler, bir kız direnme görüncü gibi köşesinde miyavlar. Bu cetenin en elebaşları olan ve generaliter, komutanların, timlerin boybu oldukları da ortaya çıkıyor. Savundukları dünya o kadar algıca, o kadar savunulmaz dünyadır ki, üzerine biraz hismiz geldiğindire ki, altına çökecek tepirdir. Nedeni de bu suçluların, hırsızların bütün gücü, görülmeleri ve tespi edilmemeleridir. Görüldükleri tesbit edildikleri, yakalarına yapıldığı adna bunları iyi bilirler. Zaten bizim bu kadar ortansız bir suç dengesinde rağmen, buralardan yakasına sarılmak istememizin bunlarda yarattığı korkunun izahı da ancak bunlarla mümkün-

dur. Ama aynı zamanda gözü karadır. Baktılar biz karşılığında korkuyoruz, siniyoruz, o zaman bizi yutarlar. Nitekim bu da birçok yerde ortaya çıkmıştır. Biz eğer karşısında biraz sınımlı olsaydık, bizi yutarlar. Bu da iyi biliniyor. Şimdi bu cetsel özelliklerini halen sürdürme sevadınıdır. Evren-Özal klüğün resmi temsilciliğini yaptığı ve arkasında genel kurmaylığı, muhalefet partileriyle, MFTY'ye, uluslararası tekelilerle, holdinglerle ve envayı türüleri çeşak maşalarıyla bu cete önümüzdeki

birkaç yılı, PKK'nin tasfiyesi için planlıyor. Dolayısıyla PKK'nin temsil ettiği bütün insanı değerleri bugün Kürdistan halkına, yarın da daha fazla Türkiye halkına malletmek, insan kalma iddiasında olanları ayakta tutmak için harcadığı çabayı, "sona erdiremezse sonum gelir" mantığıyla hareket ediyor. Ya bizim büyük insanı çıkışımızın tam başarısı, ya bu cetenin başarısı. O halde, kavgı çok anlamlı, çok tarihî, çok taciyn edile ve aynı zamanda bitirici bir dönem içindedir. Bu cete, toplumdun soyulanıyor, her gün bir sürü suçlu burjuva basınında ortaya çıkıyor. İnsanlar nefes alamaz duruma getirilmesini benimsemediklerini, her gün "yeter" dedikleri, olumsuz da olsa çeşitli tepkilerinden ortaya koyuyorlar. Sırazesinden çıkan toplum, bir çarışmanın, bir patlamanın, bütün tohumlarını yestermeye başladığı "tehlike canları çalıyor" biçiminde ifade edilebilecek bir durum yaşıyor. Uluslararası dayanaklarının "artık bu çığcılığın biz fazla almak istemeyiz" dedikleri bir yılı yaşıyoruz. Bir toplumu toplum yapan bütün değerlerin aşımının son noktaya gelmesi sözkonusudur. Dolayısıyla bu güruh akıllı bir direnmeyle bütün bu çelişkilerin başına yıkılarak rahatlıkla tarihin gündeminden çıkarılmaya başlandı. Bu durum yaşıyor. Bu çok önemli bir durumdur. Ve parayla, kaba kuvvetle önlenemez.

Bir yerde zor, artık en anlamsız, en kabul edilemez duruma gelmişse, arkasında bir dünya imperatorluğu da olsa ön sürdümek. Bunlar bugün bu noktaya gelmişler, bu hastalığa yakalanmışlardır. Kurtulmaları da biraz zordur. Tek sarta bağıdır, o da direniş kiviçilimi olan, elinde meşale ile etrafı aydınlatan hareketimizin bu meşalesini ne olursa olsun sürdürülmüsidir. Buna da güç getiremedikçe göre, ve daha da parlayıp milyonları ışıklı yolu olmasını onleymediğine göre, o zaman bunların iükemini esaslıdır ve giderik kesintisiz. Böyledir diye leikardan vurguluyoruz ki; bunlar suçluları hem de daha tehlikeli bir biçimde sürdürmekten geri kalmayacaklardır. Bunlar kendilerini biraz reformcu olduklarını, hatta biraz da ilimlilği düştüklerini soylerler. Bunun iddiasındadır. Bu kesintile büyük bir yalandır, faşist bir yalandır. Kürdün kendini kuzu gostermesine benzenen ama esasında onu avlamak için içine girdiği tutumdur. Aldanmadık, al-

datmamaya çalışacağız. Önümüzdeki günlerde yapılacak seçimlerle halkın nezdinde o bütün baskılarına ve o bütün satın alınmalarına rağmen, çok daha fazla tecrit olacağını, bu yazılığının ortaya çıkmasının korkusunu yaşıyor. Yeni bir temsil sorununu çözmüş değiller. Çünkü aşımın "cumhurbaşkanlığının ömrünü uzatacak mıyız, yoksa başka bir durum mu olsun; asker mi olsun, sivil mi olsun"; halen bunu halletmiş değillerdir. Neden, cetenin işleri karşık da ondan! Bunda zorlanacaklar.

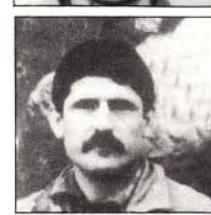
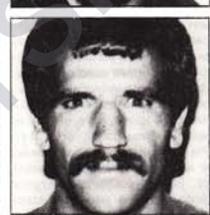
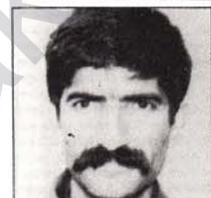
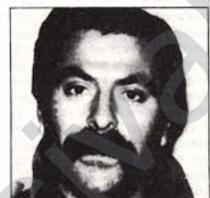
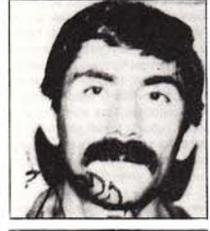
Bu bir-iki ilde özel savası.

le biz buraya getirdik. Ve gerçekleri her zamankinden daha fazla hem açığı çıkardık, hem de azami gerçeklerini yapmaya çalıştık. Bütün bu yapıları, bir sonuç değil, çok önemli bir durumun hem açığı çıkarılması hem de gündümüzde halkımızı nihai olarak imtek istedikleri sonucu önleme cabalarıdır. Onu açığı çıkartan, öyle bir yitilmenin olmaması gerektiği konusunda halkı ikna etme, bu anlamda bir çaba, aynı zamanda sonuçtur. Ama üzerindeki politikayı tamamen kaldırma, onu tamamen kendisi için savaşır bir konuma getir-

mutlaka başarmak zorunda olduğumuz bilemeyi gerekiyor. Billenin de ötesinde belirlenen görevi başarmaktan başka çareminiz olmadığı da ortaya çıkıyor. Bu herhangi bir başarma değildir. Herhangi bir hareketi yükseltme de değildir. Bu, asırlık bir yok etme politikasının tasfiyesi anlamında bir başarmadır. Yine halkımızın kaderini nihai olarak çözmeye, bir daha geriye dönmeyecek noktaya aşması, bunu yapması: anlamında bir kazanma olacaktır. Ulusal ve toplumsal hareketlerde, bir-iki yıl gibi kesin tarih belirlemeleri fazla gerçekçi değildir. Ama önümüzdeki iki yıl, önemli bir dönemedir. Şimdiye kadar yapılanların, bunun için ancak bir başlangıç olabilir ve bundan sonra kısa dönemde mutlaka başarılması gereken de, böyle tanımlanabilir.

Peki bu kısa dönem bir nasıl kazanacağı? Bu kadar hayati gerçekleri yerine getirilmesi gereken bu görevi nasıl başaracağız? İşte şimdiye kadarki parti için bütün eğitim, bütün parti tecrübesi, savasımı bu soruya biraz açıklik getirmek içindir. Özellikle bizim son yıllarda olanca gücümüzle çözümlenmeye cevap verir hale getirmeye çalıştığımız ve her zamankinden daha fazla da cevap verilen, dolayısıyla pratik başarıyı da beraberinde getiren yaklaşımımız esas oluyor. Bu, büyük bir duyarlılık, aynı zamanda ihtiyat ve çoğunlukla gerçekleri anlaşıp yerine getireceğimiz görevlerin bu noktada daha iyi görülmesi ve mutlaka başarılması için yolun-yöntemin belirlenmesi oluyor. Gerçekten sözlerle, bu devremizde daha da tam sonuçlandırılmış, hiçbir yanlış anlamaya, yanlışlamaya imkan vermeyecek olan çözümlerinin her yönüyle nasıl görülüp değerlendirileceğini, gerçeklerini yerine getirebileceğini bilince çıkarılması, hayata geçirilmesi bu yakın dönem kazanılması oluyor.

Bu son devremize birlikte yaşadığımız, Kongre değerinde bir çözümlenme ve kararlık durumu oldu. Birinci Konferansımızdan çok daha kapsamlı, doyurucu, gerek kendini gözden geçirme, gerekse önümüzdeki taktik evreyi kazanmak açısından güçlenen, hem çözümlenme, hem kararlaştırılan, hem de aynı zamanda çalışmalarını yetkin bir planlamaya ulaştırılan bir devre oluyor. Görüldü ki; bu sıradan bir parti çalışması değildir. Hatta Partimizin benzer geçmiş dönemlerdeki atımları gibi, bir dönemim atılım hazırlığı da değildir. Ve hatta ulusal kuruluşumuzla devrimimiz önemli bir evresinin hazırlığı da değildir. Tüm bunları kapsayan ama, bunların daha da ilerisinde, tanımlanmaya çalıştığımız faşizmin asırlık imha politikasını tasfiye ve bizim ulusal kuruluşumuzla yetkin şekilde tasfiye zafarını getiren bütün koşullara bağlayan, bunun hazırlığını yetkin yapan ve kazanma konusunda artık için pratiğe havale edildiği bir dönemim başlangıcı oluyor. Partimizin bir zirvesi gelmiş, bu anlamda bütün faaliyetlerini dokümü, çözümlenmesi ve yeniden kararlaştırılması oluyor. Ulusal kuruluşumuzun bu anlamda en hayati bir evresi oluyor. Ulusal kuruluşumuzun bu evrede gerçekten şimdiye kadar tanık oladığı çözümleri sözkonusu olmaktadır. Sadece faşist imha politikasının mutlak geriletilmesi değil, tasfiyesi, giderilmesi aynı zamanda kene gibi yakasını yapıştıran bütün çözümsüzlüğü le kördüğüm üzerine kördüğüm vurarak bu yapıyı nefes alamaz duruma getiren, ulusal kuruluşumuz adına, hatta solculuk adına, ne kadar güçten düşürücü, adeta

HANI DİRENİŞ ŞEHİTLERİ

özel olarak biraz daha geliştirmek istiyorlar. Özel savası demeye gerek yok, çünkü bunların yüzünlüleri uyguladığı aslında özel savasıdır. Biz bunu ortaya çıkarmak istiyoruz. Biraz daha idari verip gerçekliğini tanıtmaya çalışıyoruz. Daha fazlasını yapamazlar. O halde buradan ortaya çıkan sonuç; bunların bütün dayanaklarının çürümeye, gerilemeye yüz tuttuğu, ama cetsel özelliklerinden ötürü, büyük suçluluk psikolojisinden ötürü, yakayı ele vermemek için sonuna kadar direnebileceklerdir. Yaşanılan bunu ortaya koymaktadır. Bu halde bunlar durumlarını biraz daha farklılaştırmak için sözümlenme bazı tavizlere "yeltleniyorlar": "Komünist partisine" icazet. "Kürtçülüğü icazet". Bu kesintile sahtekarlıktır. Sanki ilimlilaştırılması gibi, sanki bu büyük suçluların ortbas edebilirlermiş gibi, kendilerini demokrat olarak yutturmak istiyorlar. Kurtuluş hikayesi! Yutulmayacağı! O halde, geriyi bizim ne yapmamız gerektiği oluyor, bu çok önemlidir. Mücadeleyi bilinen bütün yönleri-

me ve bunu kesintisiz kılma konusunda ise, bir başlangıçtır.

Halkımızı çağdaş haklarını kurtulmuş güderekli sürece içine sokma, bunu giderek nihai zafar doğrultusunda yeni adımlarla ilerletme anlamında taze bir başlangıç içindedir. Dolayısıyla içinden geçeceği süreci, bizim de son derece gerçekçi değerlendirmeye büyük ihtiyaç vardır. Bu biraz böyle tanımlanabilir. Düşman, "rahatsızlık başarılabileceği" dediği halde, başarıyı yakalayamamıştır. Bu konuda kesin başarısızdır. Ama iddiasını da yitirmemiştir. Biz beki de, en çok faşizmin bu dönemimde kendi gerçekliğini ortaya çıkarmada bir gelişme sağladı. Ama bu gelişme hiçbir zaman faşist imha tehlikesini tamamen bertaraf etme aşamasına ulaşmamıştır. İşte, önümüzdeki çok kısa dönemimiz savaslılığı da ve ona karşı bizzat kutsal ulusal kuruluş savaslığı da, boylesine bir tanımla ifade ediliyor. Ve doğrudur. O halde, bizim de bu kısa süreli kazanmak için neleri nasıl yapacağımızı ve

düşmanlı iddialarına ve politikalarına geçirebilir kazandıracaklar veya ona teslim etme cüretkarlığı'nı gösteren, dünya halklarının ulusal kurtuluş mücadelesinin zirveye ulaştığı bir dönemde bizi başsağlığı çöküşe götürür ve utanışa bir milyyettecilik diyemeyeceğimiz, daha sahtesinden bile daha da beter bir aile çıkar temelinde olmuş hanedan, şahıs gruplar görünüşün bir o kadar iç engelleri düşmana son derece politikasını başarma imkanı verdiği, dolayısıyla aşılması halinde en azından o kadar etkili olacak bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinde bir gelişmeye de tanık olacağız. Yani iç engelleri halkımızın büyük enerjisini boşa harcayan, kendi kendisiyle çölebilen, durumu daha da içinden çıkılmaz hale getiren, halkımızın kutsal kurtuluş problemlerini ancak düşmanını yaptığa haraç-mezat bir ticaret konusuna haline getiren bir durumu da aşacağız. Geçmişimiz yıl ve yasadığımız günler bunların büyük çoğunluğunu de ortaya koyuyor.

Çöken sadece bazı şahıslar, örgütler değil, çöken en az düşman kadar kabul edilmemesi gereken asırlık bir gerçeklik. Bu, kişiligi ile ahlakı ile, çikarıyla, örgüt ve örgütlenişle ilgili, teslimiyeti ile bir çöküşüdür. Halkımızın en yazarıdır, en itibarlıdır, aynı zamanda kolay kolay onu bırakmayan, hiçbir sınır tanımayan onun birer altı satmak için bir ticaret metası gibi kullanılmaktaki çekimiyeni bu kara lekenden de tasfiyesi söz konusu oluyor. Bunlar en azından düşmanı bir halki kendileriyle, hem de silahlı olarak teslim edecek kadar teslimiyetçilerdir. Fazlîmin işbirlikçileridir ve bunu bütün bir ülke halkına kabul ettirmenin olgunluğuna sapaçak kadar aile çarklarına, şahsi çarklarına düşkünlüdür. Az tehlike değildirler.

Bunlara karşı da, Partimizin büyük bir savasımı söz konusu oldu. Başından beri bunların, bu bela konumunu gördük, ürkütüldük. Düşmanı daha da güçlendirmek başka bir şey yapmadık, düşmana unut, halka ise unutulduklarını çok iyi ortaya koyduk ve güncümüzdeki bu konudaki mücadelemiz de tarihi bir aşamaya gelyor. Bunların sonu, büyük halk hareketinin başlamasıyla gelyor. İşte böyleline bir başlangıcı ve kazanılması gereken sığacıya bir dönemi de yaşıyoruz, yaşayacağız.

Görüldüğü ki, yakın dönem mutlaka kazanılması ysteyor. Hangi silahlarla kazanılacaktır? Bunları, bu zirvesel anlama gelebilecek devre geçitimi iyi koymaya çalıştık. Üç temel silahın, her zamankinden daha fazla kullandığı hale geldiğini, hem de en ince özelliklerini bilerek ve bu temelde sonuç alabileceğin bir biçimde kullanmaya yatkın bir hale getirildiğini göstermeye çalıştık. Parti, Cephe, Ordu silahlarını, gerçekten de halkımızın elinde artık bir kavram olmaktadır, hayvli görülen ama ulaşılmayan bir silah olmaktan çıkıp eline tutuşturduğunu, günlük olarak savasımını yürütebileceği, hem de düşmanın bütün silahlarına rahattıkla karşı koyabilecek denli yetkinleşen silahlarımız haline gelmeleri söz konusudur.

BKK, basit bir silah değildir. Pütük mücadelesi ancak kutsal terimleriyle, destansı, kahramansı kelimelerle tanımlanabilir. Halkımız cephe silahına ulaşması, böylece bir Partinin önderliğinde mümkün hale gelyor. Ordusunun, gerillasının nasli oluşturduğu candan tanığı. Bu silahlar tecrübesizli. Bu silahları ellerine alanları yalınlığı yaklaşıyorlar. Bunlar konuldu. Bu

silahlarla oynanmaması gerektiği, herhangi bir biçimde kullanılmayacağı konusunda biz gereken en derin analizi vermeye çalıştık. Tekrar açmayacağız. Mutlak anlamda bir Parti emridir, kavranıp uygulanacağı biçiminde bir sonuç belirleyeceğiz. Ulusal kurtuluş bu temel silahlarla kazanılacağı için bu emir tartışılmaz ve gerekleri en incelikli planlamalara ve yine çabalar en verimli kullandıkları kazanılır deriz. Burada tartışma, daha çözümlere değil, uygulamaya esaslı. Mutlak kazanımsız gereken böylece bir dönemde kim kendinde bu silahlarla yalınlığı yaklaşıma ve kullanma cesaretini bulabilir? Eğer insanlığın vazedilmiş birisi değilse, eğer düşmanın düşürdüğü birisi değilse, kim; hem de öncü düzeyinde yalınlığı yaklaşıcaçak, ek sık yaklaşıcaçak ve bu silahları konuşmuyacak, bu silahları düşmana kustumayacak? Bu hangi yönde sahibidir, hangi beyin sahibidir? Eğer bunlar böyle olursa, bunlar ne yürek, ne de beyin sahibidirler. Bunlar sefli ve serseri derler ve bunların değil PKK safında, halkımızın safından bile yerleri yoktur. O halde, silahımız kolay hazırlanmamıştır. Kolay elimize verilmeyor, kahramanca çabaların ürünüdür ve ancak kahramanca özgür olarak bu silahları alınır, iştebilir. Ve düşman, bütün hile, entrika; hem de alacakarlıkta dünyayı bile aldattıracak halkımızı ve halen bizi bile etkileyecek, ayuna getirecek, daha bazen yalınlığı gilyip, bızden bile görünebilir arkadaş hançerlemek de dahil, denemedik hiçbir şey bırakmadık bu silahlarla anlam veremeyiz için ne lazımsa onu yaparız. Biz de bu buna kendi yalınlarımızı destek olamayız. Bu konuda hiç kimsenin hiçbir gerekçeye savasımızı kendisi sorun yapması düşünülemez bile. Sıradan bir mertlik, birak mertliği "ben de varım" diyen bir kavga adamı bile bu konuda böylece eylemin sahibi olabilir. Bu konuda biz yine hadinden fazla durmaya çalıştık. Bunun nedeni sudur: Baştan beri eğitimimizi belli bir durumda kadar ilerletmemiz gerekirdi. Düşmanla savasım anlayış ve yeteneklerimiz gelişmişlerdir. Her türlü yalınlığı ve kendini her türlü bile edecek (Partinin başını) bir yaklaşıma içinde tutmaya hiç miç halkımız yoktur. Çok daha iyi belirtiriz ki, artık hiç birimiz, hiçbir yerde kutsal devrimci savasımızda bu tür yaklaşımlara müsaade etmemeliyiz. Silahlar verilmeyor, iyi konuşurlar asırlık intikamların. Bunlar Parti, Cephe, Ordu silahlarıdır. Gerçekten biraz daha tarih bilinci, biraz daha sağduyulu olarak "kendimi yalınlamayalım" dengisinde büyük başarıların sahibi olmak için bile değildir. Bu olmalıdır, gibi, bir de gaflet içine girilme söz konusu olur. Bir yetmezlik, yani sanki düşmanın bize dayattığı "biz yalın değiliz" gibi bir durumu biz kendimize yakıştırmak istedik. İşte, kabul edilmemesi gereken olan budur. İşte hiç kimsenin, hiçbir gerekçeye karşı çıkması, "ben böyle biriyim" diyememesi gereken nokta burasıdır. Her bir zaman şunu söyleydim: Biz daha ilk olarak kendimizi tanımaya başladığımızdan beri, bir tutumun sahibiydik ve halen tutumumuz o tutumdur. Bunun bilince, pratikçe fark alamıcağımızdır. İnsan olmaları karar vermektedir. Kendimizi düşünün kılan, hiçbir biçimde savunulması gereken bir yaşamın içinde kalmaya hiçbir biçimde rıza göstermeye, "bana yeni bir yaşam gerekli, yeni yaşamın doğru yolda bulunması gerekli" diyenin tarih içinde olmak demektir. Zor mudur? Hayır! Çok mu bilinc ister? Yine hayır! Çok

cesaret de istemez. Yalın ve yalın bile dayatılan her türlü alıcılığı yaşamaya hayır diyebilecek bir tavir ister. İşte bu sizlere doğru yolda yürüme, gültü tarih sahibi olma, savasımın bilgilite, tecrübe ile geliştiğime için, bütün esaslı çıkış imkanlarını verecektir. Bunu istersen son derece haklı ve yerinde bir şey istiyorsunuz. Görüldüğü ki, buna katılmayacak olan, birakalım bir parti önderi olmasın, sıradan halkımızın bir üyesi bile olmasın. Hainler dışında onun haraç-mezat satanları dışında herkes katılacaktır. O halde, rahattıkla ulaşılabilecek bu tavri ne olacak bir kırıcılık, kararsızlık duymadan ve bugün her zamankinden daha fazla hem netleşmiş, çok kazanmış, hem de muazzam bilinc ve örgütlülüğü kavuşmuş elimizdeki bir silahlı olarak değerlendiriyoruz ve oyle katılıyoruz. Bu bir gerekçektir ve gerçekten bize sunulabilecek en değerli armağandır. Önemüzdü dönemde biz yeniden katılacaksa, eskiden yalınlığı katılmıyapınlar varsa, yalınlarımızı düzeltip yine bu temelde katılmayı becerecekler ve bu silahlarla bu sefer daha sağlam sarılacaklardır. Bunun birçok nedeni vardır. Çünkü, bilince katılıyoruz ve tecrübeümüz son derece yetkinleşmiştir. Aynı zamanda cesaret kazanılmış, milyonlar kalkıyor, yalın değiliz, suçlu panik değildir, dolayısıyla bundan sonra bu silahlarla hem zengin bir tecrübe, hem güncel olarak düşmanını yaşadığı paniklik durum, hem de halkımızın büyük desteği altında sarılıyoruz. Onları bu temelde kuşanyorsunuz. O halde, yerinde. Her zamankinden daha fazla bu silahı kuşanmak ve onunla düşmandan yüzürlük intikam almak, bu intikam için saldırmak ve sonuc almak bu nedenle mümkündür. Gerçekten...

Bu rolü de bu sefer iyi oynayacağız. Tarih bunu emrediyor. Halk her çok kendimizin yalınlarımızı, eksikliklerinden kurtulmamızı, önderler gibi hareket etmemizin vaz-

geçilmezliğini ortaya koyuyor. Bunu, "sorundur, zordur, söylerdi" diye ele almak, bızden tutumumuz olamaz. Bu, büyük bir sans, bir onun işaretleri olarak önümüze çıkırmıştır. Zaptetmemiz gerekir. Ne mutlu öyle birisine demek gerekir. Ve bunun için azami yarıncılığın en iyisi böyle yapılı. Sonuç böyle alınır. "Zafer bu temeldedir" dercesine bu yarış yapılır ve kazanılır. Bundan daha gerisi bize yakışır mı? Yakışmaz! İnanıyoruz ki, halkımız da her zamankinden daha fazla Parti yolunda bilinçlenmiştir. Bir iradeye sahip olmuştur. Ve bunu çoğu önderlerimizden bile daha iyi ortaya koyuyor. Biz süphesiz bunu yeterli görmeceğiz. Yediden-yemine kadın-ekrek, ihtiyar-genc, her bölgeden, yurt içinde ve yurt dışından birbirinin birliğini güc oranında, gönülden dua etmekten tutalım, bir haine hançer saplamaya kadar, evinde onun bir hücre gibi kulanıp, yurtsverdiklerini düşünmeden, o aileyi bir savasım çakirideğine dönüştürmeye kadar ve yüzlerarak her bir aileden bir evladını savasa seferber etmeye; maddi katkı yaparsanız, enğin manevi desteği ile katılmaya, en ahlakı yasaçık Ordulari Parti yolunda yürüme, bunun sürükli tesvikini yapmaya, yetmişlik ihtiyarlar da güc getirebiliriz" "öğulim, kızlarımız en iyi yol bu yoldur, asla bırakmamalısınız" demeye, çocukların oyun düzeninden tutalım, cenaze törenlerimiz, gününlerimiz—hem her şey yurtsveriliciler hizmet ettiği anlamda düşünür—bundan başlasa düşünce kabul etmemekten tutalım, en dini cemaatlerimizden toplantılarına kadar, hepsi eğer yaparsınız ve bunun gücünü kendi birliğinde somutlaştırır ve ifade ederse, konuşturun ve savasımızla halkımız, sadece kendisi için yapması gereken odurğusunu yapıyor ve onunla ancak ve ancak kazanabilecektir. Kazanmak için mutlaka böyle yapmaktır zorundadır. İşte önemüzdü dönemde halkımız her zamankinden daha fazla bunu böyle kavrayacak, böyle anlayacak, böyle kavrayamaya çalışacaktır ve kavrayamazsa, arsasında gözünümde beğli de olsa yer vermeye mevl bir ahlakı ile soyacaktır. Kurtuluş ancak bu olduğuna gerekcek ve gerçekten böylece bütün bir yasaamların göğlelenmesine başka yasaamların dayatılmasına rıza göstermeyecektir. Halkımız bunu göstermelidir. Çoğunca düşünülme istenece, çoğunca uzaklaştırılmak istenece bu konunun ilk defa öne çıktığını, böyle direnmişiz bu onun mümkün hale geldiğini görmeli tümüyle yürekten katılmaya ve cabasını bunun için sergilemelidir.

Gerillamız bir-iki söz daha söylemek gerekir. Bu silahın bütün anlamları, bütün anlatılmadıkları içindedir. Bu silah, salt bir askerî silah değildir. Sält bir vurma silahı değildir. Fiziki tasfiye silahı da değildir. Bu silah gerçekten şerefli emboldür. Ahlakı yasaamların, birliğimizin, politikamızın, cesaretin, fedakarlığın ve elde ayakta toplanıp, tutulabilecek ne varsa, hepsinin temsiline ta kendisidir. Hepimizin bütün cabalarını bir sonuc, bir özetdir. Bütün bilimin, bütün gelişmişliğin içinde odaklaştığı en aydın, en değerli varlığımızdır. İşte bunun temsiliati olmak, bunun yaşamını temsil etmek, bu nedenle çok önemlidir. Orada yalın bir kişi yasaamlar, orada yalın bir kişi savasıyor, orada savasan bir halktır, orada savasan Partinin bütün değerleridir. Orada fışkıran bir kişinin umudu değildir, olumsuzluk da kişinin olumsuzluğu değildir,

oradaki umut, özku, kararlilik, eylemlilik tamamen bir halkın kendine gelmesidir, bir halkın savasımına katılmasıdır. Şehitlerimizin savasım gücü hainliktedi komutasıdır. Orada ölüm süzük, bize köleliği yakıştırın, bize eskiyi yakıştırın ne varsa onun hatırlatmasıdır. Bir kişilerin değildir, kesinlikle! Eğer bunlar böyleyse, o zaman olumsuzluk için savasım doğru yaşamı ve gerektiği açıktır. Hiç birimiz, hiçbir gerekçeye en utakıcı bir olumsuzluğu yansıtmayacakımız da o denli açıktır. Dayandığı politik çerçeve dayandığı parti, dayandığı halk, dayandığı tarihi süreç önündeki canalıcı görev, bunu şart kılyor.

Dostlar dünyası herhalde geçitimi her zamankinden daha fazla farketmeye çalışacaktır. Ve gerçekten halkımız inkara, yutulmaya layık değil, insanlık ailesine kazandırmaya layıktır. Ve hem de somürüye bulasınız, kıtlı bir zıssa işliarak etmemiş, insanlığını yasaamlardan başa hiçbir şey yapmamış, ama bunda başarılı olmuştur, dolayısıyla dünyanın belki de en insanive insanın muhtaç olduğu temel değerleri kendi kurtuluş mücadelesinde ortaya çıkarmasını bilecek bir halk olduğuna da gerekçektir. Ve oyle bak edecektir ki, bu da insanlık için az bir kazanım değildir.

Kendilerine karşı her zamankinden sorumlu olduğumuz ve yasaamlarını yaşayan gerekçektir komutanlar olarak anmamız gereken şehitlerimiz için ve özer olarak da 1988'in şehitleri için bu dönemi kazanacağız.

Başlangıcı olarak onları anarak, daha çok da onların bu dönemin kazanılmalarını gerekçektir olduklarını ve bızdan dönemi kazanmalarını şehitlerimiz olduğunu iyi bilince çıkarmak, onların da ancak bu dönemi kazanmakla yasaçakımız ve yerine getireceğimizi bilmek büyük önem taşıyor.

Şehitler üzerine biz başlangıçta çok şey söyledik, analırla kapmasını değerlendirmeye yapmaya çalıştık. Artık günümüzde bunu bile yetersiz görüyoruz. Onlar artık eylemlizide konuşmalı, onlar artık çözümlenen, kararlaştırılmı uygulanması, pratiği, savasımın kendisi oimaldır. Şehitlerimiz her çözümlenmiş, dolayısıyla karar olmuştur. Dolayısıyla karar olmuştur. Dolayısıyla uygulanması gereken gerçeğin ta kendisidir. Çözümlene ve ysteyor ama eğer bu kadar onların şahsında somutlaşmışsa, o halde, onların karşı bütün görevimiz yalın ve yalın yasaamlarında kanıtanan ve kararlılığı uygulanması olabilir. Bunun dışında bir anmay geçersiz bulunuyor. Neden? İşte yine dönemin emredici hususları, alacakarlık ancak bir şimsək olabilir. Her şey saçılır, ölümün karantik dehlizinden aydınlık geleceğe köprü kurduklar. Hiç kimsenin cesaret etmediği doruklara tırmanmadığı yolucığı oludular. İşte bu anlamda bu ilk dönemlerde onların yaşamını bütün yentleriyle ele alıp, yasaamların anlamını taşıyan, almak ve bazı sonuçlar çıkarmak doğrudur, yerindeydi. Biz onu yaptık.

Büyük şehitlerimiz için verdiğimiz bazı sözler vardı. İlk büyük direniş şehitlerimizden Haki KAREP'in anısına dedik. Parti ilan edilecekti, yapıldı.

Mazlum, Hayri, Kemallerin anısına 12 Eylül faşizmine karşı en büyük kararlilik, direniş gerekçektir. İleride, o da gerekçektir!

Mahsum KORKMAZ'ın anısına gerilla getirilecekti dedik, bu gün o söz de gerekçektir. Biz bir söz daha vermeliyiz; bu da, genel

olarak şehitler, özel olarak da 1988 boyunca ve günümüzde kadar ve olasıdır yarın, öbür gün şehitleri de olabilir, onların ansısına da en fazla yakın olmanın sözü olacaktır. Bu söz, yakın dönem zaferle kazanılması sözüdür. Hiç uzun yazılar yazmaya gerek bile yoktur. Buna fazla bakmayacağız bile. Bu da yapılır, ama esas yapılması gerekenin özü, onun bölünmesi bir döneme sığdırılmak, onları böyle bir dönemin ruh, cesareti, emri, üstalığı, sürekliliyetini yaşama görmek ve değerlendirmek. Ve unutmayalım ki, 1988 gerilla mücadelemiz ve bütün olarak da ulusal kurtuluş mücadelemiz, dolayısıyla halkımız ve Partimiz açısından bir kader yılıydı.

Düşman, faşist imha kararlılığını tam zafere götürmek isterken, 1988 direnişini de iste bunu boşa çıkarmanın öndü, kendi içine anlamı çok büyük olan, özgürlük savaşçılığının özünü oluşturduğu gösterdiği bir direnişçilikti. 1988 direnişi gelişmeseydi ve onun sonuçları bugüne taşırılmıyorsa, gerçekleşecek olan sadece ögedi savasını bazı başarıları değil, hakımızdaki en tehlikeli hüküm olan —en yuce edici hüküm olan— faşizmin imha kararıydı. İste bu karar boşa çıkarılmıyorsa, Neyle? Esas itibarıyla dolayısıyla biz bu direnişçiliğimizin anlamını yaratırken, başta gerillamız olmak üzere, sarımsık, sürekliliyet, zafer üstüne zafer kazanan, bütün eklektiklerinden, boş pratiklikten tutular, her türlü kuralsızlığa kadar, bütün bunlardan kurtulan bir konum sahibi olmak zorundayız. Bunun için de olumlu olarak bugün vardığımız ve şehitlerimizden de adeste emrettiği türden, fırtına gibi esen bir gerilla olmak, uyuşma gücü olmak, bu anlamda Partimizin direnişçigün militan bir temsilcisi ve uyuşulması olmak, düşmanın bile kendisini şaşkınlıkla kurtarmayacağı, dolayısıyla çok şeyini kaybedeceği bir konumda, onunla savaşmak tek doğru yoldur. Ve kazandıracak biricik yoldır. De kazandıracak biricik yoldır. Sa de şehitlerimiz anısı dediği, bunlarla birlikte bugün zindan direnişçisi de her türlü nitelemenin üstündedir. Ve büyük bir yaşama temsil ediyorlar. Faşizme karşı zindan koşullarında savaşarak insanlık onurunu, halkımızın şerefini ve onurunu, Partimizin en değerli evlatları olarak yaşayıyor. Onların da beklenilerine verilecek en uygun karşılık, fırtına gibi esen bir savaşçılıktır. Bu ne demektir? Bu, bütün özümüzle beraber açığa çıkartıp giderilmesi gereken, ayrıca bizi zaman zaman güçlendirerek olan özellikleri sarılmak, yeniden yaratıcı başarıları yaratmak, onu bütünüyle yaşamak demektir.

Bu somutlaşmışta sadece gerillanın gelişimi olmayacaktır. Halkımızın ayaklanması, her türlü eylemli olmayacaktır, bu topyekün ve her zamankinden daha fazla kendimiz olduğumuz, kendimizi kazandırdığımız, asırlık kayıplarımızın kazanılmasını nasıl ödünümüze gördüğümüz ve uygun adımlarla kazanmayı bildiğimiz ve bundan da vazgeçmemek için derinleşti tam aldığımız ve bir daha asla o lanetli durumlarla uğramamak için iyi bildiğimiz bir dönemin, bir halk kahramanlığı döneminin yaşaması olacaktır.

Mutlaka yine hatalar olur, ama hiçbir zaman bu şanlı görevin yerine getirilmesinden bizi alıko-

mayacaktır. Yine kayıplarımız olacaktır. Bunlar sadece ve sadece daha fazla kazanmamıza hizmet edecek, bizi ona zorlayacaktır. Eksiklik, hata ve kayıpların içinden dersler çıkarılacak ve bunlar bizi mutlaka daha fazla başarıları götürecektir. Böyle ele alırsak; hatadan da, eksiklikten de, kayıplardan da korkmayız. Korkumuz bu tür olumsuzluklardan ders almama, gaffeti yaşama, kayıplar önlenilecekken, bunları önlenemeye hususundadır. Tarihi önderlik konumuzda, kahramanca çıkışımıza uygun olmayan tutum ve davranışlar içine girme konusundadır. Bunlar sergilenmeyecektir. O halde, başta Partimizin bütün değerli militanları, çalışanları, olmak üzere bütün halkımız bugün her zamankinden daha fazla yetkinleştirilgi, eline aldığı, anlamı çok iyi kavradığı bu yepyeni Parti, Cephe ve Ordu silahlıya savaşacak ve kazanmasını bilecektir.

Biz şimdiye kadar bütün gücümüzle bunu yaşamaya, yaşatmaya çalıştık. Şüphesiz bundan sonra da yapacağımız daha fazla, hem de artırım tecrübemizi, olanaklarımızı iyi kullanarak bu görevi sürdüreceğiz olacaktır. Ne iş engeller, ne iş engeller bizi bu yoldan alıkovalar. Hiçbirini alıkoymak durumunda değiliz. Hepinizi tekrar bu konuda uyararak isteriz, biz, bu konumuzda taraf tarafa değil, bütün olarak, en yuce şehitlerimiz, şehitlik değerimize kadar sıradan bir dostlukta tutular, halkımızın bugünkü engin desteğine kadar anlamın çok iyi bildik, ama yine de bunu, bir kişinin rolünü nasıl en iyi yerine getireceğini her gün, her saat düşünerek bu konuma getiriyoruz.

Biz, önderlik gereği doğru kavramın, doğru uygulanmalıdır derken, bu sadece ne bir şahısın hayatı hikayesidir, ne de sadece bazı manevi kuvvetleri atfeder ve ya cabayla, emekle, sanki ilahisi yokmuş gibi değerlendirecek, sadece övünçlü yaklaşımları veya herhangi bir geleneksel değerlendirmeye tarzıyla kavranılıp uygulanacak bir konum değildir. Kaldı ki, biz kendimiz bir önderlik yaratmaktayız. Halen tam oldu, bitti diye bir iddiamız da yoktur. Ve buna tezellü de edilmez, yapılması gereken bunun doğru kavranması ve uygulanması biçimlerini ortaya koymaktır. Bir emekçi gibi geç-günüzde amansız olarak bunun peşindedir. Biz göremeye en büyük saygı, doğru bir önderliği gerçekleştirmek. Kavramda onu yaşamak, onu uygulamada gerçekleştirmek.

Biz bununla uğraşyoruz, dolayısıyla kendimiz olduğumuz kadar, bu faaliyetin içinde yer alan herkeş de bunu yaşamaya, gerçekleştirmeye çalışacağız. Bu, bu gereğin özgülüdür. Onun için aldattı, yanlışlığı yaklaşımların, herhangi bir önderlik kavrayışına da sürece yaklaşmama gerekiyor. Ne şahısızda bunu tamamen görmek, "budur, oldu-bitti" demek ama, ne de büyük bir inşacı çabası vardır, bizzat yürütüğümüz bir çaba vardır. Bunu ya övücü ya da kendine göre yerici veya geleneksel otorite anlayışına, hatırı günümüzde birçok alanda geçerli önderlik anlayışına karşıt olarak gerçekleştiriyoruz. Biz bunu bir anlayışla kavramaya, yaşatmaya, gerçekleştirmeye büyük özen göstermemiz gerekir. Kendiniz için, bu sanatta bir adım daha ilerlemek için bu şarttır. Çünkü buna siz hem mecbursunuz, hem de kendinizi iyi görmelisiniz. Kendim bu sahayı zaman zaman işgal etmeye

çalışırken, en büyük zorlukları duyuyorum. Çünkü çok büyük sorumluluk ister. Çünkü tamamen kendi kendine hakim olmayı, her bakımdan doğruyu, iyi, güzel yaşamayı şartları. Onun için kolay değildir, onun için büyük dirayet, olgunluk, bütün değerleri ne pahasına olursa olsun temsil ister. Yüce, kendimi şöyle değerlendirim, şöyle yaklaşımlar, diyemeyiz. Hayır! Bu rolden kaçınılmazlığı için hepimizden daha zor durumda olduğumuz halde, niye yaşamaya çalışıyoruz? Kaçınmak, başka türlü yaklaşmak bir yol olsaydı, herhalde onun bidden daha fazla beceren olmazdı. Başka çips yollar olsaydı, bu kadar bu için başında olan bir kişi, o yollara saptı, dolayısıyla sarmaya, başka türlü kavramaya, yürümeye hiç birimizin hakkı yoktur.

Bu önderlik gereği, bir tarih emridir. Yeniden kendimizi kazanmanın vazgeçilmez gereğidir. O açıdan hem de kendimize yakıştırmaya, kavramaya, yaratmaya ve sonuna kadar gerçekleştirmeye mecburuz. Hiç kimse geçmiş özelliklerini söyle, yerine tarzını böyle diyerek, emredici bu konuma ulaşmazmış savsaklayamaz. Gereğini yerine getirmeyecek edemez.

Her şeyden önce halkımızın başgimsizliği en önce kendisi kişiliğimize gerçekleştirelimizdir ve bunun da önderlikte mümkün olduğu bilerek önderlik gibi yaşamayı bileceğiz. Bu asla, örneği çokça görülen, sadece bir buyruk verme değildir. Büyük Hızmettir, biz buna örnekle yaşamayı çalıştık. Kendini özünümder. Halk kolektivizminin en yuce aşamada yaşamaktır. Onun bilincini, onun gözü-kulağı olmasını bilimdir. Bununun bizi insanlığımız kazanacağı, önderliğimiz temel dersi budur.

Biz, biraz verimlilik çalıştık, siz daha fazlasını özümsemeye çalıştık. İnsanlık kavgasını, başka türlü kazanamazız. Bu tümüyle toplum gerçeğimizin incelenmesi, halkların bütün engin tecrübelerinin incelenmesi bizi bu noktaya getiriyor ve böyle yaşayıp kazanmamızın zorunluluğunu dayatıyor.

O halde; her zamankinden daha fazla aydınlanış yolda ve Part-Cephe-Ordu silahlı silahlılaşmaya, savaşmaya yetkin olduğumuz, zorunlu olduğumuz, o denli de onuru ve zaferle kapatmak, kazanarak ve taife başlangıcı yapmak için en çokluğu yaşam dönemlerinden birisi haline getirmemiz gereken ve bunu bütün Partimizin militanları, sempatanları, halkımızın bütün sınıf ve tabakalarıyla yakın geçişte geri kalmasın, sarmıs ama, bu görkemi öneme katılma iradesini gösteren, daha dün bizi kötü gören, kötü göstermek isteyen, taife karşısında görenler de, ağır böyle bilinc, iman tazelerle, onların da bu halkın safından, içinde yerli olduğuna, dostlarımızın da bizi böyle tanımayla ve dostluklarının gereğini böyle yapmaya, bu tarzda, bu vahşi barbar faşist rejimin bize layık gördüğü ve hiçbir gerekçesinin olmadığı, bilakis insanlığın bir yüzkarası durumuna son vermek için emredildiği gibi savaşmaya ve kazanmaya çağırıyoruz.

Böylece devrimizin sonuna gelirken; temelinin iyi atılması gereğine büyük önem verdik ve inandığımız bir sonuca ulaşmış bulunuyoruz. Bu devreyi böyle yaşayan sizler, devrimin bütün içerdiği olanca açıklığıyla elde ettiğiniz gibi, dönemün üzerine doğru yürümeye en hazırlık, en iddialı bir konuma gelmiş bulunuyoruz ve gerçekten Partimizin tarihinde denemir ki, nicele ve niteleceğin kapsamlı hazırlık bu devrede ya-

şamıştır. Sizler bunu yaşamaya şansınız olduğunuz gibi, bunu en tarihi bir dönem içinde geçerken ve de önemünde en vazgeçilmez, çok onurlu, görkemi yaşamalar kazanılmasını gereken bir görev olduğundan daha özgül bir görev düşmektedir. Bu, bütün bu belirlenimleri hayata geçirmenin, en şanslı, en başarılı olduğu kadar zorunlu ve onurlu görevdir. Burada sözler verdiniz, antlar içtiniz, bunun anlamı, görevi kazanmadır. Bunun anlamı dönem arzulanlığı, belirlenliği ve emredildiği gibi fırtınalı, çok ustaca görevi ve gelişmeyi gerçekleştirmeye sağladır. Bu görevinizi gerçekten yerine getirmeye, örnek bir rol sahibi olmanız için eskiye oranla hem çok gerektir, hem de buna yine epey yetkin hale gelmiş bir konumda bulunuyorunuz. Savaşta bu konuda girişiyorsunuz.

Aynı zamanda yilik ilk hamle dediririz. Tarih biraz daha hızlı ve de lehimize geleceği benziyor. Yalnız benziyor da değil, bunun gerçek olması için de, öncü yaklaşımlar içinde olan ve bu anlamda ulaşacağı bütün görev alanlarına bu yuce emirleri taşımakla mükelif olanlar bilimlidirler ki, sıradan bir devrimci görevle değil, çok yönlü başarma olanakları çok fazla, özgürlüğü irmanaktan, kazanılmasını sürükleyebiliriz, bunun için çok sayıda insanımızı bu hamleyle katmaktan, özgürlüğü bu biçimde kavramaktan ve mutlaka başarmak için gereklerini yerine getirmekten sorumludur. Şimdiye kadarki noksanlığını, yetmezliklerini, verdinğiniz sözlerle fazlala giderilmek durumundadır. Fazla engel de yoktur. Düşmanı, düşmandan daha iyi tanıyorunuz, eskisi gibi düşmana yanlış yaklaşım da aşımıştır. Savaş tarzına daha yakınız, kaba hatalar zor yapılı, doğru çalışma esasları çok belirginiz. Bunlar bizim için görevlerimizdir. Başarında iddialı olmamızın açık gerektiririz. Geçen devrelerden de 1987 başlangıcı, 1988 kaza ayı Bahar Atılımını gerçekleştirecek devreler bizi yakından ilgilendirir. Ortak bir çalışma içinde denemek. Şüphesiz küskün ulusal direnişimiz, Partimizin önderliğine yararış bir biçimde savasatılır, önemli bir kısmı şehit düştü. Ama yine mutlaka verememiş gereken sayıda idiler diyemeyiz. Yine, hak etmediğimiz kayıplar, çok kazanabileceğimiz durumlar vardır. Bunlar da kaderli denilemez. Yine çok sayıda insanımızı yalnızca çekebiliriz ve safımızda önemli bir gelişmeyi yaşatabiliriz. Bunlar elimizdedir, bunlar yetenice yerine getirilemedikleri için özlüdü. Böyle yapılılmamalıdır. Biz daha kararlaştırdığımız, planladığımız gibi hareket edilmelidir. İste buradan çıkaracağımız önemli bir ders vardır. Bu seferimiz bizi bir daha böyle bir sonuca ulaşmaktan alıkoymalıdır. Dolayısıyla böyle kaybedilmemelidir. Bu kadar sayıda kayıp verilmemelidir. Önemli dönem kayıplar yerindedir, kazanmalar azami sağlanmıştır, militan bu konuda, rolünü layıkıyla oynamıştır demek için bu devrimizin yuce çabasını Parti tarihimize en özgün olarak yanıtlanabilir, hayata geçirebiliriz.

Bu temelde, bizlerle geçekten mücadele tarihimize de çok önemli bir aşamayı iyi etti. Hepimizin birbirimize sorumlulukları daha derinlik kazanmıştır; birimiz hepimizi yaşarız; hepimiz birimizi yaşarız. Bu aynı zamanda halkımızın büyük bir direniş ve birlik ruhu olmuştur. İnanıyoruz ki, tamamen sizin de yaşadığımız gerektirlik budur. Bu temelde önemüzdüki döneme yürümeye en hazırlık ve yaratıcı

hazırlıkları içindeyiz. Bunun için; biraz daha özümüz üzerinde yoğunlaşacağız. Plan, tasarı gücümüzü geliştireceğiz, buna da azami dikkat göstereceğiz. Bütünüyle ulaşmaya çalıştığımız sonuçları, değerlendirmeleri yeniden, nüfuz edeceğimiz, kendinizi güçlü çıkarmak için daha fazla hatalardan, kabul edilmezliklerden arındırarak, olumlu sonuçları daha fazla yakalayarak tamamlamaya çalışacağız. Bu mümkünür ve burada bu kısa süre içinde sağlanabilir. Doğru bir inceleme tarzını almak, kendinizi bireysel ve grupsal bütün faaliyetlerde ve verimli kılanın konumunda içinde olmalısınız. Biz, elden geleni yaptığımız inanıyoruz. Sizler de elinizden geleni yapmalısınız. Sadece savasını sorunsuz çözümlenerek olarak değil de, kendisi, savası uygun tarzda en yerinde taktiklere yürüteceğimiz noktada inka etmelisiniz ve şimdiden yaşamızın bir deneyim olduğunu biliyor, bunun için bu deneyimleri her gün daha fazla bu savasını gerçekleştirme kendinizi yakınlaştırmalısınız. Unutmamak gerekir ki, savaş bir planıdır. Önceden öngörme, olası aleyhimize gelişebilecek durumları öngörme, çeşitli dönemlerde —bu eylem de olabilir— gidilmez lehimize çevirmektir. Bunun hep görevlerimizdir. Bütün bunları için veriler size sunulmuştur. Kaba bir bilgilenmesinin değil, daha çok pratik özgü sonuçları almak için çalışma tarzınız en çok üzerinde durulan husustur. Dönemi zaferle kapatılabilecek noktaya getirebilmek için biraz daha kendinize yüklenin, özümseyin davranışlarınız, üslup ve hitabet tutarınız, yürütüşünüzde karar dikkat eden, her adımı planladığınız için değil, başta sorunsuz olarak birimizi olmak üzere, elimizi ulaşabileceği bütün görev sahalarına önerilince, yetkiniz varsa emirlerimize, onları doğru bir konumda tutmaya ve bunun doğru bir Parti tarzı olduğunu, bundan asla vazgeçmemek gerektiğini kavratmaya, egemen kılmaya itina göstermelisiniz. Bunun da önemli bir özgeçmiş olduğunu bileceğinizdir.

Yine, inanıyoruz ki, çok kapsamlı dersler verilebilir. Bütün sonuçları bir öneri, bir emir olarak görecektir. Biz, her zaman üstün olarak dediği, halkımızın bir öğretmeni olarak özümsemeye ve uygulamaya çalışacağız.

Yolda olduğumuz bu temelde gerçekleştireceğiz. Biz, her zaman üstün başarıları gerçekleştirmeye yaratacağımız çok iyi biliyoruz. Ve devrimizin ama planlamaya, otonom taktik önderliğimiz sizlere tebliğ ettiğimiz gelecek Kongremiz kadar biz de dönem içinde bu devrimin yer aldığı ve onun önderliğinde kazanılması gerektiği biçiminde belirlemelerimize sadık kalıyoruz. Her zamandan daha fazla yakın geleceği hakim olmanın ve Parti politikasını buna hakim kılanın enge çabası içindeyiz. Bunu, birlikte ideolojik, politik, örgütsel, askeri değerlendirmeye tabi tuttuk. Ve bunun da gerçek bir yoldaşlık bağı olduğunu gördük. Hepimizin söz vermesi ve kararlilik durumu kesindir. Bundan kuşku yoktur, bunu ne tartışır, ne de buna hakkımız olduğunu söylüyoruz. Ama, doğru pratik için biz çok konuştuk ve bunu da yapmak için birçok yükümlülüklerimiz vardır. Birlikte yapmaya çalışacağız ve başaracağımıza inanıyoruz. Bu temelde bundan sonraki bütün çalışmalarınızda üstün başarılar diliyoruz.

PKK GENEL SEKRETERİ ABDULLAH ÖCALAN YOLDAŞ DEĞERLENDİRİYOR

DEVİRİMCİ VURUŞ TARZI KAHRAMANCA OLMALI

21-28 Mart tarihleri PKK III. Kongresi tarafından KAHRAMANLIK HAFTASI olarak kabul edildi. Kürdistan bağımsızlık mücadelesinin tüm kahramanlarının anıldığı bu hafta vesilesiyle, PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın kahramanlık üzerine yaptığı değerlendirmeyi yayınıyoruz.

Yiğitlik kavramını da biz zaman zaman ele aldık. Bugün bu konuyu daha da açma gereğini duyuyoruz. Yiğitlik, kahramanlık, mertlik her ne kadar genelle moral ve ahlaki kavram gibi ele alsın da, bizde çok ciddi siyasi kavram haline gelmiştir.

Bir de, bir halk kahramanlığı seviyesine çıktığımız bir pratiğimiz var. PKK'nin pratiği, eşine ender rastlanan bir kahramanlık, aynı zamanda da yiğitlik ve mertlik pratiğidir. Bu açıdan PKK'deki yiğitlik, olağan, herkesin cesaret edip sergileyebileceği bir yiğitlik değildir. Onu, insanlık tarihinde yerli yerine oturtmaya çalışıyoruz. Ve inanyoruz ki, PKK'de sahlanan yiğitlik, insan yeteneklerinin azamı derecede bir ifadesidir insan soyunun, amansız bir baskı sonucu, hatta doğa amansızlığına karşı, günümüz ölçülerinde olsun, hatta tarihte ortaya çıkmış insan eyleminde olsun, sergilediği fedakarlık ve cesaretle ancak kahramanlık tabiriyle değerlendirilebilir. Bundan aşağısı, kesinlikle gerçekçi değildir. Birçok nedenden dolayı bu böyleydir. Bir halkın yüzerlice yul, her şeyiyle tarih sahnesi dışına itildiği ve günümüzde doğru geldiğimizde, bu uğurumun kapalımsızın neredeyse olanaksız görüldüğü ve bu olanaksızlığın halkın neredeyse bütün fertlerine bir kader olarak kanaksızlığı, sonuçlarının kurtulmasını ise imkansız olduğu biçiminde bir genel yargıya ulaşıldığı; "Biz kim, kimlik kim, özgürlük kim?" diye bunların adını bile ağzına almaya cesaret edemediği, dolayısıyla herkesin adeta, vebadan kaçır gibi kendi gerçeginin kaçtığı bir halk gerçekliğinde böyleyise korkunç bir zemin üzerinde ulusal kurtuluş için savasmaya cesaret etmek açıktır ki, kahramanlığın almasıdır. Yine, düşmanın her gün "yaklaşırsanız yarınsın, geçimsizce bakın, basınız da gelecek olanları kestirin. Uçaklarımız, tanklarımız vardır. Siz neyin vardır? İttifaklarımız, paramız, her şeyimiz vardır. Sizin yoksulluktan başka neyin vardır?" diye, nispeten bir konuma olduğunuzu, sürekli haykırdığı, halkın hükümler ve mazlumlarının dayandığı almış gereklerini buna itibar bile gösteremedikleri, "var misin, yok musun, yardıma ihtiyacın var mıdır?" demeyi, dahi haklarını gerçektirler ki bir dönemde, bu zor koşullarda gerçekten çok delik, çepken delik, kendimizi bir çobana bile kabul ettirmekte çok zorlandığımız, neredeyse gidecek gideyim kaplarını yüzümüzde kapatıp, bir umutsuzluk ortamında ulusal kurtuluş doğrultusuna girmek, çok açığa gürülüyor ki büyük bir cesaretle, fedakarlık için. Bunun için olağanüstü bir gayret gerekir, eğer, birin "çilim" değilse ve kendinin "yitirmemesi" bu işe girişmek zorundadır. Çünkü bu, aynı zamanda büyük bir bilinç işidir. Hem de kimsenin aklına getiremeyeceği kadar büyük bir bilinç işidir. Hem de kimsenin aklına getiremeyeceği kadar cesaret ve çaba gerekir. İşte böyleyine bir yola yönelmek, kah-

ramanlıkta başka bir anlama gelmez. Hele hele böyleyine bir dönemde ancak, bir halkın milyonlarca insanın cesaret edebileceği, dolayısıyla omuzlayabilecek çok ağır ve büyük bir davayı, bir şehit adayımızın omuzlaması ve sömürgeç ordulara karşı, ancak savas bir halkın olabileceği bir konumu, bir şehidimizin yaşaması, tam anlamına yine kahramanlık kavramına girer.

Yine bu dönemlere, halkların tarihinde ender rastlanır. Bir örnek versek; Yunanistan tarihinde ancak dönemde bir kahramanlık çağından bahsedilir; bunun anlamı uğurluğalıktı. İnsanın uğurluğalıktı adını almıştır. İnsanın doğa güçlerinin esiri olmanın, her türlü rastlantıya bağlı olan ve toplum gücü haline gelen insanın sancılılığı bir konumdan uğurluğalıktı geçmesidir. Uğurluğalık safak vaktinde yapılan yeri bir doğuştur. Böyle bir dönemde elbetteki atılan bütün insanlık adımları kahramanca olur. Dolayısıyla bu çağa da kahramanlık çağı adı verilir. Bunun insanlık tarihine yansımaları çok güçlüdür. Günümüzde kadar gelen heykellerde, edebi eserlerde, insan imajında daha o zamandan mesgul etmeye başlamış felsefi sorunlarda dinsel yaklaşımlarda, hatta denilebilir ki, temel uğurluğalık kavramlarında kendisini göstermektedir. Bu insanlık tarihinde büyük bir adımdır. Bütün insanlığın gelişmesinde etkili olmuştur; dolayısıyla kahramanca dır.

İslamiyetin de ilk doğuşunda buna benzer kahramanlıklar vardır. Muhammed kendini zor-bela Mekke'den Medine'ye almıştır; eğer bir gün daha fazla Mekke'de kalsa, aslında saldırdı ile komploya uğrayıp gidecekti. Hatta yoldayken, dinlediği mağara bile basılır. Mağaradır. Ama ihtimal vermezler, "böcek ağları vardır, oraya girmez" denilir. Ve bu kadar uzak kurtulur. Daha sonraki yıllarda ordularının uç kitaya yayılması düşünün, ama başlangıçta böyleydi. Medine'de yapılan ilk eylem nedir? O, Bedir Savaşıdır. Bu savaşta aslında bizim bugünkü militanlarımızın bile fazla ıleri olmayan ve zor-bela derlenen birkaç kişiyi başları. O zamanın yerleşik çıkar sahipleri olan tuccar kesiminin bir kervanının Medine yakınlarından geçtiği haberi alınır ve yolu kesilir saldırılır. Bu aynı zamanda ilk soygun eylemidir. Zaman vurulur, ve malları ganimet olarak İslamiyet adına kamulaştırılır. Böylece İslamiyet ilk defa bir maddi güce kavuşur. Ve bir zafere verdiği heyecanla o, Mekke'den çıkışın yarattığı gerçekliği, yerini güvene bırakır. Bu, aynenle, suretleri konu olur. Fakat olayın özü böyleydir. Ve daha sonraki "gazveler" bir bundan cesaret alanrak geliştirilir. On yıllık bir kısa bir sürede önemin en güçlü imparatorlukları olan Bizans ve Sasani İmparatorluklarına, "gelin İslamiyetle girin" çağrısı yapılır. Simdi, bizim birinci belediye başkanını bile çağırıyor saflarımıza çekmekte ne kadar yetersiz kaldığımızı görürsek, imparatorları boyun eğmeye davet etmenin ne kadar büyük bir olay olduğunu daha iyi anlarız. Kaldı ki, daveti kabul etmezse arkasından İslamın kılıcı gönderilir ve bu sefer ya İslamiyeti kabul edersiniz, ya da "vurun kafire" denilir. Üzerine saldırılır, İslam devrimi zorla dayatılır. Bu dönemde de bir kahramanlık dönemi dır.

Halen bizde, hepimizin çenlik biçiminde az-çok aşına olduğumuz

sağas sahnelerinin hepsinde geçerli olan kahramanlık; Erki "cahilîy" çağına, Arabistan cütünde bütün insanlığı etkileyecek olan uğurluğalı bir adım daha ıleriyeye geçirecek, büyük bir çağın temeli atılıyor, dolayısıyla eylemleri çok etkili olur. Öze sarılışları gerçekten heybetlidir. Ve bir "kafirin" üzerine gittiklerinde, dergah "İlâh-İlah" cekersin, Müslüman olursun, "ya kılıcın doğarım seni." İlke-mizde kullu manımız bu tarzda "gavur Müslümanlaştırdı". Gerçekten bir "kafirlik" durumu yaşayıyor. TC'yi yaşamak herhalde "cahilîy" çağının zindıklarından daha iyi değildir. Biz vuruş tarzında bahsederken gerçekleri tarihi örnekler göstermeye çalıştık. Milattan, hâine, İsbirlikçiy, köleye yalvarmay bir devrimci üslup haline getirmiş, günü bu üslup devrimci değildir. Devrimcinin konumu budur; uygulayıcaksın dır. Bu da bizim üslubumuzdur. Elinizde çağın en gelişkin halk silahı olacak ve biz bu silâhi doğru kullananımsız bilemeyeceğiz. Bunu kendimize yakıştıracağız. Kahramanlık militanlığı kendi özgüllüğümüzde karşılıştıralım. Militanlarımız henüz çoğunlukla kahramanlık ölçülerine ulaşamadıkları görüceğiz. Bizce, doğrusu sudur; TC'nin kafirliği, Yunan kahramanlık çağındaki ilkeliklerin, bar-barlıklar, daha az tehlikeli değildir. İslamiyet çağındaki coşaklıktan daha az tehlikeli, gerilletici de değildir. Bunları hespane fark atar, yine Rus Carlığı'nın, Fransız monarşisinin kokusmuş olduğunda daha az kokusmuş, daha az halk düşmanı bir konumda da değildir. O halde, bunun mensuplarına ve İsbirlikçilerine yönelik bizim saldırdığımız dil de kahramanlığı özge olmalıdır. Kaldı ki, PKK'nin dairesi pratiği ayakta olan, kabul gören, onaylanan, yul ahdin kahramanca tarzda olan bir pratiktir.

Büyük zindan sehtileri, dağlarda en amansız koşullarda son nefeslerini direnileş gecirenter, yaşamlarını bütün eski düzeniyle ilişkilerini bir çiprda kopartan, benlik davasını bir çiprda yeri edenler, kahramanlara özgü bir yaklaşım sahipleridirler. Bize böyleyine bir yaklaşım gerekli midir? Evet, hem de çok gereklidir. Nedenlerini koyduk, bütünüyle yönetilmesi gereken doğultulu kahramanca bir atılım doğrultusudur.

Tarihin benzer konumu yaşanın bütün çağlarında ve bu çağın özümleyici önder güçlerin de onların içindeki çektirler halklarda çözümler kahramanca olmuştur. Ve bunların etkileri de uzun tarlı süreçleri, yüzyılları almıştır. Kendimiz için böyle bir çağdan bahsedebilir miyiz? Kesinlikle bahsedebiliriz! Halkımız kendi tarihinde ilk defa proletaryaya ve ulusal kurtuluş hareketleri çağında, mutlak bir yitlik köleliği ile hephasarak kahramanca bir atılım ve çıkış sahibi olmuştur. Devrim teorisinden, ister günümüz devrimleri, ister tarihsel bütün devrimlerden olsun çıkarılacak biricik sonuç; konumu böyle olan halkın kahramanca adımları atmaya cesaret etmeden, her halk kahramanlığı dönemi yaşamadan asla özgür olmayacaktır. Bizim gibi bir halkın durumu sözkonusu olduğunda, bu daha da geçerlidir. Böyle bir dönem yaşamazsa, halkın kendini tarih sahnelerinden tamamen taşıyarak olmaları kurtarması asla mümkün olmaz, giderek taşıyıcı kaçınılmaz olur.

Halk kahramanlığını hermen sağlamak, çok çeşitli nedenlerden ötürü mümkün olmadığında göre, halkın kahramanlığını bir avuç öncüde temsil etmenin bu kahramanlığa yol açacağı, açığı kısması için böyleyine bir kahramanlık iste-yeceği bu denli anlaşılırdır. Halk, aytağ kalkmakta zorlanıyor, bilinci kiti, silâhi yok, yol göstereni yoktur. Bu durumda mutlak birileri silâhını kışanıp halkın önünde ırlıyacaktır. Bilirsünüz ki ilk savaslar, öncü kolun savaslarıdır. Türkler bile Anadolu'yu istila ederken, onlarca yıla sığın önce savas kollarıyla, avcı birlikleriyle biricik köyü, kenti düşürdüler. "Ganimet" dediler, "İslamiyet adınadır" dediler, ama aslında kendi asiret, kabile ve hanedan için yapıları, hatta ulusal çıkarları için yaptılar bütün bunları. Hem de birkaç yüli değli yüzyılları bulan bir ganimettir bu. Halen kâinattan vardır. Hatta fırsat bulsa-lar, şurda-burda bu talansız uygularlar. Ve onlar da bu dñemlerini kahramanlık olarak değerlendirenler. Haksızlık temelinde de olsa, başka bir halkın taşıyıcı temelinde de olsa, gerçek kahramanca bir atılımı yapmışlardır. —Diyecakınız, buna kahramanlık mı denir, vahset mi denir? — Su anlamda bir kahramanlık işidir, eksiği aşan bir toplumsal dönüşümü dayatıyor-lar. Daha İslamiyetin bir ılerleme etkeni olduğu dönemi çok snırda da olsa kullanyor. Battal Gazî ve öyle bir sürü menkibe vardır. Bu dönem Bizans Anadolu'sunda, Bizans kapıları açmada ortaya ırlıyan yiğitliklere verilen addır. Gazî denir ama aslında bu ifade edilemez istenilir. Tabii ki, daha sonra bu, kahramanlık adı altında her türlü çapulculuğa, her türlü haksızlığa, katliamlığa dönüşmüştür. Bir Hitler'e kimsa kahraman diyemez, o en büyük vahşidir. Kahramanlığı da tabii ki, bu vahşi saldırdıların ayırt etmek gerekir.

Kahramanlık her zaman daha ıleri olanı daha eski olana, daha ıleri bir düzende daha eski bir düzene karşı yaratılmalıdır, o düzende aşmada gösterilen yiğitlikler; işe öncü kol düzünde bir keşif birliğinin mutlakla kosturulması gerektiği anda yürütülen savas tamamen bu nitelikli bir savastır. Dolayısıyla halkımız adına her özç grubun, bütün tarihsel öne-klerde görüldüğü gibi, halkın tamam-tamamı dışına itilmek tehlikesini yaşamadığı bir dönemde büyük

bir faşist gerici güce karşı ıleriyeye fırlaması, büyük bir kahramanlık olayıdır. Dolayısıyla PKK militanlarının sıradan, benzeri bazı ilkelere rastlanılabilecek bir militanlık olmadığı, tarihi kapsama ve halkımız yaşadığı güncel gerçeklik dikkate alındığında, bunun tamamen kahramanlık seviyesinde bir militanlık olduğu ortaya çıkmaktadır. Kahramanların savasımız tarzı, sıradan askerlerin savasından ayrıdır. Hatta sıradan partizanların savasından da ayrıdır. Bunu da görmek gerekir. Cesaret göstermeyi, hamle yapmayı, büyük doğrultuluğuna sahibi olması, söz ve eylemin içiçeliği ıleriyeye; kolay kolay aldanmayan, değli kendini ayıkla-ya uğraştıran, kötörüm kılan, çukünlüğü semine bile yalaktırmayan bir tavrin sahibi olunması ister. Bu açıdan gerekmelidir, olgundur, ve verdiği bütün sözler, atığı bütün adamlarında bir heybet vardır. Öğreticidir, ilham kaynağıdır. O her şey ile savasın bir silâhtir. Büyük zulum düzenini ilk kılıç darbeleriyile sarsacaktır. Bundan başka türlü olmasının da bu nedenle imkanı yoktur. Vahşi ordularında açığı canavarlarla savasın bir yol açıdır. Onu tehlikele, uçurum-larına dolu bir yolda düşman, arksından halkı da düşürmeden yürüten ve hedefine sağlam ulaştırıncaya kadar önce savasını başarıyla vermesi gerekir biridir. Bu durum, kesinlikle bizim için simdiye kadar olduğu gibi, halen içinde yaşadığımız süreçte de kahramanlara özgü bir savasım vermesi zorunluluğuna çok açığı ortaya çıkarıyor. Sıradan bir savasçılığın kendimize yakıştırırmayız, hele hele salt bir asker gibi savasımızla da yetinmeyiz, bütün yönleriyle duyduğuda, düşüncede, parti yaşamında ve günlük yaşamda, halkı tamamında yüreğinde ve beyininde hem yaşatan, hem savas-tırın bir seviyeye ulaşmayı hedef alıyoruz.

Savasçı yeteneklerimizi kahramanların savasçı yeteneklerine ulaştırmamız büyük önem taşıyor. Vuruş tarzımız, kahramanlığın vuruş tarzına dönüştürülmesine büyük ihtiyaç vardır. Birliklerimizin düzeninin kahramanlık ölçülerinde olmasının öncü kadar önemi vardır. Birey birikler, kahramanca birikler olacaktır. Bundan aşağısının önemi zafere kapatmaya, halkın savasımın, halkın kahramanlığına dönüştürmeye yetmeyeceğini bilecek, öncü birliği kahramanları birliğine dönüştürme gereği vardır. Baştan günümüze kadar bu temelde oluşan kahraman-lara özgü bir savasım, militanlığı esas alarak, Parti hareketimizim, bu nitelikli gelişmesini tamamen yaşamak, herhangisi bir sıradan savasçılığın yetinmemek, tamamen halk kahramanlığına ulaşmak, halkın ancak kend büyük eylemiyle, kendisine dayatılan yok olmay, kapatılması sağlamak için öcünün kahramanlaşmasını bütün yaşamaımızda göstermemiz buna tabii eden bu her türlü yetmezliği mah-kum etmemiz, savasım tarzımızla karşılıklı yoğunlaşan vuruş tarzıyla karşılılamamız gerekir. Bunu herhangisi bireysel bir marifet değil, halk savasımın gücü ve olanakları ile yapabiliriz. Halk savasımının bu evresini ve gereklerini yerine getirmek zorundayız. Zorunlu bir evre olarak kavrayıp başarımızın bu temelde sağlanacağını kesin bile-meliyiz. Ve böyle savasım kahramanlık topluluğuna ulaşmak için hepimiz elimizden geleni yapmalıyız.

KÜRDİSTAN ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELESİ, FEDERAL ALMAN DEVLETİNİN SARDIRILARI VE PKK DAVASI

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

II. BÖLÜM

İKİ SAVAŞ ARASI DÖNEMDE ALMAN-TÜRK İLİŞKİLERİ

Alman ve Türk egemenleri sınırlarını genişletmek için gridikleri savaşları yeni birer çıkıktılar. Böylece savaşla elde etmek istedikleri yeni toprakları elde etmişler istedikleri de yarıda kaldı. Savaşın sonuçlanması her iki devletin egemen sınıflarının yenilgisinin de ilanı oldu. Ama, bu durum her iki egemen sınıfın hülyalarını gerçekleştirilmekten vazgeçtikleri anlamına gelmiyor. Savaş yenilgisi, gerek Türk, gerekse de Alman egemen sınıflarındaki yeni topraklar elde etmiş istedikleri yeni toprakları da kamplaıdı. İki savaş arası dönem, işte bu isteklerin gerçekleştirilmesi için yeniden girişimleri sürdürdükleri bir dönemdir.

İ DÜNYA SAVAŞI SONRASINDA DÜNYA ÜZERİNDE ÖNEMLİ DEĞİŞİKLİKLER DE MEYDANA GELDİ. Bu değışiklikler, Alman ve Türk egemenlerinin ilişkilerine de yansdı. 19. yy. sonlarında kurulan İlişkinin bir benzerini, her iki gücün yeni koşullarda sürdürmesi mümkün olmadı. Ama, her iki egemen sınıf da birbirlerinden öyle çok uzak da değillerdi. İlişkilerini bir savaş ortakiında dönüştürmüş olsalar da, ekonomik, siyasi, askeri ve kültürel ilişkiler 19. yy. sonlarındakine de aşıldı. Savaş sonrasında Alman emperyalizminin Türkiye'ye yönelik daha bir yoğunluk kazanmıştı.

Savaş sonrası değışen koşulları, Türk ve Alman egemen sınıflarının içinde bulundukları durumu, bu dönem ilişkilerine yeni veren ortak çarıkları daha iyi görmek açısından izah etmekte yarar var.

Savaş sonrasında Türk ve Alman egemenlerinin durumu

İ. DÜNYA SAVAŞI SONRASINDA Çarlık Rusya'sı toprakları üzerinde yeni bir devletin, proletarya diktatörlüğünün yükselişine tanık olundu. Bu, dünya çapında iki sistem, sosyalist ve emperyalist sistemin doğuşuna da başlangıcı oldu. Lenin onderliğinde Sovyet Sosyalist Cumhuriyetleri Birliğini kurması, yeni bir çağın doğuşuna da yol açtı. Ekim Devrimini etkisi, sadece Çarlık Rusya'sı toprakları ile sınırlı kalmadı; dünya çapında etkili oldu.

Savaş sonrasında Ekim Devriminin zafetinin pekişmesi, imparatorluk topraklarının geride kalan Mısak-ı Milli toprakları üzerinde bir TC devletinin doğuşuna da elverişli koşullar yarattı. Bolşeviklerin kazandığı zafet, yabancı işgale uğrayan Anadolu halklarının ulusal kurtuluş mücadelesine girişmesine de bir katkı etkisi yaptı. Başta Türk ve Kürt halkları olmak üzere, Anadolu'da yaşayan diğer halkların da yabancı işgale karşı direnmelelerinde Bolşevik devriminin etkisi büyüktür.

Savaş sonrasında, Kürt halkını "iki halkın devlet" gibi vadelerle yanıma almayı başaran M. Kemal, ulusal kurtuluş hareketinin başına geçerek TC'nin kuruluşuna gımiştir. M. Kemal, önkemparatörlüğün yapılaşmasına çalışmış, padişaha karşı büyük bir muhalefet olduğunu görüne, bu kez muhalefeti başına geçmiştir. Başta, bir ulusal kurtuluş hedeflemiştir. Padişahın aldığı icazete Anadolu'ya gider. Burada, padişaha karşı öf-

kenin büyüklüğünü görünece de, bu kez karşısında yer alır. M. Kemal'in bu özelliği, Türk burjuvazisinin feodal devlet ve emperyalizmle işbirliği içinde oluşması, TC'nin kuruluşu ve sonrası durumunu da belirleyen özelliklerdir.

M. Kemal, daha İngilizlerle savaş içerisinde İlişki kurmuş, bağıllığı ifade etmiştir. Burdan çıkan sonuç su: Ekim Devriminin yakın etkisi altında başlayan Türk ulusal kurtuluş hareketi, M. Kemal onderliğinde gelişmiş ve bu hareket yarım kalmış, gelişmiştir. Burjuva devriminin anti-feodal ve milli yan olmasına rağmen, M. Kemal hem feodalizme karşı değil, hem de emperyalizmle işbirliği içerisindeydi. Bu özelliği, komünistleri katlederek, Yeşil Ordu gibi hareketleri tasfiye ederek de göstermiştir.

Savaş sonrasında TC'nin durumu böyledir. Başa geçen M. Kemal'in bir halk, işçi, komünist düşmandır. İşçi devlet komünistleri ve ilericileri katletmiş, Kürt halkı üzerine saldıkları düzenlemeler de bu özelliğini gösteriyor. M. Kemal'in özünde faşizm vardır. Eğer Kemalizm, o günkü koşullarda bunu açıkça vurmuşsa, koşulların buna imkan tanımamasında aramak gerekir.

Türk burjuvazisinin doğuşunda bu eğilimler vardır. Emperyalist amaçlar peşinde koşması, ülke içerisinde azgın bir halk düşmanlığı yapması, mayasının faşizme götürüleceği nüveleri içinde taşıdığına yıllarındaki iş ve dış koşulları, SSCB'nin emperyalizminin saldırılarına karşı destek vermesi, işçi proletaryanın ciddi bir tehdit haline gelmiş olması, Kemalizin mayasının faşizme tutma sürecini geciktirdi. Gerçi, aynı dönemde M. Kemal komünistleri katlederek, Kürt halkını kırından geçirerek, halk düşmanlığı yaparak, bu konuda işaret de vermedi değil.

Diğer taraftan Alman burjuvazisinin savaş sonrasında yükselişini vardır. Daha önceki bölümlerde, her iki devletin burjuvazisinin doğuşu ve itkidir olma biçimlerinin birbirlerine benzediğini belirtmiştik. İşte bu benzerlik, iki yıllarla kalmayıp daha sonraki dönemde de devam etti.

İ. DÜNYA SAVAŞI SONRASINDA Alman emperyalist burjuvazisinde de faşist eğilimler gelişmeye başladı. Hitler'in yükselişi ve sonradan itkidir olmasına da bu eğilimin bir sonucudur. Hitler, savaşları yeni çıkart, yaralı canavarın kızgınlığına benzer bir azgınlıkla dünya pazarına yeniden egemen olmak isteyen faşist-tek parti burjuvazinin bir temsilcisiydi. Alman emperyalist burjuvazisi yeni bir maceraya sürüklenen gemilerine kaptan olarak, egemenlik duygularına sahip eden Hitler'i seçti.

Hitler'in başa geçmesini, diğer ülkelerin emperyalist burjuvazisi de körükledi. Hitler'in anti-komünist propagandası, SSCB'ye saldırı ve tehditleri, bir emperyalist ülkelerin de faşizmin gelişmesine alan atma körüklemelerini birlikte getirdi. Böyle olunca, bu ülkeler Hitler'in saldırılarına, savaş kıskırtıcılığına yanmasına göz yumdu.

1930'lu yıllara gelindiğinde her iki egemen sınıfın birbirine yakın-

laşması daha da arttı. Tamamıyla faşist bir yüzle ortaya çıkan Alman emperyalistleri savaş kıskırtıcılığını alabilirdi yaparken, hazırlıklarını da sürdürdüler. Türk egemen sınıfları için işe durum farklıdır. Yine, Almanya'nın yanındadır, en yakın destekleyicisidir. Ama, Almanya ile birlikte bir savaşta girmeye göze alamayacak bir durumdur. Açığı vuramadığı faşist öze, Türk burjuvazisinin Hitler'e ve hülyalarına daha fazla yakınlaştı.

Faşist Almanya ile TC arasındaki ilişkiler

Almanya'da Hitler'in başa gelmesi, il bir dünya savaşının kaçınılmaz olduğunu da gösterdi. Hitler, savaş hazırlıklarını açtıkça yürütmeye başladı. Yeni saldırı hazırlıkları ve planları yaparken, bazı ülkeler de ilişkilerini geliştirme önem verdi. Bundan bir de "silah kardeşliği" yapmış olduğu Osmanlı İmparatorluğu'nun yakınları üzerinde yükselmeye olanığı bulmuş olan TC'di. Hitler'in TC'nin, yeniden en yakın müttefik olarak seçmesi bir tesadüf değildi. Bunda geçmişte Alman-Türk ilişkilerinin sıklığı kadar, her iki burjuvazinin de faşist bir mayadan oluşmalarının etkisi de büyüktür. Bu nedenle, M. Kemal'in başında olduğu TC ile ilişkileri geliştirme, Hitler sıkı bir önem verir.

M. Kemal'e övgü dizen ve insanlık tarafından nefretle anılan Hitler...

Madalyonun diğer bir yüzünde ise, Almanya'nın "Drang nach Osten" **Doğuya açılım** politikası vardır. "Alman emperyalistleri, 1933 yılında faşist diktatörlüğün kurulmasından sonra Avrupa'da egemenliği ele geçirme ve son olarak da dünya egemenliğine ulaşma yolundaki savaşlarının ikinci dönemine başladıklarında, Wilhelm dönemini Bağdat Demiryolu politikasına da başvurdu... Alman tekelcileri, zaftı yoldan yeni bir düzene sokmak" istedikleri Avrupa ile sınıksı bağlamaya çalıştıkları Türkiye, İran ve Arap ülkelerini zengin ve aynı zamanda ucuz hammaddede kaynakları olarak görüyorlardı... Alman generalleri, İ. Dünya Savaşında olduğu gibi, İngiltere ve Fransa'nın Yakındoğudaki durumunu, Güney ve Kuzey Hindistan ile olan bağlarını Türkiye'ye çıkış noktası yaparak tehlike sokmak istiyorlardı. Ayrıca, Yakındoğuya giderek sosyalist Sovyet devletinin güney kanadına saldırma olanığı da doğuyordu."²² Almanya bu olanığı kullanmak için Türkiye'ye yeniden yakınlaşmaya başladı. Bu, yıllardır hayalini kurduğu Doğuya açılım politikasına da denk düşüyordu.

Abdülhamit'in yerini M. Kemal,

Wilhelm II'nin yerini Hitler almış olsa da, faşist Almanya'ya TC arasındaki ilişkiler, önceleri aramıyacak düzeye alırdı. Yöntemler aynıdır. Tekniğin gelişmesi, Alman emperyalizminin TC'ye nüfuz etme yöntemlerini çeşitlendirecekti. Yöntemler çeşitlene de özündeki ilişkiler aynı uygulamalar temelinde gelişecekti. Wilhelm'in Abdülhamit'e sunduğu desteğin bir benzerini de Hitler, M. Kemal'e sundu. Hitler'in Wilhelm'den aşağı kalan yanı TC'nin başkentine ziyaret düzenlemesiydi.

Almanya'da faşist diktatörlüğün işbaşına gelmesi ile birlikte, Dışişleri Bakanlığı ile propaganda Bakanlığında bağlı dış ülkelere yönelik çalışmalar yürütülecek bir kurumunda merkezi kuruldu. Bu kurumunda merkezinin asıl amacı, Nazi devletinin propagandasını yürütmek ve etkinliğini geliştirme yardımı olmaktadır. Almanya'nın emperyalist saldırılarının, bu daireler yönetiyordu, bunların varması, Haber ve Basın Dairesi, Enformasyon Dairesi, Nazi Partisinin dış politikada daresi gibi Kuruluşları da, çalışmalara katılıyorlardı.

Bu kuruluşlar, yönedikleri ülkelere faşist çevrelere işli kurarak, Nazi propagandasını yürütüyorlardı. Konumuzun ilgili olan TC'ye de aynı daireler etlye girerkti. Türk egemenleri ile geliştir-

şahip olmamıştır. M. Kemal savaşları önce ölemeydi, belki Ortadoğunun Hitler'i olarak savaşta girecekti. M. Kemal'in özünde faşist ruh, sağdırınlık rızat bulduğunda her an böyle bir gelişmeye yol açabilecekti. M. Kemal'in SSCB ile olan dostluk ilişkilerini bırakıp hızla anti-komünist yüzünü daha belirgin olarak açığı vurması, Almanya'nın eskisinden daha fazla yakınlaşması böyle bir sonucu olanaksız kılıyordu.

Hitler, 1933 Temmuz'unda görüştüğü Türk parlametüsünün Dışişleri Komisyonu Başkanına, M. Kemal'in verdiği savaşın kendisini çok aydınlatmıştı. Bu sözler, M. Kemal ile Hitler arasındaki yakınlığı da göstermektedir.

Hitler'in bu açıklamasından sonra, Goebbelis'in propagandacıları yeni malzemelere kavuşular. Hitler ile M. Kemal'i "iki büyük ulusal kahraman" olarak gösteren faşist propagandacılar, bütün özelliklerini ikisini tek adammış gibi birbirine uydurmuş ve bahsetmeye başladılar. Bunların yanısıra, Alman faşistleri, Avrupa'da kurmak istedikleri yeni düzen içerisinde Kemalizme ve Türkiye'ye yönelik yönlendirmeler de geli kalmıyordu. Alman propagandası, savaş hazırlıkları arttıkça yoğunlaşıyordu.

Bu propagandalar, Alman burjuvazisine işliye yakın olan Türk egemenleri üzerinde beklenen etkiyi kısa sürede yapacaktır. Ancak, Türk burjuvazisi bu kez kurnaz davranacaktır. Açıkta savaşın bir taraftarı olmayacaktır. Ama Almanya'ya en aktif desteği sunan devletlerin başında gelmekten geri kalmayacaktır.

Türk burjuvazisinin açtıkça savaş taraftarlığı yapmasının nedeni Türk burjuvazisinin savaş istemediği değildi. Tam tersine, yeni toprakları ele geçirme ve hep hayalini kurduğu Musul ve Kerkük'e yeniden sahip olma büyük bir arzusu. Ekonomik ve askeri olarak zayıf olmasa, yeni bir dünya savaşına girmesi durumunda elindeki son toprakları da kaybetme tehlikesi. Türk burjuvazisinin böylesi bir yaklaşım içerisinde sokmuştur. Almanya'nın kesin zaferi kazandıncaya insanıydı, bir an durmaz yanına yer alırdı. Ama böyle bir güvencesi olmayınca da, savaşın bir taraftarı olmaktan kaçınırdı.

Buna rağmen, savaş öncesinde Almanya'ya ile olan ekonomik ilişkileri büyük miktarda yükseldi. Almanya, 1933-38 yılları arasında Türkiye'nin başlıca hammaddede alıcısı ve başlıca sanayi tesisleri satıcısı durumunda gelir. İ. Dünya savaşına öngündünde de Osmanlı ve Alman İmparatorlukları arasındaki ilişkilerin düzeyi de bu yıllardır değildi. Ekonomik ilişkilerdeki bu gelişme kendisini diğer alanlarda da göstermektedir.

Alman faşist propagandasının el attığı en önemli bir alan propaganda ve haberleşme araçlarıdır. Dışişleri Bakanlığının siyaset dairesinde Yakındoğuşu şubesinin 1939'a kadar müdürlüğünü yapmış olan Werner-Otto von Hertling'in girişimleri bu konuda örnektir. Hertling, Türkiye'nin Arap alfabesini yerine Latin alfabesini seçmesini propaganda bakımından son derece elverişli bir durum olarak görüyordu. Bunun yanısıra, Hertling'den önce de bu konuya dikkat çekenler oldu. "Deutscher Orient-Verein'de (Alman Doğü Derneği)

Türkiye'de Alman propagandasını geliştirilmesine önem verilmesini istedi.

Almanya bunun üzerine Türkiye'de yayın bir propaganda faaliyeti girişti. Türkiye yayınları **Yeni Dünya** gazetesinin yanısıra, **Beğül, İstanbul, Signal** gibi gazeteler de Fransızca, İngilizce, Almanca ve Türkçe olarak çıkıyorlardı. Bunların yanısıra **Türkiye Post**, yalnız Almanca yayınlanıyordu. Völkischer Beobachter, Deutsche Allgemeine Zeitung gibi gazeteler de Türkiye'de satılıyordu. Altı tane Alman haber ajansı da bültünelerinde Türkiye'yi işliyordu ve Türkiye'deki gazetelere haber dağıtıyorlardı.

Almanya yayın bir seferberlik biçiminde Türkiye'ye basın organları soktu. Yoğun propagandanın yanısıra, Türk basını üzerinde de giderek etkinlik kurmaya başladılar. Özellikle Alman tekelci sermayesi bu işe sıkı sarıldı. Daha 1933 yılında Deutsche Bank **Türkiye Post** gazetesine 500 TL'lik yatırımını 1000 TL'ye çıkardı. Hatta, gazetesin genel müdürünü, Alman tekelcilerinin çıkarlarını yeterince gözlemlediği için değiştirtiler. Türk basınıni etkileme yönünde de Alman faşistlerin gösterdiği çaba az değildi. Alman faşistleri kendileri gazetesinde daha çok nüfus çöken az bir kısmın okuyarak olduğu Türkiye'de Türk gazetelerini iş göreceğini kavramışlardı. Türk aydınlarını yanına almaz, Almanya'ya da küçümsenmez bir alan sunucaktı. Basın Almanca idi. Alman faşist propagandasını yürütücekti. Bu bakımdan Alman faşistleri Türk basınıni etkili altına alma çabaları içerisinde girdiler.

Alman tekelcileri çeşitli yöntemlerle Türk basınıni etkili altına aldılar. 1944 yılına kadar, Türkiye'nin en büyük ticaret ortağı olan Alman tekelcileri basına verdikleri ilanları, basın ekonomik olarak kendilerine bağladılar. Yine, Türk basınıni ihtiyacı olan kağıtları da Almanya'nın geliyordu. İste Almanya bu imkanı kullanarak, kağıtları kendi politikasını gerçekleştirme gücüne akıyordu. İlanları geri çekme ve kağıt zorları ile Almanya basını üzerinde etkinliğini de kurdu.

Almanya'nın basını üzerinde etkinliğini kurmasının diğer bir yolu da rüşvet dağıtılmasıydı. Basın ve radyoda çalışanlara dağıtılan yüksek miktardaki rüşvetler, faşist Almanya lehine haberlerin çekmesini sağladı. Alman faşistleri bununla da kalmayacak, Anadolu Haberler Ajansı'nda çalışan 26 Yahudi memurun işine son verilmesini de sağlayacaklardı.

Diğer alanlarda da faşist Alman propagandacıları etkinlik göstereceklerdi. Film, tiyatro gibi alanlarda da Alman etkinliğini geliştirme büyük çaba harcayacaklardı. Alman filmleri ve tiyatroları temsilcileri, özellikle savaş yıllarında doğru hızla Türkiye'ye akacaklardı. Eğitim alanında Alman okulları açılacak, Alman öğretmenler Türkiye'ye gelecekti. Almanya, ilerde kendisine bağlı çalışabilecek bir kadronun oluşturulmasına büyük önem veriyordu. Bu nedenle, okulların açılmasını önemli görüyordu. Alman okullarının yanısıra, İstanbul Üniversitesi gibi yüksek okulların açılmasına da Alman eğitimcileri önyak oluyordu. Böylece, Türkiye üzerindeki nüfuz oranını daha da geliştirmek istiyorlardı. Türkiye'ye gelen eğitimcilerin, Nazi zulmünden kaçanların dışındakiler, Nazi faşist görüşlüydüler. Bunlar faşist Almanya'ni ve faşizmin propagandasını yapıyorlardı.

Almanya'nın Türkiye'deki faaliyetleri tabii ki bunlarla sınırlı değildi. Hemen her alanda yayın

bir çalışma içerisindeydi. Tarihşel "Türk-Alman dostluğu" Almanya'nın Türkiye'ye girişini çok kolaylaştırmıştı. Almanya ile Türkiye arasında, bu sıkı işbirliği, savaşın sonuna kadar devam etti. Almanya'nın II. Dünya Savaşı'na da kaybetmesi, Alman-Alman ilişkilerinde geçici bir duraklamaya yol açtı. Bu da o günün koşulları içinde zorunlu bir pauzetdi.

II. Dünya Savaşı'nda Türk egemenlerini Alman ve diğer emperyalistler ilişkileri

Alman faşistleri savaş hazırlıklarını yoğunlaştırdıkları bir dönemde, I. Dünya Savaşı'ndaki mütefliklerini de yanlarında savaşta katılmaya büyük önem verdiler. Hitler, M. Kemal'e yürüttüğü çabalarını, önünde dönemde de devam ettirdi. Hitler, 4 Mart 1941 tarihinde İnan'ı gönderdiği mesajında tarihşel "silah kardeşliği" tezine bir kez daha başvurdu. Böylece, eski silah arkadaşını, yeniden yanına görme isteğini açıkça vurguluyordu.

Bu ilişkilere rağmen, zaman zaman Türk ve Alman egemenleri birbirinden uzaklaştılar. Bunda en önemli etken Türk burjuvazisinin savaşın durmasına göre tavır takınmasıydı. Türk egemenleri, müteflik kuvvetleri Alman faşistleri arasında gidip-gelmekle savasta tarafsız kalmayı başardılar. Bu arada ustaca yararılandıkları durum nedeniyle vurgunları verdular.

Daha 1939 yılının başlarında Türk egemenleri kendisini savaşta çekmek isteyen her iki kuvvetten fazla tavizler koparmaya başladılar. Örneğin; Fransa, Türkiye'ni Almanya'nın yanında savaşta girmemesi için Hatay sancığıni Türk egemenlerine bıraktı. Türkiye bu taviz karşısında Almanya'nın yanında savaşta girmedi. Ancak, tarafsız görünüm altında Almanya'nın savasta aktif ihtiyacı hissettikleri önlemlerle sataktan da geri kalmadılar.

Fransa'nın Hatay'ı Türkiye'ye bırakması Almanya tarafından tepkiyle karşılandı. Almanya bu adımı bir İngiliz, Fransa, Türk ittifakına yol açısından çekiniyordu. Bunun önlemek için bir yandan Arapları kışkırtırken, diğer yandan ise Türk egemenlerine karşı tehditlerde bulunuyordu.

Türk hükümetine basın yoluyla yapılan bir uyarıda şöyle deniyordu: "Türkiye'nin doğa gelişmesi, ne Balkanlar, Oniki Ada, ne de Kuzey-Duğu yönünde olabilir, bu yönün ancak ve yalnız Güneyduđu, Irak ve Musul'a gider. Ankara, politikasında, bu gerçeği gözönünde tutmalı, İngiltere ve Fransa'nın onun bu biricik gelişme olanağından döndürmesine razı olmalıdır."²⁴ Alman faşistlerinin Türk hükümetine karşı bu tutumları, Bağdat Demiryolunun Alman hüluyasına açacağı topraklardan vazgeçmediklerini de bir göstergelerdi. Musul, Kerkük, Bağdat ve Basra Körfezi, Almanya'nın II. Dünya Savaşı'nda da imkedi istediği bölgelerdi. Aynı şekilde Türk egemenlerinin de bu topraklarda gözü vardı. İste, Almanya bu tarişel arzuyla yeniden canlandırmak, Türk egemenlerini bu temelde yanına almak için yeniden bir propagandaya sarıldı.

Almanya, Musul'a, Basra'ya kendi ordularını ile imkeden çok, TC'yi kullanarak ulaşmak istiyordu. Tarişel arzularda sık sık çağırışlar da bulunmasını temelinde yatan da bu gerçeklikti.

Almanya'nın korktuğu başına gelmeyecek, Türk egemenleri İngiliz ve Fransızlara yanaşmaktan vazgeçip, Almanya'ya uzanan köprüleri daha da sağlamlaştıra-

caklardı. 18 Haziran 1941'de Alman-Türk Dostluk ve Saldırmazlık Paktı imzalanacaktı. Bu Paktın Almanya'nın SSCB'ye yönelik saldırısını 4 gün içerisinde imzalanması, her iki egemen sınıfın dostluklarının temelini neye dayandığını da gösteren ilginç bir örnekti.

Almanya'nın SSCB'ye karşı saldırıya geçmesi ardından, Türk ve Alman egemenleri arasında anti-Sovyet temelinde dostluk daha da gelişti. Daha sonra Federal Göçmenler Bakanı ve Pester Lloyd'un Berlin muhabiri olan Ernst Lemmer, Alman-Türk dostluğunun gelişmesinde hizmetleri geçen Türk başbakanları Saydam ve Saraçoğlu için övgüler diziyordu. Bu dostluk ise Sovyet düşmanlığı temelinde oturtulmuştu.

Almanya'nın Kafkasya ve Volga cephelelerinde giriştiği saldırıların en yüksek noktasına ulaştığı bir dönemde, bir basın heyeti Berlin, Viyana ve Doğu cephelelerini gezdi. Buna karşı bir başka heyet de İngiltere ve ABD'ye gitti. Türk egemenleri her iki tarafı da idare etme politikalarını bu noktada da bir kez daha sorguladılar. Hem Almanya ile ilişkilerini koparmazken, hem de diğer emperyalist ülkelerle ilişkilerini sürdürdüler.

Aslında Türk egemenleri, Almanya'nın güttüğü politikaya sıcak bakıyorlardı. Almanya'nın savasta kazandığı başarılar, Türk faşistlerinin istahını kabartıyordu. Türk devlet yetkililerinin büyük kısmı, Almanya'ni öven konuşmalar yapıyor, Almanya'nın yanında savaşta girmesini istiyorlardı. Almanya savasta başarı kazandığı süreçte, Türk egemenlerinin bu tutumu devam etti.

Türk egemenleri I. Dünya Savaşı'nın acı deneyini unutmadıklarını düşünürler. Almanya'nın zafere ulaşmasını bir garantiye kavuşmasını bekliyorlardı. Böyle bir durum görüldüklerinde savasta bir an bile gecikmeden katılacaklardı. Almanya'nın yeniden bir yeniliyi tarması karşısında ise, İngiltere ve Fransa'ya yanaşmaları için de onlarda da ilişkilerini koparmadılar.

Almanya ile Türkiye arasında ticari ilişkileri savaş içerisinde daha da gelişti. 1933'ten 1939'a kadar geçen süreçte Almanya ile Türkiye'nin ticareti 4 katına çıktı. Almanya ile Türkiye'nin ticareti Kilingir' usulüne göre yapıldığından dolayı, Türkiye, Alman egemenliği altına daha fazla giriyordu. Türk egemenlerinin, döviz yoksulu nedeniyle ancak Kilingir sistemi ile ihracatı ve ithalatı yapabilişini, Almanya dışında diğer ülkelerle ticarete girmesini de olanaksız kılıyordu.

Türkiye'nin, Almanya'ya sattığı ürünler hayati önemde ve savas hazırlıkları için gerekli olan krom, pamuk, hayvan yemi, kereste, ham deri, yün ve merinos gibi ürünlerdi. Krom çevheri silah yapımında kullanılıyordu. 1929-1937 yılları arasındaki dönemde, yılda 35 000 RM olan Alman ihracatı savasta önce 3.437.000 RM'ye çıktı. Almanya'nın ihracatının %52'sini Türkiye'den karşılıyordu. Bu da Almanya'nın silah sayısını geliştirmek için ihtiyaç duyduğu krom çeliğinin büyük miktarını oluşturuyordu. Türk egemenleri Alman emperyalistlerine krom satarak, silah sanayisinin gelişmesine büyük katkıları bulundular. Almanya, Türkiye'ye olan kara bağlantısını nedeniyle de Türkiye ile ticari ilişkilerini geliştirme büyük önem veriyordu. Bu savaş döneminde, Almanya'nın Türkiye'deki kroma ve diğer hammaddeleri ünlere duyduğu ihtiyaç gibi, tarımsal ürünlerin bası alıcısı da yine Almanya'ydı.

Türkiye ile Almanya arasında gelişen ticari ilişkiler sonucunda

Türkiye'nin Kilingir hesabında daha 1936 yılında 45 milyon Türk Lirası'na alacak biriktirmişti. Almanya, bu amaçla ödemek için Krupp'un araçları Tersanesinde gemi inşa ettiler Türk egemenleri için. Aslında bu sistem Alman tekelcilerinin çıkarıydı. Türk askerlerinin fazlağı Almanya'ya verilmiş bir kredi anlamına geliyordu. Türkiye bu borçlarını almak için de Alman malları ithal etmek zorunda kalıyordu. Bu nedenle de Almanya hem ihracat yapıyor, hem de Türk egemenlerini bu yolla dış politikaya ve ticarete kendisine bağlıyordu.

Almanya, daha önceleri olduğu gibi Türkiye'ye silah satışı sürdürüyordu. Denizaltılar, hafif topalar, zırhlılar ve silahlı dalma Almanya, Türkiye'ye büyük miktarlarda satışı yapı. Bunun yanısıra, Gülcük Tersanesinin inşa işini de Alman firmaları üstlendi. Bu gelişmelere bağlı olarak, Alman uzmanları ordusu da Türkiye'ye akmaya başladı. Bu uzmanlar içerisinde askeri subaylar her zaman olduğu gibi küçümsenmez bir yer tutuyordu. Molke, Liman von Sonders, Goltz gibi subayların ardılları olan bu yeni uzmanlar grubu, Türk ordusu içerisinde Almanya'nın etkisini artırma bir Türk subay grubunun yetişmesinde büyük ilerleme sağladılar. "Türk Genelkurmayının haber alma servisi, Birinci Dünya Savaşı'nda Alman gizli askeri servisini şefi olan Dişiler Bakanı Albay Nikola'yı istişine göre biçimlendi. Gerçekten ordunun ortu ve üst derece subayları faşist öğretiler tarafından eğitildi. Bu yüzden, Ankara'da Keller ve Paper gibi Nazi diplomatlarının sık sık, Almanya'nın Türk subayları içinde sağlam siyasal dayanakları bulunduğunu söylemesine şaşmamalıdır. Bu subaylarla ilişkili 1936'dan bu yana Ankara'daki askeri atışe Rohde sürdürüyordu."²⁵ Bütün bu örneklerden de görüldüğü gibi, Almanya ve TC arasında sıkı ilişkiler, gelecekte kalıba yeniden oturmak kalmadı, onu daha da sıkı. Türkiye'nin diğer emperyalist ülkelerle olan ticareti işkili devam ediyordu. Ancak, oran Almanya'nın lehine değişiklik gösteriyordu.

Savaşın başlangıcında, emperyalist devletler Türkiye'yi SSCB'ye karşı saldırıya hazırlamaya başladılar. Almanya'nın Sovyetler'e saldırılarına hazırlanmalarını yanısıra, Fin-Sovyet savası da Türkiye'nin Kafkasya ve Ermenistan'a karşı ılgal işteğini kızdırttı. Batılı emperyalistler de TC'yi böyle bir savasta hazırlamaya başladılar. Türkiye bir yandan askeri hazırlıkları yaparken diğer yandan da diplomatik manevraları SSCB'ye karşı bir saldırıya hazırlıyordu. Ancak, SSCB'nin savas kırgınlığına karşın ustaca manevralara girişmesi, bu kırgınlıkların sonuçsuz kalmasına yol açtı.

Savaşın ilk yılları Türk egemenlerinin de çeşitli manevralara girdikleri bir dönemdi. Başlangıçta İngiltere ve Fransa'yla sıklaşan ilişkileri, 1940-42 yıllarında Almanya'ya yöneldi. Almanya bilinen metodları ile TC'yi yanına almaya başlamıştı. Savas içerisinde TC'den o cepheye bir an TC'ye giden tutumunu devam ettirecekti. Örneğin; 1940 ve 1941 yıllarında Amerika'ya büyük oranda krom madeni satışı yapacaktı. Buna karşın, Türkiye'de ABD'den taram makineleri ve uçaklar satın alacaktı. Buna karşın, İngiltere Başbakanı Churchill'in, Türkiye'ye asker ve uçak gönderme önerisi, İnönü tarafından geri çevrildi. Churchill, Türkiye'nin Yunanistan ve Yugoslavya'ya ortak bir nota yayınlamasını istedi. Bu nota, her üç ülkenin Balkanlar'da savasa karşı ortak bir tavır takınmasını içere-

cekti. Ama, bu başarı sağlamayacak bir girişimdi. Hatta, Almanya Balkanlar'a karşı saldırıya geçtiği bir dönemde, Türkiye saadında bulunmamasına dair bir güvence vermek zorunda kaldı Almanya'ya. Yine TC, Almanya ile yaptığı anlaşmanın bir sonucu olarak, 1944 yılına kadar güneyde müteflik ülkelerden SSCB'ye yardım gelmesini engelledi. Bir yönüyle, Almanya'ni güney cephesinden korudu. Boğazlar ve Anadolu'yu müteflik kuvvetlerine kapatarak, SSCB'ye desteği engelledi.

Alman orduları SSCB içerisinde ilerlemelerini sürdürdüğü bir dönemde, Türk egemenleri eski Turancı ideolojilerini de yeniden canlandırmaya başladılar. Türk egemenleri, Almanlar'a SSCB içindeki Türklerin yaşadığı topraklar üzerindeki haklarını da duyurmaya başladılar. Türk egemenleri, SSCB'nin çeşitli bölgelerinde "meşru çıkarlarını" Alman egemenleri tarafından gözetilmesini de istiyorlardı.

1944 yılının başında Kızıl Ordunun Alman birlikleri karşısında pespeşe başarı kazanması ve Romanya ile Çekoslovakya sınıra kadar dayanması, Türk egemenlerinde büyük bir hayal kırıklığı yarattı. İnan'ın, faşist savasta katılma yanısıra olan Fevzi Çakmak'ı görevinden aldı. Bu, Türk egemenlerinin yeni bir manevraya girmelerini başlangıcı da oldu. Almanya'nın yeniliye gittiği bir dönemde, Türk egemenleri savas için hayati önemde olan malların ihracatını devam ediyordu. Bu da Almanya'ya bir süre daha direnmeye gücü veriyordu. Türkiye ikili oynama rolünü devam ettiriyordu. Ancak, bu sefer müteflik devletler ser bir nota yayınladılar. Türkiye'nin Almanya ile olan ticari ilişkilerini kesmesini ve hiçbir anlaşmanın yenilenmemesi konusunda uyarılarla bulundular. Türkiye buna rağmen krom ihracatını 20 Nisan 1944'e kadar devam ettirdi. Almanya'ya su veya bu şekilde desteğini sürdürdü. Buna karşın SSCB'nin sürekli başarı kazanması, Türk egemenlerini de korkutan bir durumdu.

Müteflik devletlerin sürekli baskısı ve SSCB'nin ilerlemesi karşısında Türk egemenleri Almanya'ya karşı tutumunu değiştirmeye başladı. En son müteflik devletler 1 Mart 1945 yılına kadar Almanya'ya savas açmasını olan devletlerin Birleşmiş Milletler kuruluş toplantısına katılmayacağına Türkiye'ye duyurunca Türk egemenleri 23 Şubat 1945'te Almanya ve Japonya'ya karşı adamı attı. Bu adımı sembolik bir anlamı bile yoktu. Almanya zaten yenilişim durumdaydı. Bu savas İtan TC'nin daha çok uzun vadeli çıkarlarını hedefliyordu.

Yoğunlaşan Türk-Alman ilişkileri böylece ikinci kez zorunlu bir ara dönemine girdi. I. ve II. Dünya Savaşı'nda Türk-Alman yakınlaşmasını kısa süreli de olsa aralayın sürülecek oldu. II. Dünya Savaşı'nın bitimi ile birlikte, her iki devletin egemen sınıfları savasın yarattığı sonuçlar nedeniyle, zorunlu bir şekilde, bir dönem için birbirlerinden uzaklaşmaya başladılar. Her iki devletin, savasın yararlarını sarılmaya başlanması sürecine kadar verdikleri bu ara, Türk-Alman ilişkilerinde yeni bir fırtınanın öncesindeki sessizlik dönemidir de.

DEVAM EDECEK

[22] Türkiye'de Faşist Alman Propagandasının İşlenmesi, Gözetilmesi, sayfa 9-10
[23] Age, sayfa 14
[24] Soctamiz'den, aktaran Age, sayfa 17
[25] "Kilingir: Da ticareti, iki ülke arasında yapılan alışverişin karşılıklı olarak giderilmesi demesini"
[26] Bu yıllarda Türk Lirası, 198 RM'ye
[25] Age, sayfa 77

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

İhanetin (tirahın) yürütülme konulması: Düşman bizi teslim almakla yetenmişti. Bizi, davamıza ve Partimize ihanet ettirmek ve bunu içerde bizim şahısızda Kürdistan'a yamak istiyordu. Bilim, işkencenin hizmetindedir. Uzmanlar, gece gündüz yok olduğumuzu planlayıp duruyorlardı. Çok bilincil, planlı bir politikaya karşı karşıydık. Vaheşt o denli boyutlanmış ki ihanet ettirme ortamı zaten oluşturulmuştu. Yaşam çekimle bir haydedi. Ya ikiliksizleşip ihanet edecektik. Başka seçeneğimiz yoktu. Bu vaheşt ortamıyla yetenemeyen düşman, ihanet daha da hızlandırılmak için özel işkence odaları hazırladı, işkence aletleriyle donatı. Tutsaklar işkenceye alınıyor, elektrik vb. her tür yöntem uygulanarak düşünelen ifadeleri imzalamaya zorlanıyordu. Düşmanın bu politikası meyvelerini vermeye başlamış, hain Şahin Dönmez, Hidir Akinbalık, Yıldırım Merkit, Ali Gündüz vs. ihanet ederek düşmanla beraber çalışıyor, çoğu tutsakları bildiklerin için işkenceye aldırıyor, bizzat kendileri de işkenceye katılıyorlar. İddianamelet, polis ifadeleri idarenin elinde, askeri savcılar katilim ve yönlendirmelerine yoğun bir sorgulama ve iftira zorlama gündeme geldi. Tabii ki, bu politika, üstten tespit edilmiş, kolordu komutanlığına (kolordu komutanları Kemal Yamak ve kurmay heyetleri) yürütülme konulmuştu. Amaç hem bizi mahkum etmek için delil toplama, hem de ihanetli genelösteherler ülke capında yaşama ve PKK'yı yok etmeyi. Askeri savcı ve mahkeme idare birliği bu işi yürütüyordu. Mahkeme hangi sanıklı önemli görüyor ve hakkında delil yoksa onunla tespit ediyor, askeri savcılara idare işe bunun gerekliliklerini yerine getirmesi. Askeri savcı ve mahkeme yargıçlarını Şahin Dönmez takımıyla görüşmesi, onlara güvence vermesi, bu işin aslına örtük yemaya yerli, iftira furuysa abahı yapıyor.

Biz hala, direniş geçecek güç ve cesareti kendimizde göremiyorduk. Kendimize yeterince güvenememe "ya başaramazsam" korkusu en büyük aşmazımız. Biz, hükmediklerini de birbirleriyle konuşması keskinlikle yasaktı. İftira politikası yürütülme girmişti. Buna dur demek, kaçınılmaz hale gelmişti. Ama, hiçbirimiz ilk adımı atmaya cesaret edemiyorduk.

21 Mart 1982'de; Kürdistan'da Newroz'un kutlandığı gün, Diyarbakır zindanlarında kopkoyu kaçkırı karışığı sapanları bir kivilcim çaktı. Mazlum DOĞAN, Kürdistan'da Diyarbakır kivilcimini açmıştı. Bu yaşamın artık kabul edilemez olduğunu, çıkış yolunun en olduğunu göstermiş ve ilk adımı atmasını yaşamını feda ederek, Kürdistan, kararlık ve zor günlerinde Çağdaş KAWA'nı yaratmıştı. "1981 direnişinde en büyük eksiğimiz ölüm veremeyişimiz" diyen Mazlum; bu eksikliği gidermişti işte.

Düşman, politikasının sektöreye uğrayacağı telaşıyla, vaheşt daha da arttırarak, iftira ettirmeyi hızlandırdı. Mazlum'un kendisini feda etmesi, onu kaldırma duruma yetenmişti. Çok sayıya tutsağa iftira ve pısmanlık dilekçeleri imzaltattılar. Bunları mahkemelere sundular. Yargıçların keyfi de yerine gelmişti. Partiyeye, Marksizme, Kürdistan bağımsızlık mücadelesine sandırılıyor, tutsaklara katlediliyor. Ciddi yanın yedeğindeki basın bunları yayınlayıp PKK ve devrime düşmanlığını işliyor, halkın umudunu kırma ve yok etmeye çalışıyor. Evet, büyük bir tehlikeyle karşı karşıydık. Bir şeyler yapmalıydık. Yapılacak tek şey duruşmalarda da yadırlanlara cevap vermektir; Partiyi savunmaktır. Basının sesizliği düşürmesi mümkün değildi. Tabii, yine de kitlemeye, ayakta kalabilme ruhunu vermeye çalışıyorduk. Bu yetmezdi. 17 Mayıs akşamı yeni bir olaya tanık oluyoruz. Diyarbakır zindanları ve Kürdistan... Tarihimizde, tanık olmadığımız terli bir olay yaşanıyor. Bu gidise dur demek, ihanet politikasını işleme hale getirmek için, Diyarbakır zindanlarında yeni bir meşale tutsaklarımızı. Şavki, Kürdistan'a, biz tutsakların yüreğine ve dünyaya vuruyor. Ferhat KURTAY, Esref ANAYAK, Necmi ÖNEN ve Mahmut ZENGİN adlı PKK savcılarını, elele tutuşarak bedenlerini ateşe vermiş, bu kararlığı yirtmek için kendilerini meşale olarak yakmışlardır.

Bu ört arkadaşın kendisini yakıp yaşamlarına son vermesi de düşmanı durdurmaya yetmişti. Düşman azgındı ve gözü dümdüdü. Baskı vıdaları daha da sıkı. Diyarbakır zindanı artık bir suçlere gebeydi. Bu sessizlik, daha uzun süre devam edemedi.

Hayratın kararını vermişti. Eyleme geçecekti, Kemal, "Tamam" dedi. Haber baskı arkadaşlara da iletilmişti. Hayri ile aramızda da hükre vardı. Ona en yakın hükre benimkiydi. Bana kısa bir not yazmıştı. Yıldırım Merkit'in iftirafrın okunduğuna, yetkililerin, bu nedenle yabancı basından muhabir getirdiğini, kendisinin de söz isteğini ama vermediklerini söylüyor. "Ve bu işe son vermemiz gerekir. Bunun için ölüm orucunu başlatılmıyorduk. En yakın olan sen. Sana da danışayım dedim" diye yazmıştı. Artık bu işin bölümü yitmişiydik ortadaydı. Kendisine yazdığım şuydu: "Düşman insanlık suçu işliyor. Biz ilme etmiyoruz, ihane hedelemişiz, o ne aptıdan suçludur. Biz de sessiz kaldığımız için onun suç ortağı oluyoruz. İftira için cevap verme işi bitikten sonra başlatılmalıdır; baktelimemelidir. Ben kendime güvenemiyorum, kendimi yokluyorum, bunsu cesaret edecek güç bulduğumuzda beklemeyen başlarım. Sen yalnız kendine güven, bize güvenme. Arkandan gelmeyecebiliriz. Bir kişi de olsa bu işe sessiz kalmamalı, ses çıkarmalıdır. Kendini yalnız gibi hesaplamayın o doğrusudur" dedim.

MUZAFFER AYATA:

"Son nefesimde de ağızımdan çıkacak olan; bu kavganın isyan alevleri olacaktır..."

Evet kendime güvenemiyordum, korkuyordum. Veya korkuyorduk. Ölümü gözle alan, öldümden korkmayan çok sayıda arkadaş vardı. Bunun farkındaydık. Görüyorduk. Zaten yaşam çekilmez hale sokulmuş, yaşamın kendisi bize karşı düşman haline getirilmiş, hepimiz ölümü arar hale gelmiştik. Ölüm, o dönem en kolay olanıydı bizim için. Çünkü, çektilerimiz ve gördüklerimiz, günde defalarca ölüp ölüp diriliyordu. Yaşam, bize karşı düşman hale getirilmişti dedik. Kimse buna şaşmamış. Burada bu böyledi. İhanete karşılık bize yaşam hakkı tanınıyordu ancak. Yaşamımız, ihanet etmemiz, her şeyimiz düşman ve yabancılaşmamız, faşist politikamızın aleti olmamızın aracı olmuştu. Bu şekildeki bir yaşam, siyasi intihar, bitiş ve ihanetti. Ya ölümü, ya da ihanetli tercih edecektik. Ama ölümde, doğru iradeliğimiz adım atıyorduk. Bu halimizde, belki bir süre daha ihanetlen kendimizi koruruz avuntumuz vardı. Direniş geçerseniz, dayanılmaz, işkence sonucu düşerseniz, bu düşüş aracı bitişti. İhanet ölümü korkusuydu biz bağlayan. Yoksa ölüm korkusu değildi. Genel olarak eyleme adımı atmamız engelleyen, cesaretimizi kıran, dayanılmaz, düşersek ihanete geçirilirdi korkusuydu.

Ana davamızın önemli sanıklarından biriydim. İftira için yakama yapışacakları biliyordum. Nitekim, işkenceci East Oktay gelip, iftira yapmamı istedi. Yapmaya başlamıştım söyledim. O dönem ilk olarak yaşamıma kendiliğimle bende olduğu. Ve bunu kararımı kıldım. Kemal'e yazdığım kısa bir notta da, "Üzerime gelindiğinde, dayanma gücümü kaybetmişimde yaşamıma son veremeye karar verdim, bilin olsun" dedim. Kemal de, "Yok yok, bekleyin" dedi. Çünkü eylem hazırlığı yapıyorlardı günlerde ihanete zorlanırdı, dayanma gücümü kaybederseniz; kendimi ortadan kaldıracaktım. Halka ve Partiyeye karşı kullanan bir malzeme durumuna getirilmesinde musade etmeyecektim. Nitekim, Partiyeye bağlı baskı arkadaşların da bunu düşündüğünü daha sonra gördüm.

İşte, 1982 ölüm orucu bu ortamın bir ürünüydü. 14 Temmuz 1982'de M. Hayri DURMUŞ, mahkeme Diyarbakır zindanlarındaki iftira politikasını, Partiyeye karşı hazırlanan komplo, savunma yapma hakkımızı ortadan kaldırdığını, artık, bu koşullarda yaşamı sürdürmenin bizim için anlamın kaldırdığını belirterek bu durumu protesto etmek için ölüm orucuna girdiğini açıkladı. "Mezar taşına, bu edem halkına karşı güçlü diye yazın" dedi. Yine, "Kürdistan'da devrimcilik ve yurtseserlik iddiasında bulunan herkes, Kürdistan bağımsızlık mücadelesinin silahlı mücadelesine geçtiğini bilmeli, silahlı mücadeleyle temel almaldır. Bunun dışında, Kürdistan'da bağımsızlık olanaklı değildir" deyip, son sözlerini bu şekilde noktaldı. Hayri'nin ardından Kemal PİR, Ali ÇİÇEK ve üç arkadaş daha ölüm orucuna katılacaklarını açıkladılar. Zindana dönüşümüzde AKİL YILMAZ da katıldı.

Ölüm orucu bağlandıktan sonra, tüm Partillere az çok girişimiz, kimsen de olsa kendilerini birleş toplarımızlardı. Ancak eyleme geniş

boyutta bir destek ve katılım olmadı. Hayri onları, eyleme bağlandıktan sonra içim içime sığıyordu. Sanki zaferi kazanmıştı, çekingenlik ve korkumu büyük oranda yenmiş, kendime olan güvenimi kazanmıştı. Eyleme bağlamak için sabırsızlanıyor, etrafımda olup bitenleri gözüm görmüyordum, ben hükmede, ama, aklim fikrim ve ruhum Hayri onların yanında. Eyleme bir müddet sonra başlamayı, direniş uzun boylu kılmayı daha uygun bulduğumuz için bekledik. Mahkemeye çıkıp bunu açıklayacaktık. Ancak bizi mahkemeye çıkarmadılar. Katilimiz bu yüzden geçtili. Eylem 40. günü, biz anlaşan arkadaşlar da başladık.

Düşmanın her adım atmayacağına bilincindeydi ve kesinlikle ölümü gödecekti, anlaşma olamayacağına göre adımızmı atmıştı. Son günlerinde bir arkadaşlarımızla bir arada bulunma ve direniş olmanın mutluluğuna yaşadık. İki yıl aradan sonra ilk arkadaşlarımızla görüşme yaptık. Yasaklarımızı sırası, sohbet ediyor ve derliyeşiyorduk. K. PİR, "Oni Direnmek ne güzeldir" dediği duyularımızı ilk ifade ediyorudum. Yine, "Bazı bedbahtlar yaşamdan baktığımızı söyleyecekler. Oysa biz, yaşamı seviyoruz. Öyle çok sevdiğimiz ki, uğruna ölmesini bilecek kadar" sözleri, insanca yaşama olan yaklaşıma ve özlemimize açığı vuruyordu.

Bu büyük insanları burada anlatamam. Onlar unutulmazlardır; Kürdistan halkına mal edilmelidir. Hayri, Kürdistan devriminin derliyeşiydi. Tam bir halk önderi, çilekçe, halka ait olan her şeyi kendinde birleştirmiş, halk değerleriyle bölünememiş. Kürdistan insanının karlı, sevdası, özlemi, acısı, umudu; kasacası, her şeyiydi O. Kendisini tanınan mücadele arkadaşları onu Kürdistan halkına yakıtmıştı, yetinece tamtamlı ve bunu bir görev olarak önde koymalardı. Bu görevimiz direniştir, her biri bir ölüme bedel; Hayri, Kemal, Ali ve AKİL şehitler kervanına kattık.

Düşman, bu ölümlerden sonra gelip bizimle görüşerek pazarlık etmeye başladı. İşkenceye son verileceği, doğal ihtiyacıların kısıtlanmayacağı, savunma hakkının tanınacağı dair "asker ve namus" sözü verildi. Bizde bunun üzerine eylem son verildi.

Eylemi sona erdirmeye rağmen, düşman yine sözünde durmamış, verdiği "asker-namus" sözü unutulmuştu. Anlaşılmaya kitle sahip ikamadığı, harekete geçemediği için bunu fark kalırdık kendileri için zor olamıştı. Biz eylem katılanları da ayrı bir hükre bölümüne (eski 37. şimdiki 36. koğu) götürüp tamamen tecrit ettikler. Ancak, Hayri onların ölümü, kitlemeye cesaret vermiş, onlara kurtuluş yolunu göstermiş, teslimiyetli kurtuluş olamayacağına herkeske kavratmış. Düşman da, yazılı savunma yapma hakkımız, baskı ve kısıtlamaya rağmen yine de tanınan zamanda kalmıştı. Savunma yapmamız için tehdit, şantaj, işkence devam ediyordu. Savunma yazmaya zaman bırakmamak için, maza söyletme ve askeri eğitim saptlarını arttırmışlardı. Tutsaklar, gelecek zilzile de olsa yazıyor, savunmalarını hazırlıyorlardı. Arama bahanesiyle yazılanların bir kısmına el konuyordu.

Duruşmaya götürülen, siyasi savunma yapmaktan kaçındırmayaların savunmaları sansürden geçiriliyor, zindanlardaki vahşetle ilgili hiçbir şeyin yazılmasını kabul etmiyorlardı. Evet, savunma hakkımızı bu şekilde koparmıştı.

14 Temmuz eylemi, Diyarbakır zindanında olduğu gibi, Kürdistan ve PKK tarihinde de önemli büyük tarihsel bir dönüm noktasıdır. İçerde, düşman bizi yoketme, ihanete götürme politikasını işletmemiş; bu eylem buna son vermiştir. Kürdistan, Türkiye ve dünya kamudunda, faşist cuntanın işkenceci yüzünü teşhir etmiş, dünya kamuunun dikkatlerini Kürdistan ve Diyarbakır zindanlarına çekmeyi başlaştırmış. Halka direniş ruhu ve azmi vermiş, Kürdistan devrimine ve devrimcilerine olan inancı sağlamıştır. Partiyeye direniş mesajı vermiş, ne yapılırsa gerektiğini göstermiştir. 14 Temmuz eylemi zindan mücadelede direnişin varlığını, devrim ve halk tarihimize altın harflerle çözmüştür. Yeri gelmişken, bu devrim şehitlerini anısı önünde eğildiğimi belirtiyim.

Bu ruh ve mirasın üzerinde daha fazla yatacağız. Hem şehitlerimiz layık olamaz, hem de değerlerimize ters düşeriz. Biz hükmederiz, hazırlıklarımızı yapmaya başladık. Koğullarına haince davranışlarına güvendiğimiz arkadaşlara direniş sinyali veriyor, hazırlıklarını söylüyorlardı. Hükredikler, artık ögütülüyorlardı. Asgari örgütlennemizi yaratmıştık. Ve 1 Eylül 1983'te 20 kişilik bir grup, ölüm orucuna bağlandı. Hedefimiz, teslimiyetli zincirini kırarak. Taleplerimiz, tüm tutulmaların talebeleri çağışıyordu. Eylem başlatılması, gereken yankeyi yapmıştı. 5 Eylül'de sayılı üç bine varan tutsaklar, "Kahrolsun işkence, yasaan ölüm", "İnanlık nurumuz işkenceyi yenecek", "Yaşamın PKK" sloganlarıyla Diyarbakır zindanlarını kararlan kararlanı yirtiyorlardı. Artık askeri kurallara uyulmuyor. Faşist marşlar söyleniyordu. Üç yıl aralıksız süren, faşist marş seslerinin yerini sloganlar almıştı.

Mazlum, Ferhat ve Hayriilerin aktığı direniş tohumu yeşermiş, gün yüzüne çıkmıştı. Buna ölüm vermemize rağmen, hiçbir direnişle katılmıyaz, sımsızdıkları hareketler de, kitlemizin çoğunluk katilimi, ortak insanı talepleri hedeflenemeden ötürü katilim zorunda kalmıştı. Teslimiyetli, küçük-burjuva unsurlarını, isteksiz olmasına rağmen, tabanına söz geçiremez olmuş, katilim zorunda kalmıştı.

PKK'nin dalgalandırdığı direniş bayrağı, Diyarbakır zindanlarını tepesine dikilmiş, diğer hareketleri de sel gibi akımsızın önünden kurtulmamış, sürükleyip önümüze çekmiş ve üç yıla yakın süre Diyarbakır zindanlarında süren kölelik statüsüne son vermeye başardı. Düşman, direnişin görkemliliği karşısında şaşırmış, panikle kapılmıştı. "Herkes teslim almadı, sınırdımdı, hızya getirdim" diyerek rahet hareket eden düşman bu patlama karşısında neye uğradığını şaşırmış, ne yapacağını bilemez duruma düşmüştü. Ve ölüm orucunun 27. günü, en sürdüğümüz insanı talepleri kabul etmek, anlaşma zorunda kalmıştı. Üç yıllık kölelik zincirini, teslimiyet sta-

mize sahip çıkmasını öğrendik. Biz, kendi kendimize sahip çıkma-ya başladık. Partimiz PKK oldu. Bunun sonra bize düşen görev; Partimize, Cephezine ve Ördümüze sahip çıkmak ve yaşattırmak. Yoksa, kölelik zincirini asla boymuzdan çıkaramayız. Düşmanın zulmü altında, halk olarak yok oluruz. Sefalete içine boğuluruz. Dünya halkları arzi sesimiz duyuyor. Mazlum halklar acılarımız paylaşıyor. Demokrat ve sosyalist halklar mücadele ve direnişin için yakın ilgi ediyor. Çok geçmeden dünya halklarının desteğini de alacağız. kendimize ve devamla yaşayacağız. Bağımızz ve mutlu bir halk olacağız inaniyoruz.

Bu inanç ve şevkle bağımızzık mücadelesini büyüktek boynumuzun burcudur.

Şayet biz, kendimize sahip çıkma arzusunda mazlum bir halk olmasaydı, ben bugün sıradan bir insan olacak ve yaşama bezgin olacaktım. Buna bağımızzık kavgaşının bir ferdi otma imkânını sağladığımız için çok mutluymuz. Sizlere olan bağlılığımızı ve güvenimizi bir kez daha ifade etmek için asil-maya giderken, sevdiğimiz yüreğimize de olacak ve bana verdiğiniz emeğe layık olacağız.

Türkiye halkınal

Kardeş halkıma! Senin acılarında da bizimizi gibi büyükük. Bizim ülkemizi isgal eden sömürgeci devlet, senin üstünde de en yoğun sömürsünü sürdürmekte. Bu devlet senin devleti değildir. Senin üzerinde zulmü ve zor uygulamaları sömürgeci faşist bir devlettir. Bu devlet senin üzerinde işkence makinanıdır. Bir avuç patron devletleri. Amerikan uşadıdır. Yurdunu emperyalizme peşkeş çekendir. Senin umudun, senin kurtuluşun demokratik-devrimci güçlerdedir. Evlatların senin kurtuluşun, senin için darağaçlarında sallandılar. İşkencelerle katledildiler. Hain faşist pusulalarda can verdiler. Bunların hepsini senin için yaptılar. Hakim sınıflar, seni daha iyi sömürmek için, sömürdü der diyen onbinlerce yiğit gencini hapisine gönderdiler. Senin sınıfların, seni sömürdün, Türk işbirlikçi-tekelci burjuvazi ve devletidir. Senin evlatların, senin uğruna aç çekenleri sana düşman olarak tanıttılar. Oysa demokratik-devrimci güçlerin, senin yegane umudundur. Türk hakim sınıfları sömürülerini gizlemek için kardeşin Kürt halkını yok sayıp; önderi bil PKK'lıları sana düşman diye tanıttılar. Yunan, Bulgar, Rum ve Sovyet hakimlerini sana düşman diye tanıttılar. Bu hakimlerin senin düşmanı değil, dostundur. Senin düşmanın, seni sömürdün. Türk hakim sınıfları ve faşist devlet.

Biz Kürtler, her zaman sizleri dostumuz, kardeşimiz olarak kabul ettik ve edeceğiz de. Sizi sömürdünüz, bizimde ülkemizi ve hakkımızı gaspetmişiz. Bu yüzden kurtuluşumuz, birbirimize olan kardeşliğimize ve işbirliğimize bağlıdır. Sömürgeci ve faşizme karşıki halk olarak tavır koymamız gerekir. İkimizin de düşmanı olan Türk sömürgeci faşist devletine karşı, ortak mücadele edeceğiz. Daha çabuk kurtuluşu kavuşuruz. Biz yurdumuzda ve bağımızzıkımıza kavuşup kölelikten kurtuluruz. Bizde sömürü ve sefaletten kurtulup emekçilerin, işçi ve köylülerin devletine kavuşuruz. Türk sömürgeciliği, bil Türkleşirmek için, ülkemizi kendi talan alanı yapmak için, halkımızın emek değerlerini gaspetmek için uğraşır. Oluk oluk kanımızı akıttı. Sımdı de kavgamızı kanla boğmak için, senin evlatlarını asker edip, kurtuluş kuvvetleri-

mizin ve halkımızın üstüne salmaktadır. Evlatlarını, bizim, sizlerin kardeşleriniz olduğumuzu anlatıyor. Düşman bilizi acıları boğmasın. Analar evlatlarını ağıt yaşamasın. Kürdistan'ın, evlatlarını mezar olmasın için, batıya salpaması için, üstüne düşeni yapı. Seni sömürdün, işsiz bıraktın, evlatlarının geleceğini kanla Türk hakim sınıflarının devlerine verdimiz bağımsızlık savamızda, onu zayıflatıca; sizlerin de kurtuluşu daha rahat, kolay ve acısız olacaktır. Bunun için bizim mesrur müdafaya davamıza sahip çıkın, bizden desteğini çekmeyin. Düşman yalanla dolanla sizi halkımızın bağımsızlık savasına ışıktırmasına müsaade etmeyin.

Türkiye, devrimci-demokratik güçleri, iktidarı için birleşin. Türkiye ve Kürdistan halkının ortak cephesini oluşturma mücadelesini verin. Türk halkına, bizim davamızı en iyi siz anlatırsınız. Egemen sınıfları ve faşist devletini, bağımızzıkımız ve PKK'ye karşı, halka yönelik propaganda çalışmalarını önüne geçin.

Türkiye anaları işçiler, köylüler, kardeş halkımız! Türk sömürgeci devleti, Kürt halkını yok etmek istiyor. Bize vereceğiniz en büyük destek, kendi emekçi iktidarınızı kurmak için mücadeleyi ve uzatmış dost alı tutmaktır. Sen nefesini verirken, Kürt ve Türk halkın kardeşliğini hayıracacağız. Size olan sevgimizi de getireceğiz. Yaşasın bağımızzık ve proleter enternasyonalizmi, sloganlarımızdan bir olacak, sizlere devrimci-demokratik mücadeleye başanlar dilerim.

Bölge ve Dünya halklarınınal

Bölgeyi emperyalizm, emperyalizmin, başta petrol ve Sovyetler Birliğinin varlığına karşı olacak üzere, çok yönlü çıkarları mevcuttur. Ortadoğu, emperyalizmin yaşamsal çıkarlarını oluşturdugundan, emperyalizmin bölge üzerinde, her türlü oyunu oynamaktan çekinmemektedir. Emperyalizm, bölgeye kendisine bağlı kukla ve işbirlikçi devletler oluşturmaya; çıkarlarını büyük oranda bunlar eyleyi sürdürmektedir. Bölgede en ufak radikal anti-emperyalist, milliyetçi, demokratik ve devrimci güçlerin varlığına tahammül etmemektedir, hatta gerçekleştirilebilecek bir savaş alanına çevirmekten kaçınmaktadır.

Bugün emperyalizm ve emperyalizme bağlı her türlü gerici, bölgeye, demokratik güçlere karşı tam bir savaş ilan etmiş durumdadır. Ortadoğu halklarını, yaşamsal çıkarlarını koruyabilmek için, emperyalizmin çıkarlarına güçlü bir darbe indirmek gerekir. Ama nasıl? Bölge halklarının topluluca bir devrimci kurtuluşu sağlama için de sosyo-ekonomik, siyasal, kültürel ve tarihsel olanakları yeterli. Filistin devrimi de, Ürdün-Misir-Suudi vb. Arap devletlerinin, ihaneti, Filistin kurtuluş gücü ve örgütlerinin, savaş Filistin topraklarına kaydırılabilirliği, güçlerini birleştirilebilir, savaş, fill savaşın çıkarıp diplomatik alana kaydırmaları ve son 82 Beyrut yenilisi ile, bunu çizgi haline getirmeleri, bölge demokrasi cephesini, olumsuz yönde etkilemeye kalkmayarak, Filistin devrimini de bilinemeyen bir geleceğe itelemişlerdir. Çok geçmeden, bizde sömürü ve sefaletten kurtulup emekçilerin, işçi ve köylülerin devletine kavuşuruz. Türk sömürgeciliği, bil Türkleşirmek için, ülkemizi kendi talan alanı yapmak için, halkımızın emek değerlerini gaspetmek için uğraşır. Oluk oluk kanımızı akıttı. Sımdı de kavgamızı kanla boğmak için, senin evlatlarını asker edip, kurtuluş kuvvetleri-

demokrasi güçleri, nesnel bir gözlem incelemeyle tabi tutulursa; bölgedeki bu gücün PKK önderliğinde, yükselen Kürdistan devrimi olduğu görülecektir. Hiç artırmazsı söyleyebiliriz ki, Ortadoğ'un Vietnam'ı Kürdistan olacaktır. Bunu, belki ben görmem. ama, yaşıyanlarımız, tanığı olacaktır.

Kürdistan devrimi emperyalizmin çıkarları hesaplandığında; çok kanlı ve zahmetli olacaktır. Ama, bir o kadar da görkemli ve saygın olacaktır. Emperyalizmin ve bölge gericiğinin PKK önderlikli, Kürdistan devriminden yiticeği darbe ölümlü olacak ve bir daha kendisini toparlayamayacak, bugüne kadar bölge halklarına vurduğu zincirler bir bir kırılacak; bölge halkları peşpeşe bağımsızlıklarını alacak ve bölge demokrasiyi boyverecektir. Emperyalizmin, stratejik olarak en zayıf olduğu, baskının en yoğunlaştığı, bölge jeopolitik konumunun en müsait olduğu, subjektif koşulların bir Vietnam yaratmak için en güçlü olduğu yer Kürdistan'dır.

O halde, Kürdistan'da bizler bu olanakları sağlayacak, emperyalist zincirin en zayıf olduğu halkınada devrim gerçekleştirilecek olan PKK önderlikli bağımsızlık mücadelesine omuz veririz. Olanaklarımızı, devrimimizin yanına katmada gerekli politik, askeri ve ekonomik yardımı yapmaktan çekinmeyin. Yapacağımız tüm yardımlar, vereceğiniz tüm destekler, anti-emperyalist mücadeleye destek ve sonuçta kendi mücadeleye katkı olacaktır. Kürdistan devrimi çok zor ve zahmetlidir. PKK önderlikli Kürdistan devrimine yapılacak yardım ve verilecek destek de büyük olmalıdır.

Ayrıca, emperyalizmin bölgedeki çıkarları çok yönlü ve yaşamsaldır. Bunun için, devrimci-demokratik ve radikallerin, Ortadoğuyu kapsayacak olan anti-emperyalist bir demokrasi cephesi oluşturmaları gerektiği, her geçen gün önemini biraz daha ağırlıklı olarak hissettirmektedir. Ortadoğuda da bağımızzık ve demokrasi hükümlerini oluşturma, barışın kurulup yaşatılmasını görmek en büyük mutluluğumuz ve özlemimizdir.

Saldırgan emperyalistlerin, denge politikalarını, çekingen davranışlarını, caydırılmayacağı, geri adım atılmayacağı ortadadır. Emperyalist saldırılarının başarısız çıkartılmaları papuç kırılmaları, bölge savaş, çıkar endişesi kapılıp, ilk-kolu bağlı emperyalistlerin Ortadoğuda da koşturularına göz yumulmamalıdır. Ortadoğuda emperyalizmin defedilmesi, tutarı anti-emperyalist, proleter önderlikli ulusal halk hareketine ancak olacaktır. Başta sosyalist sistem olmak üzere; sosyalist güçler, PKK önderliğinde gelişen, boyutlanan Kürdistan devrimine dört elle sarılmalı, ona karşı enternasyonalist görevlerini yerine getirmeye çekilmemelidir. Sosyalist ülkeler kamuoyu, devrimimize kayıtsız kalmamalı, gelecek, sömürsüz, savaşsız, özgür günleri birlikte kucaklayalım. Özgür yarımların kurmada, eyle, kolkola yürütelim.

İlerici insanlık, demokratik barıştan yana tüm devrimci güçler, özgür ve mutlu yarımlarımız kurmak istediğimiz için, işkence tezgahlarına yatırıldı, öldürüldük ve halkımız katliamlar, sürgünlerle dağıtılmak, yokedilmek isteniyor. Kürdistan ülkesi açık bir cezaevi durumuna getirilmiş. Sömürgeci Türk devleti, ülkemizi bizim için yaşanmaz bir duruma getirmiş, insanlık değerleri ayaklar altına alınmış, insan halklarına, uluslarına sı hukukun bağlayıcılığına, savaş kurallarına tamamen düşman bir

uygulama içerisindedir. Ülkemizi üzerinde, dilimizi konuşmak, Kürt olduğumuzu söylemek yasak oldu gibi, köstürke ilgili her şey yokedilmek istenmekte; ülkemizi, TC'nin sınırları içinde tutularak, halkımız, Türkleştirilmek istenmektedir. İşte, en doğa hakkımız olan varlığımıza, işkencelerle maruz bırakıldı. XX yüzyılın son çeyreğinde letişim olanaklarının ve teknolojinin bu denli geliştiği dünyayı küçülmüşü çağımda; Türk adımırdığı faşistler, Kürdistan'da insanlık suçları işlemekten çekinmemektedir. Dünyaya insanlığı karşısında, yeterince tavır koymadığı için böyle rahat davranabilmektedir. Özellikle biz, zindanlardaki tutusuklara yıllarca amansız işkenceler uygulaması, onlara insanı öldürmüş, yüzlerini sarılatarak bırakmış, ve şahımda, tüm insanı değerler, insanlık onuru pervasızca ayaklar altına alınıp çiğnenmiştir. Ne yazık ki, yıllarca işkencelere karşı verdiğimiz insanlık mücadelesinde dünya kamuoyunun yeterli ilgi ve desteğini alamadık. İstedimiz; insanlığın, insanı olmayan uygulamalara gerekli tavır koymasın, insanı değer ve yaratımları sahip kılmassın. Bir insan olmanın gereğidir. Bir daha Diyarbakır zindanlarında yaşanalar yaşanmasın. Diyarbakırlar olmasın...

Emperyalist burjuvazi ve onların yamağı çevreler, ulusal kurtuluş mücadelemizi, dünya kamuoyunun gözünden çıkarmak için, "terörizm, ayrılıkçı" vs. propaganda ve ajitasyonlarla damgalamak cabasındadır. Birlerce özürlük savaşçısı zindanlara tıkılmış, binlerce şahıs ölmüş, ve dağlarda elde silah zulme karşı savaşan bir ülkenin, bir halkın; özürlük mücadelesi nasıl terörizm olabilir? Vietnam, Cezayir vb. ulusal kurtuluş savaşlarının terörizme nasıl damgalandığı hala belirledir. Emperyalist sömürgeci propagandanın boşa çıkarmak, özgür bir ulus olarak geleceğimizi kendimize belirlemeye istiyoruz. Bu da bizim en doğa hakkımızdır. Birleşmiş Milletler'de, özgür uluslar ailesinde, özgür bir ulus olarak yerimizi almak istiyoruz. Tüm dünya sömürgeciği kinayen kullamaları ve yapılarını; bil ülkemizde sömürgeciğe karşı elde silah savasıyoruz. Bağımızzık savaşımızda tüm insanlığı yanımda görmek istiyoruz. Kürdistan halkının iradesi olan o örgütü PKK, önderliğinde gelişen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine omuz ve destek veririz. Gelecek özgür günleri ve savaşız bir dünyayı birlikte kuralım.

AP0'yal

PKK'nin Kürdistan devriminin mimarı ve kurucusu, halkımızın ulusal önderi, bizlerin, ilke ve devrim gerekçelerimize gözlerimiz çevirip açtığın için, biz ve Kürdistan, her şeyimiz sana borçluyuz. Bize ve Kürdistan halkına kişilik kazandırdın. Engin bir yurtseverlikle halkı ve ülkeyi sevmeviz öğrettin. İdeolojide, mücadeleye bize öğrettiler ruh verdin; devrime bağımlıyı öğrettin. Senin anlamak ve tanımak, ilke ve devrim için ne yapılması gerektiğini anlamak ve tanımaktır. Çünkü sen, Kürdistan ülkesi ve devrim gerçeğini, bütünüleşmiş,

- Yaşasın PKK, ERNK, ARGKI
- Yaşasın Orta-doğu halklarının devrim mücadelesini
- Yaşasın proletarya enternasyonalizmi
- Yaşasın bağımızzık ve özgürük!
- Kahrolsun emperyalizm ve sömürgeciliği
- Yaşasın APO!

kendini bununa özdeğıştirmesini başarmış, Kürdistan halkının çıkarı dığı ilk önderisin. Senin dinlerken, insan öyle bir derinliğine işleri dailiyor ki, hiç kimsenin göstermeyi başaramadığı ülke ve halk gerçeğini gün yüzüne tüm pıplaklığı çıkarıp gösterebiliyor; engin bir coşku ve ruh sende, etrafına ve dinleyenlere dalga dalga yayılıyor. Oyle ki, senin bu erilişme devrimlerinden, yurtseverlik ve özlemim coşkuğunun taşkınlığı; beni vurmuş, önüne geçilmez, tüm enverimleri aşp dalga dalga yayılan ve Kürdistan toplumunun geleceğinin garantisi olan kişiliğin, cesazindeki karanlık günlerimizde bizi ayakta tutan güç kaynağı oldu. Biz, tüm Parti darbe yasa da, APO, yalnız yaşasa Kürdistan devrimi onunla yeniden dirilir. Örgütlerin dünyada. Buna inancımız sonsuzdu. Çünkü, seni tanıyorduk. Sen herkesin ölü bildiği, yokoluç uçurumunun kenarına gelmiş Kürdistan toplumuna ruh verdin. Önce kafaları sıllandırdın; sonra elleri, Kürdistan'da ihanetin, teslimiyetçiliğinin, burjuva milliyetçiliğinin, feodal iktidatın, bencil, bilyeci çıkarların, kişiliksizlerin işlenişçiliği bir avuç dar katalırdın. İnanç tarihi dönemece ortaya çıktığını, Kürdistan devriminin örgütlenmişliğini en iyi bu halk bilir. Senin hangi koşulları drndü olduğunu bilmeyenler, seni gerçek anlamda tanımayanlar, anlayamazlar. Zaten, böylere de her gün gittikçe eriyen bir avuç dar kafalırdın.

Kürdistan için, çağdışı kırılmamış bir ülkeye, uluslararası komünist hareketin bir üyesi PKK'yi armanın ötetinin önderi olan şahıs yaratıldı. Marksizm-Leninizmin yataci ruhunu, ağırışığı, Leninist bölgeviç çizgisinden hiç taviz vermeden, bolşevizmin evrenselliğini hiç bir zaman önemini yitirmeliğini gösterdin. Dünya komünist hareketi, Orta-doğu pratiğinden senin şahsında yeni yaratımlar ve yeni denemeler kazanıyor. Bizse daha şimdiden bizim gururunu yayıyoruz.

Kürdistan toplumunun direniş mayası, toplumu, ruhu, özlü, her şeyisin. Kemalilerin, Hayrilerin, Mazlumların önderi ve yatacısın. Hayri'de, Kemal'de, Mazlum'da bu gerçeği şöyle ifade ediyorlardı: "Bizi yarattı, ama bide hicbir zaman onun umkunun genişliğine, çalışma temposuna ve pratiğine erişemedik. Onun gerisinde kaldık. Ona ayak uydurabilseniz, bu günümüzde bağımızzık başta noktada olacaktıydılar". Bu söyleneleer bizim seninle ilgili düşünce ve duygularımızın tümünü kapsadığı için başka söze gerek kalmıyor.

Tüm PKK'lılar, seni tanımak, öğrenmek ve korumak için kanla başla çalışmalıdır. Çünkü, seni tanımak ve korumak, Kürdistan toplumunu ve devrimini, mücadeleyi, ruhunu tanımak ve korumaktır.

Yaşadığımız süre boyunca sana layık olmaya çalıştım. En büyük arzumdur da senin çalışmalarına sevindebilmektir. Ama bunu, iyi bir biçimde, sana layık olacak şekilde yapamadık. Bunun kabahati bizdedir. Sen bize öğrettikler her şeyi öğrettinmiş. Yaşamının son dönemlerinde, hayalini, coşkun ve ruhunla yaşayacağımızdan mutluluğumuz büyüttük. İdam sehpasında seni ancak, seni haykıracağız.

Yurtsever Kürdistanlı emekçileri

Ulusal kurtuluş mücadelemize yönelik her türlü saldırı kompo ve provokasyonları boşa çıkaralım ve ezelim!

Hiçbir güç ve saldırı ulusal kurtuluş savaşımızı engellemiyor. Ulusal kurtuluş savaşımız her türlü karşı çabaları ezerek her gün daha da şiddetleniyor. Emperyalizm, TC ve usakları savaşımızı böyle boyutlanmasından son derece telaşlıyor, Ürküyor ve onun önüne geçmek için acil almak üzere bütün tasfiye biçimlerine ve yayınlarına başvuruyor.

Partimiz PKK önderliğinde yürütülen ulusal kurtuluş savaşına 4 yıldır süren amansız bir direniş, bütün yökmete ve geliştirme çabalarını alt ederek bugüne geldi. TC ve emperyalizm daha savaş başlamadan önce kapsamlı tasfiye ve provokasyonlara başvurarak silahlî direnişimizi önüne geçmek istedi, ancak başarısız. 15 Ağustos tarihî çıkışıyla ülkemizde her türlü sömürgeci varlığa karşı ulusal kurtuluş savaşımız başlatıldı, bu sefer de silahlî direnişimizi, halk zemininde tutunmayan dar bir kadro hareketi olmaması için bütün tasfiye biçimlerini dayattı. Kürdistan yenicileri boydan boya tamamen legal edildi. Her türlü ödün karşılığında "psimantik" denilen ihlaslı yasayla sonuza alınmaya çalışıldı. "İsterson 100 kişi öldürülmüş ol, yeter ki bile" denildi. 30-40 yıldır mahkumları getiren "afedilerimiz" mücadelemize karşı kuruldu. Yine, aşiretlik ve gerillik zeminini üzerinde geliştirilen ceteçilikle savaş Kürdistanlaştırılmak istendi. Yüzlerce trilyonluk GAP projesi atalecele bitirilmeye çalışıldı. Ulusal kurtuluş savaşını canavandın vurmak için Parti ve savaş faaliyetlerimize provokasyon ve komplotuk dayattı. Ancak emperyalizm, TC, yerli işbirlikçi hainler ve Parti içindeki uzanları tutucü provokatörlerin başvurduğu bütün ve karşı faaliyetler amacına ulaşmadan boşa çikarildi.

Bugün ülkemiz Kürdistan'da ciddi gelişmeler yaşanmaktadır. Gelinen aşamada kapsamlı patlamaların yaratılmasını kopulaları alabilirdiğini olgunlaşmaktadır. Halkımızın bir kesimi direniş içinde yer alırken, bir kesimi de her türlü desteğini sunmanın yanısıra, ayağı kalkış hazırlığı içerisinde. Sömürgeci egemenliğe karşı ulusal kurtuluş savaşına bu katilimi her geçen gün daha da artırmaktadır. Artık, namussu, şereflî olmanın tek ölçütü ulusal kurtuluş mücadelesinin dayattığı görevleri yerine getirme biçimidir anlaşılmalıdır. Diğer hiçbir yaklaşım tarzı meşru görülmemektedir. Yükselen savaş kitlelere gereken güveni vermiştir. Bu gerekçelik kitlelerin tek kurtuluş umudu ve direniş gücü olarak Partimize akmî emetlerini sağlamıştır. Halkımız, Partimize, PKK önderliğinde ERNK ve ARGK safatlarında savaşan, bu savaşını kitlesel karaktere büründürdün devrimci direniş dışındaki tüm yaşam biçimlerini ihanet olarak değerlendirmektedir. Hangi ad altında olsun elsun farkı bir yaşam biçimini dayatanları hain olarak görmekte ve gereken tutumu takınarak ihneti yargılamaktadır. Sağlam ve güçlü önderliğe kavuşan ulusal kurtuluş savaşımız tüm halka mal olmuştur.

Ulusal kurtuluş savaşımız bugün artık, dar gerilla eylemliliğinden ağımsı, geniş çaplı muharebeler düzeyinde seyretmektedir. Bu, görüldüğü gibi, halk savaşımızda yeni bir düzeydir. Her muharebemizde düşmana yüzlerce katıyıp verilmektedir. Eylemsel faaliyetlerimiz

her koşul altında sürükl ve ölkinen dört bir yanında yaygınlaştırmaktadır. Güçlerimiz bu usaklar daki bazı mıntıkları yarı açık usaklar biçimine getirmiştir. Faşist TC güçleri gerilla kuvvetlerimiz üzerine öyle sıradan bir yöneltimle gelmektedir. Birliklerimiz artık küçük gerilla gruplarını aşarak, takimler, bölükler, taburları aşan düzeyde güçlerle savaş yürütmektedir. Dinamik ve yurtseverlikle dopdolu yüzlerce Kürdistanlı genç sınırsız bir fedakarlık ve direnişle hak ordumuzu küçük bünyesini oluşturmuştur. İşte, TC'yi ve onun her türlü usaklarını çürüten, savaşımızın yönlü kitlesel karakter kazanması ve milyonları örgütlenmeye hazır hale gelmesidir.

Bu dönemde ülkemiz her tarafında kitleler yaygın ve geniş bir biçimde siyasal cephe örgütlenmesi için alındı. Ceteçiliği vuran, etkin darberler TC'nin "köy koruculuğu" politikası tamamen iflas etti. Yine, en çok gündemdeki ve üzerinde ynadığı aşiret kesimleri de dahil olmak üzere bir bütün olarak halkımız savaşta aktif düzeyde katılmadan tutulm em sıradan hizmetler sunmaya kadar adeta yarı halindedir. Özellikle her gün Botan'da yaşanan şiddetli, geniş çaplı ve başarılı eylem ve muharebelerle halk savaşımızın esas biçimi ortaya çıktı. TC kendii "milli kurtuluş mücadelesi" bile karşılamadığı muharebelerle, savaş olaylarıyla Botan'da karşılaşılarak baştan sona yenildi. Şehirler; örgütsel faaliyetleri ağı gibi yayıldı, hainlerin, işkencilerin üstü üste cezalandırıldığı ve düşman için kâbusları kenti haline geldi anları oldu.

Ulusal kurtuluş savaşımız, faşizmin kanlı şiddetini önüne geçtiği gibi, Türkiye kamuoyunun zemininde de faşist ordunun içyüzünü ortaya koydu. Açıkır ki, Kürdistan'daki direniş gelişmesiyle, faşizm Türkiye ve Kürdistan halkları, özellikle de siyasal tutuklular üzerinde terör ve baskısını en uç noktaya götürecektir. Bugün bütün bu nedenlerle PKK ve önderliğindeki gerilla savaşımız Türkiye emekçi halkının güven, umut ve temel çikisi olgusu durumundadır. Bu gerekçelik Türkiye halk kitleleri tarafından da kesin kabul görmüş ve günlük tartışma konusu haline gelmiştir.

Boyutlandırıldığı savaş sonucunu, Kürdistan sorunu, uluslararası alanda gündemleşerek dünya devletlerini bu konudaki politikalarını belirlemeye zorlamıştır. Emperyalizm sorunun aşırı ciddiyetinden dolayı, hızla siyasal çözüm yollarını aramaya koymuştur. Özellikle, ABD'nin başını çektiği, Avrupa'nın ittifak halinde olduğu bu yeni yaklaşım, Kürdistan'da sonuca gidileceğini kanıtlayan başlamış savaşını önüne geçmek için siyasal çözüm(T) veylariye durumu kendii lehine çevirmeye istemedi. Açıkır ki, bu politika Türkiye için sahte demokrasî ve Kürdistan için de kültürel özerklik öngörmektedir. Bu plan kapsamında olup, salt Kuzey-Batı Kürdistan'la sınırlıdır, daha geniş bir sahne için değildir. İkkel-milliyetçilerden her boydan Kürt köçük-burjuva ve örgütlenmiş ve TKP'ye kadar bütün bu güçleri içine almaktadır. Özellikle 1988 yılında ülkemizde yaşanan gelişmelerle sonu bu plan açılan hizlandırılmış ve sözkonusu güçler de buna en sadık cevabı ver-

mişlerdir.

Bu, ulusal kurtuluşumuzda dayatılan kapsamlı tasfiye hareketidir. Bu hareket, Ağustos Güney Kürdistan saldırısı dönemindeki gelişmelerle somut uygulamalara kavuştu ve net olarak ortaya çıktı. Başmızdaki savaşımızın tasfiyesi için, ikkel-milliyetçilik, TC, emperyalizm, Saddam rejimi işbirliği ve anlaşmaları derinleştirildi. Bu anlaşmalar ilk pratik adımı atan ikkel-milliyetçilik, Güneyli halkımızın direniş potansiyelini TC ve emperyalizme sattı. ABD'nin bazı güçleri yaptığı bu yönü somut görmüşler ve anlaşmaları daha önceden başlatmıştı. Yine, TKP en alçağa bir şekilde ulusal kurtuluş savaşımıza karşı başlıca projelerden biri olarak ırlı sürüldü.

Burada hedef; Güney'deki direniş potansiyelini tasfiyesinin akabinde Kuzey-Batı'daki direnişin de tasfiyesidir. TC önderliğinde bütün "sol", Kürt köçük-burjuva ve ikkel-milliyetçilik de dahil tüm güçler yeni potada birleştirilerek, sahte demokrasî oyunuyla, Türkiye devrimine gelmeye onanış verilemek, Kürdistan sorunu ise, geniş bir sahada işbirlikçi tarzda karşı-devrim lehine halledilmek isteniyor. Bunun için, zaten Kamran İnan, Veli Yıldırım vb. pionyeri hızla hazırlanıyor. 2000'e Doğru, Nökte, Tempo gibi yaygın organlarına bu yönü özel görevler veriliyor. Zaten Irak yönetimiyle de bu yönü bütün bir anlaşma yapmıştır.

İşte bu somut plan önünde PKK tek engel durumundadır. Bunun için, PKK'nın ve önderliğindeki direniş savaşının tasfiyesi en acil çözümlere gereken başlıca sorundur oluyor. Bu nedenle, içinde bulunduğumuz dönemde, Partimize ve silahlî savaşımıza yönelik yeni saldırı ve provokasyon hareketi hızla gündemleşiyor. Silahlî saldırılarla her türlü teknikle ve sayı üstünlüğüne dayanılarak peşpeşe askeri hareketler düzenleniyor, mekanize birlikler sık sık harekete geçiriliyor. Kimyasal zehir güvendiği en önemli kozlardan olarak birçok çatışmada kullanılıyor.

TC her türlü siyasal ve askeri tasfiye hareketlerini yanısıra, ajan-provokasyon faaliyetlerini de aniden ortaya çıkardı. Daha önce, TC'nin ağır bir yenilgisizle başsarısızla uğrayan birçok ajan-provokatör faaliyetleri sonra, tam da Saddam'ın Güney Kürdistan seferinin ortasında yeni bir ajan-provokasyon faaliyeti hızla ortaya çıkarak Partimize, Parti Önderliğimize, silahlî direnişimize şimdiki kadar görülenleri içinde en alçağa saldıran ve karalamalarla bir tanesine başlandı. Avrupa sahasında ortaya çıkan bir-kaç ajan-provokatör tamamen düzmece yayınlarla ve on kutsal değerlerimizi çok kaba bir şekilde kullanmaya çalışarak, Partimize ve Parti Önderliğimize saldırıldı. Güncel bazı olayları planlı bir şekilde kutlanarak ve çok düzmece yayınları sıralayarak Partimize saldırıları en temel özellikle önderliğimizin en temel özellikle kendilerinin hızla silahlî savaşta sahip çıktıklarını savunacak kadar alçak ve bir o kadar da gülünç iddialar ortaya attılar. Bu "so" görünümü çok nedendir? Çünkü, bugün her şeyi öçü olan, başsın temel unsuru silahlî direniştir. Bu nedenle güya Parti Önderliğimize, Partimize yönelik saldırıda ajan-provokatörler "so" çıkış ya-

parak ve silahlî direniş olgusunu böyle kullanarak başarı sağlamak istiyorlar. Çünkü, askeri ajan provokasyon, sağ görünümle direnişle saldırımda anlaşıldı. Sımdı yenileri bundan ders çıkarmış olarak, tutunabilir için bu önleme başvururlar. Yine her zaman gelecek akce olarak demokrasî peygamberliğini yaparlar. Kürdistan'da büyük demokratik hareketin yaratıcısı olan Partimizin Genel Sakretleri Abdullah ÖCALAN yoldaşın bundan adına en alçağa bir şekilde saldırı bulundular. Ajan-provokatörleri yine başta Parti Önderliği hedef alarak onun şahsında devrimimize ve halkımıza saldırıldı. Ulusal kurtuluş mücadelemizi yaratan, onu her türlü tehlikeyden koruyan ve bütün karşı saldırılara rağmen savaşımızı bu boyuta ulaştıran Parti Önderliğimizin bu tarihi rolü, düşme emeli artık bugün dost, düşman ve her kuk sak tarafında çok iyi bilinen bir gerçekçir. 1984'ten bu yana savaş TC'nin tezgahladığı bütün tasfiye ve tiktama tehlikelerinden Kurtararak 1988 boyutuna ulaştıran Parti Önderliğimizdir. Onun teorik, pratik çabaları, ardıcıl müdahaleleri ve engin politik öngörüsü olmasaydı, açık ki, böylesi gelişmelerin yaşanması diye bir şey asla mümkün olmayacaktı. Savaşvaki potansiyelinde eritmek isteyen, onun başına çöreklenerek gelişmesine olanak tanımayan ve düşmanın her türlü tehlikesine açık hale getiren tasfiyeciliği, komplotuğu kendii güçlü çabaları ve tarihsel ilk. Kongre çıkışıya kesin attetti. Yine, önu tiktatimsi olan savaşın aşırı ve örgütsel pianda yeni düzenlemelerle önünün açmasını sağladı. Düşmanın her türlü açık askeri saldırıları ve siyasal manevraları karşı Parti yayısının sürkl bir uyumuk içinde tutulmasını ve bu temelinde mücedelenen kendisini bu tuzaklardan kurtarmasını sağladı. Parti Önderliğimizin bu soylu çabaları sayesinde ulusal kurtuluş savaşımız içte ve dışta birçok sonuçlar yaratacak konuma ulaştı. Özgür vatan toprakları üzerinde özgür iradeyle geleceğin onuru yaşama bugündünü yaşayısırsa ve insan soyuna yararlı bir fedakarlık timsal durumuna geliniorse, yine barbar bir sömürgeci güç karşı duruma cesaretle gösteriliorse, bu Parti Önderliğimizin sayesinde, ve sonuna kadar böyle devam edecektir. Bu açık gerçek nedensiyedir ki, emperyalizm ve TC halkımızın başmızdaki ve özgürlük mücadelesine Parti Önderliğimizin şahsında saldırılmaktadır. Parti Önderliğimizin kılığında yönelik karalama ve her türlü içgüç yönelinin ni anlamla geldiği burada çok rahatsızlanılmaktadır. Düşman böylece amaçları olan Partimize ve ulusal kurtuluş savaşımıza temel güç kaynağında yoksun bırakarak tasfiye etmek istiyor. Çünkü düşman böylesi bir yöneltimle girmekle Partimize başsarı bırakarak istediği darbeyi vurmak, karışıklık, bunalım yaratmak ve provokasyona açık hale getirmek istemektedir. Parti hareketimizi ya tamamen fiziki olarak imha etmek ya da onu asil gerçekleğinden soyutlayarak teslim alınmış, işbirliğine yatırımsız bir konumda ele geçirmek kendi planlarına dahil etmek istiyor. Böylece, bu kadar değer ve gelişmeyi yaratmış olan Partimize dayanarak kendii planlarını hayata geçirmek, düşmana göre en başarılı yoldur.

Zaten Türk basınında da, "Bundan sonra aşiretçi güçler gelişmez, gelececek olan, güçleri toplayacak olan PKK'dır" biçimindeki sözleri de bu güçlerin niyetlerini ortaya koymaktadır. Dışarda her türlü özel ve açık savaş yöntemleriyle halkımızın tek umut kaynağı olan Partimize karşı yoğun bir saldırı başlatırken, içteki uzantılarına bu saldırıların daha da pekiştirmek istemektedirler.

Daha kısa bir süre önceine kadar Parti Önderliği, Partize bağlılıkta şampiyonluğu kimsese kaptırmayan bu hainler, sahiplerine olan sadık usaklarını, pionyerliklerini açık bir biçimde ortaya koymuşlardır. Uygun fırsat kollayarak yatmış oldukları pusudan aniden çıkarak, yüklemiş oldukları hainane görevlerini yerine getirmek istediiler. Tam da Saddam'ın Güney Kürdistan'la saldırısını gerçekleştirdiği zamanda ortaya çıkmaları tesadüf değildi. Emperyalizm, TC, Saddam ve ikkel-milliyetçiler arasında varılan anlaşmalarla PKK'nın tasfiyesi gerçekleştirilmek istendi, ve bunu tamamlayıcı unsur olarak da ajan-provokatörler aynı adla Avrupa'da piyasaya çıktılar. PKK'yi tasfiye etme planı çerçevesinde kendilerine verilen rolü oynamaları ve hiçbir ahlağı, insanî çerçeveye sığmayan karalamalarla bulunmaları ajan-provokatörlerin emfandilerine ne kadar sadık oldukları gösterdi. Ancak nafik PKK'nın direniş ve yüzlerce şehidın kanyısı örülen çeliktin duvarına çarparak en ağır şamanı yediler. Çıkışın gibi sonları da o kadar kısca olmuştur. Başsarısızla uğradıklarında yüzlerindeki tüm maskeleri indirerek, sahiplerine bağlılıklarını son bir kez de olsa yerine getirmek için, ellerindeki bazı olanaklara dayanarak, en alçağa bir şekilde ihbarlarla bulunarak Partize darbe vurmaya çalışmışlardır. İstanbu'dan Adana'ya kadar peşpeşe tufulanmalar, işte bu provokatörlerin sayesinde olmuştur. Böylece kendilerine göre içkenceci katil Esat Oktay Yıldırım'ın öcünü almaya çalıştılar. Yine Diyarbakır'daki tufulamalar, Diyarbakır-Hanlı'da köküz devrimcinin şahadeti, Almanya'da 16 devrimcinin yakatılması zanda da alçakları neserdi. Aynı zamanda mektuplarla, telefonlarla özavdınların Kars'a kadar provokasyon faaliyetlerini uzatmak istediiler. Ancak hainlerin tüm emelleri yerlebir oldu. Evtl, yurt içinde ve dışında, her yerde uğradıkları başarısızlıkların en alçağa saldırıları yöneltmiş, fakat hiçbir şey onları kurtarmamıştır.

Fedakar, yiğit, yurtsever emekçileri

Bize insanlığımızı veren, en onurlu, en şereflî ve en yüce kimlik kazandıran; en özgür ve dirayetli mücedale yaşamı sunan, yurtsever, demokrat ve sosyalist meziyetleri sağlayan, yine geleceğimizi insanca yaşamın yolunu ve olanaklarını gösteren Parti Önderimiz Abdullah ÖCALAN yoldaş. Partimize ve halkımıza olan bağlılığımız hiçbir güç engellemeyez. Bu temel değerlerimizle bağlılığın gereği olarak Parti Önderliği, Partiyi ve halkımızın çıkarlarını esen yelden bile sonuna kadar canınsanere korumak, savunmak ve mevcut tarihsel görevlerimizle layıkıyla yerine getirmek insan olmanın ölçütüdür. Terim...

Devamı 27. sayfa

Kürdistan'da aile kurumu, kadın sorunu...

Baştarahı 13. sayfa

Esas kalmadıkları, dediği. Ve biliyorsunuz, eski ilişkiler—normal i-kişki de olabilir—aşılarak bu yeni ilişkilerde ulaşılmıştır zaten. İnsan hem eskiyi, hem yeniyi aynı anda yaşayamaz. Hele hele bunun sürekli hiç yaşayamaz. Bunlar sürekli mücadele içindedir. Yeninin güçlü temsil, eskinin güçlü bir aşılması-başılmasıdır. Yeni ilişkiler tamamen açık olmak isteyen birinin, bütün eski ilişkilerini, bağlarının önemli oranda aşması gerekir. İşte, bu, konuda da böyledir. Aileden ayrılmak çoğunuzla zor gelir, eşten, dosttan, yakınlarınızdan hatta ma-hal bilgenizden ayrılmak zor ge-ler. Lakin, başka türlü ulusal kurtu-luşa, yeni toplumsal ilişkilere yöne-lim ve savaşımı kazanmak da ol-maz. Biz bunu, ilkerimizde kadar yaşadık ve bildiğiniz gibi Parti ilke-sinin, ulusal kurtuluş ilkesine, yö-nadışık ilkesine ve bunların uygulan-gucuna, ancak kendimizi bölünse fedakarlığı tabi tutarak ulaşabildik.

Bu konuda biz, devrimde geliş-tirilmesi gereken ilişkileri gözardı etmiyoruz. bilakis ailelerimizden devrimleştirilmesinin önemini ö-zenle ciddi devrimci bir görev olarak önümüze koyuyoruz. Ailesini devrim-leştirmeyen devrimciyi eksi-kiriyoruz. Kadın-erkek ilişkile-rinde devrimciyi tutturamayan devrimciyi de eksi-kiriyoruz. Kadının devrimleşmesini gere-ken önemi vermiyesen militanı eksi-kir mihtan olduğunu söylüyoruz. Özellikle burada, kendisini eşit-öz-gür kılan militan, toplumu eşit-öz-gür kılmada önemli bir ölçütü tu-tturmuştur deriz.

Yaklaşımın ana esasları bun-lardır. Uygulama gücünü militan kendisinde görmektedir. Ve sorunu ele alırken, tamamen objektif bir ele alış tarzı hakim olmalıdır. Siyasi a-çık başta olmalıdır. Karşımı-zdaki öncelikle bir kadın olarak değil, bir devrimci aday olarak gör-mek ve bu konuda kesinlikle iyiz-lül olmamak gerekir. Bu konularda dürüst olun adam, gücünüzü kullanın.

Yoldaşça iliski düzeni geliştiri-lip, gereken saygı esasları yerleş-tirilmelidir. Bu konudaki duygusal yaklaşım yerini, devrimci-sosyalist bir anlayışa terk etmek zorundadır. Ki, burası başlangıca bir yaratma alanıdır. Yani bir köle kadını ele al-mak, ayağa kaldırmak ve yü-rütme, böyle sanıldığı kadar basit bir sorundur değildir. Kürdistan kömürlü kadın bir militan yaratın devrim-ciyi ve dürüstlüğüyle iyi savaşan kadın bir militan yaratın devrim-ciyi en değme adam sizsiniz, de-memek elde değildir. Ve yine bir kadın devrimci adayımı kendi kurtu-luş sorununun bütün özgürlük ve kurtuluş sorunlarına içine ele alan, buna yeteri cabası sarfedilen bir konuma ulaşmışsa onun çok yaman bir devrimci olduğunu ka-bul etmek mümkün değildir. Gö-rülüyor ki, bu konuda gücün ko-numunda olmak, öyle basit değildir. Bizim halen bu konuda kendimizi yetkinleştirmeye ve daha ileri geli-şmeleri yaşayamamız için, özgürlük problemi çeşitli yönleriyle ele al-mamız sözünüştür. Yani çoğumuzun karşılıklı anlayışında kadın nedir, erkek nedir, nasıl ele alın-malı konularında doğu kalıplardan kurtulduğuna da pek sanmıyo-ruz. Din kitaplarına bakarsınız, en

çok iblisliklerin sözkonusu olduğu alan olarak kadın ve aile sorunu işlenir.

Çok sayıda militanımız halk a-rasında faaliyetleri bulunuyor. Ne ka-dır devrimci iliski yarattı? Kaç ka-dır devrimci ortaya çıkardı? diye sorsak alacağımız karşılık bir inçir çektiğini bile doludumuz cins-terdir. Hatta ailesini ne kadar dev-rimin etkisi altına aldı? Dersek alı-çağımız cevap açık. Çok az. Soru artık duygusal ebiseden çıkarıl-malıdır. Her türlü toplu-maşık görüşüne getirilerek ele alınmama cesaret edilmelidir. Ve bir mücadele sorunu olarak esas alın-malı. Bunda iyizlülük kesinlikle etkili olmalıdır. Burjuva-feodal etkilerle kestirilmekten çözüm yolla-rına sarmalamayı. Zor olanı, ama iyi sürekli geliştirilecek olanı tercih etmeliyiz. Doğru devrimci tutum budur.

Özellikle pratikte yönelirken, kadın özgürlüğünü ve devrimci ka-dın yaratma çalışmalarına özen gösterilmelidir. En azından Parti il-kesinin doğru uygulanıp uygulan-madığı sürekli denetlenmelidir. Doğrusu yapılmıyorsa, kesinlikle yanlış yapılmasına da göz yu-lmamalıdır.

Devrimlerin de bir doğası, bir konumu vardır. İşte biz, şimdi onun etkisi altına girmişiz. Bu normal dö-nemden tamamen farklı, olağün-üstü bir dönemdir, dolayısıyla ya-sama da bütünüyle olağanüstü ol-mak zorunda. Bu böyle olağanüstü yaşama-bakmak gerekir. Size normal düzende son derece makul görü-len, akla uygun ve haklımız olan çok şey burada bir tarafa itilir. Bu böyle oldu diye, ortaya çıkan du-rumun anlaşılması, kabul edil-mezdir denemez. Bugün PKK or-tamında yürütülüyor olan devrimci yaşamdır. Bu, bütünüyle eski ile ce-lişen, eskiyi aşan bir konumdur.

Bu atmosferi, bu ortamı kendimize yedireceğiz. Buna yeni ailemiz, he-le hele Kürdistan halkı sözkonusu olduğunda, Kürdistan halkının en önde oluşan en yeni ailesi diyeceğiz. Temel kanla, emekle dö-senen aile. Ona yene bir değer ve-nedim üst bir düzeye somu-lu-sıra, derinlerimiz burada giderir, her şeyi yoldaşça paylaşırız. Güc-kaynağımız burası olur. Yeni dün-yaşımı birlikte burada yaratırız. Bu gün el birliğiyle buradayız, bu gün birlik olarak yaşadığımız bir ge-rektir. Hepimiz bölünse bir aileyi klasik aile yerine getirecek, yine klasik aile ilişkileri yerine kendi ailemizin yuce yaşamını esas ala-cağız. Yine, köle ve çok çarpık, e-sitsiz kadın-erkek ilişkisi yerine, e-sitilmiş özgürlüğün kök saldığı devrimci yaşamın ayrılmaz bir par-çası haline geliren, eşit-özgür ilişki-lerin yaklaşımları hakim kılacağız. Bu bizim hayal ilkeimizdir. Bundan aşağısını kabul etmemeliyiz. Köle-leştirme, köleliğe boyun eğmeye asla istekli olmayız. Bütünüyle kir-miden bile geçsek bile yuce ilişkile-rimizin taviz veremeyeceğiz. Özgür-lük ilkesinin Parti yaşamında egem-en olmasının anlamı budur. Bu ilkeslerde de özgürlük ilkesine yü-ce değer vermek, onu kirtlemeye, devrimleşme, bu özgürlük ilke-sinin gerekliliğini yaşamak demektir. Öyle inanyoruz ki, köleliğin en çok icra edildiği, yürütülük olduğu bu alanı böyle değerlendirmemiz, bu temelde bilincimne, örgüt-lenme ve mücadeleyi Partinin öne-mi bir görev olarak koymamız ye-rindedir. Yine tüm militan yapımı-zın görevlerini bu temelde kavra-maları, gereklilerini yerine getirme-leri, vazgeçilmelidir. Her alanda, sağlanacak devrimci başarılar şü-phezis bu alandaki başarılarımızı be-

lirleyeceği gibi, bu alandaki görev-lerimizi sağlayacağımız başarı-larda mücadelemizin genel geli-mesini etkileyecektir. Kapsamli ola-rak ele alınan bu konuların uygulanmasını artık sizlere bırakacağız. Bu görev sizlere düşmektedir.

Bu konuda da yaptığımız açılma-ların kapsamıdır. Gerek önceki ko-nuşmalarında ve gerekse de bu değerlendirmede soruna nasıl yak-laşılması gerektiğini, çözümün ne olduğunun ortaya koyduk. Biraz ö-nce de ifade ettiğim gibi, sorunun çözümü artık sizlere kalmaktadır. Doğru çözüm ve yaklaşım na-dir. Oğru ortaya konmuştur. Bunun uy-gulanması ise sizin omuzunuzdadır.

Bunun için de yoldaşça yakla-şım temal alınmalı ve bu giderek bütün halka da taşınmalıdır. Biz se-viyi bu kadar geliştirebilirsek, kişi halkın genel çıkarlarına bu kadar kendisini amaç ederse; bu kişi için meseleler çoğunlukla çözümlünü diyebiliriz. Böylesi bir kişi girdiği her ilişkide devrimci sonuçları çıkar, önemli devrimci değişiklikler ya-ratır. Yani militanlarımız bu konuda da doğru önderlik anlayışına ulaş-malıdır.

Eğer militanlarımız, böylesi bir düzeye ulaşır, Partinin doğru yakla-şımının uygulayıcıları haline gelir-se, devrimin güçlü bir yedeği de harekete geçirilmiş olur. Ayakbağı olan bir iliski, güçlü bir devrimci e-nerji kaynağına dönüşür, böylece devrimizmin kapsamı daha da derinleşir ve toplumsallaşır. Ulusal kurtuluşun sınıfsal boyutu yanında cinsel boyutu da daha gelişir ve bu-nun gelecekteki ifadesi çok daha anlamlı ve çok daha büyük olur. Bunun bir Parti safalarında ne kadar geliştirilecek, gücündürişecek genel-de kitlelere, topluma o kadar daha fazla taşırması olacaktır ve bu da devrimizmin daha yüksek bir seviyeye ulaşma başarısını ifade edecektir.

Ulusal kurtuluş mücadelemize yönelik...

Baştarahı 26. sayfa

ten beri en kararlı dönemleri ya-sayan, sürekli zülm, yağma, talan, katliam, ihanet, provokasyon ve komplotalara adeta tarumar edilen ve kendisi için olmaksızın çikarilan halkımızın bilgilik kurtuluş umudu, insanca ve özgürce yaşama özle-minin gerekçesidir. Partimize, Parti Önderliğimiz Abdullah ÖCALAN yoldaşa her şeyimize ölümlü-mü bağıyoruz. Düşman, tekerrür et-tirmek istediği o zulüm tarihini bir daha asla yaratmayacaktır. Düş-man artık tarahat olmağı gibi, ne katliamlar, ne siyasal oyunlar, ne aldatmalar, ne ihanetler ve ne de provokasyonlara Partimize ö-nderliğinde ve büyük önder Abdullah ÖCALAN yoldaşın yenilmez komu-tası altındaki ulusal kurtuluş sava-şımı yökebedilir.

Biz bu bilinç, bu tarihi sorumlu-lukla, Partimize, Parti Önderliğimiz Abdullah ÖCALAN yoldaşa ve halkımıza olan bağlılığımızı her an her koşul altında yerine getirmenin içten cabası içinde devrimci görev-lerimizle iyiliklye yerine getiriyoruz, getireceğiz. Bu, kendisine "İnsan-ın, özgürlükçüydüm, yurtsverer-demokratım" diyen her Kürdistan insanının temel görevidir. Bu ne-denle, her türlü sadıkara karşı Partimiz, en büyük fedakarane tutu-ma koruyacak, onları her gün daha da yüceltmenin bitmez-tükenezme uğraşı içinde olacaktır. Düşmanın bütün askeri ödödetine, siyasal manevralarına, ihanet ve alçakça dayatmalarına, yine bütün tasfiye-ci, komplocu ve her türlü ajan-rovokasyon faaliyetlerine karşı, ilahli direniş, şehitlerimizin bize

biraktığı temel emanet olarak Kür-distan'ın her yerinde uylayarak geliştirileceğiz ve zalere kadar gö-türeceğiz.

İşte bugün nerede olursanız olursanız bütün halkımıza, yurtsverer devrimci ve demokratlara düşen gö-rev; uğruna kan aktılan ve bir tarih boyunca çekilen acılar sonucu yaratılan değerleri sahip çıkmaktır. Bu nedenle kirmiden, nereden, nasıl ve ne zaman gelirse gelisin, hangi tehdit ve tehlike unsuru-nu gösterirsen gösterisen, hangi sahte vaadler, yalanlar altında olursa olsun, yine hangi düşünceler çıkarlar dayatılırsa dayatılırsın aida-namayacağı ve karşısında duraca-ğı. Bunun için, Parti Önderimiz Abdullah ÖCALAN yoldaşa, diren-iş şehitlerimiz ve halk çıkar-larımıza yönelik her türlü saldırı, tasfiye ve ajan-provokasyon faa-liyetlerine karşı şii emekçi halkımı-zı, devrimci-demokratları uyanık olmaya çağırıyoruz.

Avrupa'daki yurtsverer, devrimci, demokratlar, bir avuç hain dışındaki tüm Kürdistanlıları

Özellikle ajan provokatörlerin biraz daha rahat hortlama olana-ğı buldukları ve emperyalizmin semsiyesi altına sığınabildikleri Avrupa zemininde yaşamak zo-runda bırakılan bütün dürüst, namuslu, yurtsverer-demokrat insan-larımıza daha çok görev düş-mektedir. Evet, bizim gibi silah elde özgür yaşama ilkeimiz yok. Yine vatandan uzak, insanların dü-şürüldüğü, her sapsayma açık ve en alçakça senaryoların sergilendiği

alanlarda yaşamak durumunda bulunuyorsunuz. Ancak bu ortam-da Partimize direniş bayrağı altında birleşerek, APOÇU iradeyle en yuce direniş sergileyebilirsiniz. Oralarda, sağladığı imkanları kulanarak yüzlerce şehidin kanı ve yuce emekleriyle yaratılan değer-lerimize sahip çıkmamız ve gücün-dürmenin bütün ölçülerini aklamak da vardır. Partimize ve Parti Önderimiz Abdull-h ÖCALAN yoldaşın şahsında tüm halkımıza ve değerlerimize sadırıyoruz. Daha dün Ağrı'daki Dersim'deki, Bagok'taki, Kozluk'taki ve daha nice yerlerdeki ombin-lerce Kürt insanı ve Kürt bebele-rinin temiz kanıyla boyanmış Türk fasizminin iğnelye boynamış Türk halkımızın direniş kustuğu ajan provokatörler şimdi yeniden özgür geleceğimizin teminatı olan Parti Ö-nderliğimizin şahsında halkımıza sadırımıza cüret ediyorlar. Onlar tarih boyunca sömürgeçler tara-fından zor hale getirilmiş olan kutsal vatan toprağının günümüzde güyüreyerek yeniden yeperten çağ-da PKK iradını kaynağında kuruttuk istiyorlar. Yani onlar yü-ce Önderimiz Abdullah ÖCALAN yoldaşa göz dikiyorlar. Halkımız ve Partilileri oyna getirmek istiyorlar. İğrenç emellerini gerçekleştirilmek için şii Avrupa'da bulunan insan-larımızı kullanmak istiyorlar.

Kendisine "yurtsverim, devrimciyim" diyen hiçbir kimse buna göz yumabilir veya sessiz kalabilir mi? Bu alçaklar bir ülkedeki dire-nişçilere hiçbir zaman yaklaşıma cesaretlenemezler. Ama, onlar Avrupa koşullarından yararlanarak, sizlerin her taraftan uzakla-kıya çevrili olmanızı yararlanarak siz oyna getirmek istiyorlar. Bölge-clik ve daha birçok zayıflıkları senelerince düşürmeye çalışıyor-lar. "Nasıl olsa silahli direnişin

çinde değiller, bu nedenle gerek-leri bilmezler, bu kadar derinleş-nasıl yaratıldığını, hangi çaba ve emeğin ürünü olduğunu fazla bil-mezler; bir de rahat yere yaşıyor-lar" vb. alçakça düşünceler içinde sizlerin üzerinde hesap yapıyorlar ve bir nebzede de olsa amaçlarına ulaşmaya çalışıyorlar. İşte, bunun iyi farkında olan. Onlar karşınıza geçip iğrence gülecek, "ölünüzüz ö-lü, öldünüzüz ölüf. Zaten Irak'ta da öldünüzüz. Saddam, ilkel-mil-mil-yetçileri birlikte oranın da iğni bitirdi. Bir gün APO'nuz kalmış, APO'nuza tek övünüşünüz. Ama, O'na da yöneliyoruz. APO da alter-natif değildir sizin için. Kürdistan halkı için tek yö teslimiyettir. O eski karlı tarihe dönerek onu kabul etmeyiz" diyorlar. Bu süprünü-terin bütün iğrenç cabalarını boşa çıkarmak için diktiler ve duyuru plamı, görevlerimiz sarılamız. Partimize, Parti Önderliğine, direniş şehitlerine bağlılığın gereği olarak Parti ve Cephe, Önderimiz EFK'nın saf-la-rında örgütlenme ve bunu ilkeye taşıma görevlerimiz vardır. Ajan provokatörlerin en güçlü smar yu-kunu davranarak örgütlenmek-ten geçer. Bunun için herkesi sorumluluğa davet ediyoruz.

Bu alçakların amaç ve niyet-lerini iyi görerek üzerine yürüyalım

—Yaşasın büyük Önderimiz Abdullah ÖCALANI

—Yaşasın Partimize PKK!

—Yaşasın silahli direnişimiz

—Kahrolsun faşist Türk sömürgeçliği

—Kahrolsun her türlü tasfiyeci, komplocu ve ajan-provokatör faaliyeti

Serhed Eyalati

Van Eyalati

Botan Eyalati 1. Bölgesi

Parti, Cephe, Ordu yönetimleri ile tüm kadre ve savcılar

Benavok Direniş Şehitleri Eğitim Devresi Öğrencileri

15 Ocak 1989

*Mazlum ve Mahsum yoldaşların anıları
'Bir parça özgür vatan toprağı yaratma'
mücadelemizde sönmeyen ölümsüz meşalelerdir!*

